

SP Klasa I

PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ (dostosowany do wymiaru 1 godziny tygodniowo)
z katechezy w zakresie **klasy I szkoły podstawowej**
do programu nr AZ-1-01/18 i podręcznika nr AZ-11-01/18-RA-1/20 „Bóg naszym Ojcem”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	W
1.	Katecheza spotkaniem dzieci Bożych	Wprowadzenie w życie zespołu klasowego jako katechetycznej wspólnoty dzieci Bożych. Zapoznanie z pozdrowieniami świeckimi i chrześcijańskimi. Kształtowanie umiejętności nawiązywania kontaktów z rówieśnikami i dorosłymi.	Zespół klasowy wspólnota dzieci Bożych. Katecheza spotkaniem z Bogiem. Formy powitań oraz pozdrowień świeckich i chrześcijańskich.	- nazywa katechetyczną wspólnotę Bogiem - podaje formy powitań i pozdrowień świeckich i chrześcijańskich - wymienia elementy zabawy integracyjnej - określa katechetyczną wspólnotę Bożych - zapoznaje się z (E.3.1) - nawiązuje kontakty (E.3.4) - używa pozdrowień (B.13.2) - wyjaśnia, w jakim czasie katechezy
2.	Zespół klasowy miejscem budowania wspólnoty	Wprowadzenie w życie zespołu klasowego jako katechetycznej wspólnoty dzieci Bożych. Kształtowanie umiejętności nawiązywania kontaktów z rówieśnikami i dorosłymi.	Elementy budujące wspólnotę (gry i zabawy integracyjne, wspólne śpiewy itp.). Zespół klasowy wspólnota dzieci Bożych.	- podaje zasady życia w grupie klasowym (E.3.1) - wymienia elementy zabawy integracyjnej - nawiązuje kontakty (E.3.4).
3.	Znak krzyża uwielbieniem Boga	Zapoznanie z pozdrowieniami świeckimi i chrześcijańskimi. Ukazanie prawdy, że znakiem krzyża pozdrawiamy Pana Boga. Kształtowanie postawy szacunku wobec znaku krzyża i świątyni jako domu Bożego.	Znak krzyża; krzyż w kościele, domu, sali lekcyjnej (https://www.google.com/search?q=B.2).	- wymienia słowa powitań i pozdrowień krzyża - rozróżnia znaki w środowisku rodzinnym, sali
4.	Ja i moja rodzina	Uświadomienie prawdy, że miłość rodziców jest przejawem miłości Boga. Kształtowanie postawy szacunku dla rodziców.	Osoby znaczące w życiu dziecka.	- podaje, że miłość rodziców (A.2.b) - wymienia i nazywa rodziców - wymienia przykłady wspólnoty w rodzinie - objaśnia, jak nazywają rodziców - charakteryzuje

				-wskazuje różn rodzinie.
5.	Kościół wspólnotą wierzących	Przybliżenie prawdy, że od chrztu świętego należymy do Kościoła -rodziny dzieci Bożych. Kształtowanie postawy wdzięczności z przyjęcia do wspólnoty Kościoła.	Kościół jest wspólnotą ludzi wierzących w Boga. Identyfikuje świątynię wśród innych budynków.	- podaje, że Kościół jest wspólnotą wierzących zgrzeszających -przycita teksty Biblii (Ł.28,20b) -wyjaśnia, że wspólnota Kościoła jest wspólnotą ludzi -wyjaśnia pojęcie wspólnoty -wskazuje na różnice między innymi budynkami -określa, czym jest wspólnota Bożych (Ł.4.4).
6.	Pan Bóg stworzył świat	Ukazanie Boga jako Stwórcy wszystkiego. Uświadomienie miłości Boga w akcie stworzenia. Zapoznanie z biblijnym opisem stworzenia. Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu i szacunku dla Jego dzieł.	Bóg -źródło dobra. Stworzenie świata przejawem miłości Boga.	- wymienia najwspanialsze dzieła Boga -wyjaśnia, że stworzenie świata jest przejawem miłości Bożej (A.3.2) -omawia teksty Biblii (A.2.2) -wskazuje w opisie stworzenia Stwórcę i ślady Jego działalności -uzasadnia, że Bóg jest źródłem
7.	Pan Bóg stworzył człowieka	Zapoznanie z biblijnym opisem stworzenia człowieka. Uświadomienie, że Bóg dał człowiekowi życie. Wychowanie do modlitwy i wdzięczności Bogu za dar życia.	Stworzenie ludzi przejawem miłości Boga. Bóg -źródło dobra. Wartość własnej osoby.	- identyfikuje człowieka jako stworzenie przejawem miłości Bożej -wyjaśnia, że stworzenie człowieka jest przejawem miłości Bożej -opowiada, że człowiek jest stworzony z miłości i rozumem i wolą -podaje przykłady darów otrzymanych przez człowieka -wyjaśnia, na czym polega wartość osoby -omawia teksty Biblii (A.3.3) -wyjaśnia, że Bóg jest zawsze blisko człowieka -wskazuje w opisie stworzenia człowieka -stwierdza, że Bóg jest
8.	Pan Bóg stworzył aniołów	Ukazanie że, stworzenie aniołów jest przejawem miłości Boga (A.3), Uświadomienie miłości Boga w akcie stworzenia, Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Bogu za stworzenie aniołów.	Stworzenie aniołów przejawem miłości Boga (A.3). Bóg -źródło dobra.	- podaje, że Bóg stworzył aniołów -omawia teksty Biblii (A.3.4) -wyjaśnia, że stworzenie aniołów jest przejawem miłości Bożej (A.3.4) -wyjaśnia pojęcie aniołów -uzasadnia, na czym polega wartość aniołów -stwierdza, że Bóg jest

9.	Anioł Stróż moim opiekunem	Ukazanie, że Anioł Stróż jest opiekunem ludzi. Wychowanie do modlitwy i wdzięczności Bogu za Anioła Stróża. Zapoznanie z treścią modlitwy do Anioła Stróża.	Bóg -źródło dobra. Anioł Stróż jest opiekunem człowieka.	- nazywa Boga -podaje że Anioł Stróż (A.2.2) -wyjaśnia pojęcie Anioła Stróża -wyjaśnia, co to jest Anioł Stróż nad nami -uzasadnia na czym polega jego rola Bóg jest źródłem dobra -przyswajają słowa
10.	Kocham bliźniego jak siebie samego	Ukazanie, że dobro pochodzi od Boga. Kształtowanie postawy miłości wobec bliźniego.	W bliźnim dostrzegam Boga. Przykazanie miłości (Łk 10,27).	- podaje, przykazywanie miłości -podaje, że człowiek ma kochać Boga -przytacza treść przykazywania miłości -omawia teksty Pisma Świętego -wyjaśnia, co to jest miłość do siebie samego -wyjaśnia, że Bóg jest miłością -stwierdza, że miłość jest darem Boga -określa, kogo należy kochać
11.	Pismo Święte słowem Boga	Ukazanie Boga, który bezwarunkowo kocha człowieka i daje mu się poznać. Uświadomienie, że w Piśmie Świętym jest zawarte słowo Boga, który do nas mówi. Kształtowanie postawy szacunku wobec Pisma Świętego.	Sposoby poznania Boga -Bóg daje się poznać. Pismo Święte księgą wiary -Bóg mówi do mnie.	- identyfikuje sposoby poznania Boga Pismo Święte -przytacza słowa Pisma Świętego -wyjaśnia, czym jest Pismo Święte -uzasadnia, dla czego jest ważne Pismo Święte.
12.	Niedziela dniem świętym	Uświadomienie, że Bóg jest obecny w sprawowanej liturgii. Ukazanie niedzieli jako dnia świętego. Wzbudzenie radości ze spotkania z Bogiem w czasie niedzielnej Mszy Świętej.	Obecność Boga w liturgii Kościoła.	- przytacza treść Ewangelii -wymienia sposoby obecności Boga w liturgii (B.I) -wyjaśnia, że w liturgii Bóg jest obecny zmartwychwstały -wyjaśnia znaczenie liturgii Bożego -wskazuje, w jakiej formie Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzeniu) -wskazuje, że w liturgii kapłan celebrowa eucharystyczny (B.I.I).

13.	Bóg miłosiernym Ojcem	Ukazanie Boga jako miłosiernego Ojca. Kształtowanie postawy wdzięczności za dar Bożego miłosierdzia.	Bóg Miłosiernym Ojcem (J 3,1-5 -rozmowa Jezusa z Nikodemem i nawrócenie Nikodema).	- przytacza tekst -wymienia prze -wyjaśnia włas miłosierdzia (B -wskazuje na B któremu należy -uzasadnia pot (B.8.3).
14.	Żyję we wspólnocie rodziny	Ukazanie wartości rodziny w życiu człowieka. Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za dar rodziny.	Wspólnota rodzinna.	- przytacza tekst -wymienia przy we wspólnocie -charakteryzuj -wskazuje rodz chce żyć.
15.	Wspólnota szkolna miejscem budowania relacji	Ukazanie znaczenia szkoły w budowaniu relacji międzyludzkich. Wychowanie do przestrzegania zasad dobrego zachowania.	Wspólnota szkolna.	- wymienia zas (E.3.2) -opisuje, czym -przytacza teks -charakteryzuj wspólnoty szko -charakteryzuj (E.3.5) -uzasadnia kon ustalonych we
16.	Maryja Matką Chrystusa i naszą	Ukazanie Maryi jako osoby wybranej przez Boga na Matkę Pana Jezusa i naszą. Kształtowanie postawy zaufania do Maryi jako Matki Chrystusa i naszej.	Maryja Matką Chrystusa i naszą (Łk 1,26-31-scena zwiastowania).	- podaje, że Pa Pana Jezusa -Zbawiciela -wyjaśnia, że M wszystkich ludz -opowiada scen -wyjaśnia, jak M świętości -charakteryzuj -podaje z pami modlitwy -Pozdrowienie
17.	Naśladuję Jezusa w posłuszeństwie	Ukazanie Pana Jezusa posłusznego Maryi i Józefowi. Kształtowanie postawy posłuszeństwa wobec rodziców.	Postawy okazywania posłuszeństwa wobec rodziców.	- podaje znacze -opowiada, jak rodzicom -wyjaśnia, w cz Jezusa.

18.	Naśladowuję Jezusa w dobroci	Zapoznanie z prawdą, że Jezus pragnie, abyśmy Go naśladowali w dobroci. Kształtowanie postawy okazywania miłości i dobroci wobec innych.	Postawy okazywania miłości i dobroci wobec innych (J 15,12).	- podaje znaczenie miłości -wymienia przykłady miłości we wspólnocie -wskazuje przykłady miłości -objaśnia, w jak sposób miłość działa w ludziom -ocenia swoje postawy
19.	Naśladowuję Jezusa w modlitwie	Ukazanie modlitwy jako rozmowy z Bogiem. Wychowanie do codziennej i sumiennej modlitwy.	Najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa, gotowość na wypełnienie woli Bożej) (D.3.2).	- podaje, czym jest modlitwa (D.1.1) -podaje, kto jest Bogiem -przypomina modlitwę Jezusa -objaśnia, czym jest modlitwa -podaje, że modlitwa jest rozmową z Bogiem -wyjaśnia rolę modlitwy w życiu -wnioskuję, że modlitwa jest kluczem do poznania Boga swoją miłością -dowodzi, że Jezus był wzorem modlitwy
20.	Godność dziecka Bożego	Ukazanie godności dziecka Bożego. Kształtowanie postawy szacunku wobec życia i zdrowia.	Miejsce dziecka w rodzinie. Godność dziecka Bożego.	- podaje, że Bóg jest miłością, duszę, rozum, wola -wyjaśnia, na czym polega godność Boga do człowieka -wyjaśnia, co to jest godność człowieka w ciele -wymienia emocje (E.1.3) -uzasadnia wartość życia dziecka Bożego
21.	Kocham mamę tak, jak Pan Jezus Maryję	Przedstawienie prawdy, że Pan Jezus jest wzorem okazywania miłości mamie. Kształtowanie prawidłowych więzi w rodzinie i wspólnocie Kościoła.	Więzi między osobami w rodzinie.	- podaje, że Pan Jezus kochał swoją mamę -rozpoznaje i nazywa emocje innych -objaśnia, w jak sposób miłość działa w swojej mamie -wskazuje na kochać swoją mamę i siebie -stwierdza, że s miłością i radość bądź smutkiem
22.	Okazuję miłość tacie	Ukazanie roli ojca w życiu rodziny. Kształtowanie prawidłowych więzi w rodzinie i wspólnocie Kościoła.	Więzi między osobami w rodzinie.	- podaje, że Pan Jezus kochał swoją tacie -rozpoznaje i nazywa emocje innych osób (E.1.3) -wyjaśnia, na czym polega miłość tacie -określa sposoby okazywania miłości
23.	Święci mieszkają w niebie	Zapoznanie z prawdą o obecności świętych w niebie. Kształtowanie postawy naśladowania świętych.	„Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty, Pan, Bóg wasz!” cite_start.	- podaje, że święci mieszkają w niebie -podaje, kiedy święci są w niebie -wymienia imiona świętych i ich wzorami modlitwy -interpretuje teksty Pisma Świętego jako wezwanie do świętości -wyjaśnia, co to jest świętość

				-wyjaśnia znaczenie Świętych -określa, kim jest
24.	Modlimy się za zmarłych	Ukazanie najważniejszych wydarzeń w roku liturgicznym i potrzeby modlitwy za zmarłych. Kształtowanie postawy szacunku i pamięci o zmarłych.	Modlimy się za zmarłych.	- podaje, że Dzień modlitwy za zmarłych -przycita treść: „Wieczny odpoczynek” -wymienia przebieg modlitwy -pamięta treść: „Wspomnij o nas” -interpretuje obrazy z Ewangelii Łk 12,25b -opowiada, jak modlić się za zmarłych z komentarza -określa, co modlitwa za zmarłych osiągnąć nie może
25.	Czekamy na Pana Jezusa -Adwent	Ukazanie Adwentu jako czasu przygotowania na przyjście Pana Jezusa. Kształtowanie postawy owocnego i radosnego przeżywania Adwentu.	Czekamy na Pana Jezusa w Adwencie.	- podaje, kiedy jest Adwent -wyjaśnia sens Adwentu -wyjaśnia teksty Adwentu -objaśnia znaczenie Adwentu -opisuje najważniejsze wydarzenia związane z Adwentem -określa Adwent jako czas oczekiwania na Jezusa
26.	Wielki Post przygotowaniem do Wielkanocy	Ukazanie istoty przeżycia czasu Wielkiego Postu. Zachęcenie do pełnienia dobrych uczynków i przepraszania za popełnione zło.	Niesiemy krzyż z Panem Jezusem (Wielki Post).	- podaje, ile trwa Wielki Post -wyjaśnia chrześcijańskie znaczenie Wielkiego Postu -objaśnia, dlaczego jest Wielki Post -określa Wielki Post jako czas dobrego przeżycia -uzasadnia postawę w Wielkim Poście -określa, co jest dobre i złe za popełnione zło
27.	Wieczera wigilijna	Zapoznanie z tradycją wieczerzy wigilijnej. Wyjaśnienie znaczenia wspólnego świętowania. Kształtowanie postawy religijnego przeżywania wieczerzy wigilijnej.	Uczymy się wspólnego świętowania.	- podaje, kiedy jest Wieczerza wigilijna -wymienia potrawy z Wieczerzy wigilijnej -wyjaśnia, jakiego rodzaju jest to wieczerza -opisuje wigilijną modlitwę -redaguje świąteczny wiersz

28.	Świętujemy Boże Narodzenie	Zapoznanie z prawdą o narodzeniu Pana Jezusa w Betlejem. Kształtowanie postawy radosnego przeżywania świąt Bożego Narodzenia w rodzinie.	Świętujemy Boże Narodzenie.	- podaje, że Pa -rozdziela prze - Bożego Narod -przytacza okół - Jezusa: Łk 2, 1. -wyjaśnia znac -charakteryzuj - świętowania Bo -uzasadnia zna
29.	Przeżywamy radość ze zmartwychwstania Jezusa	Zapoznanie z wydarzeniem zmartwychwstania Pana Jezusa. Wychowanie do radosnego przeżywania zmartwychwstania Pana Jezusa.	Cieszymy się Zmartwychwstaniem (Wielkanoc) (Łk 24,1-10 -Zmartwychwstanie).	- podaje, kiedy -wyjaśnia znac - Zmartwychwsta -opowiada o zn -objaśnia, co to - zmartwychwsta -opisuje najważ - związane z rok -Zmartwychwst -charakteryzuj - świętowania W -określa, dlace - najważniejszym
30.	Wakacje z Panem Bogiem	Ukazanie wakacji jako czasu odpoczynku oraz spotkania z Bogiem i człowiekiem. Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za wakacje i piękno otaczającego świata.	Dziękujemy za wakacje. Prosimy o dobre wakacje.	- podaje, że cz - Boga -opowiada o ch - wakacji. -wyjaśnia, co p - wakacji -ilustruje sposó -wskazuje, że p - niedzielnej Msz

SP Klasa II

PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ (dostosowany do wymiaru 1 godziny tygodniowo)z katechezy w zakresie **klasy II szkoły podstawowej**

do programu nr AZ-1-01/18 i podręcznika nr AZ-12-01/18-RA-15/21 „Bóg daje nam swego Syna - Jezusa”

pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

LP.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ	POSTAWY UCZEŃ	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW
1.	Pierwsi rodzice – Adam i Ewa	Ukazanie prawdy o Bogu, który z miłości powołuje do życia pierwszych rodziców. Kształtowanie postawy szacunku wobec Pana Boga.	Grzech ludzi i obietnica zbawienia (Rdz 3,1-24 – upadek pierwszego człowieka) (A.3).	– podaje, że człowiek jest najdoskonalszym stworzeniem – wylicza, w czym człowiek podobny jest do Pana Boga – wyjaśnia słowo: „stworzył” – wykazuje różnice między człowiekiem a innymi stworzeniami	– wybiera sposób dziękowania Panu Bogu – okazuje wdzięczność wobec Pana Boga za to, że został stworzony na Jego obraz i podobieństwo – ufa Bogu, który jest Dobrem (C.2.c) – naśladuje Boga w Jego dobroci (C.2.c)	Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Ocena aktywności podczas rozmowy kierowanej. Aktywność podczas zajęć. Udział w śpiewie. Ocena pracy domowej.
2.	Upadek człowieka i obietnica zbawienia	Uświadomienie rzeczywistości grzechu. Ukazanie Boga, który z miłości pragnie zbawienia człowieka i zapowiada je. Kształtowanie postawy przepraszania Boga za grzechy.	Grzech ludzi i obietnica zbawienia (Rdz 3,1-24 – upadek pierwszego człowieka) (A.3).	– identyfikuje grzech pierworodny z upadkiem człowieka – podaje, że Bóg obiecał zbawienie – wyjaśnia pojęcia: „grzech”, „zbawienie” (A.3.4) – opowiada o grzechu pierwszych ludzi – wyjaśnia, że Jezus jest obiecany Zbawicielem (A.3.4)	– okazuje żal za to, że nie zawsze jest posłuszny Panu Bogu – planuje modlitwę przeproszenia za grzechy – redaguje modlitwę przeproszenia Pana Boga za grzechy	Refleksja obserwacyjna wypowiedzi uczniów. Opiniowanie wypowiedzi uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Zaangażowanie podczas pogadanki i rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie. Autorefleksja. Ocena redagowanej modlitwy. Ocena pracy domowej.

3.	Jan Chrzcziciel mówi o Jezusie Chrystusie	Ukazanie osoby i posłannictwa Jana Chrzcziciela. Kształtowanie postawy posłuszeństwa wobec Boga w codziennym życiu.	Prorocy zwiastunami obietnicy (A.3). Jezus Słowem Boga i obiecany Zbawicielem (A.4).	– podaje, że Jan Chrzcziciel był zwiastunem obietnicy – wymienia, co czynił Jan Chrzcziciel – opowiada o Janie Chrzczicielu, który zapowiadał spełnienie obietnicy Boga w Jezusie Chrystusa (A.3.4)	– planuje drogę przemiany życia na lepsze – okazuje wdzięczność Jezusowi (A.4.a)	Ocena wypowiedzi indywidualnych. Zaangażowanie podczas pogadanki i rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie. Autorefleksja.
4.	Maryja – Matką Zbawiciela	Ukazanie Maryi jako wzoru posłuszeństwa woli Bożej. Kształtowanie postawy posłuszeństwa wobec Pana Boga.	Jezus Słowem Boga i obiecany Zbawicielem (A.4). Bóg posyła nam swego Syna jako Zbawiciela (Mt 1,18-25 – scena narodzenia Jezusa) (A.4). Jezus staje się człowiekiem, rodząc się z Maryi (Łk 1,26-38 – zwiastowanie i rola Maryi w zbawieniu człowieka) (A.4).	– podaje, że Maryja jest wzorem miłości i posłuszeństwa Bogu – wylicza przykłady posłuszeństwa Bogu – wskazuje na potrzebę posłuszeństwa Bogu i ludziom – wyjaśnia słowa Maryi „Oto ja służebnica Pańska...”	– przyjmuje postawę posłuszeństwa słowu Bożemu	Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych. Ocena analizy wiersza. Refleksja obserwacyjna wypowiedzi uczniów. Zaangażowanie podczas pogadanki i rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie. Autorefleksja. Aktywność podczas zajęć. Ocena pracy domowej.

5.	Jezus obietanym Zbawicielem	Uświadomienie, że Bóg najpewniej objawił się w osobie Pana Jezusa. Kształtowanie postawy wdzięczności wobec Pana Boga, za dar Syna – Jezusa.	Jezus Słowem Boga i obietanym Zbawicielem (A.4).	– podaje, że Jezus jest obietanym Zbawicielem – opowiada o narodzinach Pana Jezusa – wyjaśnia, że Jezus jest Słowem Boga (A.3.4) – uzasadnia, że Jezus jest Bogiem i Zbawcą (A.3.4)	– okazuje radość z narodzenia Pana Jezusa (A.4.a) – wybiera sposób okazywania wdzięczności (A.4.c)	Refleksja obserwacyjna wypowiedzi uczniów. Opiniowanie wypowiedzi uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Zaangażowanie podczas pogadanki i rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie. Autorefleksja. Ocena pracy domowej.
6.	Miłość Jezusa podstawą przyjaźni z bliźnim	Ukazanie Jezusa jako najlepszego przyjaciela człowieka. Kształtowanie postawy przyjaciela Jezusa.	Cechy przyjaźni między ludźmi i z Jezusem (J 13,35 – zasady życia uczniów Chrystusa).	– podaje, że Pan Jezus zaprasza nas do przyjaźni – wymienia najważniejsze cechy przyjaźni między ludźmi i odnosi je do Jezusa – wyjaśnia, że Jezus zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską (A.2.1) – proponuje, co należy czynić, aby pogłębiać przyjaźń z Jezusem – wskazuje, jak postępuje przyjaciel Jezusa	– planuje naśladować Pana Jezusa w miłości do bliźnich – ocenia swoją postawę, w świecie przykazania miłości	Ocena pracy domowej. Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych. Zaangażowanie podczas pogadanki i rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie. Ocena pracy domowej. Autorefleksja.
7.	Pan Jezus jest naszym Nauczycielem	Ukazanie wartości zaufania słowom i czynom Jezusa naszego Nauczyciela. Wzbudzenie pragnienia pogłębiania przyjaźni z Jezusem poprzez słuchanie Jego nauki.	Jezus nas naucza (Mt 13,10-17) (C.1).	– podaje, że Jezus jest naszym Nauczycielem – identyfikuje przypowieść z nauką Jezusa – opowiada o publicznej działalności Jezusa – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus nauczał przez przypowieści	– pragnie poznawać naukę Jezusa – stara się uważnie słuchać słowa Bożego	Ocena zaangażowania w układanie puzzli. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych. Ocena zaangażowania w śpiew. Ocena pracy w grupach. Ocena pracy domowej.

8.	Cud w Kanie Galilejskiej	Ukazanie wartości zaufania słowom i czynom Pana Jezusa. Kształtowanie postawy ufności i wdzięczności wobec Pana Jezusa.	Jezus nas naucza (Mt 13,10-17) (C.1).	– podaje, że Pan Jezus na weselu w Kanie uczynił pierwszy cud – definiuje słowo: „cud” – opowiada o publicznej działalności Jezusa (A.2.1) – wyjaśnia znaczenie cudu Jezusa na weselu w Kanie – wskazuje, w jaki sposób Pan Jezus pomaga ludziom w codziennym życiu	– wyraża ufność wobec Pana Jezusa – proponuje przykłady okazania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego pomoc	Ocena rozwiązywania labiryntu. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych. Aktywność podczas zajęć. Udział w śpiewie Ocena pracy domowej.
9.	Pan Jezus uzdrowia chorych	Ukazanie wartości zaufania słowom i czynom Jezusa. Kształtowanie postawy zaufania i wdzięczności Jezusowi.	Jezus uzdrowia (Łk 17,11-19) (A.4).	– podaje, że Jezus uzdrowia – wymienia przykłady cudów Jezusa – opowiada o publicznej działalności Jezusa – uzdrowienie trędowatych – wyjaśnia znaczenie cudów Jezusa – określa sposoby okazywania Bogu wdzięczności	– okazuje zaufanie i wdzięczność Panu Jezusowi – troszczy się o pogłębianie przyjaźni z Jezusem	Zaangażowanie podczas pogadanki. Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Ocena pracy domowej. Wypowiedzi indywidualne.
10.	Cudowny połów ryb	Ukazanie wartości zaufania słowom i czynom Jezusa. Kształtowanie postawy zaufania Panu Jezusowi.	Jezus nas naucza (Mt 13,10-17) (C.1).	– podaje, że Pan Jezus wszystko może uczynić – objaśnia, co Pan Jezus okazał przez cudowny połów ryb – opowiada o publicznej działalności Jezusa – cudownym połowie ryb – określa czyny, które pozwalają iść za Jezusem	– wskazuje na postawę wdzięczności i zaufania Panu Jezusowi obecnemu w naszym życiu	Zaangażowanie podczas pogadanki. Opiniowanie wypowiedzi uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Aktywność podczas zajęć. Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Praca domowa.

11.	W modlitwie jednoczymy się z Panem Jezusem	Ukazanie wzoru modlitwy na przykładzie Jezusa. Wychowanie do codziennej modlitwy.	Modlitwa Jezusa – skuteczność modlitwy (Mt 18,19-20) (D.3).	– podaje, że modlitwa jest rozmową z Bogiem – wymienia warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka, zbawienie itd.) (D.3.3) – streszcza teksty źródłowe o modlitwie – wyjaśnia, dlaczego Jezus jest wzorem modlitwy – określa, w jaki sposób powinniśmy modlić się – wnioskuje, że w modlitwie jednoczymy się z Panem Jezusem (D.3.3)	– modli się, biorąc przykład z Jezusa (D.3.b) – odmawia codziennie modlitwę Ojcze nasz (D.4.a) – poprzez tę modlitwę wielbi Boga, ufa Bogu, prosi Go, jest otwarty na pełnienie woli Bożej (D.4.b)	Praca z tekstem. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Aktywność podczas zajęć. Opiniowanie wypowiedzi uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Udział w śpiewie. Ocena pracy domowej.
12.	Pan Jezus umiera za nasze grzechy	Ukazanie miłości Jezusa wyrażającej się w przebaczeniu grzechów. Wychowanie do wdzięczności Jezusowi za dar odkupienia z grzechów.	Śmierć i Zmartwychwstanie Chrystusa (Łk 24,1-10) (A.4).	– identyfikuje krzyż Chrystusa ze znakiem zbawienia – podaje, że Jezus umarł na krzyżu dla naszego zbawienia – na podstawie tekstów biblijnych opowiada o śmierci Jezusa (A.4.1) – wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Panu Jezusowi za dar Jego ofiary (A.4.3) – wyjaśnia, że Jezus z miłości do człowieka oddał życie	– okazuje wdzięczność Jezusowi za odkupienie – pragnie żyć w stanie łaski uświęcającej (A.3.b)	Opiniowanie wypowiedzi uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Udział w śpiewie. Aktywność podczas zajęć. Ocena pracy domowej.

13.	Zmartwychwstanie Jezusa zwycięstwem nad grzechem i śmiercią	Uświadomienie, że Jezus jest obecny w wydarzeniach roku liturgicznego. Ukazanie zbawczego znaczenia śmierci i zmartwychwstania Jezusa. Pogłębianie więzi z Chrystusem narodzonym i zmartwychwstałym.	Śmierć i Zmartwychwstanie Chrystusa (Łk 24,1-10) (A.4).	– podaje, że Jezus umarł i zmartwychwstał – wymienia osoby, które przysły do grobu Jezusa – nazywa Wielkanoc największym świętem chrześcijan – opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa (A.4.1) – ukazuje związek pomiędzy obchodami Świąt Narodzenia Pańskiego i Zmartwychwstania Pańskiego a obecnością w nich Jezusa (A.4.1)	– pogłębia więź z Chrystusem narodzonym i zmartwychwstałym (B.5.a)	Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi. Aktywność podczas zajęć. Autorefleksja.
14.	Pan Jezus przebacza nam grzechy	Ukazanie miłości Jezusa wyrażającej się w przebaczeniu grzechów. Wzbudzenie pragnienia życia w stanie łaski uświęcającej.	Jezus przebacza grzechy (J 20,22-23) (B.9).	– podaje, że Pan Jezus przebacza ludziom grzechy – przytacza słowa, którymi Jezus ustanowił sakrament pokuty – wyjaśnia znaczenie przebaczenia w życiu oraz przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa – opowiada o spotkaniu Zmartwychwstałego Jezusa z Apostołami (A.4.1)	– pragnie żyć w stanie łaski uświęcającej (A.3.b) – wyraża potrzebę regularnych spotkań z Chrystusem i pielęgnowania przyjaźni z Nim (B.12.C)	Opiniowanie wypowiedzi uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Ocena pracy plastycznej. Ocena zaangażowania w śpiew. Ocena aktywności indywidualnej. Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Aktywność podczas zajęć. Praca domowa.

15.	Słuchamy Bożego słowa	Zapoznanie z publiczną działalnością Jezusa. Kształtowanie postawy szacunku wobec słowa Bożego.	Publiczna działalność Jezusa (A.4).	– podaje, że Jezus nauczał ludzi – przypomina, czym jest przypowieść – opowiada o przypowieści o siewcy – wyjaśnia znaczenie przypowieści o siewcy – odnosi treści Pisma Świętego do swojego życia – uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga wprowadzania go w życie (F.1.3)	– okazuje szacunek wobec słowa Bożego (A.2.c) – pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa (A.4.c)	Zaangażowanie podczas pogadanki. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Ocena pracy domowej.
16.	W sakramentach świętych otrzymujemy Boże dary	Uświadomienie sposobów obecności Chrystusa – sakramenty święte. Kształtowanie postawy wdzięczności za dar sakramentów świętych.	Jezus zbawia – sakramenty święte (B.3).	– podaje, że Pan Jezus ustanowił sakramenty – wylicza sakramenty święte – wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii i w sakramentach (B.1.1) – wyjaśnia, że w sakramentach świętych otrzymujemy Boże dary	– okazuje wdzięczność Jezusowi (A.4.a)	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Zaangażowanie podczas scenki improwizowanej.
17.	Oczekujemy na powtórne przyjście Chrystusa Króla	Ukazanie prawdy o zbawczej działalności Jezusa w Kościele i Jego powtórny przyjście. Kształtowanie postawy oczekiwania na Pana Jezusa.	Jezus Chrystus Królem (A.6). Powtórne przyjście Pana (A.6).	– nazywa Jezusa Królem – podaje, że Jezus przyjdzie ponownie na ziemię – wyjaśnia, na czym polega królewska godność Jezusa (A.6.1) – opowiada o powtórny przyjściu Pana Jezusa (A.6.1)	– stara się żyć w postawie czujnego oczekiwania na powtórne przyjście Pana (A.6.C)	Opiniowanie wypowiedzi uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Ocena pracy plastycznej. Wartościowanie zaangażowania w śpiew. Ocena aktywności indywidualnej. Ocena pracy domowej.

18.	Jezus Pasterzem Kościoła	Ukazanie Pana Jezusa, jako dobrego Pasterza prowadzącego ludzi do Ojca. Kształtowanie postawy wdzięczności Jezusowi za troskę o nasze zbawienie.	Królestwo Jezusa – Kościół (A.6).	– podaje, że Pan Jezus jest dobrym Pasterzem ludzi – wyjaśnia, w jaki sposób Jezus opiekuje się nami w drodze do Ojca – określa cechy Jezusa – dobrego Pasterza	– okazuje wdzięczność Jezusowi za troskę o nasze zbawienie	Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas pogadanki. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi. Aktywność podczas zajęć. Ocena pracy domowej.
19.	Św. Piotr zastępcą Jezusa	Przedstawienie prawdy o powołaniu Piotra na zastępcę Jezusa. Kształtowanie postawy wdzięczności Jezusowi za troskę o nasze zbawienie i szacunku dla obecnego papieża.	Kościół realizujący posłannictwo o Jezusa Chrystusa (A.6). Królestwo Jezusa – Kościół (A.6).	– podaje, że Piotr jest zastępcą Jezusa – wymienia imię obecnego papieża – wyjaśnia, w jaki sposób Jezus opiekuje się nami w drodze do Ojca – wyjaśnia pojęcie: apostoł (A.3.4) – opowiada o powołaniu Piotra na pierwszego papieża	– okazuje wdzięczność Jezusowi za troskę o nasze zbawienie	Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych. Kontrola graficzna. Praca domowa. Obserwacja dzieci w czasie pracy. Aktywność podczas zajęć. Udział w śpiewie.

20.	Duch Święty w życiu Kościoła	Uświadomienie obecności i ukazanie roli Ducha Świętego w Kościele. Kształtowanie postawy otwartości na działanie Ducha Świętego.	Duch Święty w życiu Kościoła (Dz 2,1-4) (A.5).	– podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego – nazywa Ducha Świętego Pocieszycielem, Duchem Prawdy – opowiada o działaniu Ducha Świętego w Kościele (A.5.1) – wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2) – streszcza tekst biblijny o zesłaniu Ducha Świętego – redaguje modlitwę do Ducha Świętego	– jest otwarty na działanie Ducha Świętego (A.5.a) – jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego (A.5.b)	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas odczytania tekstu biblijnego z podziałem na role. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych. Praca domowa.
21.	Przykazania Boże drogowskazami chrześcijan	Zapoznanie z treścią Dekalogu. Kształtowanie postawy ucznia żyjącego zgodnie z przykazaniami.	Źródła moralności: Dekalog i nauczanie Jezusa (C.1).	– podaje, że Bóg dał ludziom przykazania – wymienia przykazania Boże (C.1.1) – opowiada o zawarciu przymierza na górze Synaj – wyjaśnia, w jakim celu Bóg daje nam przykazania Boże – wskazuje na przykazania Boże jako drogowskazy życiowe	– wyraża wdzięczność Bogu za przykazania – planuje żyć zgodnie z przykazaniami Bożymi	Praca z tekstem. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Zaangażowanie podczas rzeźby. Opiniowanie wypowiedzi.

22.	Pan Jezus uczy nas miłości do Boga	Ukazanie Pana Jezusa oddającego cześć swojemu Ojcu. Kształtowanie postawy okazywania miłości Bogu.	Jezus nas naucza (Mt 13,10-17) (C.1).	– podaje, że Pan Jezus jest wzorem oddawania czci Bogu Ojcu – podaje, jak powinien zachowywać się człowiek wobec innych – streszcza ewangeliczny opis pobytu Pana Jezusa w świątyni – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus pozostał w świątyni – dowodzi konieczności okazywania miłości Bogu	– wskazuje na sposoby okazywania miłości względem Boga – stara się okazywać miłość Bogu – ocenia swoje postępowanie wobec Boga	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Autorefleksja. Opiniowanie wypowiedzi.
23.	Pan Jezus uczy miłości do innych – Zacheusz	Ukazanie wiary jako zasadniczego motywu postępowania chrześcijanina. Zapoznanie z biblijnym opisem spotkania Jezusa z Zacheuszem. Kształtowanie postawy nawrócenia.	Człowiek wobec innych (Łk 2,41-5 2) (C.5).	– podaje, że Bóg mówi do nas – opowiada o spotkaniu Jezusa z Zacheuszem – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5) – wyjaśnia, na czym polegała zmiana w życiu Zacheusza – dowodzi, że Pan Jezus przemienia nasze serca	– jest wrażliwy na krzywdę innych (C.5.c) – szanuje siebie i innych w świecie realnym i wirtualnym (E.1.c) – planuje zmienić swoje postępowanie na lepsze	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas inscenizacji. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi.

24.	Wracamy do Boga w sakramencie pokuty	Ukazanie sakramentu pokuty, jako drogi powrotu do Boga. Kształtowanie postawy przepraszania Pana Boga za grzechy.	Wpływ wiary na postępowanie i wybory moralne człowieka (C.3). Sumienie i jego formacja (C.4). Człowiek wobec innych (Łk2,41-52) (C.5). Człowiek wobec siebie (E.1).	– podaje, w jakim sakramencie Pan Jezus przebacza nam grzechy – wymienia warunki sakramentu pokuty – uzasadnia, że do Boga może się zbliżyć tylko człowiek z czystym sercem – uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania (C.3.4) – uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie (C.4.2)	– jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i słowem Bożym w dokonywaniu wyborów (C.4.a) – jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia, troszczy się o własne zbawienie (B.10.h) – przeprasza Pana Boga za grzechy	Ocena praca z tekstem. Udział w śpiewie. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Zaangażowanie podczas zabawy dydaktycznej. Ocena wypowiedzi indywidualnych. Ocena zeszytu.
25.	Przykazania kościelne	Ukazanie wartości przykazań kościelnych w życiu chrześcijanina. Uświadomienie powinności chrześcijanina wobec siebie i bliźnich. Kształtowanie postawy troski o własny rozwój duchowy.	Odpowiedzialność za Kościół – przykazania kościelne (E.4).	– podaje, że chrześcijanin jest odpowiedzialny za Kościół – przykazania kościelne – wymienia przykazania kościelne (E.4.3) – podaje, kim jest chrześcijanin – uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania (C.3.4) – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5) – wyjaśnia treści i znaczenie przykazań kościelnych (E.4.3) – ilustruje przykazanie kościelne – ocenia swoje postępowanie wobec Boga i ludzi	– planuje troszczyć się o własny rozwój duchowy – zachowuje przykazania kościelne	Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych. obserwacja w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi. Praca domowa. Autorefleksja.

26.	Duch Święty darem Jezusa	Ukazanie prawdy, że Duch Święty jest darem Jezusa dla ludzi. Kształtowanie postawy wiary i otwartości na działanie Ducha Świętego.	Duch Święty darem Jezusa (A.5).	– podaje, że Pan Jezus dał nam Ducha Świętego – nazywa Ducha Świętego Pocieszycielem, Duchem Prawdy – wskazuje, że Duch Święty jest darem Jezusa – uzasadnia potrzebę modlitwy o dary Ducha Świętego – redaguje modlitwę do Ducha Świętego	– wyraża wdzięczność Bogu za dar Ducha Świętego (E.1.6)	Zaangażowanie podczas pogadanki. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Ocena wypowiedzi indywidualnych. Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych. Ocena redagowanej modlitwy. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji.
27.	Czczymy Wszystkich Świętych – 1 listopada	Zapoznanie z prawdą o przebywaniu świętych w niebie. Kształtowanie postawy oddawania czci świętym. Wychowanie do świadomego naśladowania świętych poprzez czynienie dobrych uczynków.	Uroczystość Wszystkich Świętych.	– definiuje, kto to jest człowiek święty – podaje, że święci przebywają w niebie – podaje, kiedy obchodzimy Uroczystość Wszystkich Świętych – wymienia imiona niektórych świętych jako wzór do naśladowania – interpretuje tekst biblijny wzywający do świętości – Kpł 19,2 – wyjaśnia znaczenie Uroczystości Wszystkich Świętych – wyjaśnia, co należy czynić, aby zostać świętym	– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym – wyraża chęć naśladowania świętych – okazuje dobroć innym	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej i pogadanki. Udział w śpiewie. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi. Autorefleksja. Praca domowa.

28.	Oczekujemy na przyjście Zbawiciela – Adwent	Ukazanie Adwentu jako okresu, w którym przygotowujemy się na przyjście Pana Jezusa. Kształtowanie postawy radosnego i owocnego oczekiwania na Zbawiciela.	Adwent – czas radosnego oczekiwania na przyjście Jezusa.	– podaje, kiedy obchodzimy Adwent – podaje, kto jest wzorem oczekiwania na Zbawiciela – określa Adwent jako czas radosnego oczekiwania na Zbawiciela i nawracania się – wyjaśnia sens chrześcijańskiego przeżywania okresu Adwentu – wyjaśnia znaczenie symboli adwentowych	– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym – Adwentu – planuje i realizuje postanowienia adwentowe – wyraża pragnienie owocnego przeżycia Adwentu	Udział w śpiewie. Opiniowanie wypowiedzi uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych. Praca domowa.
29.	Nawracamy się – Wielki Post	Uświadomienie, że Wielki Post jest czasem nawrócenia i pokuty. Wychowanie do dobrego przeżycia Wielkiego Postu.	Wielki Post – czas pokuty i nawrócenia.	– podaje, jakim czasem jest Wielki Post – wymienia symbole charakteryzujące Wielki Post – objaśnia, na czym polega nawrócenie – wskazuje nabożeństwa odprawiane w okresie Wielkiego Postu – uzasadnia potrzebę czynienia dobrych uczynków	– podejmuje osobiste postanowienia wielkopostne – wyraża chęć uczestnictwa w nabożeństwach wielkopostnych	Opiniowanie wypowiedzi uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Ocena pracy plastycznej. Ocena zaangażowania w śpiew. Ocena aktywności indywidualnej. Praca domowa.

30.	Radujemy się ze Zmartwychwstania Jezusa	Zapoznanie z wydarzeniem zmartwychwstania Pana Jezusa jako zwycięstwem nad grzechem i śmiercią. Zachęcenie do częstego spotykania się z Jezusem zmartwychwstałym we Mszy Świętej.	Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego.	– podaje, kiedy Pan Jezus zmartwychwstał – wyjaśnia, dlaczego Wielkanoc jest najważniejszym świętem chrześcijan – opowiada o zmartwychwstaniu Pana Jezusa – wyjaśnia, co to znaczy, że Pan Jezus zmartwychwstał – opisuje zwyczaje i tradycje związane z obchodami świąt Zmartwychwstania Pańskiego – charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Wielkanocy	– angażuje się w przeżywanie świąt Zmartwychwstania Pańskiego – planuje udział we Mszy Świętej w Wielkanoc – okazuje radość, że zmartwychwstał Pana Jezusa	Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych. Ocena pracy indywidualnej.
-----	---	---	---	---	--	---

SP Klasa III

PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ (dostosowany do wymiaru 1 godziny tygodniowo)z katechezy w zakresie klasy III szkoły podstawowej

do programu nr AZ-1-01/18 i podręcznika nr AZ-13-01/18-RA-4/22 „Jezus przychodzi do nas”

pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:	POSTAWY UCZEŃ	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW
1.	Spotykamy się z Panem Jezusem	Ukazanie prawdy, że Chrystus jest obecny wśród nas i nieustannie pragnie spotykać się z nami. Kształtowanie postawy wdzięczności za dar obecności Jezusa wśród nas.	Katecheza spotkaniem z Panem Jezusem.	– nazywa katechezę miejscem spotkania z Panem Jezusem, – wymienia przykłady spotkań z Jezusem, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus chce się z nami spotykać.	– okazuje radość ze spotkania z Panem Jezusem na katechezie, – ocenia swoją więź z Chrystusem, – planuje swoje spotkania z Jezusem.	Obserwacja uczniów w czasie pracy. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie.
2.	Z rodzicami czekamy na Pana Jezusa	Ukazanie obecności i pomocy rodziców w przygotowaniu do Pierwszej Komunii Świętej. Uświadomienie na potrzebę dobrego przygotowania się do spotkania z Jezusem w Komunii Świętej.	Ludzie uczący modlitwy (rodzina).	– wymienia przykłady troski rodziców o religijne wychowanie dziecka, – streszcza teksty biblijne dotyczące dzieciństwa Pana Jezusa, – wskazuje na udział rodziców w przygotowaniu do Pierwszej Komunii Świętej.	– wyraża Bogu wdzięczność za dar rodziny i bliskich, – stara się o budowanie dobrych relacji w rodzinie, – planuje dobrze przygotować się do spotkania z Jezusem w Komunii Świętej.	Zaangażowanie podczas ekspozycji. Udział w śpiewie. Obserwacja uczniów w czasie pracy.

3.	W parafii przygotowujemy się do Pierwszej Komunii Świętej	Ukazanie prawdy, że od chwili chrztu świętego należymy do wspólnoty parafialnej. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za swoją przynależność do parafii.	Kościół jest wspólnotą ludzi wierzących w Boga.	– podaje, że Kościół jest wspólnotą ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1), – podaje, na czym polegało życie pierwszych chrześcijan we wspólnocie, – wyjaśnia, kto tworzy wspólnotę parafialną, – określa wydarzenia przygotowujące do pełnego udziału w Eucharystii, – wyjaśnia pojęcie Kościoła jako Ludu Bożego, – określa, czym charakteryzuje się rodzina dzieci Bożych (E.4.4).	– podejmuje modlitwę w intencji parafii, – okazuje radość z przyjęcia do wspólnoty Kościoła (E.4.b), – wybiera sposób dziękczynienia Panu Jezusowi za włączenie do Kościoła na chrzcie świętym.	Aktywność podczas zajęć. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej.

4.	Maryja Nauczycielką modlitwy	Zapoznanie z przykładami ludzi, którzy uczą nas modlitwy, szczególnie Maryi. Ukazanie postawy Maryi wielbiącej Boga. Wychowanie do wiary i posłuszeństwa Bogu.	Ludzie uczący modlitwy. Maryja Nauczycielką modlitwy (Łk 1,46-55 – Magnificat).	– nazywa Maryję Nauczycielką modlitwy (Łk 1,46-55 – Magnificat), – podaje, że Maryja uwielbiła Boga. – charakteryzuje modlitwę Zdrowaś Maryjo (D.5.1), – omawia modlitwę Magnificat (D.5.2), – podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy (Pozdrowienie Anielskie, Anioł Pański) (D.5.3), – wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawieniem Maryi (D.5.4), – wyjaśnia rolę modlitwy w trudnych momentach życia (D.2.3).	– modli się słowami oraz w myślach (D.1.b), – pragnie wspomagać innych modlitwą (D.1.c), – uczestniczy w modlitwie wspólnotowej (D.1.d), – na wzór Maryi modli się w różnych okolicznościach życia (D.5.a), – w modlitwie stawia Panu Bogu pytania jak Maryja i jak Ona poddaje się woli Bożej (D.5.b), – wraz z Maryją wielbi Boga, prosi Go i ufa Mu (D.5.c).	Praca z tekstem. Udział w śpiewie. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej.
5.	Modlitwa wyrazem dziękczynienia Bogu	Ukazanie, czym jest modlitwa i zapoznanie z najważniejszymi jej rodzajami (modlitwa dziękczynna). Ukazanie prawdy, że modlitwą wyrażamy wdzięczność Bogu. Wychowanie do modlitwy dziękczynienia za otrzymane dary.	Rodzaje modlitwy – modlitwa dziękczynienia.	– wymienia najważniejsze formy modlitewne (D.1.2), – wyjaśnia piękno modlitwy dziękczynienia (D.1.6), – objaśnia związek ofiary Melchizedeka z ofiarą Mszy Świętej, – wskazuje na Melchizedeka jako przykład modlitwy dziękczynnej, – wyjaśnia rolę modlitwy w trudnych momentach życia (D.2.3), – redaguje modlitwę dziękczynną Bogu za otrzymane dary.	– modli się słowami oraz w myślach (D.1.b), – uczestniczy w modlitwie wspólnotowej (D.1.d), – wypowiada akty strzeliste, aby jednoczyć się z Jezusem (D.1.h).	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Autorefleksja.

6.	W modlitwie przepraszamy Boga	Ukazanie wartości modlitwy przebłagalnej w życiu człowieka. Kształtowanie wrażliwości na potrzebę przepraszania Boga za popełnione grzechy.	Rodzaje modlitwy – modlitwa przeproszenia.	– podaje, czym jest modlitwa przeproszenia (prebłagalna), – wymienia najważniejsze formy modlitewne (D.1.2), – wymienia sposoby modlenia się, – wnioskuje o wartości i potrzebie przepraszania Boga za zło, – redaguje modlitwę przeproszenia, – uzasadnia sens modlitwy przebłagalnej (D.1.7).	– modli się słowami oraz w myślach (D.1.b), – uczestniczy w modlitwie wspólnotowej (D.1.d), – wypowiada akty strzeliste, aby jednoczyć się z Jezusem (D.1.h), – przyjmuje właściwą postawę zewnętrzną do modlitwy.	Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi. Praca domowa.
7.	Pan Bóg słuca naszych prósb	Ukazanie prawdy, że Pan Bóg wysłuchuje naszych prósb. Wychowanie do codziennej modlitwy.	Rodzaje modlitwy – modlitwa próby.	– wymienia najważniejsze formy modlitewne (D.1.2), – stwierdza, że Pan Bóg wysłuchuje naszych prósb, – definiuje, czym jest modlitwa próby, – wyjaśnia wartość modlitwy za innych (D.1.4), – układa wezwania modlitwy błagalnej (D.1.8), – określa przykłady modlitwy próby w Biblii.	– modli się słowami oraz w myślach (D.1.b), – pragnie wspomagać innych modlitwą (D.1.c), – uczestniczy w modlitwie wspólnotowej (D.1.d), – wypowiada akty strzeliste, aby jednoczyć się z Jezusem (D.1.h).	Zaangażowanie podczas pracy. Udział w śpiewie. Opiniowanie wypowiedzi.

8.	W modlitwie uwielbiamy Boga	Ukazanie znaczenia modlitwy uwielbienia w życiu człowieka. Kształtowanie postawy uwielbienia Pana Boga za otrzymane dary.	Rodzaje modlitwy – modlitwa uwielbienia.	– definiuje, co to jest modlitwa uwielbienia, – wyjaśnia, jak można okazać uwielbienie Bogu, – wymienia najważniejsze formy modlitewne (D.1.2), – charakteryzuje modlitwę indywidualną i wspólnotową (D.1.3), – wyjaśnia wartość modlitwy za innych (D.1.4), – wyjaśnia potrzebę modlitwy uwielbienia (D.1.5), – wyjaśnia rolę modlitwy w trudnych momentach życia (D.2.3).	– modli się słowami oraz w myślach (D.1.b), – uczestniczy w modlitwie wspólnotowej (D.1.d), – wypowiada akty strzeliste, aby jednoczyć się z Jezusem (D.1.h), – redaguje modlitwę uwielbienia.	Aktywność podczas zajęć. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi.
9.	Msza Święta najdoskonalszą modlitwą	Ukazanie prawdy, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej. Wychowanie do świadomego, czynnego, pełnego i owocnego uczestnictwa we Mszy Świętej.	Modlitwa liturgiczna Kościoła.	– podaje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej (D.6.1). – wylicza części stałe Mszy Świętej (D.6.2), – wyjaśnia, na czym polega świadome, pełne, czynne i owoce uczestnictwo we Mszy Świętej (D.6.3), – określa, jakie powinno być uczestnictwo we Mszy Świętej, – wskazuje, że uczestnicząc we Mszy Świętej, spotykamy się z Panem Jezusem.	– uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić (D.6.a).	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Autorefleksja.

10.	W sakramentach Pan Jezus jednoczy nas ze sobą	Ukazanie sakramentów jako znaków spotkania z Jezusem. Wychowanie do wdzięczności Bogu za dar sakramentów świętych.	Sakramenty znakami spotkania z Chrystusem.	– podaje, że sakramenty święte są znakami spotkania z Chrystusem, – wymienia sakramenty święte (B.3.1), – przedstawia sakramenty jako znaki spotkania z Chrystusem (B.3.2), – określa, kto ustanowił sakramenty święte.	– wyraża przekonanie o obecności Chrystusa w sakramentach i chętnie je przyjmuje (B.3.a), – dąży do świętości, naśladuje Chrystusa (B.15.a), – wyraża wdzięczność za dar sakramentów.	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Zaangażowanie podczas ekspozycji. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi. Praca domowa.
11.	Pan Jezus odpuszcza grzechy	Ukazanie grzechu jako nieszczęścia człowieka zrywającego przyjaźń z Bogiem. Kształtowanie postawy zaufania do Jezusa przebaczącego grzechy.	Pojęcie i znaczenie sakramentu pokuty i pojednania.	– wymienia grzech jako największe nieszczęście człowieka, – definiuje pojęcie: „grzech”, – przytacza treść Spowiedzi powszechnej, – wskazuje na wiarę jako podstawę odpuszczenia grzechów, – wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty i pojednania (B.9.1), – wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania (B. 9.2).	– jest otwarty na miłość Boga (E.1.a), – podejmuje decyzję o przemianie swojego życia (B.10.b), – troszczy się o właściwe przygotowanie się do sakramentu pokuty (B.10.f), – okazuje zaufanie do przebaczącego Chrystusa, jest przekonany o roli sakramentu pokuty w pokonywaniu własnych słabości (B.10.g), – pragnie spotykać się z Chrystusem przebaczącym (B.9.a).	Zaangażowanie podczas pracy indywidualnej i zespołowej. Udział w śpiewie.

12.	Pan Jezus objawia miłość Boga ku grzesznikom	Ukazanie uzdrawiającej mocy sakramentu pokuty i pojednania. Kształtowanie postawy wdzięczności wobec Boga za Jego miłość do ludzi.	Pojęcie i znaczenie sakramentu pokuty i pojednania.	– podaje, że w sakramencie pokuty i pojednania Chrystus uzdrawia człowieka z grzechów, – identyfikuje syna marnotrawnego z człowiekiem grzeszącym, – wyjaśnia, że Bóg jest przebaczącym Ojcem, – stwierdza, że Bóg kocha grzesznika, wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania (B. 9.2), – wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania (B.10.1), – wymienia sposoby walki z grzechem (B.10.3).	– jest otwarty na miłość Boga (E.1.a), – dokonuje refleksji nad swoim postępowaniem, wyraża żal za grzechy (B.10.a).	Praca z tekstem. Aktywność podczas zajęć. Praca domowa.
-----	--	--	---	--	--	---

13.	Rachunek sumienia – pierwszy warunek sakramentu pokuty i pojednania	Ukazanie, czym jest rachunek sumienia. Wychowanie do codziennego rachunku sumienia.	Warunki sakramentu pokuty i pojednania.	– podaje, że rachunek sumienia jest pierwszym warunkiem sakramentu pokuty, – podaje, na czym polega rachunek sumienia, – wyjaśnia, dlaczego należy robić rachunek sumienia, – proponuje pytania do rachunku sumienia, – wymienia pierwszy warunek sakramentu pokuty i pojednania (B.10.1), – wskazuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania (B.10.2), – odróżnia grzech ciężki i grzech lekki (B.10.4).	– ocenia swoje postępowanie wobec Boga, – troszczy się o właściwe przygotowanie do sakramentu pokuty (B.10.f), – okazuje zaufanie do przebaczonego Chrystusa, jest przekonany o roli sakramentu pokuty w pokonywaniu własnych słabości (B.10.g), – jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia, troszczy się o własne zbawienie (B.10.h).	Zaangażowanie podczas pracy indywidualnej i zespołowej. Zaangażowanie podczas pogadanki.
14.	Żal za grzechy – drugi warunek sakramentu pokuty i pojednania	Zapoznanie z drugim warunkiem sakramentu pokuty i pojednania. Ukazanie prawdy, że Bóg przebacza nam grzechy, gdy żałujemy za nie. Kształtowanie postawy żalu za popełnione grzechy.	Warunki sakramentu pokuty i pojednania.	– podaje, na czym polega żal za grzechy, – wyjaśnia znaczenie żalu, – uzasadnia konieczność wzbudzania żalu za grzechy, – wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania (B. 9.2), – wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania (B.10.1).	– podejmuje decyzję o przemianie swojego życia (B.10.b), – troszczy się o właściwe przygotowanie się do sakramentu pokuty (B.10.f), – jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia, troszczy się o własne zbawienie (B.10.h).	Praca z tekstem. Aktywność podczas zajęć. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi.

15.	Mocne postanowienie poprawy – trzeci warunek sakramentu pokuty i pojednania	Zapoznanie z trzecim warunkiem sakramentu pokuty i pojednania. Ukazanie potrzeby nawrócenia. Kształtowanie postawy walki z grzechem i pokusami.	Warunki sakramentu pokuty i pojednania.	– podaje, że Pan Jezus wzywa nas do poprawy życia, – wyjaśnia, czym jest trzeci warunek sakramentu pokuty i pojednania, – wyjaśnia, co zrobić, aby postanowienie poprawy było mocne, – stwierdza, że należy walczyć z pokusami i pracować nad sobą, – wskazuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania (B.10.2), – wymienia sposoby walki z grzechem (B.10.3).	– podejmuje decyzję o przemianie swojego życia (B.10.b), – okazuje zaufanie do przebaczonego Chrystusa, jest przekonany o roli sakramentu pokuty w pokonywaniu własnych słabości (B.10.g), – jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia, troszczy się o własne zbawienie (B.10.h), – prowadzi ufny dialog z Chrystusem przebaczącym (B.9.C).	Zaangażowanie podczas pracy indywidualnej. Zaangażowanie podczas inscenizacji. Udział w śpiewie.
16.	Szczerza spowiedź – czwarty warunek sakramentu pokuty i pojednania	Zapoznanie z czwartym warunkiem sakramentu pokuty i pojednania. Wychowanie do dobrego przeżycia sakramentu pokuty.	Warunki sakramentu pokuty i pojednania.	– podaje sposób przystępowania do spowiedzi, – wymienia czwarty warunek sakramentu pokuty (B.10.1), – wyjaśnia, czym jest spowiedź (B.9.1), – wskazuje na potrzebę szczerzej spowiedzi (B.10.2).	– szczerze przyznaje się i wypowiada swoje grzechy (B.10.c), – wyraża szacunek do sakramentu pokuty i pojednania (B.10.e), – troszczy się o właściwe przygotowanie się do sakramentu pokuty (B.10.f), – pragnie spotykać się z Chrystusem przebaczącym (B.9.a), – wyraża przekonanie o przebaczeniu grzechów w sakramencie pokuty (B.9.b).	Zaangażowanie podczas pracy indywidualnej i zespołowej. Praca z tekstem. Praca domowa. Autorefleksja.

17.	Zadośćuczynienie - Piąty warunek sakramentu pokuty i pojednania	Ukazanie prawdy, że piąty warunek sakramentu pokuty – zadośćuczynienie jest wynagrodzeniem za grzechy Panu Bogu i bliźniemu. Kształtowanie postawy wynagradzania jako koniecznego warunku powrotu do przyjaźni z Bogiem i ludźmi.	Warunki sakramentu pokuty i pojednania.	– wylicza warunki sakramentu pokuty (B.10.1), – wyjaśnia, na czym polega zadośćuczynienie (B.1), – wybiera sposoby realizacji zadośćuczynienia względem Boga i bliźniego (B.2), – wskazuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania (B.10.2).	– przyjmuje odpowiedzialność za realizację warunków sakramentu pokuty, – zadość czyni Bogu i wynagradza bliźnim wyrządzone krzywdy (B.15.a), – podejmuje decyzję o przemianie swojego życia (B.10.b), – wyraża przekonanie o potrzebie naprawienia krzywd i zadośćuczynienia (B.10.d), – jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia, troszczy się o własne zbawienie (B.10.h).	Zaangażowanie podczas pracy indywidualnej i zespołowej. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej.
-----	---	---	---	--	---	---

18.	Moja pierwsza spowiedź	Ukazanie prawdy, że Bóg kocha grzesznika i czeka na jego powrót. Kształtowanie postawy wdzięczności za dar spowiedzi.	Warunki sakramentu pokuty i pojednania.	– podaje, że w sakramencie pokuty spotyka się z miłosiernym Jezusem, – wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania (B.10.1), – wyjaśnia, że człowiek potrzebuje nawrócenia i przebaczenia win, – stosuje formułę spowiedzi, – wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty i pojednania (B.9.1), – wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania (B. 9.2), – wskazuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania (B.10.2), – odróżnia grzech ciężki i grzech lekki (B.10.4).	– przyjmuje postawę wdzięczności za dar spowiedzi, – troszczy się o właściwe przygotowanie się do tego sakramentu (B.10.f), – okazuje zaufanie do przebaczonego Chrystusa, jest przekonany o roli sakramentu pokuty w pokonywaniu własnych słabości (B.10.g), – jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia, troszczy się o własne zbawienie (B.10.h), – wyraża pragnienie i widzi potrzebę systematycznej spowiedzi (B.10.i).	Praca z tekstem. Zaangażowanie podczas rzeźby. Udział w śpiewie.
-----	------------------------	---	---	---	--	--

19.	Pierwsze piątki miesiąca	Ukazanie pierwszych piątków miesiąca jako sposobu oddawania czci Sercu Jezusa. Wychowanie do umacniania więzi z Panem Jezusem i oddawania czci Jego Sercu.	Pierwsze piątki miesiąca.	– podaje, że w pierwsze piątki miesiąca oddajemy cześć Sercu Jezusa, – wymienia cechy Serca Pana Jezusa, – podaje, kto przyczynił się do rozpowszechnienia nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa, – stwierdza, że praktykując pierwsze piątki miesiąca, umacniamy więź z Panem Jezusem, – uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania, i przyjmowania Komunii Świętej (B.15.1), – wyjaśnia sens praktykowania pierwszych piątków miesiąca (B.15.2).	– wyraża pragnienie częstego przyjmowania Chrystusa w Komunii Świętej (B.15.b), – okazuje zaufanie do przebaczonego Chrystusa, jest przekonany o roli sakramentu pokuty w pokonywaniu własnych słabości (B.10.g), – wyraża pragnienie i widzi potrzebę systematycznej spowiedzi (B.10.i), – pragnie spotykać się z Chrystusem przebaczącym (B.9.a).	Zaangażowanie podczas rozwiązywania krzyżówki. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi. Praca domowa.
-----	--------------------------	--	---------------------------	--	--	---

20.	Dekalog i jego znaczenie w życiu codziennym	Zapoznanie z Dekalogiem i ukazanie jego znaczenia w codziennym życiu. Ukazanie Dekalogu jako drogowskazu na szczęśliwe życie. Wychowanie do życia zgodnego z przykazaniami.	Dekalog (Wj 20,2-17).	– wymienia przykazania Boże, – wskazuje na istotę poszczególnych przykazań Bożych (C.1.2), – wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu (C.1.3), – uzasadnia, że przykazania strzegą wolności i godności człowieka (C.1.4), – podaje przykłady zachowywania przykazań Bożych w codzienności (C.1.6), – wyjaśnia, na czym polega wiara w Boga, zaufanie i szacunek do Niego (C.1.7).	– planuje żyć zgodnie z przykazaniami Bożymi, – jest otwarty na miłość Boga (E.1.a).	Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie.
21.	Spotykamy się przy stole słowa Bożego – liturgia słowa	Ukazanie najważniejszych wymiarów Eucharystii – liturgia słowa. Zapoznanie z poszczególnymi częściami Mszy Świętej – liturgia słowa. Kształtowanie umiejętności świadomego, czynnego i owocnego uczestnictwa w liturgii słowa.	Poszczególne części Mszy Świętej – liturgia słowa.	– wymienia elementy liturgii słowa, – wyjaśnia, co się dzieje podczas liturgii słowa (B.13.1), – wyjaśnia znaczenie gestów, obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań (B.13.2), – uzasadnia potrzebę należytego przygotowania się do uczestnictwa we Mszy Świętej (B.13.3).	– wyraża pragnienie spotkania się z Jezusem i z innymi ludźmi na Eucharystii (F.1.a), – świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii (B.13.a), – pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym (B.13.b), – wyraża przekonanie o prawdziwości słów Ewangelii (B.11.a).	Zaangażowanie podczas pracy indywidualnej i zespołowej. Udział w śpiewie.

22.	Pan Jezus rozmawia z nami w liturgii słowa	Ukazanie liturgii słowa jako dialogu z Panem Jezusem. Kształtowanie postawy słuchania słowa Bożego.	Poszczególne części Mszy Świętej – liturgia słowa.	– podaje część Mszy Świętej, w której Pan Jezus rozmawia z nami, – wyjaśnia, co się dzieje podczas liturgii słowa (B.13.1), – wyjaśnia znaczenie gestów, obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań (B.13.2).	– planuje żyć słowem Bożym w codziennym życiu, – świadomie uczestniczy w liturgii słowa (B.13.a), – pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym (B.13.b), – wyraża przekonanie o prawdziwości słów Ewangelii (B.11.a).	Praca z tekstem. Aktywność podczas zajęć. Zaangażowanie podczas rozwiązywania krzyżówki.
23.	Ostatnia Wieczerza – ustanowienie Eucharystii	Ukazanie Wielkiego Czwartku jako dnia ustanowienia Eucharystii. Kształtowanie postawy wdzięczności za dar Komunii Świętej.	Eucharystia jako uczta (Mt 26,26-28).	– nazywa Wielki Czwartek dniem ustanowienia Eucharystii, – opowiada o ustanowieniu Eucharystii (B.11.1), – wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem (B.12.2), – uzasadnia potrzebę regularnego udziału w Eucharystii (B.12.3), – wyjaśnia, co się dzieje podczas przeistoczenia (B.13.1), – wyjaśnia znaczenie gestów, obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań (B.13.2), – opowiada, jak należy przygotować się do udziału w Eucharystii (B.13.4).	– przyjmuje postawę wdzięczności Jezusowi za ustanowienie Eucharystii, – świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii (B.13.a), – odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii (B.13.C), – pragnie spotykać się z Chrystusem Eucharystycznym,(B.14. b).	Praca z tekstem. Aktywność podczas zajęć. Praca domowa.

24.	Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła	Ukazanie Eucharystii jako ofiary Chrystusa i Kościoła. Kształtowanie postawy wdzięczności Jezusowi za dar odkupienia, ofiary krzyżowej i Eucharystii.	Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła.	– określa Eucharystię jako ofiarę Chrystusa i Kościoła, – podaje, że Eucharystia jest sakramentem obecności Chrystusa, – wyjaśnia, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła (B.11.2), – wyjaśnia, że Eucharystia jednoczy człowieka z Bogiem i bliźnimi (B.12.1), – wyjaśnia, dlaczego i za kogo Pan Jezus oddał życie na krzyżu (B.12.2).	– wyraża pragnienie spotkania się z Jezusem i z innymi ludźmi na Eucharystii (F.1.a), – świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii (B.13.a), – z wdzięcznością uczestniczy w ofierze Chrystusa i Kościoła (B.11.b).	Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi.
25.	Pan Jezus obecny we Mszy Świętej pod postacią chleba i wina	Zapoznanie z poszczególnymi częściami Mszy Świętej – liturgia eucharystyczna. Wychowanie do jak najczęstszego uczestniczenia we Mszy Świętej w sposób pełny.	Eucharystia sakramentem obecności Chrystusa.	– nazywa Mszę Świętą spotkaniem z Panem Jezusem, – podaje, że Eucharystia jest sakramentem obecności Chrystusa, – wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem (B.12.2), – uzasadnia potrzebę regularnego udziału w Eucharystii (B.12.3), – wyjaśnia, co się dzieje podczas przeistoczenia (B.13.1), – wyjaśnia znaczenie gestów, obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań (B.13.2).	– świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii (B.13.a), – pragnie spotykać się z Chrystusem Eucharystycznym (B.14.b), – z wdzięcznością uczestniczy w ofierze Chrystusa i Kościoła (B.11.b).	Praca z tekstem. Aktywność podczas zajęć. Zaangażowanie podczas pogadanki.

26.	Godne przyjmowanie Komunii Świętej	Ukazanie, że Komunia Święta jest zjednoczeniem człowieka z Chrystusem. Kształtowanie postawy godnego przystępowania do Stołu Pańskiego.	Komunia Święta jako zjednoczenie człowieka z Chrystusem i duchowy pokarm.	– podaje, że Komunia Święta jednoczy człowieka z Chrystusem, – nazywa Komunię Świętą duchowym pokarmem, – wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem (B.12.2), – wyjaśnia znaczenie gestów, obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań (B.13.2), – uzasadnia potrzebę należytego przygotowania się do uczestnictwa we Mszy Świętej (B.13.3), – wyjaśnia pojęcia: post eucharystyczny, Komunia Święta, Najświętszy Sakrament (B.14.1), – wyjaśnia, że przyjmując Komunię świętą, przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim (B.14.2), – uzasadnia potrzebę częstego przyjmowania Komunii Świętej, – opisuje, jak należy zachować się bezpośrednio przed i po przyjęciu Komunii Świętej (B.14.3).	– świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii (B.13.a), – odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii (B.13.c), – pragnie spotykać się z Chrystusem Eucharystycznym (B.14.b), – wierzy w obecność Chrystusa w Eucharystii, pragnie przyjmować Komunię Świętą (B.12.b).	Praca z tekstem. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi.
-----	------------------------------------	---	---	--	---	---

27.	Komunia Święta zjednoczeniem z Jezusem	Ukazanie Komunii Świętej jako daru życia wiecznego. Kształtowanie postawy wdzięczności wobec Jezusa obecnego w Eucharystii.	Komunia Święta jako zjednoczenie człowieka z Chrystusem i duchowy pokarm.	– podaje, że w Komunii Świętej spotyka się z Panem Jezusem, – określa owoce Komunii Świętej, – wyjaśnia, że Eucharystia jednoczy człowieka z Bogiem i bliźnimi (B.12.1), – wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem (B.12.2), – wyjaśnia, że przyjmując Komunię świętą, przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim (B.14.2), – uzasadnia potrzebę częstego przyjmowania Komunii Świętej.	– pragnie spotykać się z Chrystusem Eucharystycznym (B.14.b), – wyraża pragnienie świadomego i głębokiego zjednoczenia z Chrystusem (B.14.c), – wierzy w obecność Chrystusa w Eucharystii, pragnie przyjmować Komunię Świętą (B.12.b), – z wdzięcznością uczestniczy w ofierze Chrystusa i Kościoła (B.11.b).	Praca z tekstem. Aktywność podczas zajęć. Zaangażowanie w pracy indywidualnej.
28.	Błogosławieństwo w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego – obrzędy zakończenia	Ukazanie jedności działania Ojca, Syna i Ducha Świętego. Zapoznanie z poszczególnymi częściami Mszy Świętej – obrzędy zakończenia. Ukazanie wartości Bożego błogosławieństwa dla człowieka. Wychowanie do postawy wdzięczności Bogu za błogosławieństwo.	Poszczególne części Mszy Świętej – obrzędy zakończenia. Znaczenie Bożego błogosławieństwa.	– podaje znaczenie błogosławieństwa udzielanego podczas obrzędów zakończenia we Mszy Świętej, – wyjaśnia, czym jest błogosławieństwo w imię Ojca, Syna i Ducha Świętego, – wyjaśnia znaczenie gestów, postaw, pozdrowień i wezwań występujących w obrzędach zakończenia Mszy Świętej, – wskazuje znaczenie Bożego błogosławieństwa w życiu człowieka.	– pragnie spotykać się z Chrystusem Eucharystycznym (B.14.b), – z wdzięcznością uczestniczy w ofierze Chrystusa i Kościoła (B.11.b).	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Praca z tekstem. Opiniowanie wypowiedzi.

29.	Adwent oczekiwaniem na Zbawiciela	Ukazanie Adwentu jako czasu przygotowania na przyjście Pana Jezusa. Kształtowanie postawy owocnego i radosnego przeżywania Adwentu.	Czekamy na Pana Jezusa w Adwencie	– podaje, kiedy obchodzimy Adwent, – wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania, – wyjaśnia tekst: Ap 22,20, – objaśnia znaczenie symboli adwentowych, – opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z Adwentem, – określa Adwent jako czas radosnego oczekiwania na Zbawiciela i nawracania się.	– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym – Adwentu, – wyraża pragnienie owocnego przeżycia Adwentu.	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Praca z tekstem. Opiniowanie wypowiedzi.
30.	Wielki Post i rekolekcje	Ukazanie istoty przeżycia czasu Wielkiego Postu. Zachęcenie do pełnienia dobrych uczynków i przepraszania za popelnione zło.	Niesiemy krzyż z Panem Jezusem (Wielki Post).	– podaje, ile dni trwa Wielki Post, – podaje dzień rozpoczęcia Wielkiego Postu, – wymienia nabożeństwa odprawiane w Wielkim Poście, – rozdziela kolor szat liturgicznych używanych w okresie Wielkiego Postu, – wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia, – objaśnia, dlaczego obchodzi się Wielki Post, – określa Wielki Post jako przygotowanie do dobrego przeżycia Świąt Wielkanocnych, – uzasadnia potrzebę przepraszania Boga i ludzi za popelnione zło.	– podejmuje postanowienie wielkopostne, – planuje udział w nabożeństwach wielkopostnych, – angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – wskazuje, że dobre uczynki są wyrazem miłości do Pana Jezusa.	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Praca z tekstem. Aktywność podczas zajęć. Praca domowa.

SP Klasa IV

PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ (dostosowany do wymiaru 1 godziny tygodniowo)z katechezy w zakresie **klasy IV szkoły podstawowej**

do programu AZ-1-01/18 i podręcznika nr AZ-14-01/18-RA-15/23 „Chcę żyć z Jezusem”

pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ	POSTAWY UCZEŃ	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW
1	Katecheza pogłębieniem więzi z Jezusem	Ukazanie potrzeby dalszego i ciągłego pogłębiania więzi z Jezusem. Zachęta do poznawania Jezusa w szczególności poprzez udział w systematycznej katechezie szkolnej i parafialnej.	I. Poznaję Jezusa Katecheza pogłębieniem więzi z Jezusem.	- definiuje, czym jest katecheza, - podaje, że w katechezie pogłębiamy więź z Panem Jezusem (A.2), - wyjaśnia, jak można pogłębiać swoją przyjaźń z Panem Jezusem, - uzasadnia swoją obecność na katechezie.	- pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa (A.4.c) - przyjmuje odpowiedzialność za pogłębianie przyjaźni z Panem Jezusem.	Obserwacja uczniów w czasie pracy. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Udział w śpiewie.
2	Dziękujemy Jezusowi za jego miłość	Ukazanie prawdy, że Bóg jest Miłością i kocha każdego człowieka. Wychowanie do wdzięczności Jezusowi i ciągłego pogłębiania z Nim więzi.	Bóg jest Miłością	- podaje, w jaki sposób Bóg objawia miłość do człowieka, - określa, że źródłem prawdziwej miłości jest Bóg, - wyjaśnia, dlaczego człowiek zdolny jest kochać Boga, - wybiera sposoby okazywania wdzięczności Jezusowi za Jego miłość	- okazuje wdzięczność Jezusowi (A.4.a).	Aktywność podczas zajęć. Opanowanie piosenki. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej.

3	Msza Święta spotkaniem z Panem Jezusem	Uświadomienie, że poznawanie Jezusa i pogłębianie więzi z Chrystusem dokonuje się przede wszystkim poprzez słuchanie słowa Bożego oraz poprzez udział w liturgii. Wychowanie do świadomego, czynnego, pełnego i owocnego uczestnictwa we Mszy Świętej.	Msza Święta spotkaniem z Panem Jezusem.	- podaje, że liturgia jest miejscem spotkania, głębszego poznawania i budowania przyjaźni z Jezusem (B.1), - wymienia części Mszy Świętej, - wyjaśnia, na czym polega świadome, pełne, czynne i owocne uczestnictwo we Mszy Świętej, - wskazuje, kiedy podczas Mszy Świętej czytane jest słowo Boże (F.1.6), - wyjaśnia, że liturgia jest miejscem spotkania z Jezusem (B.1.1; B.3.2.)	- wyraża pragnienie spotykania się z Jezusem i z innymi ludźmi na Eucharystii (F.1.a), - przykładem swojego życia stara się dawać świadectwo o Jezusie, - planuje świadomy, pełny, czynny i owocny udział we Mszy Świętej.	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Autorefleksja.
---	--	--	---	--	--	---

4	Spotykamy się z Panem Jezusem w Jego słowie	Uświadomienie, że poznawanie Jezusa i pogłębianie więzi z Chrystusem dokonuje się poprzez słuchanie słowa Bożego oraz udział w liturgii. Zachęta do słuchania i wprowadzania w życie słowa Bożego.	Spotykanie z Panem Jezusem w Jego słowie.	- podaje, że skupienie, wyciszenie, zrozumienie jest potrzebne podczas słuchania słowa Bożego (F.1), - wymienia okoliczności, w jakich słuchamy słowa Bożego, - wylicza, z jakich elementów składa się liturgia słowa, - uzasadnia potrzebę skupienia, wyciszenia, zrozumienia oraz uważnego słuchania słowa Bożego (A.2.a), - ilustruje przypowieść o siewcy, - uzasadnia związek między słuchaniem słowa Bożego i właściwą postawą życia.	- potrafi wyciszyć się oraz słuchać ze skupieniem i zrozumieniem słowa Bożego (F.1.c). - stara się żyć zgodnie z usłyszonym słowem Bożym (F.1.d), - przykładem swojego życia stara się dawać świadectwo o Jezusie (F.1.h).	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi.
---	---	--	---	---	--	--

5	Słowo Boże fundamentem mojego życia	Uświadomienie, że poznawanie Jezusa i pogłębianie więzi z Chrystusem dokonuje się przede wszystkim poprzez uważne słuchanie słowa Bożego oraz udział w liturgii. Zachęta do postępowania zgodnego ze słowem Bożym.	Słowo Boże fundamentem mojego życia.	- podaje, że słowo Boże jest podstawą życia chrześcijańskiego, - wskazuje na skupienie, wyciszenie, zrozumienie w czasie słuchania słowa Bożego (F.1), - streszcza przypowieść o domu na skale, - uzasadnia potrzebę skupienia, wyciszenia, zrozumienia oraz uważnego słuchania słowa Bożego (A.2.a), - określa, jak postępuje człowiek roztropny, - dowodzi, że chrześcijanin powinien swoje życie budować na fundamencie słowa Bożego.	- potrafi wyciszyć się oraz słuchać ze skupieniem i zrozumieniem słowa Bożego (F.1.c). - stara się żyć zgodnie z usłyszonym słowem Bożym (F.1.d), - przykładem swojego życia stara się dawać świadcstwo o Jezusie (F.1.h).	Praca z tekstem. Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Praca domowa. Opiniowanie wypowiedzi.
---	--	--	--	--	--	---

6	Poznaję Jezusa w wydarzeniach roku liturgicznego	Ukazanie potrzeby dalszego i ciągłego pogłębiania więzi z Jezusem. Zachęta do poznawania Jezusa w szczególności poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego.	Rok liturgiczny.	- wskazuje na liturgię jako miejsce spotkania, głębszego poznawania i budowania przyjaźni z Jezusem (B.1), - podaje, że poznaje Jezusa w roku liturgicznym (B.4), - wymienia okresy i niektóre wydarzenia roku liturgicznego. - określa, co przeżywamy w roku liturgicznym, - wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego (B.4.1). - wskazuje, jak uczeń Jezusa powinien przeżywać rok liturgiczny.	- pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa (A.4.c).	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie. Obserwacja uczniów w czasie pracy.
---	--	---	------------------	--	--	--

7	Pogłębiam przyjaźń z Jezusem i bliźnimi	Uświadomienie, że przyjaźń z Jezusem przejawia się poprzez konkretne działania człowieka. Wychowanie do wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego.	II. Przyjaźnię się z Jezusem Przyjaźń z Jezusem i bliźnim.	- podaje, że miłość jest podstawą budowania wspólnoty (F1). - przytacza treść przykazania miłości. - wymienia najważniejsze cechy przyjaciela, - wyjaśnia, że przyjaźń z Jezusem przekłada się na budowanie pozytywnych więzi z bliźnimi (F.1.3), - uzasadnia, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu (C.1.7), - wybiera sposoby okazywania miłości Bogu w codzienny życiu, - wskazuje działania, poprzez które można okazać miłość bliźniemu na co dzień, - rysuje, jak można wypełniać przykazanie miłości Boga i bliźniego.	- planuje wypełniać przykazanie miłości Boga i bliźniego (C.5.b), - pogłębia przyjaźń z Jezusem i bliźnimi (C.5.a).	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie. Obserwacja uczniów w czasie pracy.
---	---	---	---	--	---	--

8	Umacniamy więź z Panem Jezusem w pierwsze piątki miesiąca	Uświadomienie, że praktykując pierwsze piątki miesiąca, umacniamy więź z Panem Jezusem. Rozbudzenie pragnienia oddawania czci Najświętszemu Sercu Jezusa przez odprawianie pierwszych piątków miesiąca.	Nabożeństwo pierwszych piątków miesiąca.	- wymienia cechy Serca Pana Jezusa, - podaje, że św. Małgorzata Alacoque przyczyniła się do rozpowszechnienia nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa, - wskazuje, że śmierć Pana Jezusa na krzyżu jest znakiem wielkiej miłości, - stwierdza, że praktykując pierwsze piątki miesiąca, umacnia więź z Panem Jezusem (B.2.1).	- planuje praktykę pierwszych piątków miesiąca jako wyraz wdzięczności Panu Jezusowi za jego miłość (D.6.a). - pogłębia więź z Panem Jezusem (C.5.a).	Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi. Praca domowa.
9	Wiara podstawą przyjaźni z Jezusem	Uświadomienie, że przyjaźń z Jezusem przejawia się w konkretnych przykładach, które kształtują się głównie poprzez udział w Eucharystii. Kształtowanie postawy wiary i zaufania Jezusowi.	Wiara podstawą przyjaźni z Jezusem.	- podaje, czym jest wiara i zaufanie Jezusowi (B.2), - wskazuje, w którym momencie Mszy Świętej wypowiadamy słowa setnika: Panie, nie jestem godzien", - charakteryzuje wiarę setnika, - dowodzi, że wiara i zaufanie są podstawą przyjaźni z Jezusem (C.1.7), - rysuje, w jaki sposób można dawać świadectwo wiary.	- przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary i ufności Jezusowi, - świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii (B.13.a).	Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Autorefleksja. Praca domowa.

10	Wiara i zaufanie Jezusowi	Ukazanie prawdy, że wiara i zaufanie Jezusowi polegają na słuchaniu Jego słowa, a także na wypełnianiu woli Bożej i rozmowie z Nim. Wychowanie do dawania świadectwa wiary swoim życiem.	Wiara i zaufanie Jezusowi.	- definiuje zaufanie jako fundamentalną postawę człowieka (B.2), - stwierdza, że słuchanie słów Pana Jezusa jest podstawą wiary i zaufania (C.1.7), - określa, co to znaczy zaufać Panu Jezusowi, - wskazuje wiarę jako podstawę przyjaźni z Jezusem (C.1.7).	- pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym (B.13.b), - planuje świadczyć o Jezusie swoim życiem.	Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Autorefleksja.
11	Eucharystia szczególnym spotkaniem z Jezusem	Ukazanie prawdy o Eucharystii jako szczególnym spotkaniu z Jezusem. Wychowanie do świadomego uczestnictwa w Eucharystii.	Eucharystia szczególnym spotkaniem z Jezusem.	- identyfikuje łamanie chleba" z Eucharystią, - podaje, że Eucharystia buduje i umacnia wspólnotę Kościoła (B.12), - opowiada o życiu pierwszych wspólnot chrześcijańskich, - wskazuje na Eucharystię jako źródło życia duchowego i wspólnotowego, - wyjaśnia, że Eucharystia jest szczególnym spotkaniem z Jezusem i bliźnimi, - uzasadnia, że udział w Eucharystii jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem.	- planuje z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym w czasie Mszy Świętej.	Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Autorefleksja. Praca domowa.

12	Miłość owocem Eucharystii	Uświadomienie, że wspólnota Kościoła żyje i umacnia się dzięki Eucharystii, której owocem jest wzajemna miłość jej członków. Kształtowanie postawy miłości.	Miłość owocem Eucharystii.	- podaje, że miłość jest owocem Eucharystii (B.12), - wymienia postawy człowieka wynikające z uczestnictwa w Eucharystii (F.1), - wyjaśnia, że udział w Eucharystii buduje i umacnia wspólnotę Kościoła (F1.3), - wybiera konkretne sposoby budowania pozytywnych więzi z bliźnimi (F.1.3).	- planuje świadomie uczestniczyć w Eucharystii jako źródle miłości Boga i bliźniego, - wyraża wdzięczność za możliwość spotykania się ze słowem Bożym i jednoczenia z Chrystusem Eucharystycznym (B.13.b).	Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Autorefleksja.
13	Modlitwa wyrazem przyjaźni z Bogiem	Przedstawienie prawdy, że modlitwa jest podstawą życia chrześcijańskiego. Wychowanie do naśladowania Jezusa w codziennej modlitwie.	Modlitwa wyrazem przyjaźni z Bogiem.	- podaje, czym jest modlitwa (B.2), - podaje, że modlitwa to podstawowy przejaw przyjaźni z Bogiem (D.1), - wyjaśnia, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (B.2.1).. - określa, w jaki sposób powinniśmy modlić się (B.14.2), - wskazuje, że w modlitwie jednoczymy się z Panem Jezusem.	- uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić (D.6.a), - planuje systematyczną modlitwę.	Udział w śpiewie. Opiniowanie wypowiedzi. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Praca domowa.

14	Uczynki miłosierdzia w codziennym życiu	Ukazanie wartości uczynków miłosierdzia w codziennym życiu. Wychowanie do spełniania uczynków miłosierdzia w codziennym życiu.	Uczynki miłosierdzia.	- budowanie wspólnoty, jedność, otwarcie na innych, radość spotkania z innymi (F1). - wylicza uczynki miłosierdzia względem ciała i względem duszy (B.12), - rozróżnia uczynki miłosierdzia, - uzasadnia, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu (C.1.7), - wyjaśnia, że przyjaźń z Jezusem przekłada się na budowanie pozytywnych więzi z bliźnimi (F.1.3), - wskazuje, że uczynki miłosierdzia są znakiem miłości wobec człowieka i Boga.	- wybiera sposoby realizacji Chrystusowej nauki poprzez uczynki miłosierdzia (F.Lf).	Praca z tekstem. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Autorefleksja.
15	Przyczyny grzechu	Ukazanie grzechu jako stanu nieprzyjaźni z Bogiem. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za swoje postępowanie.	IV. Przepraszam Jezusa Przyczyny grzechu.	- wymienia przyczyny grzechu (A.3), - podaje, że grzech niszczy przyjaźń z Bogiem (B.10), - wybiera sposoby walki z pokusami, - uzasadnia negatywne konsekwencje grzechu wobec Boga, bliźnich i siebie (F15).	- stara się unikać okazji do grzechu (A.3.b), - przyjmuje odpowiedzialność za własne postępowanie (B.10.a).	Praca z tekstem. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Autorefleksja.

16	Grzech przeszkodą w budowaniu przyjaźni z Jezusem	Ukazanie grzechu jako stanu nieprzyjaźni z Bogiem. Uświadomienie, że za popełnione grzechy należy przepraszać Boga i bliźnich.	Grzech przeszkodą w budowaniu przyjaźni z Jezusem.	- definiuje słowo: grzech", - podaje, że grzech jest przeszkodą w budowaniu przyjaźni z Jezusem (A.3). - odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem, zaniedbaniem (B.13.1), - wnioskuje, że każdy grzech jest przyczyną zerwania przyjaźni z Bogiem i ludźmi, - wyjaśnia, że w sakramencie pokuty może odbudować przyjaźń z Panem Jezusem.	- przyjmuje odpowiedzialność za własne postępowanie, - stara się być uczciwy i prawdomówny (C.3.c).	Praca z tekstem. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Autorefleksja.
17	Siedem grzechów głównych	Ukazanie grzechu jako stanu nieprzyjaźni z Bogiem i zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za własne postępowanie.	Grzechy główne.	- wymienia grzechy główne (B.10), - definiuje grzechy główne (B.10), - wyjaśnia, do czego prowadzą grzechy główne (B.10), - uzasadnia, że grzech niszczy relację z Bogiem i drugim człowiekiem (F1.5).	- przyjmuje odpowiedzialność za swoje postępowanie, - stara się unikać okazji do grzechu (A.3.b).	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Autorefleksja.

18	Wdzięczność za dar Bożego miłosierdzia	Ukazanie, że miłość Boga przejawia się w przebaczeniu grzechów. Wychowanie do częstego korzystania z sakramentu pokuty i dziękowania za Boże miłosierdzie.	Miłosierdzie Boże.	- definiuje słowa: „miłosierdzie”, „przebaczenie” (B.8), - podaje, w jakim sakramencie spotykamy się z miłosiernym Bogiem Ojcem, - wyjaśnia, dlaczego Boga nazywamy miłosiernym Ojcem, - opowiada przypowieść o synu marnotrawnym, - stwierdza, że Chrystus umarł za każdego grzesznika (B.8.2), - uzasadnia potrzebę żalu i skruchy za popełnione zło (B.8.2).	- przyjmuje z wdzięcznością dar Bożego miłosierdzia, zwłaszcza przebaczenie (B.8.b). - wyraża potrzebę zaufania w miłosierdzie Boże (B.8.d), - przyjmuje odpowiedzialność za korzystanie z sakramentu pokuty.	Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Aktywność podczas zajęć. Praca domowa.
19	W Wielkim Poście wracamy do Ojca	Ukazanie Wielkiego Postu jako czasu powrotu do Boga przebaczącego. Zachęcenie do pełnienia dobrych uczynków i uczestnictwa w nabożeństwach Wielkiego Postu.	Wielki Post.	- podaje, w jakim dniu rozpoczyna się Wielki Post i ile trwa, - podaje, że grzechy popełniamy myślą, mową, uczynkiem i zaniedbaniem (B.13), - rozróżnia kolor szat liturgicznych kapłana w okresie Wielkiego Postu - wyjaśnia, na czym polega nawrócenie, - określa Wielki Post jako czas powrotu do Boga przebaczącego.	- planuje spowiedź wielkopostną oraz udział w rekolekcjach wielkopostnych. - wyraża gotowość troski o swoje nawrócenie, - stara się unikać okazji do grzechu (A.3.b). - żałuje za popełnione zło (F.1.b), - proponuje i podejmuje postanowienia wielkopostne.	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Aktywność podczas zajęć. Praca domowa

20	Uczestnicząc w Drodze Krzyżowej, przepraszam Jezusa	Ukazanie nabożeństwa Drogi Krzyżowej jako spotkania z cierpiącym Chrystusem. Kształtowanie postawy uczestnictwa w nabożeństwie Drogi Krzyżowej.	Nabożeństwo Drogi Krzyżowej.	- wskazuje na potrzebę poszanowania krzyża, - podaje, czym jest nabożeństwo Drogi Krzyżowej, - wymienia stacje Drogi Krzyżowej, - uzasadnia konieczność przepraszania Pana Jezusa za swoje grzechy (B.13), - wyjaśnia, że nabożeństwo Drogi Krzyżowej jest spotkaniem z cierpiącym Chrystusem (D.1).	- planuje udział w nabożeństwie Drogi Krzyżowej, - wyraża żal za popełnione zło (F.1.b).	Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Aktywność podczas zajęć.
21	Modlitwa wyrazem wiary, nadziei i miłości	Uświadomienie, że człowiek może prosić Boga o to, co jest zgodne z Jego wolą. Kształtowanie postawy modlitwy.	V. Proszę Jezusa Modlitwa wyrazem wiary, nadziei i miłości do Boga.	- podaje, że modlitwa jest ważna dla chrześcijanina, - podaje, że modlitwa jest wyrazem wiary, nadziei, miłości do Boga, - wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie proszą Boga (F1.7), - omawia warunki spełnienia modlitwy (F.1.8). - prawidłowo formułuje prośby do Boga (F.1.9).	- akceptuje prawdę, że owoc modlitwy zależy od woli Boga (D.2.a). - wyraża zaufanie do Boga poprzez modlitwę w trudnych momentach życia (D.2.b).	Praca z tekstem. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Aktywność podczas zajęć.

22	Modłę się za siebie i innych	Ukazanie potrzeby modlitwy za siebie i innych. Kształtowanie postawy modlitwy.	Potrzeba modlitwy za siebie i innych.	- podaje, że w modlitwie wiernych modli się za innych i siebie, - identyfikuje się ze społecznością Kościoła, - wymienia grupy wezwań w modlitwie wiernych, - wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie proszą Boga (F1.7), - omawia warunki spełnienia modlitwy (F.1.8), - prawidłowo formułuje prośby do Boga (F.1.9), - układa wezwania modlitwy wiernych.	- modli się w intencjach własnych oraz innych ludzi (D.1.g).	Praca z tekstem. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Obserwacja uczniów w czasie pracy.
----	------------------------------	---	---------------------------------------	--	--	--

23	Przyjmuję wolę Bożą	Uświadomienie, że człowiek może prosić Boga o to, co jest zgodne z jego wolą. Kształtowanie postawy ufności i podporządkowania się woli Bożej.	Wypełnianie woli Bożej.	- podaje, że powinniśmy wypełniać wolę Bożą w codziennym życiu, - wyjaśnia słowa modlitwy Pana Jezusa w Ogrójcu, - wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie proszą Boga (F1.7), - określa, co znaczy pełnić wolę Boga, - wskazuje przykłady pełnienia woli Boga w codziennym życiu, - wskazuje, w których słowach Modlitwy Pańskiej prosimy Boga o to, abyśmy potrafili pełnić Jego wolę, - omawia warunki spełnienia modlitwy (F.1.8), - prawidłowo formułuje prośby do Boga (F.1.9).	- w akcie modlitewnym potrafi podporządkować się woli Bożej (D.3.a). - wyraża zaufanie do Boga poprzez modlitwę w trudnych momentach życia (D.2.b), - w akcie modlitewnym potrafi podporządkować się woli Bożej (D.3.a).	Praca z tekstem. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Autorefleksja.
24	Modlitwa Pańska wzorem modlitwy	Uświadomienie, że Modlitwa Pańska jest wzorem modlitwy chrześcijanina. Kształtowanie postawy modlitwy.	Modlitwa Pańska.	- podaje, że Modlitwa Pańska jest wzorem modlitwy chrześcijanina, - przytacza Modlitwę Pańską, - wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie proszą Boga (F1.7), - omawia prośby Modlitwy Pańskiej, - prawidłowo formułuje prośby do Boga (F.1.9).	- modli się w różnych sytuacjach życiowych (D.1.f). - modli się w intencjach własnych oraz innych ludzi (D.1.g).	Praca z tekstem. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Aktywność podczas zajęć. Praca domowa.

25	Uwielbiam Jezusa za dzieło odkupienia - Zmartwychwstanie	Ukazanie Pana Jezusa jako przewodnika w drodze do Boga Ojca, któremu należy się uwielbienie. Zachęcenie do spotykania się z Jezusem Zmartwychwstałym we Mszy Świętej.	VI. Uwielbiam Jezusa Zmartwychwstanie Pańskie.	- podaje, że zmartwychwstanie Jezusa świętujemy w Niedzielę Wielkanocną, - identyfikuje niedzielę z pamiątką zmartwychwstania Jezusa, - nazywa Wielkanoc najważniejszym świętem chrześcijan, - definiuje słowo: „Pascha”, - opowiada o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, - wyjaśnia, na czym polega świętowanie Wielkanocy, - opowiada o liturgii Wigilii Paschalnej.	- planuje udział we Mszy Świętej Wielkanocnej, - uwielbia Jezusa Zmartwychwstałego.	Praca z tekstem. Opiniowanie wypowiedzi. Praca domowa.
26	Msza Święta ofiarą zbawienia	Ukazanie Eucharystii jako bezkrwawej ofiary za nasze grzechy. Kształtowanie postawy uwielbienia Chrystusa obecnego w liturgii Mszy Świętej.	Msza Święta ofiarą zbawienia	- wskazuje, że Msza Święta jest uobecnieniem ofiary krzyżowej Chrystusa, - podaje, że Eucharystia jest ucztą na którą Jezus zaprasza wszystkich ludzi, - uzasadnia, dlaczego Msza Święta jest pamiątką ofiary Chrystusa na krzyżu (F1), - wyjaśnia sens pojęć: „Eucharystia”, „bezkrwawa ofiara”, „ofiara krwawa Chrystusa”, - wyjaśnia, że podczas każdej Mszy Świętej uobecniata jest ofiara Chrystusa na Golgocie.	- uwielbia Chrystusa obecnego w liturgii Mszy Świętej (D.1.e).	Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Aktywność podczas zajęć.

27	Eucharystia obietnicą życia wiecznego	Ukazanie prawdy, że Eucharystia jest zadatkiem życia wiecznego. Zachęta do częstego i pełnego uczestniczenia we Mszy Świętej.	Eucharystia obietnicą życia wiecznego.	- podaje, że Eucharystia jest pokarmem w drodze do nieba, - wyjaśnia, czym jest Eucharystia, - określa, jaką obietnicę dał Pan Jezus tym, którzy będą spożywać Jego Ciało, - wybiera sposób dziękowania Panu Jezusowi za dar Eucharystii, - dowodzi, że Eucharystia jest dla chrześcijanina zadatkiem życia wiecznego.	- planuje częste i pełne uczestnictwo we Mszy Świętej.	Praca z tekstem. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie.
28	Uwielbiam Jezusa w Najświętszym Sakramencie - Boże Ciało	Ukazanie prawdy o obecności Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Kształtowanie postawy oddania czci Bogu w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa.	Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa.	- identyfikuje Najświętszy Sakrament z Ciałem i Krwią Pana Jezusa, - wymienia sposoby oddawania czci Bogu (B.2), - podaje, że uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa jest nazywana Bożym Ciałem, - przytacza słowa Pana Jezusa z Ostatniej Wieczerzy, odnoszące się do Najświętszego Sakramentu, - opowiada o ustanowieniu Eucharystii, - wyjaśnia znaczenie uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa dla chrześcijanina, - wskazuje na potrzebę adoracji Najświętszego Sakramentu.	- planuje swój udział w procesji Bożego Ciała.	Praca z tekstem. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Opiniowanie wypowiedzi.

29	Adoruję Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie	Uświadomienie, że uwielbienie należy się jedynie Bogu. Wzbudzenie pragnienia oddawania czci Bogu.	Adoracja Najświętszego o Sakramentu	- podaje, że uwielbienie należy się jedynie Bogu, - identyfikuje adorację z oddawaniem czci Bogu, - wymienia sposoby oddawania czci Bogu (postawy, gesty, adoracja) (B.2), - wyjaśnia, na czym polega adoracja Najświętszego Sakramentu, - rozróżnia adorację zwykłą i uroczystą.	- planuje oddawać cześć Bogu poprzez postawę, gesty, adorację.	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Obserwacja uczniów w czasie pracy. Aktywność podczas zajęć.
30	Moje wakacje w jedności z Bogiem	Ukazanie prawdy, że Bóg jest obecny w dziele stworzenia. Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za dar wolnego czasu.	Jedność z Panem Bogiem w czasie wakacji.	- podaje, że w czasie wakacji powinniśmy żyć w jedności z Panem Bogiem, - objaśnia, gdzie może spotkać się z Panem Bogiem w czasie wakacji, - identyfikuje wakacje z czasem wolnym danym nam od Boga. - wyjaśnia, o czym należy pamiętać w czasie wakacji, - wybiera sposób realizacji przyrzeczeń wakacyjnych, - uzasadnia potrzebę modlitwy w czasie wakacji, - planuje wakacyjne spotkania ze Stwórcą.	- okazuje wdzięczność Bogu (D.1.e), - okazuje zaufanie Bogu (C.1a).	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi.

SP Klasa V

PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ (dostosowany do wymiaru 1 godziny tygodniowo)z katechezy w zakresie **klasy V szkoły podstawowej**

do programu nr AZ-2-01/18 i podręcznika nr AZ-21-01/18-RA-2/20 „Bóg poszukuje człowieka”

pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:	POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW
1.	Źródła ludzkiego szczęścia	Przedstawienie wiary, nadziei i miłości jako źródeł ludzkiego szczęścia.	I. Pragnienie człowieka Źródła ludzkiego szczęścia (A.I).	- podaje źródła ludzkiego szczęścia (A.I), - podaje, że szczęście to pierwotny zamysł Boga względem człowieka, - wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia (A.I.5), - nazywa zbawienie prawdziwym szczęściem, - omawia różnice między prawdziwym szczęściem a przyjemnością (A.1.5), - wnioskuje, że aby osiągnąć szczęście wieczne należy przestrzegać przykazań, - dowodzi, że Jezus jest źródłem szczęścia ludzkiego.	- podejmuje refleksję nad sensem swojego życia (A.I.b), - dąży do szczęścia własnego i bliźnich (A.I.e), - angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.I.b).	Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w czasie analizy tekstów biblijnych. Ocena zaangażowania uczniów w czasie omawiania tekstów mówiących, o źródłach autentycznego i trwałego szczęścia. Ocena pracy podręcznikiem. Ocena uczestnictwa w dyskusji. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej. Obserwacja zachowań uczniów w czasie pracy zespołowej.

2.	Wiara zaproszeniem Boga	Przedstawienie wiary jako źródła ludzkiego szczęścia.	Wiara, nadzieja i miłość (A.1).	- podaje, że wiara jest zaproszeniem Boga (A.1), - wymienia źródła autentycznej i trwałej wiary (A.1.5), - podaje przykłady świadków wiary (E.1.8), - definiuje terminy: „dar”, „wiara”, - wskazuje na związek wiary z nadzieją i miłością (A.1.3), - objaśnia, w jaki sposób należy dbać o rozwój wiary.	- podejmuje refleksję nad sensem swojego życia (A.1.b), - stara się żyć według wartości chrześcijańskich (A.1.d), - angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.b), - przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary (E.1.g).	Ocena aktywności i organizacji pracyw grupach. Ocena uczniów w czasie prezentacji dramy. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej na temat świadków wiary. Ocena znajomości tekstu modlitwy. Obserwacja zachowań uczniów.
3.	Nadzieja pomocą w przezwyciężaniu trudności	Przedstawienie nadziei jako źródła ludzkiego szczęścia.	W co wierzymy, w czym pokładamy nadzieję, kogo kochamy (A.2).	- podaje, w czym pokładamy nadzieję (A.2), - wymienia źródła autentycznej i trwałej nadziei (A.1.5), - wyjaśnia, czym jest nadzieja, - wskazuje na związek wiary z nadzieją i miłością (A.1.3), - podaje przykłady świadków nadziei (E.1.8).	- podejmuje refleksję nad sensem swojego życia (A.1.b), - stara się żyć według wartości chrześcijańskich (A.1.d), - angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (A.1.b).	Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych o związku wiary z nadzieją i miłością. Ocena pracy domowej. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej. Obserwacja zachowań uczniów w czasie pracy zespołowej.

4.	Miłość nadaje sens ludzkiemu życiu	Przedstawienie miłości jako źródła ludzkiego szczęścia.	Wiara, nadzieja i miłość (A.I).	- podaje, że miłość stanowi źródło szczęścia (A.1), - wymienia źródła autentycznej i trwałej miłości (A.1.5), - wskazuje na związek wiary z nadzieją i miłością (A.1.3), - określa czyny które świadczą o życiu w miłości (E.1.8), - wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za Jego miłość (A.1.3), - wskazuje na odpowiedzialność za pełnienie czynów miłości.	- podejmuje refleksję nad sensem swojego życia (A.I.b.), - planuje realizować przykazanie miłości w życiu codziennym (A.I.d), - angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.I.b).	Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. Ocena aktywności i organizacji pracy w grupach. Ocena uczniów w czasie prezentacji. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej na temat realizacji przykazania miłości w codziennym życiu. Ocena wykonanego plakatu. Obserwacja zachowań uczniów w czasie pracy zespołowej.
5.	Należę do wspólnoty Kościoła	Ukazanie znaczenia wspólnoty Kościoła, narodu, rodziny, grupy rówieśniczej.	Pojęcie wspólnoty. Miejsca i wspólnoty, w których żyjemy (E.I). Zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła (E.I).	- definiuje pojęcie wspólnoty, - wymienia miejsca i wspólnoty, w których żyjemy (E.I), - wylicza zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej i Kościoła (E.I), - wyjaśnia pojęcie „wspólnota”, - charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka (E.I.I), - przedstawia, na czym polega kultura uczestnictwa w życiu różnych wspólnot - Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej, rówieśniczej (E.I.2).	- wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w rodzinie, w szkole, parafii, grupie rówieśniczej i na portalach społecznościowych (E.1.5), - stara się żyć według wartości chrześcijańskich (A.I.d), - angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.I.b), - zachowuje kulturę bycia w grupie (E.I.c), - reaguje na niewłaściwe zachowania w określonej grupie (E.I.d), - przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary (E.I.g).	Ocena pracy z podręcznikiem. Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Ocena wypowiedzi indywidualnych przy omawianiu ekspozycji. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych przy omawianiu uczestnictwa w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej, rówieśniczej. Ocena prac plastycznych na temat: „Mój Kościół”. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych przy omawianiu ekspozycji. Ocena pracy domowej.

6.	Moje miejsce w świecie	Ukazanie znaczenia wspólnoty Kościoła, narodu, rodziny, grupy rówieśniczej. Rozwijanie umiejętności życia we wspólnocie.	Pojęcie wspólnoty. Miejsca i wspólnoty, w których żyjemy (E.I). Zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła (E.I).	- wymienia miejsca i wspólnoty, w których żyjemy (E.I), - wylicza zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej i Kościoła (E.I). - charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka (E.I.I), - przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot (E.I.2), - wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w różnych grupach wspólnotach (E. 1.5).	- angażuje się w naukę szkolną i pozaszkolną (A.I.a), - okazuje szacunek wobec siebie i innych (A.I.c), - stara się żyć według wartości chrześcijańskich (A.I.d), - angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (A.I.b), - zachowuje kulturę bycia w grupie (E.I.c), - reaguje na niewłaściwe zachowanie w grupie (E.I.d), - podejmuje wysiłek właściwego zachowania w grupach (E.I.e.), - troszczy się o dobro Ojczyzny (E.I.h).	Ocena aktywności i organizacji pracy w grupach. Ocena uczniów w czasie prezentacji. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej na temat charakterystyki najważniejszych wspólnot w życiu człowieka. Obserwacja zachowań uczniów w czasie pracy zespołowej. Ocena pracy domowej. Utrwalenie wiadomości. Ocena sprawdzianu, testu.
----	------------------------	--	--	--	---	--

7.	Biblia księgą wiary	Ukazanie istoty wiary religijnej jako relacji człowieka z Bogiem. Przedstawienie informacji na temat autorstwa, powstania i podziału Pisma Świętego oraz istoty Tradycji.	II. Biblia źródłem odkrywania tajemnicy Boga Wiara w Boga (A.3). Co to znaczy „wierzyć”? Wartość wiary w Boga (A.3). Objawienie Boże - Bóg objawia, Kim jest; wiara jako łaska (dar) i zadanie (A.3; A.10). Biblia księgą wiary (A.10).	- wie, czym jest wiara w Boga, co to znaczy „wierzyć”, - zna wartość wiary w Boga (A.3), - definiuje wiarę jako łaskę i zadanie (A.10), - nazywa Biblię księgą wiary (A.10), - wyjaśnia pojęcie wiary w Boga (A.2.1), - wskazuje relacje między wiarą i wiedzą (A.2.1), - wyjaśnia, że wiara i wiedza nie są sprzeczne (A.2.2), - określa wiarę jako łaskę - dar otrzymany od Boga (A.3.1), - uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2).	- dąży do zdobywania wiedzy służącej pogłębianiu wiary (A.2.a), - troszczy się o wzrost swojej wiary (A.2.b), - stara się żyć według zasad wiary (A.3.c), - stara się kierować w życiu słowem Bożym (A.9.b), - wierzy w prawdy zawarte w słowie Bożym (A.10.a), - podejmuje prywatną lekturę Pisma Świętego (A.10.b).	Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych przy wskazaniu relacji między wiarą i wiedzą. Obserwacja zachowań uczniów w czasie śpiewu pieśni.
8.	Pismo Święte księgą Boga i człowieka	Ukazanie istoty wiary religijnej jako relacji człowieka z Bogiem. Przedstawienie informacji na temat autorstwa, powstania i podziału Pisma Świętego oraz istoty Tradycji.	Objawienie Boże - Bóg objawia, Kim jest; wiara jako łaska (dar) i zadanie (A.3; A.10). Objawienie Boga ludziom w dziełach i w słowie (A.5). Biblia księgą wiary (A.10).	- wie, czym jest Objawienie Boże (A.3), - podaje, że Biblia jest księgą wiary (A.10), - wie, że Bóg objawia się ludziom w dziełach i słowie (A.5), - wyjaśnia, że Bóg objawia się w słowie (Piśmie Świętym) (A.5.1), - określa, czym jest Pismo Święte (A.9.1), - charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją (A.10.2).	- wierzy, że Pismo Święte jest słowem Boga do człowieka (A.9.a), - stara się kierować w życiu słowem Bożym (A.9.b), - wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym (A.10.a).	Ocena pracy domowej. Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego oraz charakterystyki związku między Pismem Świętym a Tradycją. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej. Obserwacja zachowań uczniów w czasie pracy zespołowej. Ocena napisanego listu.

9.	Jak powstało Pismo Święte?	Przedstawienie informacji na temat autorstwa, powstania i podziału Pisma Świętego oraz istoty Tradycji. Rozwijanie umiejętności systematycznej lektury Pisma Świętego.	Wprowadzenie do Pisma Świętego (A.9). Zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu (A.9). Pismo Święte - powstanie, natchnienie biblijne, języki, gatunki literackie. Relacja wiary i wiedzy (rozumu) (A.9). Biblia księgą wiary (A.10).	- zna zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu (A.9), - wie, jak powstało Pismo Święte (A.5), - wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.9.1), - przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2), - rozróżnia księgi Starego i Nowego Testamentu (A.9.3), - wymienia gatunki literackie w Biblii - przypowieść, list, hymn (A.9.5), - definiuje pojęcia: Objawienie, natchnienie biblijne, kanon Pisma Świętego (A.10.1).	- zachowuje kościelne zasady przy interpretacji tekstów biblijnych (A.9.d), - podejmuje prywatną lekturę Pisma Świętego JA.IO.e).	Ocena aktywności i organizacji pracy w grupach. Obserwacja uczniów w toku ich pracy. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej na temat zasad interpretacji Starego i Nowego Testamentu oraz przedstawienia procesu formowania się ksiąg biblijnych. Ocena uczniów w czasie prezentacji.
----	----------------------------	---	---	--	--	---

10.	Jak czytać Pismo Święte?	Rozwijanie umiejętności systematycznej lektury Pisma Świętego.	Wprowadzenie do Pisma Świętego (A.9). Zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu (A.9). Relacja wiary i wiedzy (rozumu) (A.9). Biblia księgą wiary (A.10).	- podaje zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu (A.9), - nazywa Biblię księgą wiary, - podaje zasady korzystania z Pisma Świętego, - wymienia Księgi Nowego Testamentu (A.9.3), - rozróżnia księgi Starego i Nowego Testamentu (A.9.3), - wymienia skróty niektórych ksiąg biblijnych (A.9.6), - wskazuje prawidłowo: tytuł, rozdział i werset w perykopie biblijnej (A.9.5).	- sięga po lekturę Pisma Świętego (A.9.c), - podejmuje prywatną lekturę Pisma Świętego JA.IO.e).	Ocena pracy domowej. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej na temat zasady korzystania z Pisma Świętego. Obserwacja zachowań uczniów w czasie pracy zespołowej. Ocena pracy z podręcznikiem. Utrwalenie wiadomości. Ocena sprawdzianu, testu.
11.	Stworzenie świata wyrazem wielkości Boga	Zapoznanie z interpretacją biblijnego opisu stworzenia i źródłem godności człowieka. Kształtowanie umiejętności formułowania osobistej modlitwy dziękczynienia i uwielbienia.	III. Bóg objawiający siebie w dziele stworzenia Bóg - Stwórca nieba i ziemi. Stworzenie świata: nieba i ziemi (A.7; A.11).	- podaje zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu (A.9), - nazywa Biblię księgą wiary, - podaje zasady korzystania z Pisma Świętego, - wymienia Księgi Nowego Testamentu (A.9.3), - rozróżnia księgi Starego i Nowego Testamentu (A.9.3), - wymienia skróty niektórych ksiąg biblijnych (A.9.6), - wskazuje prawidłowo: tytuł, rozdział i werset w perykopie biblijnej (A.9.5).	- okazuje szacunek wobec świata stworzonego przez Boga (A.II.a), - jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.II.e). - troszczy się o pomnożenie dobra w świecie (A.7.b), - dziękuje Bogu za dobro stworzenia (A.7.a).	Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. Ocena aktywności i organizacji pracy w grupach. Ocena uczniów w czasie interpretacji biblijnego opisu stworzenia świata i źródła godności człowieka. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Obserwacja zachowań uczniów w czasie pracy zespołowej.

12.	Człowiek najdoskonalszym dziełem Boga Stwórcy	Zapoznanie z interpretacją biblijnego opisu stworzenia i źródłem godności człowieka. Kształtowanie umiejętności formułowania osobistej modlitwy dziękczynienia i uwielbienia.	Bóg - Stwórca nieba i ziemi. Stworzenie świata: nieba i ziemi. Aniołowie. Dobroć stworzenia. Stworzenie człowieka (A.7; A.11). Bóg objawia, kim jest człowiek; godność osoby, jej wolność, odpowiedzialność za świat, za siebie i innych ludzi (A.1; E.I). Bóg błogosławi pierwszym ludziom; powołanie człowieka do czynienia dobra (C.I).	- podaje, że Bóg jest Stwórcą nieba i ziemi (A.7), - przyczą opis stworzenia człowieka (A.II), - podaje, że Bóg błogosławi pierwszym ludziom, powołuje do czynienia dobra (C.I), - wyjaśnia, że Bóg objawia się w stworzeniu i człowiek może poznać Boga przez dzieła stworzenia (A.5.1), - wyjaśnia prawdy objawione zawarte w opisie stworzenia świata i człowieka (A.10.5), - formułuje modlitwy dziękczynienia, uwielbienia Boga Stwórcy, w oparciu o teksty biblijne i własnymi słowami (D.2.4), - wyjaśnia pojęcia: błogosławieństwo, wolna wola (A.7.3; A.11.3), - wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre (C.I.I).	- okazuje szacunek wobec słowa Bożego - tekstów biblijnych (A.II.b), - jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.II.e), - ufa Bożej Opatrzności (A.II.f), - dziękuje Bogu za dobro stworzenia (A.7.a), - troszczy się o pomnażanie dobra w świecie (A.7.b), - chętnie się modli (D.I.b).	Ocena uczniów w czasie prezentacji wypowiedzi wyjaśniających, że Bóg objawia się w stworzeniu i człowiek może poznać Boga przez dzieła stworzenia. Ocena pracy z podręcznikiem. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu źródłowego wyjaśniającego pojęcia błogosławieństwo, wolna wola. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej. Ocena napisanego listu do przyjaciela.
-----	--	--	--	--	---	---

13.	Nieposłuszeństw o pierwszych ludzi. Obietnica Zbawiciela	Wyjaśnienie istoty grzechu pierwotnego i zapowiedzi odkupienia (Protoewangelia). Kształtowanie umiejętności formułowania osobistej modlitwy dziękczynienia i uwielbienia.	Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść (A.11; C.I). Zło i cierpienie: Grzech pierwotny - odejście od Boga - kondycja człowieka grzesznego (A.7; A.11): - grzech pierwszych ludzi, - Protoewangelia. Działalność złego ducha (szatana) (A.7).	- podaje przyczyny zła oraz nieszczęść (A.11; C.I), - podaje, czym jest grzech pierwotny odejście od Boga - kondycja człowieka grzesznego (A.7; A.11), - przedstawia i interpretuje biblijne obrazy: grzech pierwszych ludzi (A.11.1), - wyjaśnia pojęcia: grzech pierwotny Protoewangelia (A.7.3; A.11.2; A.11.3), - ukazuje przyczyny zła (A.7.2), - ukazuje, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga (C.I.2), - przedstawia skutki dobra i zła (C.1.4), - wskazuje przyczyny nieszczęść i zła (A.7.4; C.1.5), - opisuje działalność złego ducha i wskazuje na zagrożenie potępieniem (A.7.5), - wyjaśnienie różnicę między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.I.3).	- jest przekonany o potrzebie modlitwy (D.I.a), - chętnie się modli (D.I.b), - przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy (D.I.c), - świadomie podchodzi do modlitwy jako czasu przebywania z Bogiem (D.I.a).	Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. Ocena napisanej modlitwy. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego przedstawiającego biblijny obraz: grzech pierwszych ludzi. Obserwacja uczniów w toku ich pracy. Ocena aktywności i organizacji pracy w grupach. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej ukazującej zło jako konsekwencję odrzucenia Boga. Obserwacja zachowań uczniów w czasie modlitwy. Sprawdzenie zeszytu ćwiczeń.
-----	--	---	---	--	---	--

14.	Bóg zawiera przymierze z człowiekiem	Kształtowanie umiejętności formułowania osobistej modlitwy dziękczynienia i uwielbienia.	Relacja Bóg - człowiek. Czym jest modlitwa? Modlitwa uwielbienia i dziękczynienia (D.I). Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść (A.11; C.I). Zło i cierpienie: - kondycja człowieka grzesznego (A.7; A.11): -Noe. Działalność złego ducha (szatana) (A.7).	- podaje przyczyny zła oraz nieszczęść (A.11; C.I). - przytacza dzieje Noego (A.7; A.11), - przedstawia i interpretuje biblijne obrazy: dzieje Noego (A.11.1;A.11.2), - wskazuje przyczyny zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga (A.7.4; C.I.2), - przedstawia skutki dobra i zła (grzechu) (C.1.4), - dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16).	- pogłębia swoją relację z Bogiem, starając się naśladować postaci biblijne (A.II.d), - troszczy się o pomnażanie dobra w świecie (A.7.b), - świadomie podchodzi do modlitwy jako czasu przebywania z Bogiem (D.2.b).	Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. Ocena aktywności i organizacji pracy w grupach przedstawiających skutki dobra i zła. Wartościowanie wypowiedzi uczniów w czasie prezentacji i aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu. Ocena pracy z podręcznikiem. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego przedstawiającego dzieje Noego.
15.	Pycha niszczy przyjaźń z Bogiem - wieża Babel	Ukazanie prawdy, że grzech niszczy przyjaźń z Bogiem. Zachęcenie do życia w jedności z Bogiem i ludźmi.	Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść (A.11; C.I). Zło i cierpienie: - kondycja człowieka grzesznego (A.7; A.11): - wieża Babel. Działalność złego ducha (szatana) (A.7).	- wymienia przyczyny zła i nieszczęścia (A.11), - streszcza tekst biblijny o budowie wieży Babel (A.7), - podaje, że grzech oddala człowieka od Boga (A.7.2), - definiuje słowo: „pycha”, - wskazuje przyczyny nieszczęść i zła (A.7.4), - wyjaśnia, z czego wynikało niepowodzenie ludzkich działań (A.7.5).	- określa, co należy czynić dla osiągnięcia jedności (All.a), - przyjmuje odpowiedzialność za to, aby w jego otoczeniu wzrastała jedność z Bogiem i ludźmi (A.11.C), - jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.II.e).	Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych na temat grzechu, który oddala człowieka od Boga. Obserwacja zachowań uczniów w czasie pracy zespołowej i ocena wypowiedzi na temat pychy oraz przyczyn nieszczęść i zła. Utrwalenie wiadomości. Ocena sprawdzianu, testu.

16.	Abraham ojcem wierzących	Ukazanie historii biblijnych patriarchów: Abrahama. Rozwijanie umiejętności aktualizacji wydarzeń i postaci Starego Testamentu.	IV. Bóg wierny danym obietnicom prowadzi swój lud Historia zbawienia (A.11): - Dzieje Abrahama, - wiara i wierność. Przymioty wiary. Zwątpienie i modlitwa; Modlitwa: zaufania, prześlągalna (pokuta) i prośby (D.1; D.2).	- poznaje historię zbawienia (A.11), - zna dzieje Abrahama (D.1), - podaje treść obietnicy danej Abrahamowi (A.11.1), - nazywa Abrahama ojcem wierzących, - streszcza biblijny opis powołania Abrahama (A.11.4), - wyjaśnia pojęcie: Patriarcha (A.11.3), - określa postawę Abrahama wobec Bożego wezwania (D.2.2), - proponuje sposoby troski o rozwój wiary.	- unika zła (A.7.c), - stara się czynić dobro (C.1.a), - kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary (C.2.a), - dba o wzrost wiary przez słuchanie słowa Bożego i przyjmowanie sakramentów świętych (A.3.e), - w modlitwie inspirowane przykładami biblijnymi (D.2.a).	Ocena pracy domowej. Ocena zaangażowania uczniów w rozwiązanie krzyżówki. Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych na temat powołania Abrahama. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Obserwacja uczniów w toku ich pracy. Ocena zaangażowania i wypowiedzi w czasie rozmowy kierowanej na temat sposobów troski o rozwój wiary.
-----	--------------------------	---	--	--	---	--

17.	Bóg opiekuje się ludźmi	Ukazanie historii biblijnych postaci Starego Testamentu: Józefa egipskiego. Rozwijanie umiejętności aktualizacji wydarzeń i postaci Starego Testamentu.	Historia zbawienia (A.11): - Historia Józefa - Opatrzność Boża.	- poznaje historię zbawienia (A.11), - zna historię Józefa (D.2), - podaje, na przykładzie Józefa, w jaki sposób Bóg ze zła i cierpienia może wyprowadzić dobro (C. 1.6), - podaje, że Bóg realizuje plan zbawienia, - podaje przykłady, w jaki sposób ze zła i cierpienia Bóg może wyprowadzić dobro (C.1.6), - streszcza historię Józefa, syna Jakuba (A.11.1), - wyjaśnia pojęcie: Opatrzność Boża (A.11.3), - wyjaśnia, do czego wzywa nas Pan Bóg na przykładzie Józefa (A.13.16), - charakteryzuje postać Józefa (A.11.5), - porównuje wydarzenia z życia Józefa i Pana Jezusa, - redaguje modlitwę dziękczynną za zbawienie człowieka.	- ufa Bogu w trudnych doświadczeniach (C.I.d), - w modlitwie inspirowanej przykładami biblijnymi (D.2.a), - stara się czynić dobro (C.I.a).	Ocena pracy domowej. Ocena aktywności i wypowiedzi uczniów podających, na przykładzie Józefa, w jaki sposób Bóg ze zła i cierpienia może wyprowadzić dobro. Ocena uczniów w czasie prezentacji. Opiniowanie wypowiedzi i ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Ocena redagowanej modlitwy dziękczynnej, w której uczniowie dziękują Panu Bogu za swoją rodzinę.
-----	-------------------------	---	--	--	--	---

18.	Bóg powołuje Mojżesza	Ukazanie historii biblijnych postaci Starego Testamentu: Mojżesza. Rozwijanie umiejętności aktualizacji wydarzeń i postaci Starego Testamentu.	Historia zbawienia (A.11): - Niewola egipska; powołanie Mojżesza.	- poznaje historię zbawienia (A.11), - zna historię powołania Mojżesza (A.7), - podaje imię, które objawił Bóg Mojżeszowi, - podaje przykład Mojżesza jako osoby żyjącej modlitwą (D.2.d), - przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka (A.11.1), - przedstawia biblijny przykład powołania Mojżesza oraz jego zadań (A.11.4), - wybiera sposoby współpracy z Bogiem w dziele zbawienia, - wskazuje na wartość współpracy z Bogiem w zbawianiu innych ludzi.	- ufa Bogu w trudnych doświadczeniach (C.1.d), - kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary (C.2.a), - w modlitwie inspirowane przykładami biblijnymi (D.2.a), - swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie (C.2.d).	Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego, o powołaniu Mojżesza. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej. Ocena wykonanego plakatu ilustrującego powołanie Mojżesza. Obserwacja zachowań uczniów w czasie pracy zespołowej. Ocena aktywności w czasie rozmowy kierowanej.
-----	-----------------------	--	---	--	--	--

19.	Bóg wyprowadza Izraelitów z niewoli	Pogłębienie wiadomości na temat wyjścia z niewoli z Egiptu. Rozwijanie umiejętności aktualizacji wydarzeń i postaci Starego Testamentu.	Historia zbawienia (A.11): - Wyzwolenie, które przychodzi od Boga: Pascha i wyjście na pustynię. Zwątpienie i modlitwa; Modlitwa: zaufania, prześlągalna (pokuta) i prośby (D.1; D.2).	- poznaje historię zbawienia (A.11), - zna historię wyzwolenia narodu izraelskiego z niewoli egipskiej (A.7), - wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2), - wymienia plagi egipskie, - podaje, że Bóg wyprowadził Izraelitów z niewoli egipskiej, - identyfikuje baranka paschalnego i Baranka Bożego, - przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie (wyjście z niewoli) jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka (A.11.1), - wyjaśnia pojęcie: Pascha (A.11.3), - określa znaczenie wyjścia z niewoli dla historii narodu wybranego i naszego zbawienia.	- ufa Bogu w trudnych doświadczeniach [C.I.d], - wyraża wdzięczność za odkupienie.	Ocena pracy z podręcznikiem. Obserwacja uczniów w toku ich pracy. Ocena pracy z podręcznikiem. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego o wyprowadzeniu Izraelitów z niewoli z Egiptu. Ocena uczniów w czasie prezentacji. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej o znaczeniu wyjścia Izraelitów z niewoli dla historii narodu wybranego i naszego zbawienia. Ocena zeszytu ćwiczeń.
-----	-------------------------------------	---	--	--	--	---

20.	Manna na pustyni zapowiedzią Eucharystii	Pogłębienie wiadomości na temat wędrówki do Ziemi Obiecanej. Rozwijanie umiejętności aktualizacji wydarzeń i postaci Starego Testamentu.	Historia zbawienia (A.11): - Wędrówka przez pustynię: Bóg prowadzi swój lud i opiekuje się nim.	- poznaje historię zbawienia (A.11), - wie, że Bóg prowadził swój lud i opiekował się nim na pustyni (A.7), - przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie (wędrówka do Ziemi Obiecanej) jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka (A.11.1), - wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2), - dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16), - przytacza przykłady szczególnej opieki Boga nad Izraelitami, - wyjaśnia analogię pomiędzy manną a sakramentem Eucharystii, - określa sposoby okazywania wdzięczności Bogu za dar Eucharystii.	- ufa Bogu w trudnych doświadczeniach (C.I.d), - wyraża wdzięczność Bogu za dar Eucharystii.	Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych przy omawianiu ekspozycji. Ocena pracy domowej. Ocena wykonanego rysunku symboli eucharystycznych. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego.
-----	--	--	---	---	--	---

21.	Przymierze na Synaju wyrazem miłości Boga	Pogłębienie wiadomości na temat wyjścia wędrówki do Ziemi Obiecanej. Rozwijanie umiejętności aktualizacji wydarzeń i postaci Starego Testamentu.	Historia zbawienia (A.11): - Wędrówka przez pustynię: Przymierze (A.11). Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka (A.11; C.3). Obraz Boga w chrześcijaństwie (A.5).	- poznaje historię zbawienia (A.11), - wie, że Dekalog jest wyrazem troski Boga o dobro człowieka (A.11, C.3), - wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2), - przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie - Przymierze na Synaju, jako przejawy wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka (A.11.1), - wyjaśnia pojęcia: przymierze, Dekalog (A.11.3), - wyjaśnia analogię między Dekalogiem a Nowym Przymierzem, - stwierdza, że Dekalog jest wyrazem miłości i troski Boga o człowieka, - uzasadnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina (D.1.2), - dowodzi, dlaczego należy wypełniać przykazania Boże.	- dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą (C.2.b), - swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie (C.2.d), - troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia (C.2.e), - jest przekonany o potrzebie modlitwy [D.1.aJ], - przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy (D.1.c).	Ocena wypowiedzi uczniów w czasie prezentacji wędrówki Izraelitów przez pustynię. Ocena pracy z podręcznikiem. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych o najważniejszych przymiotach Boga. Obserwacja zachowań uczniów w czasie pracy zespołowej. Opiniowanie treści wniosków wypracowanych w trakcie zajęć. Sprawdzenie zeszytu ćwiczeń.
-----	---	--	--	--	---	--

22.	Jezus pełni objawienia Bożego	Usystematyzowanie wiadomości o sposobach Bożego Objawienia.	V. Jezus nowym Mojżeszem i obiecany Mesjaszem Sposoby Bożego Objawienia: w stworzeniu, w słowie Bożym i w Jezusie Chrystusie - Hbr 1,1-3 (A.5). Maryja - Nowa Ewa (A.13). Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (Ewangelia wg św. Mateusza) (A.10;A.13): - Obietnica Boża spełniona w Jezusie Chrystusie.	- wymienia sposoby Bożego objawienia (stworzenie, słowo Boże, Jezus Chrystus) (A.5), - identyfikuje Maryję z Nową Ewą (A.13), - wymienia sposoby Bożego Objawienia: w stworzeniu, w słowie Bożym i w Jezusie Chrystusie (A.5.1), - wyjaśnia pojęcia: Wcielenie i Odkupienie (A.13.10), - wyjaśnia analogię między Nową Ewą a Maryją (A.13.11), - w oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11).	- pogłębia swoją więź z Chrystusem przez poznawanie Jego Osoby i nauczania, - przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie (A.5.a), - odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza (A.13.d), - wzbudza akty wiary, nadziei i miłości (A.ó.c).	Ocena pracy z podręcznikiem. Ocena ułożonej modlitwy o przymnożenie łaski wiary. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej. Obserwacja zachowań uczniów w czasie pracy zespołowej. Opiniowanie treści wniosków wypracowanych w trakcie zajęć.
-----	-------------------------------	---	---	--	---	---

23.	Miłość prawem Królestwa Bożego - przypowieść o miłosiernym Samarytaninie	Usystematyzowanie wiadomości o sposobach Bożego Objawienia. Interpretacja wybranych przypowieści ewangelicznych i rozwijanie umiejętności analizowania wybranych perykop ewangelicznych.	Przymioty Boga (A.5). Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (Ewangelia wg św. Mateusza) (A.10;A.13): - Bóg miłosierny - przypowieść o miłosiernym Samarytaninie - Łk10,25-37.	- zna przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.10), - nazywa Boga miłosiernym (A.5), - wymienia najważniejsze przymioty Boga: Bóg Ojciec miłosierny (A.5.2), - omawia przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.13.13), - podaje, jak brzmi podstawowe prawo Królestwa Bożego, - identyfikuje bliźniego z drugim człowiekiem.	- rozwija wiarę w miłość Boga (A.5.c), - pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b). - wybiera sposoby realizowania czynów miłości w codziennym życiu, - planuje realizację prawa miłości w swoim życiu.	Wartościowanie wypowiedzi z poprzedniej katechezy. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego przypowieści miłosiernym Samarytaninie. Ocena pracy z podręcznikiem. Ocena pracy graficznej „Miłość - podstawowe prawo Królestwa Bożego”.
-----	---	---	--	---	--	---

24.	Jezus naszym Mesjaszem	Usystematyzowanie wiadomości o sposobach Bożego Objawienia. Uświadamianie znaczenia męki i śmierci Jezusa Chrystusa. Kształtowanie postawy wdzięczności za dar odkupienia.	Przymioty Boga (A.5). Życie Jezusa Chrystusa - Nowe Przymierze dokonało się przez Paschę Jezusa Chrystusa.	- wie, że Nowe Przymierze dokonało się przez Paschę Jezusa Chrystusa (A.13). - podaje przymioty Boga (A.5), - przedstawia podstawowe fakty z życia Jezusa Chrystusa (A.13.3), - opisuje miłość Boga do człowieka objawioną w męce i śmierci Jezusa Chrystusa (A.5.3), - omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4), - wyjaśnia znaczenie Paschy Jezusa Chrystusa (A.13.9), - wyjaśnia zbawczy sens męki i śmierci Jezusa Chrystusa (A.13.9), - wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia i Odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10), - dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu (A.13.16).	- rozwija osobistą wiarę w miłość Boga (A.5.c), - daje świadectwo o Bogu (A.5.d), - wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia (A.13.a), - pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b), - odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza (A.13.d), - wzbudza akty wiary, nadziei i miłości (A.6.c).	Ocena aktywności i organizacji pracy w grupach. Opiniowanie wypowiedzi uczniów w czasie prezentacji życia Jezusa Chrystusa. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego o męce i śmierci Jezusa. Ocena ułożonych pytań do tekstu biblijnego.
-----	------------------------	---	--	--	--	--

25.	Zmartwychwstanie Jezusa podstawą naszej wiary	Usystematyzowanie wiadomości o sposobach Bożego Objawienia. Uświadamianie znaczenia zmartwychwstania Jezusa Chrystusa.	Kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka, zbawczy sens zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, Nowe Przymierze - Pascha Jezusa Chrystusa - wybrane fragmenty z Ewangelii wg św. Mateusza oraz Łk 22,19-20; (A.5; A.13J.	- zna kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka, zbawczy sens zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, Nowe Przymierze - Pascha Jezusa Chrystusa (A.5; A.13). - przedstawia podstawowe fakty z życia Jezusa Chrystusa (A.13.3), - opisuje miłość Boga do człowieka objawioną w zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa (A.5.3), - omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4), - wyjaśnia znaczenie Paschy Jezusa Chrystusa (A.13.9), - wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa (A.13.9), - wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia i Odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10), - wyjaśnia pojęcia: Zmartwychwstanie (A.13.9), - dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu (A.13.16).	- rozwija osobistą wiarę w miłość Boga (A.5.c), - wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar zbawienia (A.13.a), - pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b), - odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza (A.13.d), - wierzy w zmartwychwstanie Chrystusa (A.ó.a), - broni chrześcijaństwa, używając argumentów za zmartwychwstaniem Jezusa (A.ó.b), - wzbudza akty wiary, nadziei i miłości (A.ó.c).	Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego o znaczeniu zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej. Obserwacja zachowań uczniów w czasie pracy zespołowej. Ocena pracy graficznej: Symbole zmartwychwstania. Utrwalenie wiadomości. Ocena sprawdzianu, testu.
-----	---	--	---	--	---	---

26.	Kościół dziełem Chrystusa - Dobrego Pasterza	Zapoznanie z powstaniem, strukturą i ustrojem Kościoła oraz jego rolą w historii zbawienia.	VI. Kościół Jezusa Chrystusa Powstanie i przymioty Kościoła (E.2). Jezus zakłada Kościół, wybór Dwunastu (E.2). Biblijne obrazy Kościoła (E.2). Wiarygodność Kościoła i jego konieczność do zbawienia (E.2)	- podaje, jak powstał Kościół (E.2), - podaje, że Jezus założył Kościół, wybrał Dwunastu (E.2), - przytacza biblijne obrazy Kościoła (E.2), - omawia etapy powstawania Kościoła (E.2.1), - charakteryzuje najważniejsze obrazy biblijne Kościoła (E.2.2), - wyjaśnia, czym jest Kościół i jaka jest jego rola w historii zbawienia (E.2.3), - określa, na czym polega współpraca w budowaniu Kościoła.	- daje świadectwo wiary (E.2.a), - wyraża wdzięczność Jezusowi za Kościół.	Ocena aktywności i organizacji pracy w grupach. Ocena uczniów w czasie prezentacji. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego, o powstaniu Kościoła i wyborze Dwunastu. Ocena pracy z podręcznikiem. Wartościowanie wypowiedzi na temat Kościoła i Jego roli. Ocena wiadomości z ostatniej katechezy.
27.	Św. Piotr następcą Chrystusa	Zapoznanie z powstaniem, strukturą i ustrojem Kościoła oraz jego rolą w historii zbawienia.	Jezus zakłada Kościół, rola św. Piotra (E.2). Struktura i ustrój Kościoła (pojęcia: papież, Stolica Apostolska, Namiestnik Chrystusa, biskup, diecezja, prezbiter, parafia, proboszcz, życie konsekrowane) (E.2).	- podaje, jaką rolę odgrywa św. Piotr w Kościele (E.2), - wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych czasów apostoelskich: św. Piotr (A.11.4; E.2.1), - uzasadnia wartość świadectwa wiary (Święty Piotr) w różnych sytuacjach życiowych (E.3.11), - dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu (A.13.16), - podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E. 1.8).	- daje świadectwo wiary (E.2.a), - przyjmuje odpowiedzialność za wspieranie papieża w jego posłannictwie.	Sprawdzenie pracy domowej. Ocena aktywności i organizacji pracy w grupach. Ocena pytań ułożonych do tekstu biblijnego. Ocena wypowiedzi uczniów w czasie prezentacji życiorysu świętego Piotra i jego roli w Kościele. Sprawdzenie zeszytu ćwiczeń.

28.	Moja diecezja i parafia	Zapoznanie z powstaniem, strukturą i ustrojem Kościoła oraz jego rolą w historii zbawienia. Przygotowywanie do świadomego i aktywnego udziału we wspólnotcie Kościoła.	Struktura i ustrój Kościoła (pojęcia: biskup, diecezja, parafia, proboszcz) (E.2).	- podaje strukturę i ustrój Kościoła (pojęcia: biskup, diecezja, parafia, proboszcz) (E.2), - opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła (E.2.7), - podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, a zwłaszcza wspólnoty diecezjalnej i parafialnej (E.2.12).	- identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), - odpowiedzialnie podejmuje zadania w życiu Kościoła, a zwłaszcza parafii (E.2.c), - troszczy się o potrzeby Kościoła (E.2.e), - włącza się aktywnie w życie Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa (E.1.a), - angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.b).	Ocena pracy z podręcznikiem. Wartościowanie wiadomości z ostatniej katechezy. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Ocena ułożonego hasła zachęcającego do włączenia się w życie parafii.
29.	Przykazania kościelne normą życia chrześcijanina	Wyjaśnienie treści i znaczenia przykazań kościelnych.	Przykazania kościelne (E.2).	- przytacza przykazania kościelne (E.2), - wymienia pięć przykazań kościelnych i omawia ich znaczenie (E.2.11), - uzasadnia potrzebę przestrzegania przykazań kościelnych.	- planuje wypełniać przykazania kościelne (E.2.d), - troszczy się o potrzeby Kościoła (E.2.e), - włącza się aktywnie w życie Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa (E.1.a), - angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.b).	Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. Sprawdzenie zeszytu ćwiczeń. Utrwalenie wiadomości. Ocena sprawdzianu, testu.

30.	Przyjęcie narodu polskiego do Kościoła - Chrzest Polski	Zapoznanie z życiem pierwszych wspólnot chrześcijańskich i ukazanie najważniejszych wydarzeń w historii Kościoła starożytnego i średniowiecznego. Rozwijanie umiejętności analizowania wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości. Kształtowanie postawy katolika świadomego bosko-ludzkiej rzeczywistości Kościoła i jego historii.	Rozprzestrzenianie się Ewangelii: rola Kościoła (w tym zakonów) w dziedzinie nauki, architektury, sztuki i życia codziennego (E.3; E.4; F.I). Rola Kościoła w życiu narodu polskiego (E.5): - Chrzest Polski, Mieszko wierzącym władcą, postać św. Wojciecha (Drzwi gnieźnieńskie).	- przytacza okoliczności chrztu Polski (E.5), - podaje, że Kościół odegrał ogromną rolę w życiu narodu polskiego (E.5), - na podstawie poznawanych dziejów Kościoła wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i człowieka (E.3.1), - uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.11) - opisuje początki chrześcijaństwa w Polsce (E.5.1), - przedstawia misję św. Wojciecha i znaczenie chrztu dla historii Polski (E.5.2), - opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18).	- stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji (E.3.a), - identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), - okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce (E.5.a), - kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu (E.5.b).	Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych przy omawianiu historii Kościoła i szukania swojego miejsca w jego misji. Ocena modlitwy dziękczynnej za chrzest Polski. Ocena pracy z podręcznikiem. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej. Obserwacja zachowań uczniów w czasie pracy zespołowej.
-----	---	---	--	---	---	--

SP Klasa VI

PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ (dostosowany do wymiaru 1 godziny tygodniowo)
z katechezy w zakresie **klasy VI szkoły podstawowej**
do programu nr AZ-2-01/18 i podręcznika nr AZ-22-01/18-RA-14/21 „Jezus Chrystus nas zbawia”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

LP.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ	POSTAWY UCZEŃ	DIAGNOZOWA OSIĄGNIĘ UCZNIÓW
1.	Poznaję świat pełen potęgi Boga	Ukazanie różnych sposobów poznania świata i siebie. Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za stworzenie świata.	I. Człowiek poznaje świat i siebiePoznanie: zmysły, uczucia i rozum. Poznanie przez sztukę, naukę i religię. Racjonalność wiary. Piękno, dobro i prawda. Sztuka religijna. Poznanie Objawienia (A.2; B.2).	– nazywa Boga Stworzycielem – podaje argumenty za niesprzecznością wiary i wiedzy nauk przyrodniczych (A.2.2) – podaje przykłady sztuki religijnej (B.2.7) – identyfikuje otaczający świat z dziełem Boga Stwórcy – podaje, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre – wymienia przymioty Boga – wyjaśnia, że poznajemy Objawienie Boże przez zmysły i sztukę (A.2) – stwierdza poznawalność Boga z rzeczy stworzonych – określa rolę wiary w poznawaniu prawdy o stworzeniu świata i obecności w nim Boga – racjonalizm wiary (B.2) – redaguje modlitwę będącą uwielbieniem i dziękczynieniem Bogu za dar stworzenia – wnioskuje, że człowiek może poznać Boga za pomocą rozumu, wiary i łaski poznania (A.2.2).	– przejawia postawę wdzięczności Bogu za dar świata – przyjmuje odpowiedzialność za świat, który Bóg dał w posiadanie człowiekowi – kształtuje w sobie postawę wrażliwości na piękno świata.	Wartościowanie wypowiedzi. Ocena treści wniosków wypracowanych w trakcie pracy w grupach. Ocena pracy ucznia z podręcznikiem. Ocena redagowanej modlitwy. Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena poprawy przedstawiania efektów pracy w grupach.

2.	Kim jest człowiek? Kim ja jestem?	Ukazanie różnych sposobów poznania świata i siebie. Przedstawienie istoty, źródeł i znaczenia godności człowieka. Wychowanie do szacunku godności własnej i innych.	Poznać samego siebie. Godność człowieka. Godność chrześcijanina wynikająca z chrztu świętego (A.1).	– wymienia zadania powierzone człowiekowi przez Boga – przytacza, co mówi o człowieku nauka i Objawienie Boże – podaje, że godność człowieka wynika z chrztu (A.1) – wyjaśnia pojęcie godności człowieka i wskazuje jej źródła (A.1.4) – określa zadania, do których powołany jest człowiek – wskazuje na godność człowieka jako fundamentalną wartość ludzką (A.1.4) – analizuje znaczenie szacunku do siebie i innych (A.1.4).	– angażuje się w własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.a) – szanuje godność własną i innych (B.4.c).	Ocena efektów pracy w grupach, refleksja, opiniowanie wypowiedzi uczniów. Ocena pracy ucznia z podręcznikiem. Wartościowanie wypowiedzi na temat szacunku wobec siebie i innych. Ocena współpracy uczniów podczas gry dydaktycznej. Ocena wiadomości ogólnych.
3.	Moja więź z Chrystusem	Ukazanie sakramentu chrztu jako szczególnej więzi człowieka z Bogiem i wynikającej z tego godności. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za wypełnianie zobowiązań podjętych na chrzcie świętym.	Poznać samego siebie. Godność człowieka. Godność chrześcijanina wynikająca z chrztu świętego. Misja królewska, prorocka i kapłańska. Tu i teraz jesteśmy ludem Bożym (A.1; B.4).	– podaje znaczenie słowa „więź” – wylicza funkcje potrójnego posłannictwa Chrystusa (A.1, B.4) – wymienia sposoby poznania Chrystusa – definiuje chrzest jako rodzaj szczególnej więzi z Bogiem (A.1) – wyjaśnia alegorię z przypowieści o winnym krzewie i latoroślach – charakteryzuje związek między człowiekiem a Panem Jezusem – wskazuje, jakie znaczenie i skutki ma przyjęcie chrztu świętego (A.1, B.4.3) – wybiera sposób realizowania funkcji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej w swoim życiu (B.4.3).	– przestrzega w życiu zobowiązań wynikających z chrztu świętego (B.4.d) – przyjmuje odpowiedzialność za dar chrztu świętego (B.4.b) – przyjmuje postawę wdzięczności za sakrament chrztu świętego (B.4.e).	Ocena indywidualnych odpowiedzi na temat świadectwa wiary, ocena aktywności na lekcji. Wartościowanie wypowiedzi w czasie analizy tekstów źródłowych. Ocena efektów pracy w grupach. Ocena redagowanej modlitwy. Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach.

4.	Mój udział w życiu różnych wspólnot	Ukazanie prawdy, że każdy człowiek jest istotą społeczną. Wychowanie do odpowiedzialnego uczestnictwa w życiu Kościoła, rodziny, szkoły, społeczeństwa.	Poznać samego siebie. Godność człowieka. Godność chrześcijanina wynikająca z chrztu świętego. Misja królewska, prorocka i kapłańska. Tu i teraz jesteśmy ludem Bożym (A.1; B.4). Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie i innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych (E.1).	– podaje, że człowiek jest istotą społeczną – wymienia miejsca i wspólnoty, w których żyje człowiek – nazywa rodzinę pierwszą i podstawową wspólnotą życia – wylicza ruchy i grupy religijne działające w Kościele – wyjaśnia, dlaczego człowiek powinien budować właściwe relacje z ludźmi, wśród których żyje (E.1) – wskazuje na godność człowieka – wartość ludzką (A.1.4) – wybiera sposoby troski i odpowiedzialności za innych (A.1.4) – opowiada o działalności różnych wspólnot (E.1.2) – wskazuje, co daje człowiekowi przynależność do danej wspólnoty (E.1.2).	– poszukuje własnego miejsca w funkcjonujących grupach i ruchach religijnych (E.1.a) – planuje odpowiedzialnie wypełniać swoje zadania we wspólnotach, do których należy – angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.a) – zachowuje kulturę bycia w grupie (E.1.c) – wspiera akcję pomocy potrzebującym (E.1.f).	Ocena poprawy dialogu i włączenia się w rozmowę. Ocena pracy domowej. Wartościowanie odpowiedzi na pytania. Ocena wniosków przedstawianych przez uczniów. Ocena ćwiczeń praktycznych. Ocena sprawdzianu, kartkówki. Ocena poprawności dialogu i włączenia się w rozmowę. Powtórzenie wiadomości. Ocena wypowiedzi, sprawdzian, kartkówka.
----	-------------------------------------	---	--	--	---	---

5.	Patriarchowie Narodu Wybranego	Ukazanie biblijnych patriarchów jako wzorów zawierzenia Bogu. Kształtowanie postawy zaufania Bogu.	II. Dzieje Narodu Wybranego – nasze dzieje – aktualność słowa BożegoHistoria Zbawienia – patriarchowie (A.11).	– definiuje pojęcie „patriarcha” – wymienia imiona ojców wiary (A.11) – nazywa patriarchów ludźmi zawierzenia i oddania Bogu (A.11) – streszcza fragmenty Pisma Świętego ukazujące patriarchów i związane z nimi wydarzenia (A.11.1) – charakteryzuje postawy ojców wiary (A.11.1) – określa patriarchów jako wzór do naśladowania (A.13.16) – dowodzi konieczności rozwoju swojej wiary.	– uważnie słucha słowa Bożego (A.13.c) – podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c) – pogłębia swoją relację z Bogiem (A.11.d) – planuje naśladowanie postaci biblijnych (A.11.d).	Obserwacja indywidualnych wypowiedzi uczniów. Ocena pracy domowej. Ewaluacja, wartościowanie wypowiedzi uczniów analizujących w człowieka.
----	--------------------------------	--	--	---	---	--

6.	W drodze do ziemi Obiecanej	Zapoznanie z wydarzeniami historii zbawienia w Starym Testamencie jako realizacji Bożego planu zbawienia – wędrówka do Ziemi Obiecanej. Pogłębienie relacji z Bogiem, który kieruje światem.	Historia Zbawienia – wyjście z Egiptu, wędrówka do Ziemi Obiecanej (A.11).	– wymienia wydarzenia wyjścia z Egiptu i wędrówki Izraelitów do Ziemi Obiecanej (A.11) – podaje przykłady odpowiedzialnego korzystania z wolności – używa poprawnie pojęcia: „wolność” – charakteryzuje wędrówkę Izraelitów do Ziemi Obiecanej jako przejaw Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi (A.11.1) – dokonuje aktualizacji faktów związanych z wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16).	– podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11,c) – pogłębia swoją relację z Bogiem (A.11.d) – jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.11.e).	Praca z tekstem źródłowym. Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena efektów pracy w grupach. Ocena wiadomości ogólnych. Wartościująca ocena w czasie dyskusji. Ocena wypowiedzi indywidualnych. Obserwacja uczniów w toku pracy.
----	-----------------------------	--	--	--	--	---

7.	Przymierze na Synaju wyrazem miłości Boga do człowieka	Zapoznanie z wydarzeniami historii zbawienia w Starym Testamencie jako realizacji Bożego planu zbawienia – przymierze na Synaju. Zachęcenie do wypełniania Bożych przykazań i wychowanie do słuchania Pisma Świętego jako słowa Bożego aktualnego dla każdego.	Historia Zbawienia – Przymierze na górze Synaj (A.11).	– definiuje słowo: „przymierze” – podaje okoliczności zawarcia przymierza na górze Synaj (A.11) – wymienia dziesięć przykazań Bożych – podaje znaczenie przykazań Bożych dla człowieka – streszcza wydarzenie zawarcia przymierza na górze Synaj (A.11.1) – wyjaśnia, że Dekalog jest wyrazem troski Boga o dobro człowieka – wskazuje przykłady postępowania zgodnego z przykazaniami Bożymi – określa, że Jezus swoim życiem i przepowiadaniem zaświadczył o ważności Dekalogu – uzasadnia potrzebę wypełniania przykazań Bożych.	– troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia – przyjmuje odpowiedzialność za realizację wskazań Dekalogu w swoim życiu – podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.C) – pogłębia swoją relację z Bogiem (A.11.d).	Dyskusja, ocena aktywności na lekcji. Ocena wiadomości z lekcji ubiegłych. Ocena pracy ucznia z podręcznikiem. Wartościowanie wypowiedzi na temat dziesięci przykazań Bożych
----	---	--	--	---	--	--

8.	Dawid królem i psalmistą	Zapoznanie z historią i działalnością króla Dawida. Wychowanie do modlitwy psalmami.	Historia zbawienia (A.11): – Król Dawid i modlitwa Psalmami.	– podaje, kiedy panował król Dawid – objaśnia, w jakich okolicznościach Dawid został namaszczone na króla (A.11) – wyjaśnia pojęcie psalm oraz charakteryzuje osobę króla (A.11.3) – opowiada o działalności króla Dawida (A.11) – wskazuje, że Jezus jest potomkiem Dawida (A.13.16) – analizuje teksty źródłowe, mówiące o królu Dawidzie (A.11) – określa psalm jako gatunek literacki (A.11.5).	– pogłębia swoją relację z Bogiem, starając się naśladować Dawida (A.11.d) – podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.C).	Obserwacja indywidualnych wypowiedzi uczniów, ewaluacja wypowiedzi uczniów analizujących wybrane teksty. Ocena wiadomości ogólnych.
9.	Król Salomon – mądry budowniczy	Zapoznanie z historycznym wydarzeniem budowy świątyni. Kształtowanie postawy troski o potrzeby wspólnoty Kościoła.	Historia zbawienia (A.11): – Król Salomon – budowa Świątyni.	– podaje, że król Salomon wybudował świątynię w Jerozolimie (A.11) – opisuje świątynię Jerozolimską (A.11) – charakteryzuje rządy króla Salomona (A.11.5) – podaje znaczenie świątyni Jerozolimskiej dla Narodu Wybranego (A.13.16) – wybiera sposoby troski o wspólnotę Kościoła (A.13.16).	– ocenia swoje zaangażowanie w wypełnianiu V przykazania kościelnego – planuje troszczyć się o swoją wspólnotę parafialną (A.11.d).	Ocena odpowiedzi na analizę strukturalną, ocena pracy domowej. Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena efektów pracy w grupach.

10.	Izajasz i Jeremiasz w zbawczym planie Boga	Zapoznanie z misją Izajasza i Jeremiasza w zbawczym planie Pana Boga. Zachęcenie do dawania świadectwa o Bogu w swoim środowisku.	Historia zbawienia (A.11): – Prorocy: Izajasz, Jeremiasz.	– przytacza treści Pisma Świętego mówiące o Izajaszu i Jeremiaszu (Ali) – podaje znaczenie słowa: „prorok” – charakteryzuje proroka Izajasza i Jeremiasza (A.13.16) – określa rolę i zadanie proroków w zbawczym planie Boga (A.13.16) – stwierdza, iż Bóg przez proroków przygotowywał ludzi na przyjście Zbawiciela.	– podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c) – planuje sposoby świadczenia o Bogu w swoim środowisku (A.11.e) – ocenia swoją postawę jako świadka Chrystusa.	Ocena wyników pracy w grupach rozmowa z oceną aktywności, praca domowa. Ocena odpowiedzi na pytania. Ocena wniosków uczniów. Ocena ćwiczeń praktycznych. Wartościująca ocena w czasie dyskusji. Ocena wypowiedzi indywidualnych
-----	--	---	---	--	---	---

11.	Jezus Chrystus postacią historyczną	Zapoznanie z historycznymi faktami z życia i działalności Jezusa z Nazaretu. Wychowanie do realizacji nauki Jezusa Chrystusa w swoim życiu.	III. Wypełnienie prorocत्व – WcielenieOsoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa (A.13). Historyczność Jezusa – chrześcijańskie i niechrześcijańskie źródła historyczne o Jezusie (A.13).	– przytacza źródła chrześcijańskie i niechrześcijańskie na temat życia i działalności Jezusa z Nazaretu (A.13) – wymienia wydarzenia z życia Jezusa (A.13) – identyfikuje osobę Jezusa z Nazaretu z postacią Zbawiciela – wyjaśnia, na czym polegała misja Jezusa jako Zbawiciela – prezentuje świadectwa chrześcijańskie i niechrześcijańskie na temat historyczności Jezusa (A.13.1) – uzasadnia historyczność Jezusa z Nazaretu (A.13.2) – opisuje ziemskie życie Jezusa – analizuje dokumenty źródłowe świadczące o historyczności Jezusa Chrystusa.	– wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia (A.13.a) – pogłębia więź z Chrystusem poprzez poznanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b).	Osobista refleksja Ocena aktywności na lekcji. Obserwacja indywidualnych wypowiedzi uczniów. Ocena pracy ucznia z podręcznikiem. Wartościująca ocena w czasie dyskusji. Ocena wypowiedzi indywidualnych Ocena wypowiedzi indywidualnych
-----	-------------------------------------	---	--	--	--	--

12.	Jezus obiecanym Mesjaszem	Ukazanie Chrystusa jako oczekiwanego Mesjasza. Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za posłanie na ziemię Mesjasza.	Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa (A.13). Jezus obiecanym Mesjaszem – Łk4,16-22a (A.13).	– definiuje słowo: „Mesjasz” – identyfikuje Chrystusa z oczekiwanym Mesjaszem (A.13) – wyjaśnia niektóre proroctwa mesjańskie o Chrystusie – określa rolę i zadania Mesjasza – analizuje wybrane teksty źródłowe o Mesjaszu – ocenia swoją postawę wobec Jezusa – Mesjasza.	– wybiera sposób świadczenia o Chrystusie w codziennym życiu – odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza (A.13.d).	Ocena wiadomości uczniów w analizie ekspozycji, wartościowanie pracy indywidualnej. Ocena aktywności na lekcji. Ocena wypowiedzi indywidualnych uczniów.
13.	Słowo stało się Ciałem – Tajemnica Wcielenia	Ukazanie prawdy, że Chrystus – Syn Boży przyjął ludzką naturę. Poglębianie prawdy o Tajemnicy Wcielenia. Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za miłość, którą objawił w swoim Synu – Jezusie Chrystusie.	Prolog św. Jana – J 1,1-18 (A.13).	– definiuje, czym jest tajemnica Wcielenia – przytacza treść Prologu z Ewangelii według św. Jana (A.13) – interpretuje Prolog św. Jana (A.13.17) – opowiada o narodzeniu Jezusa (A.13.3) – objaśnia znaczenie „Światła” w Prologu św. Jana – wyjaśnia, czego dotyczy tajemnica Wcielenia – wskazuje na wartość tajemnicy Wcielenia.	– podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c).	Obserwacja wypowiedzi indywidualnych uczniów. Ewaluacja, obserwacja w pracy. Ocena indywidualnej pracy ucznia, dyskusja, obserwacja, kartkówka. Wartościująca ocena w czasie dyskusji. Ocena wypowiedzi indywidualnych

14.	Chrzest Jezusa w Jordanie	Przedstawienie historyczności Jezusa Chrystusa – chrzest. Kształtowanie postawy wdzięczności za chrzest i dar odkupienia.	Chrzest Jezusa w Jordanie: Łk3,21-22.	– podaje, gdzie Jezus przyjął chrzest – wymienia, kto objawił się w czasie chrztu Jezusa – opowiada o chrzcie Jezusa w Jordanie (A.13.3) – wyjaśnia, co dokonało się nad wodami Jordanu – charakteryzuje dary otrzymane na chrzcie – podaje datę liturgicznego wspomnienia chrztu Pańskiego – układa rozważanie do pierwszej tajemnicy światła.	– wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia.	Ocena efektów analizy tekstu biblijnego. Ocena aktywności podczas wypełniania metaplanu. Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena efektów pracy w grupach. Ocena wiadomości ogólnych.
15.	Powołanie pierwszych uczniów	Przedstawienie wydarzenia powołania pierwszych uczniów przez Jezusa. Kształtowanie postawy ucznia Chrystusa żyjącego według Jego słowa.	Powołanie pierwszych uczniów: Łk 5,1-11.	– podaje, czym jest powołanie – wymienia imiona pierwszych uczniów Jezusa – opowiada o wydarzeniu powołania pierwszych uczniów (A.13.16) – charakteryzuje postawę powołanych uczniów – wyjaśnia znaczenie słów „uczynię was rybakami ludzi” – określa zadania uczniów Chrystusa – wskazuje jak można głosić Ewangelię.	– rzetelnie wypełnia obowiązki ucznia Chrystusa – stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.13.e).	Rozmowa z oceną zasobu wiadomości ucznia. Analiza strukturalna, praca z tekstem źródłowym. Ocena aktywności na lekcji. Ocena indywidualnych wypowiedzi uczniów.

16.	Jezus naucza w przypowieściach	Zapoznanie z wydarzeniem przemienienia Pańskiego. Umacnianie wiary i budzenie pragnienia życia zgodnego z nauczaniem Chrystusa.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (na podstawie Ewangelii wg św. Łukasza) (A.13):– nauczanie – dobra lub zła budowla: Łk 6,46-49; kogo się bać: Łk 16,19-31; wdowi grosz: Łk 21,1-4 i inne wybrane fragmenty Ewangelii wg św. Łukasza.– przypowieści – bogacz i Łazarz: Łk 12,4-7; o zaginionej owcy: Łk 15,1-10; ewentualnie inne wybrane przypowieści z Ewangelii wg św. Łukasza.	– wymienia świadków i miejsce przemienienia Pana Jezusa – wie, że na górze Tabor Jezus objawił swą Boską chwałę – podaje, kiedy w liturgii Kościół wspomina wydarzenie z góry Tabor – opowiada o przemienieniu Pana Jezusa (A.13.3) – wyjaśnia znaczenie Bożych słów wypowiedzianych podczas przemienienia Pana Jezusa – uzasadnia znaczenie przemienienia Pana Jezusa w aspekcie wydarzeń paschalnych (A.13.16).	– wybiera sposoby przemiany własnego życia – pogłębia swoją więź z Chrystusem (A.13.b).	Praca z tekstami źródłowymi. Opiniowanie wypowiedzi. Ocena wiadomości uczniów. Ocena indywidualnej pracy ucznia. Dyskusja, obserwacja wartościująca.
17.	Jezus czyni cuda	Zapoznanie z nauczaniem Pana Jezusa w przypowieściach. Budzenie pragnienia życia zgodnego z nauczaniem Jezusa Chrystusa.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (na podstawie Ewangelii wg św. Łukasza) (A.13):– cuda – uzdrowienie sługi setnika: Łk 7,1-10; uciszenie burzy na jeziorze: Łk 8,22-25; wskreszenie córki Jaira: Łk 8,40–42a.49-55; nakarmienie pięciu tysięcy ludzi: Łk 9,10-17; uzdrowienie niewidomego pod Jerychem: Łk 18,35-43; ewentualnie inne wybrane cuda z Ewangelii wg św. Łukasza.	– wymienia przypowieści Jezusa – definiuje czym jest przypowieść – podaje, że Jezus nauczał przez przypowieści (A.13) – opowiada o nauczaniu Pana Jezusa w przypowieściach na podstawie Ewangelii wg św. Łukasza (A.13) – wyjaśnia znaczenie przypowieści – charakteryzuje nauczanie Pana Jezusa w przypowieściach – wykonuje ilustracje do przypowieści.	– uważnie słucha słowa Bożego (A.13.c) – stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.13.e).	Ocena aktywności na lekcji. Ocena indywidualnych wypowiedzi uczniów. Dyskusja, ocena wypowiedzi. Utrwalenie wiadomości.

18.	Maryja Matką wierzących	Ukazanie Maryi jako Matki wszystkich wierzących i zapoznanie z dogmatami maryjnymi. Umacnianie wiary i budzenie pragnienia życia zgodnego z nauczaniem Jezusa.	Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu życia chrześcijanina (A.13).	– podaje, że Maryja jest Matką wierzących – wylicza dogmaty maryjne (A.13.11) – objaśnia, na czym polega obecność Maryi w życiu wierzących – analizuje teksty źródłowe mówiące o Maryi – wskazuje święta maryjne – wyjaśnia dogmaty maryjne: Boże Macierzyństwo, Wierzyście Dziewictwo, Niepokalane Poczucie, Wniebowzięcie (A.13.11; A.13.12; A.13.17).	– ocenia swoją postawę wobec Maryi – uważnie słucha i czyta słowo Boże (A.13.c).	Odpowiedź ustna na ocenę, formowanie wniosków. Ocena sprawdzianu, kartkówki. Ocena poprawności dialogu i włączenia się w rozmowę. Ocena wypowiedzi.
19.	Liturgia i jej znaczenie w życiu Kościoła	Przybliżenie istoty i znaczenia liturgii w życiu chrześcijanina. Ukazanie prawdy, że poprzez gesty i postawy liturgiczne uwielbiamy Boga. Kształtowanie postawy wdzięczności za obecność Chrystusa w liturgii.	IV. Nasze życie z Jezusem Chrystusem – sakramenty Podział zadań w sprawowaniu liturgii (B.1). Znaki, symbole i gesty liturgiczne (B.1). Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotą wiernych (E.2).	– wymienia postawy i gesty liturgiczne (B.1) – podaje, czym jest znak, gest i postawa (B.1) – podaje podział zadań w sprawowaniu liturgii (B.1) – charakteryzuje liturgię jako dialog Boga z człowiekiem (B.1.1) – wyjaśnia, cel sprawowania liturgii (B.1.2) – wymienia zadania w zgromadzeniu liturgicznym (B.1.3) – rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne oraz właściwie je interpretuje (B.1.4) – wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawieniu człowieka (E.2.10).	– angażuje się w liturgię Kościoła (B.1.a) – poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem (B.1.b) – z szacunkiem wykonuje gesty liturgiczne (B.1.c) – daje świadectwo wiary (E.2.a) – przyjmuje odpowiedzialność za własny udział w liturgii Kościoła (E.2.b).	Ocena pracy w grupach. Ocena znajomości tytułów dokumentów Soboru Watykańskiego II. Ocena pracy ucznia z podręczników. Ocena pracy domowej.

20.	Sakramenty – dary Bożej łaski	Przybliżenie istoty i znaczenia sakramentów w życiu chrześcijanina. Umacnianie wiary w zbawczą obecność Chrystusa w sakramentach świętych. Kształtowanie postawy wdzięczności za otrzymane sakramenty.	Wypełnienie prorocstw – dzieło Boga w sakramentach (B.1; B.3). Sakramenty – ich podział, sens i cel (B.1). Znaki, symbole i gesty liturgiczne (B.1).	– wymienia znaki, symbole i gesty liturgiczne sakramentów (B.1) – podaje, podział sakramentów, sens i cel (B.3) – wyjaśnia, co to są sakramenty oraz omawia ich cel w życiu chrześcijanina (B.3.1) – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentów (B.3.3) – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne na temat poszczególnych sakramentów (B.3.4) – omawia skutki sakramentu, w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4).	– wierzy w zbawczą obecność Chrystusa w sakramentach świętych (B.3.a) – spotyka się z Jezusem w sakramentach świętych (B.3.b) – korzysta z dobrodziejstwa sakramentów, uznając je za pomoc Chrystusa w prowadzeniu moralnego życia (B.3.c) – daje świadectwo wiary (E.2.a) – identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b).	Ocena artykułu prasowego, ocena pracy w grupach. Ocena indywidualnej pracy ucznia, dyskusja, obserwacja, kartkówka.
-----	-------------------------------	---	---	--	---	--

21.	Dar mocy – bierzmowanie	Przybliżenie istoty i znaczenia sakramentu bierzmowania w życiu chrześcijanina. Umacnianie wiary w obecność działania Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania.	Liturgia poszczególnych sakramentów – obrzędy. Sakramenty i sakramentalia (B.2). Sakramenty (B.3): – Bierzmowanie (B.5).	– wymienia znaki towarzyszące udzielaniu sakramentu bierzmowania (B.2) – wyjaśnia, czym jest sakrament bierzmowania (B.5.1) – wylicza dary Ducha Świętego (B.5.5) – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu bierzmowania (B.3.3) – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu bierzmowania (B.3.2) – opisuje i wyjaśnia obrzędy bierzmowania (B.5.2) – przedstawia skutki bierzmowania (B.5.3) – omawia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijanina (B.5.4) – omawia skutki sakramentu bierzmowania w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4).	– wierzy w pomoc Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania (B.5.a) – świadomie podchodzi do przygotowania do bierzmowania (B.5.b) – kształtuje postawę współpracy z Duchem Świętym we własnym życiu (B.5.c) – daje świadectwo wiary (E.2.a).	Ocena wezwania do modlitwy wiernych, ocena zapisanych wypowiedzi uczniów. Ocena pracy z podręcznikiem.
-----	-------------------------	--	--	--	--	--

22.	Dar przebaczenia – pokuta i pojednanie	Przybliżenie istoty i znaczenia sakramentu pokuty w życiu chrześcijanina. Umacnianie wiary w zbawczą obecność Chrystusa w sakramencie pokuty. Kształtowanie postawy nawrócenia i pokuty.	Liturgia poszczególnych sakramentów – obrzędy. Sakramenty i sakramentalia (B.2). Sakramenty (B.3): – Sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania – podstawowe pojęcia etyczne – przypowieść o miłosiernym ojcu: Łk 15,11-32; sumienie i jego kształtowanie, odpowiedzialność za własne sumienie – Jezus i Zacheusz: Łk 19,1-10 (A.13; B.7; C.2).	– podaje, obrzędy sakramentu pokuty (B.3) – wyjaśnia sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania (A.13) – streszcza przypowieść o miłosiernym ojcu (B.7) – wskazuje, że człowiek jest odpowiedzialny za własne sumienie – Jezus i Zacheusz (C.2) – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu pokuty (B.3.3) – omawia liturgię sakramentu pokuty (B.3.4) – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu pokuty (B.3.2) – wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty (B.7.1) – omawia przebieg sakramentu pokuty (B.7.2) – opisuje warunki dobrze przeżytego sakramentu pokuty i pojednania (B.7.3).	– wierzy w zbawczą obecność Chrystusa w sakramencie pokuty (B.3.a) – spotyka się z Jezusem w sakramencie pokuty (B.3.b) – korzysta z dobrodziejstw a sakramentów, uznając je za pomoc Chrystusa w prowadzeniu moralnego życia (B.3.c) – wierzy w obecność Boga Miłosiernego przebaczącego jego grzechy w sakramencie pokuty (B.7.a) – dobrze przygotowuje się do sakramentu pokuty (B.7.b) – wypełnia pokutę i podejmuje zadośćuczynienie (B.7.d).	Ocena projektu graficznego. Ocena pracy w grupach. Ocena znajomości istoty i znaczenia sakramentu po w życiu chrześcijanina. Sprawdzenie notatek. Wartościowanie wypowiedzi na temat – dobrze przeżytego sakramentu po i pojednania.
-----	--	--	---	---	--	--

23.	Dar ofiary i obecności – Eucharystia	Przybliżenie istoty i znaczenia sakramentu Eucharystii w życiu chrześcijanina. Umacnianie wiary w zbawczą obecność Chrystusa w sakramencie Eucharystii. Kształtowanie postawy wdzięczności Jezusowi za Jego obecność wśród nas.	Liturgia poszczególnych sakramentów – obrzędy. Sakramenty i sakramentalia (B.2). Sakramenty (B.3): – Eucharystia: Jezus Chrystusa – nasza Pascha (B.6), – Eucharystia: uczta ofiarna; uczta dziękczynienia – eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii jako uczty miłości (B.6), – Najświętszy Sakrament – adoracja (B.6; D.1).	– nazywa Eucharystię ucztą ofiarną, ucztą dziękczynienia i ucztą miłości (B.6) – wymienia adorację jako formę uwielbienia Najświętszego Sakramentu (B.6; D.1) – przedstawia konsekwencje wynikające z Eucharystii (B.3.3) – omawia liturgię sakramentu Eucharystii (B.3.4) – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu Eucharystii (B.3.2; B.3.4) – wyjaśnia rozumienie Eucharystii jako ofiary Chrystusa i Kościoła oraz uczty miłości (B.6.1) – uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest centrum liturgii i życia chrześcijańskiego (B.6.2).	– wierzy w zbawczą obecność Chrystusa w sakramencie Eucharystii (B.3.a) – spotyka się z Jezusem w Eucharystii (B.3.b) – wierzy w realną obecność Chrystusa w Eucharystii (B.6.a) – zachowuje postawę szacunku wobec Eucharystii (B.6.b) – angażuje się w liturgię Mszy Świętej (B.6.c) – stara się przyjmować Komunię świętą podczas Mszy Świętej (B.6.d) – świadomie i systematycznie uczestniczy w niedzielnej Eucharystii (B.6.e) – daje świadectwo wiary (E.2.a).	Ocena pracy w grupach. Praca z tekstem źródłowym. Rozmowa z oceną zasobu wiadomości ucznia. Ocena pracy ucznia z podręcznikiem, wniosków. Ocena aktywności na lekcji.
-----	--------------------------------------	--	---	---	--	--

24.	Powołanie do miłości i służby – kapłaństwo	Przybliżenie istoty i znaczenia sakramentu kapłaństwa w życiu chrześcijanina. Umacnianie wiary w zbawczą obecność Chrystusa w sakramencie kapłaństwa. Kształtowanie postawy odpowiedzialności w powołaniu do miłości i służby.	Liturgia poszczególnych sakramentów – obrzędy. Sakramenty i sakramentalia (B.2). Sakramenty (B.3): – Skutki sakramentu święceń (B.9).	– podaje, obrzęd sakramentu święceń (B.3) – zna znaczenie i skutki sakramentu święceń (B.9) – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu święceń (B.3.3) – omawia liturgię sakramentu kapłaństwa (B.3.4) – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu święceń (B.3.2; B.3.4) – opisuje, czym jest sakrament święceń (B.9.1) – przedstawia motywy przyjęcia sakramentu święceń (B.9.2) – przedstawia sakrament święceń jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.9.3).	– wierzy w zbawczą obecność Chrystusa w sakramentach świętych (B.3.a) – daje świadectwo wiary (E.2.a) – identyfikuje się, ze wspólnotą Kościoła (E.2.b).	Rozmowa z ocena zasobu wiadomości ucznia. Ocena pracy ucznia z podręcznikiem. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych wniosków. Ocena aktywności na lekcji.
-----	--	---	---	--	---	---

25.	Dar miłości – małżeństwo	Przybliżenie istoty i znaczenia sakramentu małżeństwa w życiu chrześcijanina. Umacnianie wiary w zbawczą obecność Chrystusa w sakramencie małżeństwa. Kształtowanie postawy odpowiedzialności w powołaniu do miłości i służby.	Liturgia poszczególnych sakramentów – obrzędy. Sakramenty i sakramentalia (B.2). Sakramenty (B.3): – Sakrament małżeństwa jako sakramenty w służbie wspólnoty dla człowieka (B.9).	– podaje, z czego składa się obrzęd sakramentu małżeństwa (B.3) – wskazuje na sakrament małżeństwa jako sakrament w służbie wspólnoty dla człowieka (B.9) – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu małżeństwa (B.3.3) – omawia liturgię sakramentu małżeństwa (B.3.4) – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu małżeństwa (B.3.2; B.3.4) – omawia skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4) – opisuje, czym jest sakrament małżeństwa (B.9.1) – przedstawia motywy przyjęcia sakramentu małżeństwa (B.9.2) – przedstawia sakrament małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.9.3).	– wierzy w zbawczą obecność Chrystusa w sakramencie małżeństwa (B.3.a) – jest przekonany o wartości sakramentu małżeństwa w służbie wspólnoty (B.9.a) – modli się o powołania do małżeństwa (B.9.b).	Sprawdzenie notatek uczniów praca domowa ocena wiadomości ucznia. Ocena indywidualnych wypowiedzi.
-----	--------------------------	---	--	--	---	---

26.	Wierzę w jednego Boga – wyznanie wiary	Zapoznanie z artykułami Składu Apostolskiego i Credo. Przedstawienie historii Kościoła. Zachęcenie do świadomego wyznawania wiary w życiu.	"V. Wiem, w Kogo wierzę"Symbole wiary – Skład Apostolski, Credo (A.4).	– wymienia artykuły Składu Apostolskiego (A.4) – podaje, na ile artykułów dzieli się Skład Apostolski – wyjaśnia poszczególne artykuły Składu Apostolskiego i Credo (A.4.1) – określa, w jaki sposób uczeń Jezusa może wyznawać wiarę – proponuje sposoby wzmacniania wiary.	– świadomie wyznaje wiarę (A.4.a) – daje świadectwo wiary (E.2.a) – stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.1.e).	Rozmowa z oceną aktywności i wartościowania pracy zespołowej. Ocena pracy z podręcznikiem. Ocena aktywności na lekcji. Ocena indywidualnych wypowiedzi uczniów.
27.	Wezwani do świętości. Uroczystość Wszystkich Świętych	Przedstawienie uroczystości Wszystkich Świętych w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina. Przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w celebracji uroczystości Wszystkich Świętych.	VI. To dzieje się dzisiaj – rok liturgicznyAktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2). Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego (B.2): – Wszystkich Świętych (A.8).	– podaje sens, przesłanie i liturgię uroczystości Wszystkich Świętych (A.8; B.2) – podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Wszystkich Świętych – charakteryzuje uroczystość Wszystkich Świętych w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1) – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6) – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.3) – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.4).	– pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c) – angażuje się w obchody uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.a) – pogłębia własną pobożność (B.2.b) – wierzy w zmartwychwstanie umarłych (A.8.a) – akceptuje nauczanie Kościoła o rzeczach ostatecznych (A.8.b) – jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.2.c).	Wartościowanie wypowiedzi, refleksja, obserwacja uczniów w toku pracy. Obserwacja indywidualnych wypowiedzi uczniów. Ocena pracy domowej. Ewaluacja, wartościowanie wypowiedzi uczniów.

28.	Zaczynam od nowa. Wielki Post	Przedstawienie Wielkiego Postu w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina. Przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w celebracji Wielkiego Postu.	Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2). Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów roku liturgicznego (B.2): – Wielki Post – kuszenie na pustyni: Łk 4,1-13 (B.2).	– podaje, czym jest okres Wielkiego Postu (B.2) – wymienia praktyki Wielkiego Postu – charakteryzuje Wielki Post w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1) – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6) – omawia formy celebracji Wielkiego Postu (B.2.3) – uzasadnia religijny wymiar okresu Wielkiego Postu (B.2.4) – omawia praktyki ascetyczne w Kościele (B.2.6).	– pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne związane z okresem Wielkiego Postu (A.10.c) – angażuje się w obchody Wielkiego Postu (B.2.a) – pogłębia własną pobożność (B.2.b) – jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.2.c).	Ocena aktywności na lekcji. Ocena indywidualnych wypowiedzi uczniów. Osobna refleksja, praca z tekstem źródeł, kartkówka.
-----	-------------------------------	---	--	---	--	--

29.	Triduum – Święte Dni Paschalne	Przedstawienie Triduum Paschalnego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina. Przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w celebracji Triduum Paschalnego.	Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2). Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego (B.2): – Triduum Paschalne (A.10; B.2).	– podaje sens i przesłanie Triduum Paschalnego (B.2) – aktualizuje w historii zbawienia Triduum Paschalne (B.2) – charakteryzuje Triduum Paschalnego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1) – ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5) – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6) – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Triduum Paschalnego (B.2.3) – uzasadnia religijny wymiar Triduum Paschalnego (B.2.4).	– wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym (A.10.a) – stara się poznawać Boże Objawienie (A.10.b) – pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c) – angażuje się w obchody Triduum Paschalnego (B.2.a) – pogłębia własną pobożność (B.2.b) – jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.2.c).	Obserwacja uczniów w toku pracy, ocena zrozumienia treści objawionej Tajemnicy Wcielenia. Obserwacja indywidualnych wypowiedzi uczniów. Ocena pracy domowej. Ewaluacja, wartościowanie wypowiedzi uczniów.
-----	--------------------------------	---	--	---	---	---

30.	Radujcie się! Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego	Przedstawienie Zmartwychwstania Pańskiego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina. Przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w celebracji Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego.	Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2). Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego (B.2).	– podaje sens i przesłanie liturgii Zmartwychwstania Pańskiego (B.2) – podaje, na jaką pamiątkę obchodzimy Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego (B.2) – charakteryzuje Zmartwychwstanie Pańskie w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1) – ukazuje związek wydarzenia Zmartwychwstania z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5) – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6) – opisuje Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego (B.2.2) – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Wielkanocy (B.2.3) – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego (B.2.4).	– wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym (A.10.a) – stara się poznawać Boże Objawienie (A.10.b) – pielęguje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c) – stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świecie Objawienia Bożego (A.10.d) – angażuje się w obchody Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego (B.2.a) – pogłębia własną pobożność (B.2.b) – jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.2.c).	Ocena pracy na tekstem źródłowym Ocena aktywności na lekcji, refleksja nad wartością pokoju. Ocena aktywności na lekcji. Ocena indywidualnych wypowiedzi uczniów. Ocena postawy w czasie odmawianej modlitwy. Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach
-----	---	--	--	--	--	--

SP Klasa VII

PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ (dostosowany do wymiaru 1 godziny tygodniowo)
z katechezy w zakresie **klasy VII szkoły podstawowej**
do programu nr AZ-2-01/18 i podręcznika nr AZ-23-01/18-RA-21/22 „Bóg wskazuje nam drogę”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

LP.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:	POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIÓW
1.	Kim jestem i dokąd zmierzam?	Ukazanie głębokich relacji z Bogiem i ludźmi jako sensu życia. Kształtowanie postawy szacunku wobec siebie i bliźnich.	I. Jedyny Bóg – nasz OjciecPotrzeby człowieka – potrzeba sensu – realizacja człowieczeństwa w relacji osobowej (A.1)."Człowiek w relacji (z drugim człowiekiem, z Bogiem);"Relacja: człowiek – Bóg; Modlitwa; Trudności w modlitwie (D.1; D.3; C.4).	– wylicza cechy charakteryzujące człowieka – podaje, że człowiek nawiązuje relacje z Bogiem i drugim człowiekiem (D.1) – wskazuje na związek godności człowieka z dziełem stworzenia – streszcza wybrane teksty nauczania Kościoła na temat człowieka – wymienia główne cele w życiu każdego chrześcijanina – stawia pytania o swoje istnienie (A.1.2) – określa zadania, do których powołany jest człowiek.	– podejmuje refleksję nad sensem swojego życia (A.1.b) – okazuje szacunek wobec siebie i innych (A.1.c) – dąży do szczęścia własnego i bliźnich (A.1.e).	Praca z tekstem, autorefleksja, rozmowa podsumowująca, obserwacja uczniów w toku ich pracy.

2.	Przykazania Boże – drogowskazy na drodze wiary	Pogłębienie wiedzy na temat Dekalogu. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za wypełnianie wskazań Dekalogu.	Wartości, których bronią przykazania. Podstawowe pojęcia etyczne: norma, wartość i autorytet (C.3).	– przytacza treść dziesięciu przykazań Bożych oraz okoliczności, w jakich Bóg je objawił – nazywa przykazania Boże drogowskazami wiary – wyjaśnia, czym są Boże przykazania i jaki jest ich sens (C.3.1; C.3.2) – uzasadnia, że przykazania Boże służą ochronie wartości (C.3.3) – stwierdza, że Dekalog jest darem kochającego Boga.	– stara się żyć według wartości chrześcijańskich (A.1.d) – wykazuje wolę zachowywania Dekalogu (C.3.a) – przestrzega wartości wynikających z przykazań Bożych (C.3.b) – stara się żyć według zasad wiary (A.3.c).	Rozmowa na temat przykazań jako drogowskazów w codziennym życiu, ocena analizy tekstów źródłowych, autorefleksja.
3.	Cześć oddawana Bogu – II przykazanie Boże	Pogłębienie wiedzy na temat II przykazania Bożego. Kształtowanie postawy szacunku wobec imienia Bożego.	Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek (C.4). Przykazanie II. Cześć oddawana Bogu. Modlitwa postawą otwarcia się na Boga i fundamentem życia chrześcijańskiego (C.4; D.1).	– podaje, że oddawanie czci Bogu jest fundamentem życia chrześcijańskiego (D.1) – podaje przykłady wykroczeń przeciwko II przykazaniu Bożemu (C.4.4) – opisuje zadania wynikające z II przykazania Bożego (C.3.5) – wybiera sposoby oddawania szacunku wobec imienia Bożego – wskazuje na związek II przykazania Bożego z objawieniem imienia Bożego Mojżeszowi i czystością mowy – wyjaśnia, na czym polega szacunek dla imienia Bożego (C.4.3).	– szanuje imię Boga (C.4.b) – nie nadużywa imienia Bożego (C.4.C).	Praca z tekstem, obserwacja uczniów toku ich pracy, rozmowa na temat zadanej pracy domowej.

4.	Chrześcijańskie świętowanie – III przykazanie Boże	Pogłębienie wiedzy na temat III przykazania Bożego. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za chrześcijańskie świętowanie niedzieli i świąt nakazanych.	Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek (C.4). Przykazanie III. Chrześcijański sposób świętowania i spędzania wolnego czasu (B.6; C.4).	– identyfikuje III przykazanie Boże z potrzebą świętowania i związkiem pomiędzy czcą Boga a praktykami religijnymi (C.4) – wymienia sposoby świętowania i spędzania wolnego czasu (C.4) – definiuje, czym jest szabat i dzień Pański – porównuje szabat w Starym Testamencie i paschalny charakter niedzieli – wskazuje na Eucharystię jako centrum niedzieli chrześcijanina – wymienia święta nakazane – omawia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli i spędzanie wolnego czasu (C.4.5) – podaje i ocenia przykładowe postawy moralne związane z przeżywaniem niedzieli (C.4.6).	– ocenia swoją postawę wobec Boga w odniesieniu do świętowania niedzieli – wykazuje troskę o chrześcijańskie świętowanie niedzieli (C.4.d).	Ocena pracy domowej, ocena aktywności na lekcji, opiniowanie właściwej interpretacji prawd zawartych w słowie Bożym, ocena pisemnych notatek.
----	--	--	--	---	---	---

5.	Modlitwa w życiu chrześcijanina	Rozwijanie świadomości znaczenia modlitwy w życiu chrześcijanina. Budzenie świadomości, że modlitwa jest nieodłącznym elementem życia.	Pojęcie modlitwy, rodzaje, formy i postawy podczas modlitwy (D.1; D.2; D.4).	– podaje, czym jest modlitwa (D.1) – wymienia i omawia formy modlitwy (błogosławieństwo, adoracja, modlitwa: prośby, wstawiennicza, dziękczynna, uwielbienia) (D.2, D.4) – wskazuje na konieczność modlitwy w pogłębianiu więzi z Bogiem (D.1.1) – uzasadnia znaczenie modlitwy (D.1.1).	– przyjmuje odpowiednią postawę podczas modlitwy (D.1.c) – jest przekonany o potrzebie modlitwy (D.1.a) – chętnie się modli (D.1.b) – dba o regularną modlitwę.	Ocena wypowiedzi uczniów, obserwacja uczniów w trakcie pracy grupowej, autorefleksja. Po zakończeniu rozdziału podsumowanie, ewaluacja, ocena sprawdzianu pisemnego.
6.	Tajemnica Wcielenia	Ukazanie zbawczego sensu Wcielenia. Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za miłość, którą objawił w swoim Synu – Jezusie Chrystusie.	II. Jedyne Bóg – Jezus Chrystus – nasz Wybawiciel Orędzie poszczególnych Ewangelii (A.13).	– definiuje, czym jest Tajemnica Wcielenia (A.13) – nazywa Chrystusa wiecznym Słowem Wcielonym – przedstawia fakty z życia Jezusa (A.13.3) – wyjaśnia zbawczy sens Wcielenia (A.13.9) – wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10). – przytacza treść Prologu Ewangelii według św. Jana (A.13.19) – wskazuje na wartość Tajemnicy Wcielenia.	– odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza (A.13.d) – wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym (A.10.a).	Ocena wypowiedzi uczniów, opiniowanie właściwej interpretacji prawd zawartych w słowie Bożym, autorefleksja.

7.	Zbawcza działalność Pana Jezusa	Ukazanie prawdy o zbawczej działalności Jezusa. Kształtowanie postawy wdzięczności za zbawczą działalność Jezusa.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa – zbawczy sens Wcielenia (A.13).	– podaje, czym jest Wcielenie (A.13.3) – wymienia wydarzenia, które składają się na zbawczą działalność Jezusa – wyjaśnia, czym jest Odkupienie – wyjaśnia, w czym przejawia się zbawcza działalność Jezusa – stwierdza, że Jezus daje ludziom łaskę przemiany swojego życia – uzasadnia potrzebę zaproszenia Chrystusa do swego życia – wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia i Odkupienia.	– ocenia swoje spotkania z Jezusem Chrystusem – stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego (A.10.d) – deklaruje troskę o rozwój swojej wiary – wyraża postawę wdzięczności za Odkupienie.	Ocena aktywności lekcji, rozmowa, analiza pisemnych notatek, praca domowa.
8.	Jezus uzdrawia chorych	Ukazanie uczniom Chrystusa, który leczy ciało i duszę człowieka. Uświadomienie potrzeby korzystania z sakramentów uzdrowienia. Kształtowanie postawy wiary i zaufania Bogu podczas choroby.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa – zbawczy sens Wcielenia (A.13J): uzdrowienie człowieka sparaliżowanego: Mk 2,1-12; uzdrowienie trędowatego: Mk 1,40-42.	– wymienia cuda uzdrowienia dokonane przez Jezusa – wymienia sakramenty uzdrowienia – wyjaśnia cel przyjmowania sakramentów uzdrowienia.	– okazuje postawę szacunku wobec choroby i cierpienia – deklaruje chęć pomocy osobom chorym i cierpiącym – wyraża chęć modlitwy za chorych i cierpiących.	Ocena wypowiedzi, praca w grupach, ocena aktywności lekcji.

9.	Zapowiedzi Męki i Zmartwychwstania	Pogłębienie wiadomości na temat życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa. Wychowanie do umacniania więzi z Chrystusem.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa – zbawczy sens Wcielenia (A.13): zapowiedzi Męki i Zmartwychwstania: Mk 8,31-38; męka, śmierć, wniebowstąpienie.	– podaje, czym jest śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa dla chrześcijanina – opisuje zapowiedzi męki i zmartwychwstania Pana Jezusa (A.13) – wyjaśnia, czym jest cierpienie dla chrześcijanina – zestawia wydarzenia biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła (A.10.5) – objaśnia, czym jest wydarzenie męki i zmartwychwstania Pana Jezusa (A.13.16).	– pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b) – planuje modlitwę za osoby cierpiące – przyjmuje postawę wdzięczności za dzieło zbawienia.	Ocena pracy w grupach, opiniowanie właściwej interpretacji prawd zawartych w słowie Bożym, autorefleksja.
----	------------------------------------	--	--	---	---	---

10.	Rady ewangeliczne dla każdego	Ukazanie rad ewangelicznych jako drogi do świętości. Pogłębienie wiadomości na temat życia, konsekrowanego. Uświadomienie prawdy, że powołanie do życia konsekrowanego jest darem Boga. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za realizację rad ewangelicznych w swoim życiu.	Rady ewangeliczne dla każdego – MkIO,17-31 (A.10).	– streszcza treść Pisma Świętego – Mk 10,17-31 (A.10) – wyjaśnia, czym są rady ewangeliczne – wymienia rady ewangeliczne – podaje, czym jest życie konsekrowane – podaje, kto realizuje rady ewangeliczne – wymienia, co jest celem rad ewangelicznych – omawia rady ewangeliczne jako wskazania dla każdego chrześcijanina (A.10.1; C.10.4; C.10.5) – wymienia zakony, zgromadzenia i instytuty życia konsekrowanego działające na terenie diecezji – wykazuje różnicę pomiędzy zakonem a instytutem świeckim – opowiada o zadaniach świeckich konsekrowanych.	– modli się za osoby konsekrowane – przyjmuje odpowiedzialność za realizację wezwania do czystości, ubóstwa i posłuszeństwa (A.13.e).	Ocena aktywności uczniów na lekcji, ocena wypowiedzi indywidualnych, rozmowa wartościowa na temat zadanej pracy domowej, autorefleksja.
-----	-------------------------------	---	---	--	--	--

11.	Powołanie Apostołów	Zapoznanie z opisem powołania dwunastu Apostołów. Pogłębienie wiadomości na temat życia, działalności Apostołów oraz ich następców. Kształtowanie postawy wdzięczności za dar powołania do Bożej służby.	Powołanie Apostołów, rola Dwunastu – nowy Izrael (E.2) – Mk 1,16-20; ewentualnie Mk 6,7-17.	– przytacza treść Pisma Świętego o powołaniu dwunastu Apostołów – wyjaśnia, czym jest powołanie – wymienia dwunastu Apostołów – określa zadania, jakie wypełniali Apostołowie – podaje, kto obecnie kontynuuje misję Apostołów – wymienia stopnie święceń – opowiada o zadaniach, jakie wypełniają następcy Apostołów.	– modli się o nowe powołania (C.10.d) – daje świadectwo wiary poprzez pomoc kapłanom.	Wartościowanie wypowiedzi uczniów obserwacja uczniów czasie pracy, autorefleksja.
12.	Święty Piotr Głową Kościoła	Ukazanie zadań, jakie Jezus Chrystus powierzył św. Piotrowi w Kościele. Kształtowanie postawy szacunku i posłuszeństwa wobec papieża. Zachęcenie do modlitwy w intencji papieża.	Dzieło Jezusa Chrystusa w życiu i działaniu Apostołów– Dzieje Apostolskie, św. Piotr, św. Paweł, wybrane Listy (E.2).	– podaje okoliczności, w których Jezus uczynił św. Piotra swoim zastępcą (E.2) – przytacza słowa, jakimi Jezus nadał św. Piotrowi najwyższą władzę w Kościele (E.2.1) – wylicza najważniejsze zadania papieża w Kościele – wyjaśnia, na czym polega posłuszeństwo i szacunek wobec papieża – określa przymioty władzy papieskiej – przytacza biografię obecnego papieża.	– wybiera sposoby okazywania szacunku i posłuszeństwa wobec papieża.	Opiniowanie pracy indywidualnej i zespołowej.

13.	Święty Paweł niestrudzony m Apostołem	Ukazanie św. Pawła jako niestrudzonego głosiciela Ewangelii. Wychowanie do dawania żywego świadectwa wiary.	Dzieło Jezusa Chrystusa w życiu i działaniu Apostołów– Dzieje Apostolskie, św. Piotr, św. Paweł, wybrane Listy (E.2).	– podaje, jakie wydarzenie zmieniło życie św. Pawła – streszcza najważniejsze wydarzenia z życia św. Pawła (E.2) – opowiada o podróżach św. Pawła (E.2.1) – określa na mapie najważniejsze miejsca pobytu św. Pawła – charakteryzuje postać św. Pawła.	– przyjmuje odpowiedzialność za dawanie świadectwa wiary w swoim środowisku (E.2.a) – modli się o nowe powołania (C.10.d).	Ocena pracy domowej, aktywność uczniów, ocena indywidualnych wypowiedzi, autorefleksja.
14.	Moja droga do świętości	Ukazanie powszechności powołania do świętości w oparciu o Pismo Święte i naukę Kościoła oraz ukazanie sposobów jej realizacji. Motywowanie do poszukiwania i podjęcia drogi świętości.	Świętość w różnych formach życia (C.10).	– definiuje pojęcie świętości – charakteryzuje, na czym polega dążenie do świętości – opisuje dążenie do świętości w różnych formach życia (C.10) – wyjaśnia różnice między życiem konsekrowanym a świeckim – przytacza życiorysy świętych – wskazuje, że każdy chrześcijanin jest wezwany do świętości.	– stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.13.e) – planuje własną drogę świętości.	Obserwacja uczniów, toku pracy, dyskusja, analiza pisemnych notatek. Po zakończeniu rozdziału: podsumowanie, ewaluacja, ocena sprawdzianu pisemnego.
15.	Wierzę w Ducha Świętego	Pogłębienie wiadomości na temat Osoby Ducha Świętego i Jego roli w historii zbawienia. Kształtowanie postawy otwartości na działanie Ducha Świętego.	III. Jedyne Bóg – Duch Święty – nasz Uświęciciel Duch Święty. Natura Trzeciej Osoby Boskiej (A.14).	– podaje, kim jest Duch Święty (A.14) – wymienia symbole Ducha Świętego – opisuje naturę, sposób obecności i działanie Ducha Świętego w Kościele (A.14.1) – wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina (A.14.1).	– wierzy w obecność Ducha Świętego w życiu chrześcijanina – spotyka się z Duchem Świętym na modlitwie.	Obserwacja uczniów, toku pracy, dyskusja, analiza pisemnych notatek.

16.	Obecność i działanie Ducha Świętego w Kościele	Pogłębienie wiadomości na temat Osoby Ducha Świętego. Ukazanie prawdy, że Duch Święty jest obecny i działa w Kościele. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za osobisty rozwój wiary i wspólnotę Kościoła.	Obecność i działanie Ducha Świętego w Kościele oraz w życiu chrześcijanina (w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła) (A.14).	– podaje, kim jest Duch Święty – wymienia sposoby obecności Ducha Świętego w Kościele (A.14) – opisuje naturę, sposób obecności i działania Ducha Świętego w Kościele (A.14.1) – wskazuje na rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina (A.14.1).	– wierzy w Ducha Świętego (A.14.a) – przyjmuje postawę wdzięczności Duchowi Świętemu za Jego obecność (A.14.c) – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary i wspólnoty Kościoła – otwiera się na działanie Ducha Świętego we wspólnocie Kościoła (A.14.b) – podejmuje starania, aby żyć według natchnień Ducha Świętego (A.15.a).	Ocena wypowiedzi uczniów, rozmowa wartościująca na temat zadanej pracy domowej, autorefleksja.
17.	Dary Ducha Świętego w moim życiu	Pogłębienie wiadomości na temat Osoby Ducha Świętego. Ukazanie Ducha Świętego jako źródła darów i charyzmatów udzielanych Kościołowi. Kształtowanie postawy otwartości na działanie i dary Ducha Świętego.	Dary Ducha Świętego (A.14).	– podaje, że Duch Święty jest źródłem darów i charyzmatów udzielanych w Kościele – wyjaśnia znaczenie słowa: „charyzmat” – wymienia dary Ducha Świętego (A.14) – omawia dary Ducha Świętego (A.14.2) – określa znaczenie darów i charyzmatów w życiu chrześcijanina (A.14.2).	– wierzy w Ducha Świętego (A.14.a) – stara się otwierać na działanie i dary Ducha Świętego (A.14.b). – wyraża wdzięczność za dary Ducha Świętego.	Ocena pracy w grupach, opiniowanie właściwej interpretacji prawd zawartych w słowie Bożym, autorefleksja.

18.	Kościół wspólnotą wiernych w Duchu Świętym	Ukazanie prawdy o Zesłaniu Ducha Świętego jako początku rozwoju i działalności Kościoła. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za zadania podejmowane w Kościele.	Kościół wspólnotą wiernych w Duchu Świętym (E.2).	– wyjaśnia, że Kościół jest wspólnotą wiernych w Duchu Świętym (E.2) – podaje, że Duch Święty zstąpił na Apostołów zgromadzonych w Wieczerniku w dniu Pięćdziesiątnicy – identyfikuje Zesłanie Ducha Świętego z początkiem Kościoła – opisuje wydarzenie Zesłania Ducha Świętego – rozpoznaje dary, którymi Duch Święty napędza Kościół – wyjaśnia znaczenie Kościoła jako Mistycznego Ciała Chrystusa (E.2.3) – wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawieniu człowieka (E.2.10).	– wierzy w Ducha Świętego (A.14.a) – identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b) – odpowiedzialnie podejmuje zadania w życiu Kościoła, a zwłaszcza parafii (E.2.c) – podejmuje starania, aby żyć według darów i natchnień Ducha Świętego (A.15.a).	Autorefleksja, ocen wypowiedzi uczniów Po zakończeniu rozdziału podsumowanie, ewaluacja, ocena sprawdzianu pisemnego.
19.	Sumienie naszym przewodnikiem i sędzią	Ukazanie sumienia jako miejsca spotkania i dialogu z Bogiem. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za formowanie swojego sumienia i postępowanie zgodnie z nim.	IV. Boże przykazania wspólnoty ludzkiej Czym ludzie się kierują w życiu? Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia) (C.2). Podstawowe pojęcia etyczne: powinność moralna, sumienie, prawo, naturalne, prawo Boże i wartości (C.2).	– nazywa, czym jest sumienie (C.2.1) – wymienia rodzaje sumienia – wyjaśnia rolę sumienia w ludzkim życiu – objaśnia potrzebę kształtowania sumienia (C.2.5) – uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów (C.2.3).	– ocenia swoje sumienie – przyjmuje odpowiedzialność za formowanie swojego sumienia.	Praca z tekstem, obserwacja uczniów toku ich pracy.

20.	Miłość i cześć oddawana rodzicom – IV przykazanie Boże	Ukazanie prawdy, że Bóg w IV przykazaniu Bożym zobowiązuje nas do szacunku wobec rodziców. Kształtowanie postawy szacunku wobec rodziców.	Przykazanie IV. Miejsce, w którym żyjemy: Wspólnota i nasze wspólnoty, fundament wspólnoty – wartości (C.5). Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia. Rodzina (E.1).	– wyjaśnia pojęcie: „rodzina” – przytacza przykazanie mówiące o szacunku wobec rodziców – objaśnia, do czego Bóg wzywa w IV przykazaniu Bożym – omawia teksty Pisma Świętego mówiące o szacunku wobec rodziców – identyfikuje IV przykazanie Boże z szacunkiem do rodziców – wskazuje, na czym polega miłość do rodziców (E.1.4) – charakteryzuje, jakie są obowiązki dzieci wobec rodziców.	– przyjmuje odpowiedzialność za postawę szacunku wobec rodziców i rodziny (C.5.a).	Ocena pracy domowej, opiniowanie właściwej interpretacji prawdy zawartych w słowach Bożym, praca w grupach, autorefleksja
21.	Życie darem Bożym – V przykazanie Boże	Ukazanie prawdy o wartości ludzkiego życia. Kształtowanie postawy szacunku dla życia ludzkiego.	Przykazanie V. Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia. Troska o ludzkie życie (C.5; C.6). Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie i innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie, innych i świat, w którym żyjemy (E.1).	– podaje treść V przykazania Bożego – przytacza teksty biblijne mówiące o wartości ludzkiego życia – podaje, że życie ludzkie jest darem od Boga (C.5) – wyjaśnia, czym jest grzech społeczny (E.1.3) – charakteryzuje zagrożenia życia i zdrowia we współczesnym świecie (C.6) – wskazuje działania, które przyczyniają się do obrony życia i zdrowia.	– ocenia swoją postawę szacunku wobec zdrowia i życia – traktuje życie jako dar otrzymany od Boga (C.5.b) – wspiera akcje pomocy potrzebującym (E.1.f).	Ocena pracy domowej, rozmowa kierowana, temat wartości życia, ocena wypowiedzi uczniów, autorefleksja

22.	Powołanie chrześcijanin a do życia w czystości – VI przykazanie Boże	Ukazanie prawdy, czym jest czystość w życiu człowieka. Kształtowanie postawy szacunku i akceptacji wobec ciała i płci. Wychowanie do odpowiedzialności za czystość słów, myśli i czynów.	Przykazanie VI. Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji: dojrzewanie – co się ze mną dzieje? (C.5). Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności) (C.5).	– podaje treść VI przykazania Bożego – podaje definicję: „czystości” – wyjaśnia, czym jest czystość – streszcza nauczanie Kościoła na temat czystości – wymienia sposoby okazywania szacunku wobec ciała ludzkiego (C.5.10).	– podejmuje pracę nad sobą w trosce o czystość (C.5.e) – z szacunkiem odnosi się do płci własnej i przeciwnej (C.5.f) – przyjmuje postawę odpowiedzialności za czystość myśli, słów i czynów (C.5.g).	Ocena wypowiedzi uczniów, rozmowa wartościująca na te zadanej pracy domowej, autorefleksja.
23.	Poszanowanie własności prywatnej – VII przykazanie Boże	Pogłębianie rozumienia VII przykazania Bożego. Wychowanie do odpowiedzialności za innych: ochrona własności i odpowiedzialności za świat.	Przykazanie VII. Odpowiedzialność za innych – za wspólnotę: ochrona własności. Odpowiedzialność za świat – dar Boży (nieumiarkowanie w używaniu naturalnych darów przyrody) (C.7).	– podaje, że człowiek jest odpowiedzialny za innych i świat (C.7) – wymienia, kiedy człowiek nieumiarkowanie korzysta z naturalnych darów przyrody (C.7) – wyjaśnia, czym jest „grzech społeczny” (E.1.3) – opisuje zadania wynikające z VII przykazania Bożego oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw niemu (C.3.5) – uzasadnia potrzebę ochrony własności (C.7.1) – wskazuje na znaczenie dóbr materialnych w życiu chrześcijanina (C.7.5) – prezentuje nauczanie Kościoła dotyczące ekologii (C.7.7).	– swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie (C.2.d) – szanuje rzeczy własne i wspólne.	Ocena pracy w grupach, opiniowanie właściwej interpretacji prawd zawartych w słowie Bożym, autorefleksja.

24.	Życie w prawdzie – VIII przykazanie Boże	Pogłębianie rozumienia VIII przykazania Bożego. Wychowanie do prawdomówności.	Przykazanie VIII. Wartość prawdomówności, godność człowieka a kłamstwo i manipulacja (C.7).	– podaje, co to jest: prawdomówność, godność człowieka, kłamstwo, manipulacja (C.7) – opisuje zadania wynikające z VIII przykazania Bożego oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw niemu (C.3.5) – uzasadnia wartość prawdomówności (C.7.2) – dostrzega i opisuje związek między kłamstwem i oszustwem a poniżaniem człowieka (jako podmiotu i przedmiotu kłamstwa) (C.7.3) – rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach (C.7.4).	– swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie (C.2.d) – zachowuje kulturę bycia w grupie (E.1.c).	Ocena wypowiedzi uczniów. Rozmowa wartościująca na temat zadanej pracy domowej. Autorefleksja.
-----	--	---	---	---	--	--

25.	Jedność Starego i Nowego Przymierza	Ukazanie jedności Starego i Nowego Przymierza. Kształtowanie postawy posłuszeństwa i wdzięczności wobec Boga.	V. Związek między ludem Starego a Nowego Przymierza Bóg Starego i Nowego Przymierza (A.12). Jezus Chrystus – Ten, który wypełnia Prawo: „Nie sądzicie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić” – Mt5,17 (A.12).	– podaje definicję przymierza – przytacza wydarzenia związane z przymierzem na Synaju – podaje słowa ustanowienia Eucharystii – wyjaśnia, na czym polega zgodność Starego i Nowego Przymierza – wskazuje elementy łączące Stare Przymierze z Nowym (A.12) – wskazuje na Jezusa Chrystusa jako Tego, który wypełnia Prawo (A.12).	– okazuje posłuszeństwo wobec woli Boga – wyraża wdzięczność za dar ofiary Chrystusa.	Ocena indywidualnej odpowiedzi, opiniowanie treści wniosków wypracowanych w trakcie zajęć.
26.	Judaizm a chrześcijaństwo	Pogłębienie wiedzy o judaizmie. Kształtowanie postawy szacunku do wyznawców judaizmu.	Judaizm i związek między ludem Starego a Nowego Przymierza (A.12). Różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (A.12).	– wymienia cechy judaizmu – podaje, dlaczego judaizm jest religią monoteistyczną – wyjaśnia związek między ludem Starego i Nowego Przymierza (A.12) – wskazuje różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (A.12.2) – wskazuje na Jezusa jako Mesjasza – argumentuje na podstawie Katechizmu Kościoła Katolickiego, że „kto spotyka Jezusa – spotyka judaizm” (A.12.1).	– zachowuje szacunek wobec wyznawców judaizmu – rozwija postawę tolerancji i dialogu.	Ocena aktywności uczniów na lekcji, ocena wypowiedzi indywidualnych, rozmowa wartościująca na temat zadanej problematyki domowej, autorefleksja.

27.	Główne religie świata	Zapoznanie z głównymi religiami świata. Kształtowanie postawy szacunku wobec różnych religii.	VI. Główne religie świata Główne religie w świecie (F.3): Religie monoteistyczne; Religie politeistyczne.	– używa poprawnie pojęć: „monoteizm”, „politeizm” (f.3) – wymienia religie poza chrześcijańskie (F.3.3) – wyjaśnia różnicę między wyznaniem chrześcijańskim a religiami niechrześcijańskimi (F.3.2) – opisuje podstawowe założenia doktrynalne judaizmu, islamu, buddyzmu i hinduizmu (F.3.6) – charakteryzuje wartość chrześcijaństwa wobec innych religii (F.3.7).	– przyjmuje postawę szacunku wobec różnych religii (F.3.a).	Ocena aktywności uczniów na lekcji, ocena wypowiedzi indywidualnych, rozmowa wartościująca na temat zadanej pracy domowej, autorefleksja.
28.	Nieomylne nauczanie papieża	Wyjaśnienie dogmatu o nieomyślności papieża. Kształtowanie postawy posłuszeństwa wobec nauki Kościoła (E.2.8).	VII. Duch Święty w dziejach Kościoła Sobór Watykański – nieomyślność papieża i jej zakres; pojęcia: Państwo Kościelne, Watykan (E.2; E.3).	– podaje, co to jest dogmat (E.2.7) – podaje, że papież wraz z Kolegium Biskupów stanowi Urząd Nauczycielski Kościoła – wyjaśnia znaczenie słów: „prymat” i „nieomyślność” – objaśnia, kiedy nauczanie papieża jest nieomylne – klasyfikuje nauczanie zwyczajne i nadzwyczajne Kościoła.	– przyjmuje postawę posłuszeństwa wobec nauki Kościoła i papieża – modli się za Kościół i jego pasterzy (E.3.c).	Ocena pracy uczniów, rozmowa kierowana, autorefleksja, rozmowa wartościująca na temat zadanej pracy domowej, autorefleksja.

29.	Adwent czasem czuwania i oczekiwania	Przedstawienie istoty Adwentu i zwrócenie uwagi, że całe życie człowieka powinno być czujnym oczekiwaniem na powtórne przyjście Jezusa Chrystusa. Kształtowanie postawy otwartości i czuwania na przyjście Jezusa Chrystusa.	VIII. Bóg działa w swoim ludzie – rok liturgiczny Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego (B.2): Adwent (A.8; B.2).	– podaje sens i przesłanie Adwentu (B.2) – definiuje słowa: „Adwent”, „Paruzja” – charakteryzuje okres Adwentu (B.2.1) – zestawia wydarzenia biblijne z Adwentem (A.10.6) – omawia liturgiczne formy świętowania Adwentu (B.2.3) – uzasadnia religijny wymiar Adwentu (B.2.4) – przedstawia możliwości włączenia się w życie Kościoła (E.2.12).	– pogłębia własną pobożność (B.2.b) – jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego – Adwentu (B.2.c) – daje świadełstwo wiary (E.2.a) – odpowiedzialnie podejmuje zadania w życiu Kościoła, a zwłaszcza parafii (E.2.c).	Ocena pracy domowej ocena wypowiedzi uczniów, autorefleksja
30.	Triduum – Święte Dni Paschalne	Przedstawienie prawdy, że Triduum Paschalne jest upamiętnieniem tajemnic naszej wiary. Wychowanie do właściwego uczestnictwa w liturgii Triduum Paschalnego.	Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego (B.2): Triduum Paschalne (A.10; B.2).	– podaje sens i przesłanie Triduum Paschalnego (B.2) – wymienia Święte Dni Paschalne (A.10) – ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz z życiem chrześcijanina (A.10.5) – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6) – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Triduum Paschalnego (B.2.3).	– pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.C) – angażuje się w obchody Triduum Paschalnego (B.2.a) – pogłębia własną pobożność (B.2.b) – jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego – Triduum Paschalne – (B.2.c) – chce wypełniać przykazania kościelne (E.2.d).	Ocena pracy domowej opiniowanie pracy z tekstem źródłowym ocena aktywności na lekcji.

SP Klasa VIII

PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ (dostosowany do wymiaru 1 godziny tygodniowo)

z katechezy w zakresie **klasy VIII szkoły podstawowej**

do programu nr AZ-2-01/18 i podręcznika nr AZ-24-01/18-RA-24/23 „Mocą Ducha Świętego przemieniamy świat”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

L.P.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:	POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOSTYKA OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW
1.	Bóg jest miłością	Ukazanie miłości jako najważniejszej wartości w życiu człowieka. Kształtowanie postawy miłości na wzór miłości Boga.	Sens życia, powołani a. Bóg jest miłością. Przypowieść o krzewie winnym (C10). Przypowieść o dobrym pasterzu (C10).	- definiuje słowo: „wartość”, przytacza przypowieść o krzewie winnym (C.10), - streszcza przypowieść o dobrym pasterzu (C.10), - wskazuje na Boga jako źródło miłości, - dowodzi, na czym polega wartość Bożej miłości (C.10.2), - wyjaśnia, co to znaczy: „trwać w Chrystusie”, - przedstawia Jezusa jako Dobrego Pasterza, - wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świetle Bożego wezwania (C.10.5).	- stara się żyć według wartości chrześcijańskich (A.1.d), - dziękuje Bogu za dar Jego miłości.	Obserwacja uczniów przy pracy, d

2.	Będziesz miłował - przykazanie miłości Boga i bliźniego	Zachęta do odkrywania własnego powołania w oparciu o Nowe przykazanie miłości. Kształtowanie postawy wzrastania w miłości Boga i bliźniego.	Przykaza nie miłości - miłość Boga i bliźniego (C.10). Nowe przykaza nie miłości na podstawi e J 13,34-35 (C10).	- podaje przykazanie miłości Boga i bliźniego (C.10), - przytacza Nowe przykazanie miłości na podstawie J 13,34-35 (C.10), - podaje znaczenie słowa: „przykazanie”, - interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świecie Ewangelii (C.10.1), - wskazuje kryteria miłości, - wyjaśnia nowe przykazanie miłości.	- okazuje szacunek wobec siebie i innych (A.1.c), - stara się żyć według wartości chrześcijańskich (A.1.d), - wspiera akcje pomocy potrzebującym (E.1.f).	Ocena p uczniów domowa
3.	Miłość, ale jedna - prawdziwe powołanie do miłości	Zachęta do odkrywania własnego powołania w oparciu o Nowe przykazanie miłości. Kształtowanie postawy wzrastania w miłości do Boga i bliźniego.	Owoce miłości. Bóg powołuje człowieka do świętości, czyli powołani e do miłości (C.10).	- wymienia owoce prawdziwej miłości, - podaje, co jest warunkiem trwania w miłości, - podaje, że Bóg powołuje człowieka do świętości (C.10), - definiuje słowo: „powołanie”, - wyjaśnia, że powołanie do świętości realizuje się przez miłość (C10), - wskazuje na Jezusa jako na Tego, który w pełni realizował prawdziwą miłość, - wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świecie Bożego wezwania (C.10.5).	- pogłębia postawę służby (C.10.b), - modli się o rozeznanie swojego powołania (C.10.c).	Wartoś wypowi uczniów obserwa uczniów pracy.

4.	Świętość w różnych formach życia	Ukazanie dążenia do świętości w różnych formach życia. Kształtowanie postawy wzrastania w miłości do Boga i bliźniego.	Powołani e w Kościele, czyli świętość w różnych formach życia (C.10).	- podaje znaczenie terminu „świętość”, - wymienia różne formy życia, - omawia różne formy powołania w świetle Ewangelii (C.10.4), - charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka (E.1.1), - przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej (E.1.2).	- dąży do szczęścia własnego i bliźniego (A.1.e), - rozwija własne talenty i zdolności (C.10.a), - modli się o nowe powołania kapłańskie i zakonne, a także dobre powołania do małżeństwa (C.10.d), - troszczy się o dobro Ojczyzny (E.1.h).	Ocena p domow obserw
5.	Ludzie modlitwy w Starym Testamencie	Ukazanie modlitwy jako potrzeby i powinności w życiu człowieka wierzącego. Zachęta do pogłębienia relacji z Bogiem poprzez modlitwę.	Biblijne wzory modlitwy (D.2). Rodzaje, formy i postawy modlitwy (D.1). Ludzie modlitwy w Starym Testamen cie (D.2).	- wymienia biblijne wzory modlitwy (D.2), - podaje rodzaje, formy i postawy modlitwy (D.1), - wyjaśnia znaczenie modlitwy (B.1.2), - wyjaśnia, że modlitwa do Boga jest podstawowym zadaniem chrześcijanina (B.1.2), - przedstawia rodzaje, formy i postawy modlitwy (D.1.3).	- jest przekonany o potrzebie modlitwy (D.1.a), - otwiera się na Pana Boga w codziennej modlitwie (D.4.a), - przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy (D.1.c).	Ocena pracy w opiniow wypow uczniów

6.	Ludzie modlitwy w Nowym Testamencie	Ukazanie modlitwy jako dialogu Boga z człowiekiem na przykładach postaci biblijnych i Świętych. Zachęta do pogłębienia relacji z Bogiem poprzez osobistą modlitwę.	Formy modlitwy (D.1). Ludzie modlitwy w Nowym Testamencie (D.2).	- wskazuje formy modlitwy (D.1), - przytacza postaci i teksty Nowego Testamentu obrazujące modlitwę (D.2), - wskazuje osoby żyjące modlitwą na podstawie tekstów Nowego Testamentu (D.2.1), - wskazuje na formy modlitwy (D.2.1).	- w modlitwie inspirowane się przykładami biblijnymi (D.2.a), - chętnie się modli (D.1.b).	Praca z źródłami i dyskusja
7.	Modlitwa fundamentem życia chrześcijańskiego	Ukazanie wartości modlitwy w życiu chrześcijanina na przykładzie Jezusa Chrystusa - rozmodłonego Syna Bożego. Zachęta do pogłębienia relacji z Bogiem poprzez osobistą modlitwę.	Modlitwa jest fundamentem życia chrześcijańskiego (D.1). Rodzaje i formy modlitwy (D.1).	- podaje, że modlitwa jest fundamentem życia chrześcijańskiego (D.1), - wymienia formy modlitwy (D.1), - formułuje modlitwę dziękczynienia, uwielbienia, przeproszenia i prośby (D.2.4), - przedstawia rodzaje i formy modlitwy (D.3.3), - analizuje własne zaangażowanie w modlitwę (B.1.d).	- przyjmuje postawę odpowiedzialności za modlitwę w swoim życiu (D.1.c).	Praca u źródła i analiza pracy p

8.	Modlitwa Pańska programem życia chrześcijanina	Zapoznanie z poszczególnymi prośbami Modlitwy Pańskiej. Zachęcenie do odmawiania modlitwy Ojcie nasz.	Modlitwa Pańska programem życia chrześcijanina (D.3).	- zna Modlitwę Pańską (D.1), - podaje, że Modlitwa Pańska jest programem życia chrześcijanina (D.3), - wyjaśnia przesłanie wpływające z wezwań Modlitwy Pańskiej (D.3.1), - omawia Modlitwę Pańską jako program życia chrześcijanina (D.3.2), - ilustruje jedną z prośb modlitwy Ojcie nasz, - wskazuje na wartość codziennej modlitwy uwielbienia Boga.	- chętnie odmawia modlitwę Ojcie nasz (D.3.c).	Sprawd notatek praca d
9.	Przezwyciężanie trudności w modlitwie	Ukazanie sposobów na przezwyciężanie trudności w modlitwie. Wychowanie do otwierania się na Pana Boga i prowadzenia z Nim szczerego dialogu w modlitwie.	Trudności, jakie człowiek może napotkać w modlitwie (D.4).	- podaje trudności, jakie człowiek może napotkać w modlitwie (D.4), - wymienia najważniejsze trudności w modlitwie (D.4.1), - przedstawia sposoby walki z trudnościami w modlitwie (D.4.2), - uzasadnia potrzebę przezwyciężania trudności.	- świadomie podchodzi do modlitwy (D.2.b), - w codziennej modlitwie otwiera się na Pana Boga (D.4.e).	Autorefl ocena v uczniów

10.	Jesteśmy świątynią Ducha Świętego	Ukazanie bierzmowania jako sakramentu pogłębienia łaski chrztu. Kształtowanie postawy wdzięczności za dar uświęcenia ciała.	Łaski otrzymane w czasie bierzmowania. Bierzmowanie sakramentem Ducha Świętego i początkiem drogi na całe życie (B.5).	- wymienia łaski otrzymane w czasie bierzmowania, - nazywa bierzmowanie sakramentem Ducha Świętego i początkiem drogi na całe życie (B.5), - objaśnia znaczenie sakramentu bierzmowania dla chrześcijańskiego życia (B.5.4), - uświadamia sobie, że jest wezwany do szerzenia wiary, - planuje być świadkiem Chrystusa w swoim życiu.	- wyraża swoje zaangażowanie w rozwój duchowy (B.5.c), - przyjmuje postawę wdzięczności za dar uświęcenia swojego ciała przez Trójcę Świętą.	Ocena p grupach
11.	Bierzmowanie - początek drogi do dojrzałości	Ukazanie istoty sakramentu bierzmowania oraz jego roli w życiu człowieka wierzącego. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za rozwój wiary.	Bierzmowanie sakramentem umocnienia w wierze. Skutki sakramentu bierzmowania (A.14).	- nazywa bierzmowanie sakramentem umocnienia w wierze, - wymienia skutki sakramentu bierzmowania (A.14), - wskazuje, w jaki sposób działa Duch Święty, - objaśnia znaczenie sakramentu bierzmowania dla chrześcijańskiego życia (B.5.1), - wskazuje, że w sakramencie bierzmowania zostaje powołany do troski o innych (F.2.3).	- przyjmuje odpowiedzialność za rozwój wiary i przyjęcie łaski Ducha Świętego (A.14.a), - ocenia swoje przygotowanie do sakramentu bierzmowania.	Wartość wniosków tekstów

12.	Dary i charyzmaty Ducha Świętego w moim życiu	Ukazanie znaczenia darów Ducha Świętego otrzymanych w sakramencie bierzmowania. Wychowanie do przyjęcia i rozwijania darów Ducha Świętego we własnym życiu i dla dobra Kościoła.	Dary Ducha Świętego (A.14). Charyzmaty Ducha Świętego w Kościele (A.14).	- podaje dary Ducha Świętego (A.14), - definiuje, czym jest charyzmat (A.14), - wymienia dary Ducha Świętego (B.5.5), - wyjaśnia, czym są charyzmaty Ducha Świętego w Kościele (A.14.1), - objaśnia, kim jest Duch Święty dla Kościoła, - uzasadnia potrzebę rozwijania darów Ducha Świętego (B.5.5), - charakteryzuje poszczególne dary Ducha Świętego.	- przyjmuje odpowiedzialność za rozwój otrzymanych darów (A.14.b).	Praca z źródłami i kartkami
-----	---	--	--	--	--	-----------------------------

13.	Liturgia sakramentu bierzmowania	Ukazanie obrzędów liturgii sakramentu bierzmowania. Wychowanie do odpowiedzialnego uczestnictwa w liturgii sakramentu bierzmowania.	Liturgia sakramentu bierzmowania.	- podaje słowa dialogu z biskupem podczas bierzmowania, - wymienia obrzędy sakramentu bierzmowania, - podaje, kto jest szafarzem bierzmowania, - wyjaśnia znaczenie obrzędów bierzmowania (B.5.1), - wyjaśnia, czym jest krzyżmo święte, - objaśnia, do czego zobowiązuje przyjęcie sakramentu bierzmowania (B.5.5), - charakteryzuje poszczególne znaki obrzędów liturgii sakramentu bierzmowania (B.5.2), - wskazuje na moment namaszczenia krzyżmem jako istotny obrzęd bierzmowania (B.5.2).	- przyjmuje postawę odpowiedzialnego uczestnictwa w liturgii sakramentu bierzmowania (B.5.d), - przyjmuje odpowiedzialność za bycie świadkiem Chrystusa (F.2.e).	Osobiste opiniow wypow uczniów
-----	----------------------------------	---	-----------------------------------	--	--	---

14.	Odpowiedzialność i troska o życie wiarą	Ukazanie prawdy, że sakrament bierzmowania czyni nas w pełni odpowiedzialnymi za swoje życie oraz innych. Wychowanie do zaangażowania się w kształtowanie swojej wiary i mężnego jej wyznawania.	Odpowiedzialność i troska o życie wiarą (B.5).	- definiuje, czym jest wiara i odpowiedzialność za nią, - wyjaśnia, dlaczego chrześcijanin powinien rozwijać własną wiarę (B.5.3), - objaśnia, na czym polega mężne wyznawanie wiary i postępowanie według jej zasad (B.5.4), - uzasadnia, że Duch Święty uzdalnia nas do wyznawania wiary (B.5.3), - wskazuje, jaką drogę życiową powinni wybrać młodzi ludzie, aby żyć wiarą, - uzasadnia potrzebę współpracy z Duchem Świętym w codziennym życiu (B.5.7).	- ocenia swoją postawę świadectwa wiary w codziennym życiu (B.5.c), - przyjmuje odpowiedzialność za dawanie świadectwa wiary w swoim otoczeniu (A.14.b).	Rozmowa o wartościach wypowiedzi uczniów domowych
15.	Owocne życie - bł. Hanna Chrzanowska	Zapoznanie z życiem i działalnością bł. Hanny Chrzanowskiej. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za własny rozwój w wierze.	Owocne życie - bł. Hanna Chrzanowska (F.2).	- wymienia najważniejsze fakty z życia bł. Hanny Chrzanowskiej (F.2), - definiuje pojęcie: „owocne życie”, - opowiada o życiu bł. Hanny Chrzanowskiej (F.2.4), - uzasadnia, dlaczego bł. Hannę Chrzanowską nazywamy „Matką Teresą z Krakowa” (F.2.3).	- inspiruje się postawą bł. Hanny Chrzanowskiej w rozwijaniu i podążaniu drogą dobra (F.2.e), - przyjmuje postawę modlitwy w intencji chorych, poniżonych.	Praca z obserwacją uczniów pracy, e

16.	Sakramenty drogowskazami na drodze do nieba	Pogłębienie wiedzy na temat sakramentów świętych jako drogowskazów na drodze do nieba. Kształtowanie postawy wdzięczności za dar sakramentów.	Sakramenty drogowskazami na drodze do nieba. Podział sakramentów (C.9).	- definiuje pojęcie: „sakrament” (C.9), - porównuje dar „wody żywej” z Bogiem udzielającym się człowiekowi w sakramentach, - podaje podział sakramentów (C.9), - wymienia sakramenty święte (C.9.1), - omawia znaczenie i skutki sakramentów (B.4.2), - projektuje propozycje graficzne sakramentów, - uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w sakramentach (C.9.5), - redaguje modlitwę dziękczynną za jeden z przyjętych sakramentów.	- wyraża wdzięczność Bogu za dar sakramentów, - planuje częste spotkania z Chrystusem w sakramentach.	Opiniowanie wniosków wypracowań w trakcie zajęć
-----	---	---	---	---	---	---

17.	Osiem Błogosławieństw drogą do szczęścia człowieka	Ukazanie Ośmiu Błogosławieństw jako drogi do szczęścia człowieka. Zachęcenie do budowania własnego życia w oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa.	Nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na Górze (C.9).	- podaje, jakie jest znaczenie prawa w życiu człowieka, - przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na Górze (C.9), - wymienia Osiem Błogosławieństw (C.9.1), - objaśnia treść Ośmiu Błogosławieństw (C.9.2), - uzasadnia znaczenie Ośmiu Błogosławieństw w życiu chrześcijanina (C.9.3), - uzasadnia znaczenie Ośmiu Błogosławieństw w drodze do zbawienia (C.9.4).	- jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia (C.9.b), - świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami (C.9.c).	Wartość indywidualnych wypowiedzi
18.	„Być ubogim w duchu” - chrzest święty	Pogłębienie wiedzy na temat sakramentu chrztu jako drogowskazu na drodze do nieba. Zachęcenie do budowania własnego życia w oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa.	Chrzest święty w świetle błogosławieństwa: „być ubogim w duchu” (C.9; B.4).	- wyjaśnia pojęcie: „ubogi w duchu”, - podaje, czym jest chrzest święty w świetle błogosławieństwa: „być ubogim w duchu” (C.9; B.4), - objaśnia zadania, jakie wynikają z przyjęcia sakramentu chrztu, - omawia znaczenie i skutki chrztu świętego w świetle Ośmiu Błogosławieństw (B.4.2; C.9.2; C.9.3), - potrafi podać przykłady dóbr duchowych, które nie przemijają.	- wyraża wdzięczność za dar chrztu świętego, - jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia (C.9.b).	Osobiste opinie uczniów

19.	Pragnąć sprawiedliwości - bierzmowanie	Ukazanie Ośmiu Błogosławieństw jako drogi do szczęścia człowieka. Kształtowanie postawy radości i wdzięczności za dar bierzmowania. Wychowanie do odpowiedzialnego bycia chrześcijaninem.	Bierzmowanie w świetle błogosławieństwa: „pragnąć sprawiedliwości” (C.9; B.4).	- podaje, czym jest sprawiedliwość (C.9), - wymienia rodzaje sprawiedliwości, - omawia skutki bierzmowania w świetle błogosławieństwa: Mt 5,6 (C.9; B.5), - wyjaśnia na czym polega obowiązek naprawienia krzywd, - wyjaśnia treść błogosławieństwa: Mt 5,6 (A.13; C.9).	- świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami (C.9.c), - podejmuje czyny sprawiedliwości w swoim życiu (C.9.b).	Praca z źródłami i kartkami
20.	Umieć płakać nad własną słabością - pokuta	Pogłębienie wiary w obecność i działanie Jezusa Chrystusa w sakramencie pokuty i pojednania. Wychowywanie do postawy przebaczenia i umiejętności prośby o przebaczenie.	Sakrament pokuty - umieć płakać nad własną słabością (C.9; B.9).	- podaje, że smutek jest spowodowany różnymi trudnymi sytuacjami w życiu, - podaje, że dla chrześcijanina prawdziwym powodem do smutku może być zło i życie bez Boga (C.9), - określa rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu (B.6), - omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu moralnym chrześcijanina w świetle Ośmiu Błogosławieństw (B.7.5; C.9.2; C.9.3), - omawia skutki sakramentu pokuty w życiu indywidualnym i wspólnotowym.	- ufa Jezusowi (C.9.a), - pragnie otrzymać przebaczenie grzechów, które popełnił i nie chce czynić zła innym, - jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia (C.9.b).	Praca z obserwacjami uczniów i pracy.

21.	Cierpieć prześladowanie dla sprawiedliwości - Eucharystia	Zachęcenie do budowania własnego życia w oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa i pogłębienie wiadomości o sakramencie Eucharystii. Kształtowanie postawy odważnego wyznawania wiary oraz cierpliwości i wytrwałości w cierpieniu.	Cierpieć prześladowanie dla sprawiedliwości - Eucharystia (C.9; B.7).	- wyjaśnia, co to jest prześladowanie (C.9), - podaje przykłady prześladowań chrześcijan, - wymienia świadków Chrystusa, których prześladowano za wiarę, - odkrywa wartość ósmego błogosławieństwa i rolę Eucharystii w życiu moralnym chrześcijanina (B.6.4; C.9.3), - wskazuje różne formy współczesnych prześladowań na tle religijnym i sposoby przeciwstawiania się im, - jest świadomy, że Eucharystia daje siłę w trudnościach.	- planuje w pokoju pokonywać trudne doświadczenia, - planuje bronić tych, którzy są wyśmiewani z powodu wiary w Chrystusa, - ufa Jezusowi (C.9.a).	Praca z źródłami aktywności lekcji.
22.	Wartość i zagrożenia ludzkiego życia	Ukazanie prawdy o wartości i zagrożeniach dla ludzkiego życia. Zachęcenie do budowania własnego życia w oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa i ochrony życia.	Zagrożenie dla ludzkiego życia (C.6).	- wymienia zagrożenia ludzkiego życia (C.6), - identyfikuje życie ludzkie z Bożym darem, - wyjaśnia, dlaczego należy chronić życie ludzkie na każdym etapie jego istnienia (C.6.3), - przedstawia nauczanie Kościoła na temat ludzkiego życia (C.6.4).	- jest przekonany o wartości życia każdego człowieka (C.6.a), - podejmuje inicjatywy w obronie ludzkiego życia (C.6.b).	Autorefleksja, ocena wartości uczniów

23.	Misyjna działalność Kościoła	Ukazanie nakazu misyjnego Chrystusa jako zadania dla każdego chrześcijanina. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za dzieło misyjne Kościoła.	Misyjna działalność Kościoła (F.2).	- definiuje pojęcia: „misjonarz”, „misje”, - podaje, czym jest ewangelizacja, - przytacza słowa nakazu misyjnego (F.1.2), - wymienia zadania misjonarzy (F.1.3), - wymienia organizacje, które wspierają pracę misjonarzy (F.2.4), - podaje propozycje, jak może wypełniać nakaz misyjny (F.2.1), - uzasadnia potrzebę włączenia się w dzieło misyjne Kościoła (F.2.2), - podaje przykłady ludzi zaangażowanych w misje (F.2.4).	- angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła (F.2.b), - włącza się w różne formy pomocy misjonarzom (F.1.a), - przejawia postawę misyjną (F.1.c), - modli się w intencji dzieł misyjnych.	Ocena z na lekcji domowej
24.	Świadkowie wiary w Kościele	Ukazanie znaczenia świadectwa chrześcijańskiego. Wychowanie do dawania świadectwa wiary w codziennym życiu.	Przykłady świadków wiary (E.3).	- podaje znaczenie słów: „świadek wiary”, - wymienia przykłady świadków wiary (E.3), - wymienia cechy świadka Chrystusa, - wyjaśnia, na czym polega świadectwo chrześcijańskiego życia, - wskazuje na aktualne możliwości realizacji świadectwa chrześcijańskiego życia.	- uzasadnia potrzebę troski o rozwój wiary, by coraz pełniej świadczyć o Bogu, - dowodzi potrzeby dawania świadectwa wiary, - angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła (F.2.b).	Praca z źródłami, dyskusja, opiniowanie wypowiedzi

25.	Formy apostołstwa świeckich	Ukazanie roli świeckich oraz form apostołstwa w Kościele. Zachęta do włączenia się w różne formy apostołstwa w Kościele.	Miejsce świeckich we wspólnotach Kościoła (F.2). Apostołstwo świeckich (F.2).	- podaje, czym jest: „apostołstwo świeckich” (F.2), - wskazuje na miejsce świeckich we wspólnotach Kościoła (F.2), - opisuje i podaje przykłady zaangażowania osób świeckich w Kościele, rodzinie, szkole, różnych środowiskach rówieśniczych i na portalach społecznościowych (F.2.1), - proponuje konkretne formy zaangażowania ludzi świeckich w życie Kościoła lokalnego - parafii, diecezji (F.2.3).	- ocenia swoje zaangażowanie w życie Kościoła, - przyjmuje odpowiedzialność za zaangażowanie w życie Kościoła, - włącza się w różne formy apostołstwa (F.2.a).	Ocena pracy w parafii, diecezji, w pracy w Kościele
26.	Odpowiedzialność świeckich za Kościół	Przybliżenie nauczania Kościoła na temat apostołstwa świeckich. Wychowanie do odpowiedzialności za wspólnotę Kościoła.	Istota apostołstwa świeckich (F.2). Odpowiedzialność świeckich za Kościół (F.2).	- podaje istotę apostołstwa świeckich (F.2), - wskazuje na odpowiedzialność świeckich za Kościół (F.2), - wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za Kościół, - opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w Kościele (F.2.1), - podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (F.2.4).	- angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła (F.2.b), - odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu (F.2.d), - jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła (E.3.b).	Praca w Kościele, dyskusja, obserwacja

27.	Kościół w czasie II wojny światowej	Ukazanie sytuacji Kościoła katolickiego w Polsce w okresie II wojny światowej. Wychowanie do bycia świadkiem Ewangelii we własnym środowisku.	Duchowni i osoby konsekrowane, zasłużone dla Ojczyzny i Kościoła podczas II wojny światowej (E.3). Rola Kościoła w czasach II wojny światowej (E.3.10).	- formułuje definicję: „bohaterstwa i męczeństwa”, - wymienia duchownych i osoby konsekrowane, zasłużonych dla Ojczyzny i Kościoła podczas II wojny światowej (E.3), - opowiada o roli Kościoła w czasach II wojny światowej (E.3.10), - dostrzega związki między bohaterstwem, męczeństwem i świętością, - uzasadnia potrzebę szacunku wobec duchownych - ofiar II wojny światowej, - wskazuje, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.11).	- okazuje szacunek do historii Kościoła w Polsce (E.5.a), - przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary (E.1.g), - jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła (E.3.b).	Ocena indywidualnej odpowiedzi, opinii, wniosku, wypracowania, traktatu
-----	-------------------------------------	---	---	---	---	---

28.	Św. Maksymilian Kolbe i inni męczennicy II wojny światowej	Ukazanie świadków Ewangelii w XX i XXI wieku. Wychowanie do bycia świadkiem Ewangelii we własnym środowisku.	Męczennicy II wojny światowej - św. Maksymilian Maria Kolbe (E.4; E.5).	- wskazuje najważniejsze fakty z życia św. Maksymiliana Marii Kolbego oraz innych wybranych świętych z czasów II wojny światowej (E.4.1; E.5.8), - wymienia męczenników II wojny światowej z diecezji radomskiej (E.4; E.5), - określa, czym jest męczeństwo, - wyjaśnia, na czym polega męczeństwo św. Maksymiliana Marii Kolbego i błogosławionych (E.3).	- wzoruje się na przykładach życia świętych (E.4.a), - przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary (E.1.g), - stara się naśladować przykład świętych polskich (E.5.c).	Ocena w ujęciu uczniowskim i domowym
-----	--	--	---	---	---	--------------------------------------

29.	Świadkowie wiary czasów stalinowskich	Ukazanie heroicznej postawy świadków wiary w obliczu represji w okresie stalinizmu. Wychowanie do bycia świadkiem wiary we własnym środowisku.	Świadkowie wiary czasów stalinowskich (E.3).	- wymienia postaci duchownych represjonowanych w okresie stalinizmu, którzy złożyli wówczas świadectwo wiary (E.3), - charakteryzuje przykłady świadków wiary (E.3), - podaje znaczenie pojęcia: „stalinizm”, - przedstawia stosunek komunizmu do religii i Kościoła, - dostrzega znaczenie wierności przekonaniom w życiu poznanych świadków wiary (E.4.1), - opowiada o roli Kościoła w czasach stalinowskich (E.3.10).	- przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary (E.1.g), - stara się naśladować świadków wiary (E.5.c).	Dyskusja domowa
30.	Współcześni świeccy świadkowie Ewangelii	Ukazanie bł. Chiary Badano, św. Joanny Beretta-Moli, Heleny Kmiec jako współczesnych świeckich świadków Ewangelii. Wychowanie do dawania świadectwa Ewangelii.	Świeccy świadkowie wiary (E.1).	- wyjaśnia, kim są świeccy w Kościele, - wymienia świeckich świadków Ewangelii (E.1), - charakteryzuje rolę świeckich w Kościele (E.3.11), - wskazuje na wiarę jako największą wartość w życiu człowieka.	- przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary (E.1.g), - uzasadnia potrzebę dawania świadectwa Ewangelii (E.3.b).	Ocena indywidualnej odpowiedzi, wnioski, wypracowanie, refleksja, autorefleksja, ewaluacja

LO/Tech Klasa I

PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ (dostosowany do wymiaru 1 godziny tygodniowo)z katechezy w zakresie **klasy I liceum i technikum**

do programu nr nr AZ-3-01/18 oraz AZ-4-01/18 i podręcznika nr AZ-31-01/18-RA-3/20 „W poszukiwaniu wiary i wolności”

pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ	POSTAWY UCZEŃ	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW
1.	Kim jestem? Chcę zrozumieć siebie	Przedstawienie poglądów filozoficznych mówiących o pochodzeniu człowieka i świata. Zapoznanie z biblijną prawdą o stworzeniu człowieka i świata. Wyjaśnienie znaczenia wolności i odpowiedzialności w życiu człowieka. Rozwijanie umiejętności interpretacji tekstów naukowych i biblijnych mówiących o tajemnicy stworzenia. Kształtowanie umiejętności oceny koncepcji kreacjonizmu i ewolucjonizmu.	I. Kim jestem?Chrześcijańska koncepcja człowieka i świata (A.1).Człowiek stworzony: na obraz i podobieństwo Boże (A.11).Wolność znakiem obrazu Boga w człowieku (C.2).	- wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga, rozumiane jako odpowiedź na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży (A.11.1)- określa naturę człowieka (A.11.2)- wskazuje na źródła koncepcji człowieka i świata (A.1.1)- wnioskuje, że Chrystus wskazuje człowiekowi drogę do zrozumienia swojego istnienia- uzasadnia swoją postawę względem Chrystusa.	- identyfikuje się z chrześcijańską koncepcją człowieka i świata oraz konsekwentnie stosuje ją w swoim życiu (A.I.a)- szanuje godność własną i innych osób (A.II.b)- właściwie korzysta z daru wolności (C.2.c)- wyraża wdzięczność za dar stworzenia człowieka na obraz i podobieństwo Boże JA.II.a).	Ocena pracy z tekstem i autorefleksji.Ocena postawy w grupach.Obsługa uczniów w toku ich pracy.Ocena wypowiedzi uzasadniającej własną postawę względem Chrystusa.

2.	Pochodzenie świata i człowieka - kreacjonizm a ewolucjonizm	Przedstawienie poglądów filozoficznych mówiących o pochodzeniu człowieka i świata. Zapoznanie z biblijną prawdą o stworzeniu człowieka i świata. Wyjaśnienie znaczenia wolności i odpowiedzialności w życiu człowieka. Rozwijanie umiejętności interpretacji tekstów naukowych i biblijnych mówiących o tajemnicy stworzenia. Kształtowanie umiejętności oceny koncepcji kreacjonizmu i ewolucjonizmu.	Chrześcijańska koncepcja człowieka i świata (A.1).Świat znakiem Boga.Świat stworzony dla chwały Bożej. Świat stworzony z niczego (A.8).Boże pochodzenie świata, piękno świata, porządek tygodnia (A.10).	- wyjaśnia chrześcijańską wizję człowieka i świata (A.1.2)- wyjaśnia istotową różnicę pomiędzy tworzeniem (przekształcaniem) a stwarzaniem (z niczego) (A.8.1)- charakteryzuje główne koncepcje dotyczące człowieka i świata (A.1.3)- wskazuje Boże pochodzenie świata i sens jego istnienia (A.8.2)- wskazuje w świecie piękno i harmonię, które są pieczęcią Boga (A.10)- planuje działania, jakie może podjąć, aby świat był obrazem Boga.	- identyfikuje się z chrześcijańską koncepcją człowieka i świata oraz konsekwentnie stosuje ją w swoim życiu (A.1.a)- prawidłowo odczytuje obecność i działanie Boga w świecie (A.8.a)- umacnia w sobie postawę wdzięczności za stworzony świat i za dar życia (A.8.b).	Ocena wypowiedzi i wniosków powstałych w trakcie pracy grupowej.Ocena charakterystyki głównej koncepcji dotyczącej człowieka i świata.Ocena ułożonej modlitwy.Ocena pracy domowej.
----	---	---	---	--	--	---

3.	Poprzez stworzenie otrzymujemy wolność	Przedstawienie poglądów filozoficznych mówiących o pochodzeniu człowieka i świata. Zapoznanie z biblijną prawdą o stworzeniu człowieka i świata. Wyjaśnienie znaczenia wolności i odpowiedzialności w życiu człowieka. Rozwijanie umiejętności interpretacji tekstów naukowych i biblijnych mówiących o tajemnicy stworzenia. Kształtowanie umiejętności oceny koncepcji kreacjonizmu i ewolucjonizmu.	Człowiek stworzony - na obraz i podobieństwo Boga (C.2). Wolność i zniewolenie. Łaska Boga większa od grzechu człowieka. Jezus Chrystus, jedyny Syn Boży, Pan (A.12). Wolność znakiem obrazu Boga w człowieku. VI i IX Przykazanie Boże (C.15).	- definiuje chrześcijańską wizję wolności (A.2.1)- wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga, rozumiane jako odpowiedź na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży (A.II.I)- omawia konsekwencje stworzenia człowieka mężczyzną i niewiastą (A.11.3)- stwierdza, że modlitwa jest oparciem podczas pokus- uzasadnia zamiar Boga wobec człowieka (A.11.4)- poprawnie interpretuje biblijną historię grzechu pierworodnego (A.12.2)- przedstawia sens ludzkiej płciowości (C.15.7)- opisuje zagrożenia ideologii gender, odnosząc je do niewłaściwie definiowanej relacji natura - kultura (C.15.12).	- wyraża wdzięczność za dar stworzenia - człowieka na obraz i podobieństwo Boże (A.II.a)- szanuje godność własną i innych osób (A.II.b)- odpowiedzialnie kształtuje swoją seksualność jako Boży dar (A.II.c)- kształtuje postawę odpowiedzialności i dbałości o swoje życie, w tym życie duchowe (A.12.a)- kształtuje postawę posłuszeństwa Bogu (A.12.c)- właściwie korzysta z daru wolności (C.2.c)- akceptuje i docenia własną płciowość (C.15.a)- podejmuje walkę z postawami zagrażającymi szczęściu (C.15.g).	Ocena indywidualnej pracy na temat umiejętnego korzystania z daru wolności. Ocena uczestnictwa w dyskusji. Ocena poprawności dialogu włączania się w dyskusję. Opiniowanie refleksji nad poszanowaniem świętości przez ludzi.
----	--	---	--	--	--	--

4.	Wiara i rozum	Przedstawienie poglądów filozoficznych mówiących o pochodzeniu człowieka i świata. Zapoznanie z biblijną prawdą o stworzeniu człowieka i świata. Wyjaśnienie znaczenia wolności i odpowiedzialności w życiu człowieka. Rozwijanie umiejętności interpretacji tekstów naukowych i biblijnych mówiących o tajemnicy stworzenia. Kształtowanie umiejętności oceny koncepcji kreacjonizmu i ewolucjonizmu.	Drogi poznania Boga [A.2J.Wiara, akt wiary, wiara jako postawa, wiara i rozum, posłuszeństwo wiary.Postawy człowieka wobec Boga i ich konsekwencje (odrzućenie, obojętność, przyjęcie) (A.6).	- wyjaśnia zależność między wiarą i rozumem (A.6.2)- charakteryzuje drogi poznania Boga (świat i człowiek (A.2.1)- wskazuje na istotny element ludzkiej natury, jaką jest potrzeba poznania- analizuje znaczenie wolności dla wiary bądź niewiary człowieka (A.6.3).	- jest otwarty na poszukiwanie Boga (A.2.a)- dzieli się własnym doświadczeniem poznania Boga (A.2.b)- dba o rozwój własnej wiary [A.ó.a]- podejmuje rozmowy z rówieśnikami na tematy wiary (A.ó.b).	Ocena pracy indywidualnej na tem zależności między wiarą a rozumem.Ocena analizy tekstów biblijnych i nauczania Kościoła.Wartościowe wypowiedzi na temat znaczenia wolności i wiary bądź niewiary człowieka.Ocena sprawdzianu, testu.
5.	Powołanie człowieka do współdziałania z Bogiem w świecie	Wyjaśnienie biblijnej nauki o stworzeniu świata oraz jej konsekwencji dla życia człowieka. Przedstawienie planu Boga wobec kobiety i mężczyzny. Ukazanie Boga jako Stworzyciela świata i Dawcy życia. Przedstawienie Biblii jako księgi Objawionej, przez którą Bóg pozwala się poznać i uczy modlitwy. Rozwijanie zainteresowania rolą słowa Bożego w życiu człowieka. Rozwijanie umiejętności analizowania tekstów biblijnych.	II. Jestem Bożym stworzeniemŚwiat at znakiem Boga.Świat stworzony dla chwały Bożej.Świat stworzony z niczego (A.8).Boże pochodzenie świata, piękno świata, porządek tygodnia (A.10).	- opowiada o objawianiu się Boga światu (motywach, etapach i formach) (A.4.1)- wyjaśnia chrześcijańską wizję człowieka i świata (A.1.2)- wskazuje Boże pochodzenie świata i sens jego istnienia (A.8.1)- wskazuje w świecie piękno i harmonię, które są pieczęcią Boga (A.10.1)- umie wartościować odpowiednio sztukę i kicz, piękno i brzydotę (A.10.2).	- prawidłowo odczytuje obecność i działanie Boga w świecie (A.8.a)- umacnia w sobie postawę wdzięczności za stworzony świat i za dar życia (A.8.b)- kształtuje w sobie postawę wrażliwości na piękno świata i natury, widzi w tym obraz Bożego piękna (A.10.a)- troszczy się o piękno w swoim otoczeniu (A.10.b).	Ocena aktywności uczniów w czasie rozmowy kierowanej pracy metodą metaplanu.Ocena umiejętności współpracy z innymi.Ocena indywidualnych odpowiedzi.Ocena pracy domowej.

6.	Chrystus broniący ludzkiej godności	Wyjaśnienie biblijnej nauki o stworzeniu świata oraz jej konsekwencji dla życia człowieka. Przedstawienie planu Boga wobec kobiety i mężczyzny. Ukazanie Boga jako Stworzyciela świata i Dawcy życia. Przedstawienie Biblii jako księgi Objawionej, przez którą Bóg pozwala się poznać i uczy modlitwy. Rozwijanie zainteresowania rolą słowa Bożego w życiu człowieka. Rozwijanie umiejętności analizowania tekstów biblijnych.	Istota grzechu pierwotnego (A.12).Wolność i zniewolenie.Łaska Boga większa od grzechu człowieka.Jezus Chrystus, jedyny Syn Boży, Pan.Pojęcie grzechu.Teologiczne rozróżnienie grzechów (C.7).V przykazanie Boże i jego konsekwencje.	- definiuje pojęcie grzechu i różnicuje grzechy według przedmiotu i ciężaru (C.7.1)- omawia działanie Boga ukierunkowane na ocalenie człowieka (A.12.4)- omawia znaczenie pokoju jako wartości w życiu człowieka i społeczeństwa (C.14.8)- wyjaśnia, że życie ludzkie jest święte (C.14.2)- opisuje naturę grzechu jako nieposłuszeństwo człowieka wobec Boga (C.7.2)- uzasadnia, że Bóg jest Panem życia (C.14.1).	- kształtuje w sobie postawę pokory, świadomości własnej grzeszności, ale również pragnienie jej przewycięzania oraz zaufania Bogu (A.12.b)- ma świadomość własnej grzeszności (C.7.a)- unika sytuacji do popełnienia grzechu (C.7.b)- dba o życie w łasce uświęcającej, wykazuje się odwagą w reagowaniu na zło (C.7.c)- wykazuje troskę o zdrowie i życie własne oraz innych (C.14.a)- angażuje się w budowanie i poszanowanie pokoju, modli się o pokój (C.14.d).	Ocena analizy pracy grupowej.Observacja indywidualnych wypowiedzi uczniów wartościowanie wypowiedzi na temat ludzkiej godności.Ocenianie kształtujące.Ocena p domowej.
----	---	--	--	---	--	--

7.	Pismo Święte i Tradycja	Wyjaśnienie biblijnej nauki o stworzeniu świata oraz jej konsekwencji dla życia człowieka. Przedstawienie planu Boga wobec kobiety i mężczyzny. Ukazanie Boga jako Stworzyciela świata i Dawcy życia. Przedstawienie Biblii jako księgi Objawionej, przez którą Bóg pozwala się poznać i uczy modlitwy. Rozwijanie zainteresowania rolą słowa Bożego w życiu człowieka. Rozwijanie umiejętności analizowania tekstów biblijnych.	Objawienie nadprzyrodzone i jego przekazywanie. Tradycja a Pismo Święte. Interpretacja depozytu wiary - Urząd Nauczycielski Kościoła. Natchnienie biblijne (A.4).	- podaje podstawowe wiadomości na temat Biblii (A.5.1)- definiuje natchnienie biblijne (A.4.3)- odróżnia w Biblii czynnik boski od własnego wkładu autorów (A.4.4)- opowiada o objawianiu się Boga światu (motywach, etapach i formach) (A.4.1)- stwierdza, że słowo Boże jest zawarte nie tylko w Biblii, ale również w Tradycji Apostolskiej- analizuje wybrane teksty biblijne w oparciu o poznane zasady (A.5.2).	- kształtuje postawę szacunku i posłuszeństwa wobec Pisma Świętego (A.4.a)- przyjmuje odpowiedzialność za życie zgodne ze słowem Bożym.	Ocena analizy tekstów biblijnych i dokumentów Kościoła. Ocena treści wniosków wypracowań w trakcie pracy w grupach. Ocena poprawności dialogu włączania się w rozmowę. Ocena aktywności na lekcji.
8.	Literackie ujęcie Biblii	Wyjaśnienie biblijnej nauki o stworzeniu świata oraz jej konsekwencji dla życia człowieka. Przedstawienie planu Boga wobec kobiety i mężczyzny. Ukazanie Boga jako Stworzyciela świata i Dawcy życia. Przedstawienie Biblii jako księgi Objawionej, przez którą Bóg pozwala się poznać i uczy modlitwy. Rozwijanie zainteresowania rolą słowa Bożego w życiu człowieka. Rozwijanie umiejętności analizowania tekstów biblijnych.	Księgi, języki biblijne i gatunki literackie w Biblii (A.5). Zasady interpretacji tekstów biblijnych.	- podaje podstawowe wiadomości na temat Biblii (A.5.1)- interpretuje wybrane teksty biblijne w oparciu o poznane zasady (A.5.2)- charakteryzuje gatunki i rodzaje literackie występujące w Biblii- określa zasady interpretacji Biblii- analizuje perykopy biblijne.	- jest przekonany o konieczności poznawania Pisma Świętego (A.5.a)- wskazuje na konieczność lektury Pisma Świętego- przyjmuje postawę otwartości na głębsze przeżywanie Bożego słowa.	Ocena analizy tekstów źródłowych i gatunków literackich. Ocena umiejętności korzystania z zasad interpretacji tekstów biblijnych. Ocena poprawności przedstawiania efektów pracy w grupach. Ocena pracy domowej.

9.	Maryja pomaga nam być wrażliwymi w wierze, nadziei i miłości	Wyjaśnienie biblijnej nauki o stworzeniu świata oraz jej konsekwencji dla życia człowieka. Przedstawienie planu Boga wobec kobiety i mężczyzny. Ukazanie Boga jako Stworzyciela świata i Dawcy życia. Przedstawienie Biblii jako księgi Objawionej, przez którą Bóg pozwala się poznać i uczy modlitwy. Rozwijanie zainteresowania rolą słowa Bożego w życiu człowieka. Rozwijanie umiejętności analizowania tekstów biblijnych.	Maryja w Bożym zamyśle zbawienia świata i człowieka (A.14).Biblijne wzory posłuszeństwa (Abraham, Maryja), przykłady świętych (C.I).Boskie pochodzenie pragnienia szczęścia.Chrześcijańska wizja szczęścia.Cnoty boskie (C.6).Maryja jako Orędowniczka i Pośredniczka łask (D.7).	- opowiada historię Maryi i wyjaśnia Jej rolę w życiu Kościoła, świata i chrześcijanina (A.14.1)- omawia cztery dogmaty maryjne: Boże Macierzyństwo, Wieczyste Dziewictwo, Niepokalane Poczęcie i Wniebowzięcie (A.14.2)- charakteryzuje posłuszeństwo na wzór postaci biblijnych (C.I.I)- charakteryzuje postać Maryi - Służebnicy Pańskiej jako wzoru modlitwy chrześcijańskiej (D.7.1)- uzasadnia wartość posłuszeństwa Bogu (C.I.2).	- dąży do szczęścia zgodnie z jego chrześcijańską wizją (C.I.b)- kształtuje w sobie pobożność Maryjną oraz matczyną relację z Matką Bożą (A.14.a)- kształtuje w sobie postawę posłuszeństwa Bogu (C.I.a)- świadomie rozwija cnoty boskie i kardynalne w relacjach z Bogiem i ludźmi (C.ó.a)- prowadzi życie według cnót (C.ó.b)- z ufnością modli się do Boga przez wstawiennictwo Maryi (D.7.a).	Ocena argumentów przemawiających za zachowaniem czystości.Ocena odpowiedzi na pytania.Ocena i obserwacja uczniów toku pracy.Ocena pr domowej.
----	--	--	---	--	---	---

10.	Modlitwa psalmami	Wyjaśnienie biblijnej nauki o stworzeniu świata oraz jej konsekwencji dla życia człowieka. Przedstawienie planu Boga wobec kobiety i mężczyzny. Ukazanie Boga jako Stworzyciela świata i Dawcy życia. Przedstawienie Biblii jako księgi Objawionej, przez którą Bóg pozwala się poznać i uczy modlitwy. Rozwijanie zainteresowania rolą słowa Bożego w życiu człowieka. Rozwijanie umiejętności analizowania tekstów biblijnych.	Księgi, języki biblijne i gatunki literackie w Biblii. Zasady interpretacji tekstów biblijnych (A.5).Biblijne wzorce modlitwy (D.2).„Księga modlitwy” - Księga Psalmów (D.3).Modlitwa odpowiedzią na ludzkie potrzeby i zawierzeniem Bożej miłości (D.5).	- przytacza tematykę wybranych psalmów i swoimi słowami omawia ich treść (D.3.3)- objaśnia sytuacje życiowe opisane w psalmach- interpretuje wybrane teksty biblijne w oparciu o poznane zasady (A.5.2)- wyjaśnia, że psalmy są „arcydziełem modlitwy w Starym Testamencie” (D.3.1)- ukazuje potrzebę poddania się woli Bożej jako istotny element modlitwy (Dawid) (D.2.3)- wskazuje na osobisty i wspólnotowy charakter psalmów (D.3.2).	- jest przekonany o konieczności poznawania Pisma Świętego (A.5.a)- naśladuje omawiane postaci biblijne w życiu modlitewnym (D.2.a)- ufa Panu Bogu (D.2.b)- modli się psalmami w określonych sytuacjach egzystencjalnych (D.3.a)- zwraca się do Boga w modlitwie (D.5.a)- kształtuje postawę ufności i gotowości zawierzenia Bogu (D.5.b).	Ocena odpowiedzi ustnej.Ocena wiadomości uczniów w analizie tekstów źródłowego.Ocena treści wniosków wypracowań w grupach, na temat psalmów, rodzajem zanoszonej w nich modlitwy oraz zawartości przesłaniem.
-----	-------------------	--	---	--	--	---

11.	Człowiek odwraca się od Stwórcy - zapowiedź odkupienia	Ukazanie skutków grzechu w życiu człowieka. Rozwijanie umiejętności oceniania własnej grzeszności w obliczu świętości Boga. Zaznajomienie z prawami życia duchowego oraz sposobami ich realizacji w życiu. Wyjaśnienie zależności między wolnością człowieka a złem występującym w świecie. Rozwijanie umiejętności oceniania własnej grzeszności w obliczu świętości Boga. Rozwijanie umiejętności posługiwania się różnymi formami modlitwy.	III. Jestem odkupiony przez Chrystusa i stota grzechu pierworodnego. Wolność i zniewolenie. Łaska Boga większa od grzechu człowieka (A.12). Pojęcie grzechu (C.7).	- podaje definicję grzechu- wymienia skutki grzechu pierworodnego- interpretuje biblijną historię grzechu pierworodnego (A.12.2)- wyjaśnia istotę grzechu pierwszych rodziców (A.12.1)- wyjaśnia, czym jest Protoewangelia (A.12.3)- opisuje grzech jako nieposłuszeństwo człowieka wobec Boga (C.7.2)- analizuje działanie Boga ukierunkowane na ocalenie człowieka (A.12.4).	- kształtuje postawę odpowiedzialności i dbałości o swoje życie, w tym życie duchowe (A.12.a)- kształtuje w sobie postawę pokory, świadomości własnej grzeszności, ale również pragnienie jej przewycięzania oraz zaufania Bogu (A.12.b)- ma świadomość własnej grzeszności (C.7.a).	Ocena analizy tekstów źródłowych. Ocena pracy w zespołach zadaniowych. Ocena domowej na temat przykładowych postaw, które prowadzą do nawrócenia i dobra człowieka, wpływających z nich skutków.
-----	--	--	---	---	---	---

12.	Cztery prawa życia duchowego	Ukazanie skutków grzechu w życiu człowieka. Zaznajomienie z prawami życia duchowego oraz sposobami ich realizacji w życiu. Wyjaśnienie zależności między wolnością człowieka a złem występującym w świecie. Rozwijanie umiejętności oceniania własnej grzeszności w obliczu świętości Boga. Rozwijanie umiejętności posługiwania się różnymi formami modlitwy.	Cztery prawa życia duchowego. Wyznanie wiary (E.9).	- podaje cztery prawa życia duchowego i omawia sposoby odniesienia ich do swojego życia (E.9.1)- dostrzega rolę wiary i decyzji w życiu- ukazuje potrzebę zbawienia w Jezusie Chrystusie.	- kieruje się prawami życia duchowego (E.9.a)- uznaje i przyjmuje Chrystusa jako Pana i Zbawiciela (E.9.b)- akceptuje wyznawane prawdy wiary (E.9.c)- wierzy, że historia jego życia jest również włączona w wielki plan Bożej miłości (historia zbawienia) (E.9.d)- kształtuje zdolność dzielenia się kerygmatem ze swoimi rówieśnikami (E.9.e).	Ocena uczniów w trakcie rozmowy kierowanej. Ocena pracy zespołach zadaniowych. Ocena wniosków wypracowanych w grupach.
13.	Wierzę w Boga Miłosiernego	Ukazanie skutków grzechu w życiu człowieka. Zaznajomienie z prawami życia duchowego oraz sposobami ich realizacji w życiu. Wyjaśnienie zależności między wolnością człowieka a złem występującym w świecie. Rozwijanie umiejętności oceniania własnej grzeszności w obliczu świętości Boga. Rozwijanie umiejętności posługiwania się różnymi formami modlitwy.	Przymioty, imiona i obraz Boga. Tajemnica pozornej niemocy Boga (A.7). Miłosierdzie - przymiot i dar Boga. Odpowiedź człowieka na Boże Miłosierdzie (A.25).	- charakteryzuje przymioty i imiona Boga, a na ich podstawie omawia obraz Boga (A.7.1)- wyjaśnia relację między miłosierdziem a sprawiedliwością Boga (A.25.2)- interpretuje przypowieść o synu marnotrawnym (A.25.3)- przedstawia formy kultu Bożego Miłosierdzia (A.25.4)- wskazuje miłosierdzie jako istotny element chrześcijańskiej postawy.	- rozwija w sobie postawę wiary i zaufania Bogu (A.7.a)- wyraża Bogu wdzięczność za dar miłosierdzia (A.25.a)- świadomie włącza się w sprawowanie różnych form kultu Bożego Miłosierdzia (A.25.b)- wskazuje miłosierdzie jako istotny element chrześcijańskiej postawy.	Ocena interpretacji przypowieści o synu marnotrawnym. Ocena refleksji uczniów na temat Bożym miłosierdziem. Ocena aktywności na lekcji.

14.	Współczesny świat potrzebuje miłości i miłosierdzia	Ukazanie skutków grzechu w życiu człowieka. Zaznajomienie z prawami życia duchowego oraz sposobami ich realizacji w życiu. Wyjaśnienie zależności między wolnością człowieka a złem występującym w świecie. Rozwijanie umiejętności oceniania własnej grzeszności w obliczu świętości Boga. Rozwijanie umiejętności posługiwania się różnymi formami modlitwy.	Miłosierdzie - przymiot i dar Boga. Odpowiedź człowieka na Boże Miłosierdzie (A.2.5).	- definiuje pojęcia: „miłosierdzie” i „wyobrażnia miłosierdzia” (A.25.1)- podaje przykłady świętych świadków Bożego Miłosierdzia (A.25.5)- objaśnia relację między miłosierdziem a sprawiedliwością Boga (A.25.2)- interpretuje przypowieść o synu marnotrawnym (A.25.3)- przedstawia formy kultu Bożego Miłosierdzia (A.25.4)- wskazuje wzajemny związek miłości i miłosierdzia.	- świadomie włącza się w sprawowanie różnych form kultu Bożego Miłosierdzia (A.25.b)- stara się praktykować miłosierdzie w codziennych relacjach z ludźmi (A.25.c)- angażuje się w działalność organizacji charytatywnych- przyjmuje postawę okazywania miłości bliżnim- wyraża Bogu wdzięczność za dar miłosierdzia (A.25.a).	Ocena prezentacji. Ocena notatki własnej na temat znaczenia miłości i miłosierdzia w ludzkim życiu. Ocena plakatu „Pomagam. Miłość i miłosierdzie”.
15.	Na modlitwie rozmawiam z Ojcem	Ukazanie skutków grzechu w życiu człowieka. Zaznajomienie z prawami życia duchowego oraz sposobami ich realizacji w życiu. Wyjaśnienie zależności między wolnością człowieka a złem występującym w świecie. Rozwijanie umiejętności oceniania własnej grzeszności w obliczu świętości Boga. Rozwijanie umiejętności posługiwania się różnymi formami modlitwy.	Modlitwa jako rozmowa z Ojcem (D.4).	- podaje synowski charakter modlitwy Jezusa (D.4.1)- wyjaśnia, na czym polega nowość modlitwy chrześcijańskiej, zanoszonej „nie tylko przez Chrystusa, lecz także w Nim” (KKK 2615) (D.5.1)- charakteryzuje modlitwę Jezusa (D.4.2)- dowodzi, że Jezus wysłuchuje modlitwy pełnej wiary (D.5.2).	- podczas modlitwy przyjmuje postawę dziecka Bożego (D.4.a)- z ufnością modli się do Boga Ojca (D.4.b)- przyjmuje postawę odpowiedzialności za pogłębianie własnej wiary i modlitwy.	Ocena efektów pracy zespołowej. Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach. Wartościowa wypowiedź indywidualna.

16.	Wierzę w Boga jako akt całego człowieka	Ukazanie związków głównych religii i innych wyznań niekatolickich z chrześcijaństwem. Przedstawienie wiary jako ciągłego podejmowania wysiłku poszukiwania i odkrywania Boga. Rozwijanie zainteresowania swoją wiarą w świetle innych religii i wyznań chrześcijańskich. Kształtowanie umiejętności świadomego korzystania z mediów w duchu wartości chrześcijańskich. Przygotowanie do interpretacji pojęcia „wcielenie”.	IV. Komu wierzę? Wiara, akt wiary, wiara jako postawa, wiara i rozum, posłuszeństwo wiary. Postawy człowieka wobec Boga i ich konsekwencje (odrzućenie, obojętność, przyjęcie) (A.6).	- definiuje, czym jest wiara (A.6)- wymienia cechy aktu wiary (A.6)- wyjaśnia treść rozmowy Jezusa z Ojcem (J 17,1-26)- wyjaśnia, na czym polegają postawy odrzucenia, obojętności oraz przyjęcia Boga (A.6)- opisuje, czym jest wiara, rozumiana jako postawa całego życia (A.6.1).	- troszczy się o właściwą atmosferę i odpowiednie warunki do modlitwy (D.13.a)- nie zraża się trudnościami (D.13.b)- dba o rozwój własnej wiary [A.6.a]- przyjmuje postawę ufności wobec Boga i odpowiedzialności za bliźnich.	Ocena efektów pracy zespołowej. Ocena wiadomości ogólnych dotyczących wiary w Boga jako aktu całego człowieka. Ocena uczestnictwa w dyskusji. Ocena notatki ucznia.
17.	W poszukiwaniu wiary dojrzałej	Ukazanie związków głównych religii i innych wyznań niekatolickich z chrześcijaństwem. Przedstawienie wiary jako ciągłego podejmowania wysiłku poszukiwania i odkrywania Boga. Rozwijanie zainteresowania swoją wiarą w świetle innych religii i wyznań chrześcijańskich. Kształtowanie umiejętności świadomego korzystania z mediów w duchu wartości chrześcijańskich. Przygotowanie do interpretacji pojęcia „wcielenie”.	Wiara, akt wiary, wiara jako postawa, wiara i rozum, posłuszeństwo wiary. Postawy człowieka wobec Boga i ich konsekwencje (odrzućenie, obojętność, przyjęcie) (A.6).	- wymienia wykroczenia przeciwko Bogu (C.10.1)- wyjaśnia na czym polega oddawanie czci Bogu (C.10.1)- objaśnia etapy na drodze ku dojrzałości w wierze (A.6)- formułuje zasady wynikające z I przykazania Bożego (C.10.1)- opisuje, czym jest wiara, rozumiana jako postawa całego życia (A.6.1)- analizuje znaczenie wolności dla wiary bądź niewiary człowieka (A.6.3).	- dba o rozwój własnej wiary [A.6.a]- angażuje się w praktyki religijne indywidualnie i we wspólnocie Kościoła (C.10.c).	Ocena wypowiedzi uczniów na temat założeń wynikających z I przykazania Dekalogu. Ocena pracy w grupach. Ocena pracy domowej.

18.	Obrona wiary wobec współczesnych zagrożeń	Ukazanie związków głównych religii i innych wyznań niekatolickich z chrześcijaństwem. Przedstawienie wiary jako ciągłego podejmowania wysiłku poszukiwania i odkrywania Boga. Rozwijanie zainteresowania swoją wiarą w świetle innych religii i wyznań chrześcijańskich. Kształtowanie umiejętności świadomego korzystania z mediów w duchu wartości chrześcijańskich. Przygotowanie do interpretacji pojęcia „wcielenie”.	Wiara, akt wiary, wiara jako postawa, wiara i rozum, posłuszeństwo wiary. Postawy człowieka wobec Boga i ich konsekwencje (odrzućenie, obojętność, przyjęcie) (A.6).	- wymienia wykroczenia przeciwko Bogu (C.10.1)- definiuje pojęcia herezja, schizma, apostazja, (A.6)- objaśnia etapy na drodze ku dojrzałości w wierze (A.6)- wyjaśnia na czym polega oddawanie czci Bogu (C.10.1)- opisuje, czym jest wiara, rozumiana jako postawa całego życia (A.6.1)- formułuje zasady wynikające z I przykazania Bożego (C.10.1)- analizuje znaczenie wolności dla wiary bądź niewiary człowieka (A.6.3).	- dba o rozwój własnej wiary [A.ó.a]- podejmuje rozmowy z rówieśnikami na tematy wiary (A.ó.b)- angażuje się w praktyki religijne indywidualnie i we wspólnocie Kościoła [C.IO.c].	Ocena indywidualny wypowiedzi uczniów analizujących zagrożenia wobec wiary.Ocena grupowej.Ocena aktywności w projektowaniu pozytywnych obrazów rzeczywistości.
-----	---	---	---	--	---	---

19.	Wierzę w Boga Wszechmogącego - Opatrzność Boża	Ukazanie związków głównych religii i innych wyznań niekatolickich z chrześcijaństwem. Przedstawienie wiary jako ciągłego podejmowania wysiłku poszukiwania i odkrywania Boga. Rozwijanie zainteresowania swoją wiarą w świetle innych religii i wyznań chrześcijańskich. Kształtowanie umiejętności świadomego korzystania z mediów w duchu wartości chrześcijańskich. Przygotowanie do interpretacji pojęcia „wcielenie”.	Przymioty, imiona i obraz Boga. Tajemnica pozornej niemocy Boga (A.7).I przykazanie Boże. Wiara w jednego Boga: - oddawanie czci jednemu Bogu, - wykroczenia przeciwko wierze i Bogu, - współczesne wyobrażenia Boga, - postawy świętych wyznających wiarę w jednego Boga (C.10).	- definiuje transcendencję i immanencję Boga wobec świata (A.7.2)- podaje przykłady wpływu zabobonu, bałwochwalstwa, wróżbiarstwa, magii, ateizmu, symonii na relację z Bogiem (C.10.2)- charakteryzuje przymioty i imiona Boga, a na ich podstawie omawia obraz Boga (A.7.1)- odnosi prawdę o wszechmocy Boga do prawdy o ludzkiej wolności i jej konsekwencjach (A.7.3)- uzasadnia, iż nie da się pogodzić ezoteryki z wiarą chrześcijańską (C.10.4).	- rozwija w sobie postawę wiary i zaufania Bogu (A.7.a)- kształtuje umiejętność odpowiedzialnego korzystania z wolności i postawę synowskiego zaufania (A.7.b)- kształtuje postawę szacunku dla wcielenia Boga w Jezusie Chrystusie (A.7.c)- pogłębia wiarę w jednego Boga (C.10.a)- oddaje cześć jednemu Bogu (C.10.b).	Ocena uczestnictwa w dyskusji. Ocena umiejętności pracy z podręcznikiem. Ocena indywidualnych wypowiedzi na temat wykroczeń przeciwko pierwszemu przykazaniu Dekalogu.
-----	--	--	---	---	--	--

20.	Wierzę w Jezusa Chrystusa	Ukazanie związków głównych religii i innych wyznań niekatolickich z chrześcijaństwem. Przedstawienie wiary jako ciągłego podejmowania wysiłku poszukiwania i odkrywania Boga. Rozwijanie zainteresowania wiarą w świetle innych religii i wyznań chrześcijańskich. Kształtowanie umiejętności świadomego korzystania z mediów w duchu wartości chrześcijańskich. Przygotowanie do interpretacji pojęcia „wcielenie”.	Bóg stał się człowiekiem (A.13). Jezus - prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek (D.5).	- wymienia zapowiedzi ze Starego Testamentu, przyjście na świat Jezusa Chrystusa [C.10]- definiuje pojęcia „Wcielenie” „Odkupienie” „Zmartwychwstanie” (A.7)- wyjaśnia znaczenie słów: „Jezus” „Chrystus” „Syn Boży” [A.7]- wskazuje wypełnienie zapowiedzi Starego Testamentu w Jezusie Chrystusie (A.13.1).	- z szacunkiem wypowiada tytuły Jezusa i używa ich w osobistej modlitwie (A.13.a)- uznaje w Jezusie Boga (A.13.b).	Ocena zaangażowania w pracę grupową. Ocena odpowiedzi na pytania. Ocena poprawnego definiowania pojęć: „Wcielenie”, „Odkupienie” „Zmartwychwstanie”
21.	Otrzymałście ducha przybrania za synów	Ukazanie związków głównych religii i innych wyznań niekatolickich z chrześcijaństwem. Przedstawienie wiary jako ciągłego podejmowania wysiłku poszukiwania i odkrywania Boga. Rozwijanie zainteresowania swoją wiarą w świetle innych religii i wyznań chrześcijańskich. Kształtowanie umiejętności świadomego korzystania z mediów w duchu wartości chrześcijańskich. Przygotowanie do interpretacji pojęcia „wcielenie”.	Sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego o. Celebracja sakramentu chrztu św. Celebracja sakramentu bierzmowania. Liturgiczna celebracja sakramentu Eucharystii. Znaki i symbole w liturgii sakramentów wtajemniczenia (B.5).	- wyjaśnia, że chrzest, bierzmowanie i Eucharystia są sakramentami wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1)- interpretuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentów wtajemniczenia (B.5.2)- analizuje i interpretuje obrzędy wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.3).	- wyraża wdzięczność Bogu i ludziom za przyjęte sakramenty wtajemniczenia (B.5.a)- rozwija w sobie świadomość przyjętego chrztu (B.5.b).	Ocena aktywności uczniów w czasie dyskusji o roli sakramentów wtajemniczenia w życiu chrześcijanina. Ocena kształtujące. Ocena wiadomości uczniów w analizie ekspozycji. Ocena pracy domowej.

22.	Wierzę w Ducha Świętego	Ukazanie związków głównych religii i innych wyznań niekatolickich z chrześcijaństwem. Przedstawienie wiary jako ciągłego podejmowania wysiłku poszukiwania i odkrywania Boga. Rozwijanie zainteresowania swoją wiarą w świetle innych religii i wyznań chrześcijańskich. Kształtowanie umiejętności świadomego korzystania z mediów w duchu wartości chrześcijańskich. Przygotowanie do interpretacji pojęcia „wcielenie”.	Trzecia Osoba Trójcy Świętej odkrywana poprzez imię, określenia i symbole. Obecność i działanie Ducha Świętego w historii zbawienia i w Kościele (A.19).	- definiuje i opisuje imię, określenia i symbole Ducha Świętego (A.19.1)- rozpoznaje w tekstach biblijnych, w historii Kościoła i znakach czasu działanie Ducha Świętego (A.19.2)- planuje modlitwę do Ducha Świętego (C.8.b).	- kształtuje osobistą relację z Duchem Świętym (A.19.a)- umacnia się w przekonaniu o wiarygodności, Boga, który spełnia swoje obietnice (A.19.b)- współpracuje z darami Ducha Świętego (A19.c)- odkrywa szczególne dary, którymi został obdarzony (E.IO.a)- jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego (C.8.c).	Ocena formułowania wniosków w pracy grupowej.Observacja indywidualnych wypowiedzi uczniów.Ocena wiadomości uczniów podczas analizy ekspozycji.
23.	Duch Święty działa we wspólnocie Kościoła	Ukazanie związków głównych religii i innych wyznań niekatolickich z chrześcijaństwem. Przedstawienie wiary jako ciągłego podejmowania wysiłku poszukiwania i odkrywania Boga. Rozwijanie zainteresowania swoją wiarą w świetle innych religii i wyznań chrześcijańskich. Kształtowanie umiejętności świadomego korzystania z mediów w duchu wartości chrześcijańskich. Przygotowanie do interpretacji pojęcia „wcielenie”.	Trzecia Osoba Trójcy Świętej odkrywana poprzez imię, określenia i symbole (A.19). Obecność i działanie Ducha Świętego w historii zbawienia i w Kościele. Działanie Trójcy Świętej w liturgii (B.I).	- rozpoznaje w tekstach biblijnych, w historii Kościoła i znakach czasu działanie Ducha Świętego (A.19.2)- wyjaśnia, na czym polega działanie Ducha Świętego w historii zbawienia i Kościoła (A.19)- opisuje działanie Ducha Świętego w liturgii (B.I.3).	- umacnia się w przekonaniu o wiarygodności Boga, który spełnia swoje obietnice (A.19.b)- spotyka się z Bogiem w liturgii (B.I.a).	Ocena pracy z tekstem biblijnym.Ocena wiadomości uczniów dotyczących Zesłania Ducha Świętego.Ocena refleksji uczniów nad obecnością i działaniem Ducha Świętego w historii zbawienia i w Kościele

24.	Rola mediów w życiu chrześcijanina	Ukazanie związków głównych religii i innych wyznań niekatolickich z chrześcijaństwem. Przedstawienie wiary jako ciągłego podejmowania wysiłku poszukiwania i odkrywania Boga. Rozwijanie zainteresowania swoją wiarą w świetle innych religii i wyznań chrześcijańskich. Kształtowanie umiejętności świadomego korzystania z mediów w duchu wartości chrześcijańskich. Przygotowanie do interpretacji pojęcia „wcielenie”.	Przykazanie Boże: Życie w prawdzie;- świadectwa życia w prawdzie: znani ludzie i święci;- odpowiedzialne korzystanie ze środków,- wykroczenia przeciw VIII przykazaniu,- prawda i piękno w sztuce (C.17).	- podaje zadania, jakie na drodze ewangelizacji stawia Jezus- wymienia jakim wartościom mają służyć dziennikarze- ukazuje rolę mediów i zasady korzystania z nich (C.17.6)- określa rolę moralności w odbiorze przekazów medialnych (C.17.7)- ocenia treści informacji w środkach przekazu w kontekście VIII przykazania (C.17.8).	- świadomie i z umiarem korzysta ze środków (C.17.c)- weryfikuje treści otrzymywanych informacji (C.17.d).	Ocena refleksji ucznia o rolę mediów w życiu chrześcijanina.Ocena uczestnictwa w dyskusji.Observacja wypowiedzi w trakcie dyskusji.Ocena testu sprawdzianu.
-----	------------------------------------	---	--	---	---	--

25.	Wierzę w Kościół	Zapoznanie z prawdą wiary o niebie i aniołach. Przedstawienie zależności pomiędzy członkami Kościoła: żyjącymi, duszami przebywającymi w czyśćcu oraz świętymi przebywającymi w niebie. Wyjaśnienie prawd eschatologicznych w świetle faktów z życia Jezusa. Rozwijanie umiejętności analizowania swojej wiary w świetle fragmentów Wyznania wiary. Kształtowanie umiejętności analizowania cech Kościoła w kontekście swojego miejsca i powołania.	V. W co wierzę? Kościół zrodzony w sercu Ojca. Misterium Kościoła (A.20). Cechy ludu Bożego (A.21). Kościół jeden, święty, powszechny i apostołski. Powołanie i odpowiedzialność papieża, biskupów, prezbiterów, świeckich i osób konsekrowanych (A.22). Charyzmat w Kościele i dla Kościoła (E.10).	- definiuje, czym jest Kościół (A.20.1)- wylicza i omawia cechy ludu Bożego (kapłański, prorocki i królewski) (A.21.1)- wylicza i wyjaśnia przymioty Kościoła (A.22.1)- wyjaśnia specyfikę powołań, zadań i funkcji w Kościele, a także wynikającej z niej odpowiedzialności (A.22.2)- wskazuje na związek między charyzmatem i urzędem w Kościele (E.10.2).	- kształtuje w sobie postawę wdzięczności Bogu za Kościół (A.20.a)- włącza się w realizację kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji Kościoła (A.21.a)- rozeznaje swoje miejsce w Kościele (A.22.b)- kształtuje postawę szacunku dla osób pełniących urzędy i funkcje w Kościele (A.22.c).	Ocena pracy grupowej. Ocena indywidualnych wypowiedzi uczniów analizujących przymioty i zadania i funkcje w Kościele. Ocena aktywności uczniów dyskusji na temat wiary i Kościoła.
-----	------------------	--	---	---	--	---

26.	Obcowanie świętych. Postawy wiary ludzi świętych i błogosławionych	Zapoznanie z prawdą wiary o niebie i aniołach. Przedstawienie zależności pomiędzy członkami Kościoła: żyjącymi, duszami przebywającymi w czyśćcu oraz świętymi przebywającymi w niebie. Wyjaśnienie prawd eschatologicznych w świetle faktów z życia Jezusa. Rozwijanie umiejętności analizowania swojej wiary w świetle fragmentów Wyznania wiary. Kształtowanie umiejętności analizowania cech Kościoła w kontekście swojego miejsca i powołania.	Wniebowstąpienie Jezusa. Jezus Chrystus obecny po prawicy Ojca i w swoim Kościele [A.18J. Jezus Chrystus powróci w chwale. Sąd nad żywymi i umarłymi. Obcowanie świętych jako komunია dóbr duchowych oraz komunია Kościoła w niebie i na ziemi. Maryja zjednoczona ze swoim Synem. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny (A.23). Zmartwychwstanie Chrystusa a nasze zmartwychwstanie. Sens śmierci (A.24). Cześć świętych w roku liturgicznym [B.11J.	- podaje naukę Kościoła o obcowaniu świętych- poprawnie wyjaśnia znaczenie wstąpienia Jezusa do nieba i Jego jednoczesne pozostanie ze swoim Kościołem (A.18.1)- prezentuje naukę Kościoła o końcu świata i Sądzie Ostatecznym (A.18.2)- określa istotę obcowania świętych (B.II.I)- uzasadnia kult świętych w obchodach roku liturgicznego (A.23.1).	- budzi w sobie postawę wdzięczności za obecność Jezusa w Kościele (A.18.a)- kształtuje pragnienie podążania za Chrystusem w drodze do nieba (A.18.b)- żyje ze świadomością spotkania z Chrystusem w dniu sądu (A.18.c)- modli się za wstawiennictwem świętych (A.23.a)- ma świadomość konieczności oddawania czci i szacunku świętym (B.II.a)- wzoruje się na świętych i prosi o ich wstawiennictwo (B.II.b).	Ocena analizy życiowej wybranych Świętych.Ocena aktywności i współpracy uczniów podczas pracy w grupach.Sprawdzenie notatek uczniów.
-----	---	--	---	--	---	---

27.	Kościół pierwotny	Ukazanie roli wolności w życiu narodu, jak i w życiu osobistym. Budowanie świadomości dotyczącej znaczenia historii Kościoła, wagi poświęcenia oraz siły, jaką mają one w budowaniu tożsamości religijnej. Ukazanie roli świętych w historii Kościoła. Kształtowanie odpowiedzialności za realizację własnego powołania w wymiarze wspólnotowym.	VI. Wiara naszych ojcówDzieje Kościoła na przestrzeni wieków: początki chrześcijaństwa i pierwsze prześladowania chrześcijan (apostołowie męczennicy, św. Szczepan, św. Ignacy Antiocheński) (E.I).	- podaje przykłady prześladowań chrześcijan (E.I.5)- opowiada o początkach chrześcijaństwa (E.I.1)- opowiada o życiu starożytnych chrześcijan (E.1.4)- opierając się na Nowym Testamencie, szczególnie na Dziejach Apostolskich, omawia rolę św. Piotra i św. Pawła u początków Kościoła (E.I.2)- wskazuje na kwestie związane ze spotkaniem świata pogańskiego i kultury antycznej z chrześcijaństwem (E.1.3).	- z szacunkiem odnosi się do Kościoła i jego historii [E.I.a]- modli się za Kościół i jego pasterzy (E.I.b).	Ocena wiedzy ucznia na temat Kościoła pierwotnego i jego prześladowań.Ocena aktywności na lekcji.Ocena wykonanej ilustracji oraz zredagowanej modlitwy
28.	Skład Apostolski i Symbol Nicejsko-Konstantynopolitański	Ukazanie roli wolności w życiu narodu, jak i w życiu osobistym. Budowanie świadomości dotyczącej znaczenia historii Kościoła, wagi poświęcenia oraz siły, jaką mają one w budowaniu tożsamości religijnej. Ukazanie roli świętych w historii Kościoła. Kształtowanie odpowiedzialności za realizację własnego powołania w wymiarze wspólnotowym.	Formowanie się Credo (E.I).Wyznanie wiary (E.9).	- nazywa, czym jest symbol wiary- omawia znaczenie edyktu mediolańskiego (E.I.6)- podaje treść wyznania wiary i interpretuje poszczególne jego artykuły (E.9.2)- wyjaśnia pojęcia: dogmat i herezja (E.I.8)- wskazuje ogólnie na proces formułowania prawdy wiary (E.1.7).	- z szacunkiem odnosi się do Kościoła i jego historii (E.I.a)- akceptuje wyznawane prawdy wiary (E.9.c)- kształtuje zdolność dzielenia się kerygmatem ze swoimi rówieśnikami (E.9.e)- modli się za Kościół i jego pasterzy (E.I.b).	Ocena prezentacji treści wyznania wiary.Ocena interpretacji poszczególnych artykułów.Ocena indywidualnych wypowiedzi przedstawiających proces formowania się prawdy wiary.

29.	Najważniejsze aspekty Kościoła wieków średnich	Ukazanie roli wolności w życiu narodu, jak i w życiu osobistym. Budowanie świadomości dotyczącej znaczenia historii Kościoła, wagi poświęcenia oraz siły, jaką mają one w budowaniu tożsamości religijnej. Ukazanie roli świętych w historii Kościoła. Kształtowanie odpowiedzialności za realizację własnego powołania w wymiarze wspólnotowym.	Kościół w średniowieczu: rola zakonów i klasztorów. działalność świętych: Benedykta i Franciszka oraz dzieło podjęte przez benedyktynów i franciszkanów. Schizma wschodnia, reforma gregoriańska, wyprawy krzyżowe. życie umysłowe XII i XIII wieku, spór o ewangeliczne ubóstwo. Kościół w społeczeństwie feudalnym; inkwizycja, powstanie uniwersytetów; dorobek św. Tomasza z Akwinu (E.2).	- wymienia cechy kultury chrześcijańskiej- wylicza, w jakich dziedzinach Kościół średniowiecza odniósł ogromne zasługi- wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w Europie- wykazuje aktualność idei benedyktyńskiej i franciszkańskiej (E.2.3)- przedstawia spór o ubóstwo (E.2.4)- charakteryzuje problematykę stosunków państwa i Kościoła (E.2.5)- ocenia okoliczności powstania i działalność inkwizycji (E.2.6)- uzasadnia potrzebę troski o jedność w swoim środowisku (E.2.a).	- odważnie przeciwstawia się stereotypom na temat wybranych wydarzeń z przeszłości Kościoła (E.2.a)- dąży do jedności (E.2.b)- dąży do zgłębiania nauczania Kościoła (E.2.d).	Ocena analizy tekstów źródłowych. Ocena wiadomości uczniów w analizie ekspozycji ukazującej rolę chrześcijaństwa i Kościoła w średniowieczu na rozwoju kultury i jedności Europy. Wartościowa praca indywidualna.
-----	--	---	---	---	--	--

30.	Liturgia Wielkiego Tygodnia – Triduum Paschalne	Ukazanie liturgii Triduum Paschalnego. Kształtowanie postawy dziękczynienia Bogu za dar Odkupienia.	VIII. Umocnieni duchem miłości - rok liturgicznyNajważniejsze wydarzenia publicznej działalności Jezusa i ich znaczenie (A.15). Męka i śmierć Jezusa oraz ich rozumienie w świetle wiary (A.16). Istota roku liturgicznego (B.3).	- nazywa, czym jest Triduum Paschalne- definiuje słowa: misterium paschalne, pascha- wymienia okoliczności wydarzeń Wielkiego Tygodnia (A.16.1)- omawia istotę liturgii Triduum Paschalnego (B.3.1)- wyjaśnia symbolikę liturgii Wielkiego Tygodnia- charakteryzuje wydarzenia zbawcze z ostatnich dni życia Jezusa i rozumie ich znaczenie dla swojej wiary- analizuje fragmenty Pisma Świętego i materiałów źródłowych.	- przyjmuje postawę wdzięczności Bogu za dar Odkupienia- wyraża wdzięczność za zbawczą Mękę i Śmierć Jezusa (A.16.a)- jest przekonany o wartości udziału w nabożeństwie Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali (A.16.b).	Ocena praca domowej.Ocena wyników pracy w grupach.Rozmowa wartościująca udział w nabożeństwie Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali.Ocena odpowiedzi na pytania, o symbolikę Liturgii Wielkiego Tygodnia.Wartościująca ocenę w czasie dyskusji.Ocena wypowiedzi indywidualnej o Triduum Paschalne
-----	---	---	---	---	---	---

LO/Tech Klasa II

PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ (dostosowany do wymiaru 1 godziny tygodniowo)z katechezy w zakresie **klasy II liceum i technikum**

do programu nr AZ-3-01/18 oraz AZ-4-01/18 i podręcznika nr AZ-32-01/18-RA-24/21 „W poszukiwaniu wiary i nadziei”

pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ	POSTAWY UCZEŃ	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW
1.	Odpowiedzialność za decyzje wiary	Pogłębienie świadomość odpowiedzialności za religijny rozwój człowieka. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za decyzje wiary.	I. Droga do dojrzałości Wiara, akt wiary, wiara jako postawa, wiara i rozum, posłuszeństwo wiary (A.6).	– podaje definicję wiary– wyjaśnia, czym jest odpowiedzialność za decyzje wiary– stwierdza potrzebę głoszenia wiary w świecie– opisuje, czym jest wiara, rozumiana jako postawa całego życia (A.6.1)– analizuje teksty źródłowe– uzasadnia tezy określające duchowy rozwój człowieka.	– przyjmuje odpowiedzialność za decyzje wiary– podejmuje rozmowy z rówieśnikami na tematy wiary (A. 6 .b)– ocenia swoją odpowiedzialność za decyzje wiary.	Wartościowanie wypowiedzi na temat decyzji wiary.Ocena aktywności w czasie analizy świadectwa.Ocena treści wniosków wypracowanych w trakcie pracy zespołowej.Ocena współpracy uczniów podczas pracy w zespołach.Opiniowanie poprawności przedstawienia efektów pracy.
2.	Religijny wymiar życia ludzkiego	Ukazanie, czym jest religia i jaką rolę odgrywa w życiu człowieka. Kształtowanie właściwych postaw życia religijnego.	Wyjątkowość i nowość chrześcijaństwa (F.2).	– podaje, czym jest religia– wyjaśnia powszechny charakter religii– wskazuje na religijny wymiar ludzkiego życia– uzasadnia potrzebę poszukiwań i dążeń religijnych– określa religię jako zjawisko powszechne, posiadające wymiar społeczny– uzasadnia potrzebę poszukiwań i dążeń religijnych– analizuje nauczanie Kościoła dotyczące zjawiska religii (A.6).	– identyfikuje się z chrześcijańską koncepcją człowieka i świata oraz konsekwentnie stosuje ją w swoim życiu (A.1.a.)– dba o rozwój własnej wiary (A.6.a).	Wartościowanie wypowiedzi w czasie rozmowy kierowanej.Odpowiedź ustna na ocenę.Indywidualna ocena analizy tekstu źródłowego i pracy w grupach.Ocena refleksji nad kształtowaniem właściwych postaw życia religijnego.Opiniowanie wniosków uczniów.

3.	Bóg wychowuje do dojrzałej wiary	Ukazanie Chrystusa jako fundamentu dojrzałej wiary. Kształtowanie postawy dojrzałej wiary.	Wiara, akt wiary, wiara jako postawa, wiara i rozum, posłuszeństwo wiary (A.6).	– definiuje, czym jest wiara (A.6)– wymienia cechy dojrzałej wiary– podaje przykłady nawróceń (F.1.5)– wyjaśnia, dlaczego wiarę należy rozwijać– opisuje związek między wiarą a uczynkami– analizuje, na czym polega posłuszeństwo wiary– uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3)– wskazuje sposoby kształtowania dojrzałej wiary.	– nabiera umiejętności rozwiązywania trudności w wyznawaniu wiary– podejmuje rozmowy z rówieśnikami na tematy wiary (A.6.b)– daje świadectwo swojej wiary (F.1.a).	Wartościowanie wniosków na temat cech dojrzałej wiary. Ocena efektów pracy w grupach. Refleksja i opiniowanie pracy z podręcznikiem. Wartościowanie wypowiedzi na temat wychowania do dojrzałej wiary i szacunku wobec siebie i innych. Opiniowanie wypowiedzi w czasie rozmowy kierowanej.
4.	Drogi poznania Boga – wprowadzenie w myśl św. Tomasza z Akwinu	Wprowadzenie w myśl św. Tomasza z Akwinu na przykładzie dróg poznania Boga. Kształtowanie postawy otwartości na poszukiwanie Boga.	Wprowadzenie w myśl św. Tomasza z Akwinu (E.2).	– podaje dorobek św. Tomasza z Akwinu (E.2)– wymienia drogi poznania Boga (A.2)– wyjaśnia zależność między wiarą i rozumem (A.6.2)– poszukuje argumentów do dyskusji o relacjach między wiarą i rozumem (A.6)– wykazuje otwartość na poszukiwanie Boga (A.2.a)– wykazuje potrzebę pogłębiania własnej wiary– charakteryzuje drogi poznania Boga (świat i człowiek) (A.2.1)– analizuje teksty źródłowe.	– podejmuje odpowiedzialność za głoszenie wiary w świecie– inicjuje rozmowy z rówieśnikami na tematy wiary– kształtuje postawę wdzięczności Bogu za dar stworzenia świata i człowieka– jest otwarty na poszukiwanie Boga (A.2.a)– uzasadnia potrzebę pogłębiania własnej wiary.	Ocena aktywności i organizacji pracy w grupach. Ocena uczniów w czasie prezentacji. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych na temat zależności między wiarą i rozumem (A.6.2). Ocena analizy tekstu źródłowego. Odpowiedź ustna na ocenę.

5.	Bóg szuka człowieka	Ukazanie działania Boga poszukującego człowieka, by mu objawić plan zbawienia. Kształtowanie postawy pozwalającej na przyjęcie prawdy objawionej.	Drogi poznania Boga (A.2). Wiara, akt wiary, wiara jako postawa, wiara i rozum, posłuszeństwo wiary (A.6).	– wymienia rodzaje objawienia nadprzyrodzonego – rozróżnia objawienie naturalne, nadprzyrodzone i prywatne (A.2.2)– wyjaśnia dlaczego Bóg objawił się ludziom– objaśnia, że Chrystus jest pełnią Objawienia (A.4)– uzasadnia, dlaczego objawienie jest łaską– opowiada o objawianiu się Boga światu (A.4.1)– analizuje wybrane fragmenty Pisma Świętego o Objawieniu Bożym.	– przyjmuje odpowiedzialność za kształtowanie postawy pozwalającej na przyjęcie prawdy objawionej– dzieli się własnym doświadczeniem poznania Boga (A.2.b)– uzasadnia, dlaczego objawienie jest łaską.	Ocena poprawności odpowiedzi ustnych.Wartościowanie analizy tekstu źródłowego.Opiniowanie pracy przed grupą.Ocena dyskusji na temat dróg poznania Boga.Ocena pracy indywidualnej.Opiniowanie wypowiedzi w czasie analizy tekstów źródłowych.
----	---------------------	---	--	---	--	--

6.	„Zawieram z wami przymierze...” (Rdz 9,11)	Ukazanie przymierza zawartego między Bogiem a narodem wybranym. Kształtowanie postawy szacunku i otwartości wobec wyznawców judaizmu.	Biblijne wzory posłuszeństwa (Abraham, Maryja), przykłady świętych (C.1).	– nazywa, czym jest przymierze– wymienia biblijne wzory posłuszeństwa np. Abraham (C.1)– rozróżnia objawienie naturalne, nadprzyrodzone i prywatne (A.2.2)– wyjaśnia jak korzystać z daru Bożego Objawienia– wskazuje na sposoby budowania właściwych relacji z wyznawcami judaizmu– charakteryzuje przymierze zawarte przez Boga z narodem wybranym (C.1.1)– analizuje zadania, jakie w odniesieniu do dialogu między wyznawcami Chrystusa i ich „starszymi braćmi w wierze” określa papież Jan Paweł II i biskupi polscy– ocenia swoją znajomość ksiąg Pisma Świętego mówiących o przymierzu Boga z ludzkością.	– kształtuje postawę szacunku i posłuszeństwa wobec Pisma Świętego (A.4.a.)– dąży do szczęścia zgodnie z jego chrześcijańską wizją (C.1.b).	Ocena analizy tekstu źródłowego.Wartościowanie wypowiedzi w trakcie rozmowy kierowanej.Analiza oceniająca konstruowanie notatki podczas słuchania wykładu.Obserwacja oceniająca pracę w grupach.Ocena wiadomości w czasie uzupełniania tabeli.Ocena wyników pracy w grupach.Rozmowa z oceną aktywności.Praca domowa.
----	--	---	---	---	---	--

7.	Bóg posyła swojego Syna	Ukazanie Jezusa jako zapowiadanego Mesjasza. Zachęcenie do odkrywania obecności i roli Jezusa Chrystusa życiu młodego człowieka.	Jezus Chrystus jedyny Syn Boży, Pan (A.12).	– podaje znaczenie tytułów mesjańskich (A.12.5)– definiuje pojęcie „proroctwa mesjańskie”, „figury mesjańskie”– podaje przykłady świadectw o Jezusie jako Mesjaszu zawarte w Starym i Nowym– wyjaśnia istotę grzechu pierworodnego (A.12.1)– wyjaśnia, czym jest Protoewangelia (A.12.3)– wyjaśnia znaczenie imienia Emmanuel– wskazuje proroków zapowiadających przyjście Jezusa– omawia działanie Boga ukierunkowane na ocalenie człowieka (A.12.4)– analizuje, jaką rolę odgrywa Jezus Chrystus w jego życiu.	– kształtuje postawę odpowiedzialności i dbałości o swoje życie, w tym życie duchowe (A.12.a)– kształtuje postawę posłuszeństwa Bogu (A.12.C)– z szacunkiem wypowiada tytuły Jezusa i używa ich w osobistej modlitwie (A.13.a).	Wartościowanie wypowiedzi uczniów na temat odkrywania obecności i roli Jezusa Chrystusa życiu młodego człowieka.Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach.Opiniowanie efektów pracy w grupach.Ocena wiadomości ogólnych na temat proroctw i „figur mesjańskich”.Ocena wiadomości na temat określeń i imion jakimi Biblia określa Mesjasza.Analiza i ocena pisemnych notatek ucznia.Odpowiedź ustna na ocenę Praca domowa.
----	-------------------------	--	---	--	---	--

8.	„Bądź wola Twoja” – biblijne przykłady posłuszeństwa	Ukazanie biblijnych wzorów posłuszeństwa Bogu. Kształtowanie postawy posłuszeństwa Bogu.	Biblijne wzory posłuszeństwa (Abraham, Maryja), przykłady świętych (C.1).	– wymienia biblijne przykłady posłuszeństwa– przytacza nauczanie Kościoła dotyczące posłuszeństwa wiary– wyjaśnia nauczanie dokumentów Kościoła dotyczące posłuszeństwa wiary– charakteryzuje posłuszeństwo na wzór postaci biblijnych (C.1.1)– uzasadnia wartość posłuszeństwa Bogu (C.1.2.)– wskazuje na przykłady młodych błogosławionych i świętych.	– kształtuje w sobie postawę posłuszeństwa Bogu (C.1.a)– zwraca się do Boga w modlitwie (D.5.a)– kształtuje postawę ufności i gotowości zawierzenia Bogu (D.5.b)– z szacunkiem odmawia Modlitwę Pańską jako tę, której nauczył Jezus Chrystus (D.14.a)– poprzez wspólne odmawianie Modlitwy Pańskiej jednoczy się ze wspólnotą Kościoła (D.14.b)– swoje codzienne życie uzgadnia z treścią Modlitwy Pańskiej (D.14.c).	Ocena notatki stanowiącej zapis podczas rozmowy kierowanej. Ocena efektów pracy w grupach. Opiniowanie wypowiedzi uczniów. Ocena analizy dokumentów Kościoła. Wartościowanie wypowiedzi na temat posłuszeństwa Bogu. Ocena wiadomości temat Świętych omawianych w czasie katechezy.
----	--	--	---	--	--	---

9.	Chrystus uczy nas modlitwy	Ukazanie Jezusa jako wzoru modlitwy. Zwrócenie uwagi na piękno i istotę modlitwy Ojcie nasz.	Biblijne wzorce modlitwy (D.2).Rytm życia modlitewnego (D.11).Trudności na modlitwie (D.13).	– podaje, jakiej modlitwy nauczył nas Jezus– przytacza Modlitwę Pańską z Pisma Świętego– wyjaśnia, co to znaczy, że możemy zwracać się do Boga „Ojcie”– objaśnia wezwania zawarte w modlitwie Ojcie nasz– wyjaśnia, na czym polega nowość modlitwy chrześcijańskiej zanoszonej „nie tylko przez Chrystusa, lecz także z Nim” (D.5.1)– wskazuje na modlitwę Jezusa jako wzór– wskazuje okoliczności przekazania Modlitwy Pańskiej i omawia jej treść (D.14.1)– uzasadnia, że Jezus wysłuchuje modlitwy pełnej wiary (D.5.2).	– zwraca się do Boga w modlitwie (D.5.a)– kształtuje postawę ufności i gotowości zawierzenia Bogu (D.5.b)– z szacunkiem odmawia Modlitwę Pańską jako tę, której nauczył Jezus Chrystus (D.14.a)– jednoczy się ze wspólnotą Kościoła poprzez wspólne odmawianie Modlitwy Pańskiej (D.14.b)– uzgadnia swoje codzienne życie z treścią Modlitwy Pańskiej (D.14.c).	Ocena indywidualnych wypowiedzi na temat modlitwy Jezusa.Wartościowanie wypowiedzi uczniów w trakcie analizy tekstu biblijnego oraz tekstów z KKK.Wartościowanie redagowanej modlitwy stanowiącej zapis tekstu do wypełnienia tabeli.Ocena uzupełnianej tabeli podczas pracy w grupach.Ocena pracy indywidualnej, zaangażowania i aktywności na katechezie.Ocena efektów pracy w grupach.
----	----------------------------	--	--	---	---	---

10.	Wytrwałość na modlitwie	Ukazanie znaczenia wytrwałości na modlitwie. Kształtowanie postawy wytrwałości na modlitwie.	Trudności na modlitwie (D.13).	– przytacza nauczanie Kościoła dotyczące modlitwy– wyjaśnia rytm modlitwy w cyklu roku liturgicznego, tygodnia i dnia (D.11.2)– wskazuje na trudności związane z modlitwą i sposoby ich przezwyciężania (D.13.1)– analizuje biblijny nakaz trwania na modlitwie (D.11.1)– ocenia redagowaną modlitwę prośby „o wytrwałość w modlitwie”.	– podejmuje codzienne obowiązki w duchu „nieustannej modlitwy” (D.11.a)– praktykuje każdy rodzaj modlitwy (D.11.b)– stara się być wytrwałym w modlitwie (D.11.c)– troszczy się o właściwą atmosferę i odpowiednie warunki do modlitwy (D.13.a)– nie zraża się trudnościami (D.13.b)– podaje przykłady nawróceń (F.1.5).	Opiniowanie wypowiedzi na temat rytmu modlitwy w cyklu roku liturgicznego, tygodnia i dnia. (D.11.2).Obserwacja uczniów w czasie modlitwy.Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w czasie omawiania trudności związanych z modlitwą i sposobami ich przezwyciężania (D.13.1).Powtórzenie wiadomości.Odpowiedź ustna na ocenę.
11.	Tradycja modlitwy chrześcijańskiej	Ukazanie znaczenia tradycji modlitwy w życiu chrześcijanina. Kształtowanie postawy otwartości na bogactwo modlitwy.	Rytm życia modlitewnego (D.11).	– przytacza nauczanie Kościoła katolickiego dotyczące modlitwy– podaje przykłady, kto w tradycji chrześcijaństwa pisał o modlitwie– omawia biblijne podstawy modlitwy wspólnotowej (D.8.2)– wyjaśnia nauczanie dokumentów Kościoła o tradycji modlitwy chrześcijańskiej– wskazuje, czym była modlitwa dla świętych– uzasadnia rolę tradycji modlitwy w swoim życiu.	– podejmuje obowiązek dawania świadectwa (F.1.3)– świadomie uczestniczy w liturgii (D.8.a)– przyjmuje postawę modlitewną, adekwatną do przeżywanej sytuacji (D.8.b)– przyjmuje odpowiedzialność za kształt modlitwy zakorzenionej w tradycji.	Rozmowa z oceną aktywności.Ocena pracy domowej.Ocena odpowiedzi na pytania.Opiniowanie wypowiedzi uczniów o potrzebie otwartości na bogactwo modlitwy.Opiniowanie pracy indywidualnej.Ocena sprawdzianu, testu.

12.	Dążenie do prawdyŚwiat stworzony mówi o Bogu	Ukazanie obrazu Boga jako Stwórcy i Pana wszechświata. Kształtowanie postawy wdzięczności wobec Boga za stworzenie świata.	II. Dążenie do prawdyDrogi poznania Boga (A.2).Wiara, akt wiary, wiara jako postawa, wiara i rozum, posłuszeństwo wiary (A.6).Świat znakiem Boga. Świat stworzony z niczego (A.8).	– przytacza tekst biblijny związany ze stworzeniem człowieka– podaje, czym jest Objawienie Boże– wymienia czynniki, które pomagają odkryć obecność Boga w świecie (A.8)– wyjaśnia, że w Chrystusie znajduje się cała pełnia naszego odkupienia– wskazuje Boże pochodzenie świata i sens jego istnienie (A.8.1)– wskazuje na działania, które można podjąć, by świat był obrazem Ojca– redaguje modlitwę, będącą uwielbieniem Boga za dar stworzenia.	– prawidłowo odczytuje obecność i działanie Boga w świecie (A.8.a)– umacnia w sobie postawę wdzięczności za stworzony świat i za dar życia (A.8.b).	Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach.Analiza tekstu biblijnego związanego ze stworzeniem świata.Ocena praca z tekstami źródłowymi.Wartościowanie wypowiedzi w czasie rozmowy kierowanej.Ocena pracy w zespołach.Opiniowanie redagowanej modlitwy.Analiza pracy pisemnej.
-----	--	--	--	--	---	--

13.	Chrystus – Prawda stał się Drogą ludzkich wyborów	Ukazanie Chrystusa, jako Prawdy i Drogi ludzkich wyborów. Utrwalanie postawy odważnego podejmowania decyzji w wyborze drogi wiodącej ku świętości.	Wolność jako dążenie do prawdy i dobra (C.2). Życie w prawdzie (C.17).	– podaje, jaką rolę odgrywa Dekalog w kształtowaniu sumienia młodego człowieka (C.17.3)– wyjaśnia dlaczego młodość jest szczególnym bogactwem człowieka– wyjaśnia na czym polega odpowiedzialnie korzysta ze środków społecznego przekazu (C.17)– opisuje zagrożenia związane z negacją prawdy obiektywnej (C.2.4)– przedstawia destrukcyjne działanie kłamstwa (C.17.5)– uzasadnia, czym jest powołanie do służby Bogu i ludziom.	– podejmuje trud samowychowania, podporządkowując się prawdzie, kierując się dobrem w znaczeniu chrześcijańskim (C.2.b)– kształtuje postawę prawdomówności (C.17.a)– przejawia postawę odpowiedzialności za słowo (C.17.b)– odrzuca zachowania niszczące prawdę (C.17.e)– dochowuje powierzonych tajemnic (C.17.f)– planuje sposoby uzgadniania swoich życiowych planów z Jezusem – Drogą ludzkich wyborów.	Ocena pracy domowej.Ocena wyników pracy w grupach.Rozmowa z oceną aktywności.Ocena odpowiedzi na pytania. Wartościowanie wniosków uczniów.Ocena ćwiczeń praktycznych.Wartościująca ocena w czasie dyskusji.Ocena wypowiedzi indywidualnych.
-----	---	--	--	--	---	---

14.	Wolność jako dążenie do prawdy i dobra	Ukazanie wolności jako dążenia do prawdy i dobra. Kształtowanie odpowiedzialności za życiowe wybory, by żyć w wolności duchowej.	Wolność jako dążenie do prawdy i dobra (C.2).	– definiuje chrześcijańską wizję wolności (C.2.1)– podaje definicję prawdy i krzywoprzysięstwa (C.17.1)– podaje przykłady osób, które oddały życie za prawdę (ks. J. Popiełuszko. ks. kard. St. Wyszyński, ks. R. Kotlarz) (C. 17.4)– wyjaśnia relacje pomiędzy wolnością a odpowiedzialnością (C.2.2)– stwierdza, że wolność jest znakiem obrazu Boga w człowieku (C.2)– opisuje zagrożenia związane z negacją prawdy obiektywnej (C.2.4)– uzasadnia że wolność jest dążeniem do prawdy i dobra.	– bierze odpowiedzialność za własne postępowanie (C.2.a)– właściwie korzysta z daru wolności (C.2.c)– unika z wszelkich form zniewolenia (C.2.d).	Odpowiedź ustna na ocenę.Wartościowanie wypowiedzi na temat odpowiedzialności za życiowe wybory, by żyć w wolności duchowej.Analiza pisemnych notatek.Ocena pracy w grupach.Opiniowanie zajęcia stanowiska wobec odpowiedzialności i krzywoprzysięstwa.
-----	--	--	---	---	---	---

15.	Jezus wzywa: „Pójdź za Mną!”	Przybliżenie prawdy, że świętość jest powołaniem człowieka. Zachęcenie do odważnego pójścia za Chrystusem.	Wyjątkowość i nowość chrześcijaństwa (F.2).	– definiuje powołanie (C.9.1)– wymienia i charakteryzuje drogi realizacji powołania (C.9.2)– wyjaśnia fragmenty Pisma Świętego dotyczące powołania– charakteryzuje wybrane drogi powołania chrześcijańskiego (C.9.3)– określa powołanie, jako dar od Boga zadany człowiekowi– stwierdza, na czym polega uświęcenie człowieka– opisuje sposoby realizacji powołania do świętości– uzasadnia dokonywanie wyborów moralnych inspirowanych Ewangelią (C.9.b).	– rozpoznaje własne powołanie i podejmuje działania adekwatne do niego (C.9.a.)– dokonuje wyborów moralnych inspirowanych Ewangelią (C.9.b)– ocenia sposób realizacji swego powołania.	Ocena pracy domowej. Ocena wypowiedzi uczniów na temat słów Jezusa: „Pójdź za Mną”. Akceptacja wyborów moralnych inspirowanych Ewangelią. Rozmowa wartościująca elementy wspólne różnych powołań. Opiniowanie prawdy, że świętość jest powołaniem człowieka.
-----	------------------------------	--	---	---	--	--

16.	Wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za wiarę chrześcijańską w świecie	Ukazanie wyjątkowości chrześcijaństwa wśród innych religii. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za dawanie świadectwa wiary.	Wiara, akt wiary, wiara jako postawa, wiara i rozum, posłuszeństwo wiary (A.6). Tradycja a Pismo Święte. Interpretacja depozytu wiary – Urząd Nauczycielski Kościoła (A.4).	– definiuje pojęcie: „katolicki” – wymienia przymioty Kościoła – wyjaśnia, czym jest chrześcijaństwo – stwierdza, że Jezus Chrystus jest założycielem chrześcijaństwa – wskazuje podejmowane przez Kościół katolicki drogi dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego (F.2.3) – ukazuje specyfikę chrześcijaństwa na tle innych religii (A.3.2) – uzasadnia potrzebę dawania świadectwa wiary – analizuje różnice między religiami.	– przyjmuje postawę odpowiedzialności za dawanie świadectwa wiary – zachowuje tożsamość katolika (F.2.c) – utożsamiania się z wyznawaną wiarą (A.3.b) – kształtuje postawę szacunku i posłuszeństwa wobec Pisma Świętego (A.4.a) – uzasadnia postawę katolika (F.2.b).	Rozmowa z oceną aktywności. Ocena pracy domowej. Ocena odpowiedzi na pytania, o wyjątkowość chrześcijaństwa wśród innych religii. Ocena wniosków uczniów o odpowiedzialności za dawanie świadectwa wiary. Powtórzenie wiadomości.
17.	Jesteśmy odpowiedzialni za decyzję wiary – sekty	Uświadomienie istoty niebezpieczeństwa, jakie niosą ze sobą sekty i nowe ruchy religijne. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za bycie świadkiem Chrystusa.	Wiara, akt wiary, wiara jako postawa, wiara i rozum, posłuszeństwo wiary (A.6). Tradycja a Pismo Święte. Interpretacja depozytu wiary – Urząd Nauczycielski Kościoła (A.4). Wyjątkowość i nowość chrześcijaństwa (F.2).	– definiuje pojęcia: deizm, racjonalizm, ateizm, modernizm – objaśnia, jakie zagrożenia niosą ze sobą pseudoreligie – charakteryzuje podstawy intelektualne deizmu, racjonalizmu, modernizmu (E.4.1) – wskazuje różne formy pomocy ofiarom sekt – uzasadnia właściwą postawę chrześcijan wobec sekt (F.2.5) – uzasadnia potrzebę pomocy osobom uwikłanym w sekty – dowodzi potrzeby pogłębiania wiary.	– zachowuje tożsamość katolika (F.2.c) – zachowuje czujność wobec propozycji sekt (F.2.d) – przyjmuje odpowiedzialność za bycie świadkiem Chrystusa.	Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach. Opiniowanie pracy indywidualnej. Utrwalenie wiadomości. Ewaluacja. Ocena testu, sprawdzianu.

18.	Działanie Trójcy Świętej w liturgii	Ukazanie działania Trójcy Świętej w liturgii (B.1). Kształtowanie postawy czci i uwielbienia poprzez liturgię Trójcy Świętej.	IV. Bóg obecny i działającyDziałanie Trójcy Świętej w liturgii (B.1).	– omawia dzieło Chrystusa w liturgii (B.1.2)– wyjaśnia działanie Boga Ojca w liturgii (B.1.1)– objaśnia działanie Ducha Świętego w liturgii (B.1.3)– stwierdza, że wiara w Trójcę Świętą zobowiązuje nas do miłości bliźniego– uzasadnia, że sakramenty zostały ustanowione przez Jezusa Chrystusa (B.4.1)– dowodzi, że uczestnictwo w liturgii jest pogłębieniem osobistej relacji z Jezusem i Kościołem (B.4.2).	– jako członek wspólnoty Kościoła oddaje w liturgii cześć Trójcy Świętej (B.1.b)– z szacunkiem przyjmuje sakramenty święte (B.4.a)– zwraca się do Boga w modlitwie (D.5.a)– kształtuje postawę ufności i gotowości zawierzenia Bogu (D.5.b)– świadomie uczestniczy w liturgii (D.8.a).	Ocena pracy domowej.Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach.Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach.Rozmowa z oceną aktywności.Ocena odpowiedzi na pytania.Opiniowanie wypowiedzi uczniów o potrzebie otwartości, na działanie Trójcy Świętej w liturgii.Opiniowanie pracy indywidualnej.
-----	-------------------------------------	--	---	--	--	---

19.	Sakrament chrztu – nowe życie Boże	Ukazanie liturgicznej celebracji sakramentu chrztu świętego (B.5). Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu i ludziom za przyjęte sakramenty wtajemniczenia.	Sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego. Celebracja sakramentu chrztu świętego. Celebracja sakramentu bierzmowania. Liturgiczna celebracja sakramentu Eucharystii. Znaki i symbole w liturgii sakramentów wtajemniczenia (B.5).	– wymienia jaką rolę pełni sakrament chrztu świętego– podaje, kto może być szafarzem chrztu świętego– wyjaśnia, że chrzest jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1)– charakteryzuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentu chrztu świętego (B.5.2)– analizuje obrzędy sakramentu chrztu świętego (B.5.3)– dowodzi wartości nadawania imion chrześcijańskich na chrzcie świętym (C.11.2).	– wyraża wdzięczność Bogu i ludziom za przyjęte sakramenty wtajemniczenia (B.5.a)– rozwija w sobie świadomość przyjętego chrztu (B.5.b)– pielęgnuje dary Ducha Świętego i żyje według nich (B.5.c).	Odpowiedź ustna na ocenę.Wartościowanie wypowiedzi w trakcie dyskusji.Opiniowanie wypowiedzi na temat postawy wdzięczności Bogu i ludziom za przyjęte sakramenty wtajemniczenia.Ocena pracy indywidualnej.Analiza pisemnych notatek.
-----	------------------------------------	---	---	---	---	--

20.	Sakrament bierzmowania – umocnienie w nadziei	Ukazanie bierzmowania jako sakramentu wtajemniczenia chrześcijańskiego. Kształtowanie postawy aktualizowania w sobie darów otrzymanych w sakramencie bierzmowania.	Sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego. Celebracja sakramentu chrztu świętego. Celebracja sakramentu bierzmowania. Liturgiczna celebracja sakramentu Eucharystii. Znaki i symbole w liturgii sakramentów wtajemniczenia (B.5).	– przytacza fragmenty z Pisma Świętego dotyczące działania Ducha Świętego– podaje, kto może być szafarzem bierzmowania– wymienia i interpretuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentu bierzmowania (B.5.3)– wyjaśnia, że bierzmowanie, chrzest, Eucharystia są sakramentami wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1)– charakteryzuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentu bierzmowania (B.5.2)– opisuje w jaki sposób Apostołowie udzielali sakramentu bierzmowania– analizuje znaki i symbole pojawiające się podczas bierzmowania (B.5.4).	– wyraża gotowość do ciągłego odnawiania w sobie łaski sakramentu bierzmowania (B.5.a)– rozwija w sobie świadomość przyjętego bierzmowania (B.5.b)– pielęgnuje dary Ducha Świętego i żyje według nich (B.5.c).	Rozmowa z oceną aktywności.Opiniowanie pracy domowej.Ocena analizy tekstów biblijnych.Ocena zaangażowania w pracę grupy.Wartościowanie pracy indywidualnej na temat bierzmowania jako sakramentu wtajemniczenia chrześcijańskiego umacniającego w nadziei.
-----	---	--	---	---	--	--

21.	Eucharystia jako źródło chrześcijańskiej miłości	Ukazanie Eucharystii jako osobowego spotkania człowieka z żyjącym Chrystusem (B.4). Ukazanie liturgicznej celebracji sakramentu Eucharystii (B.5). Zachęcenie do postawy wdzięczności za dar spotkania z żyjącym Chrystusem.	Sakramenty ustanowione przez Chrystusa dla budowania Kościoła. Eucharystia zaproszeniem do osobistego spotkania z Jezusem Chrystusem (B.4). Eucharystia jako źródło miłości chrześcijańskiej (B.4). Sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego.	– definiuje, czym jest „Eucharystia”– objaśnia, że Eucharystia jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1)– wyjaśnia, że Eucharystia jest źródłem i szczytem życia Kościoła (B.4.4)– wskazuje, że sakrament Eucharystii został ustanowiony przez Chrystusa (B.4.1)– charakteryzuje czynności wykonywane podczas sprawowania liturgii– interpretuje znaki i symbole pojawiające się podczas Eucharystii (B.5.4)– dowodzi, że uczestnictwo w liturgii jest pogłębieniem osobistej relacji z Jezusem i Kościołem (B.4.2).	– pogłębia relację z Panem Jezusem, angażuje się w dzieła miłości (B..4.b)– docenia wartość systematycznego udziału w niedzielnej i świątecznej Eucharystii (B.4.c)– wyraża wdzięczność Bogu i ludziom za przyjęte sakramenty wtajemniczenia (B.5.a)– rozwija w sobie postawy eucharystyczne (B.5.d)– świadomie uczestniczy w liturgii (D.8.a).	Ocena wyników pracy w grupach.Rozmowa z oceną aktywności.Praca domowa.Ocena odpowiedzi na pytania.Ocena wniosków uczniów.Ocena ćwiczeń praktycznych.Wartościująca ocena w czasie dyskusji.Ocena wypowiedzi indywidualnych.
-----	--	---	--	---	--	---

22.	Sakrament pojednania – chrześcijańskie przebaczenie	Ukazanie skutków sakramentu pokuty i pojednania (B.6). Kształtowanie postawy otwartości na łaskę płynącą z sakramentu pokuty.	Sakramenty uzdrowienia. Sprawowanie sakramentu pokuty i pojednania. Sprawowanie sakramentu namaszczenia chorych. Skutki sakramentów uzdrowienia dla człowieka (B.6).	– wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania (B.6.1)– podaje, czym jest „przebaczenie” i „pokuta”– objaśnia, dlaczego należy się zadośćuczynienie Bogu i bliźniemu za popełnione grzechy– określa jaką rolę spełnia wyznanie grzechów podczas spowiedzi świętej– uzasadnia, dlaczego ludzie powinni przebaczać sobie wzajemnie– analizuje tekst biblijny i odnosi do warunków sakramentu pokuty i pojednania(B.6.3).	– coraz bardziej jednoczy się z Chrystusem (B.6.a)– świadomie korzysta z sakramentów uzdrowienia (B.6.b)– przekonuje innych o wartości sakramentów uzdrowienia (B.6.c).	Odpowiedź ustna na ocenę.Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach.Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach.Autorefleksja na temat sakramentu pojednania.
-----	---	--	--	---	---	--

23.	Namaszczenie chorych – znak czułości Boga	Ukazanie sensu cierpienia oraz roli sakramentu namaszczenia chorych w drodze do życia wiecznego. Ukazanie celebracji liturgii sakramentu namaszczenia chorych (B.6). Kształtowanie postawy służby ludziom chorym i cierpiącym.	Sakramenty uzdrowienia. Sprawowanie sakramentu pokuty i pojednania. Sprawowanie sakramentu namaszczenia chorych. Skutki sakramentów uzdrowienia dla człowieka (B.6).	– definiuje sakrament namaszczenia chorych– podaje znaczenie sakramentu chorych– wyjaśnia teologię sakramentu namaszczenia chorych (B.6.1)– stwierdza potrzebę przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych– opisuje liturgię sakramentu namaszczenia chorych (B.6.2)– określa formy celebracji sakramentu namaszczenia chorych– uzasadnia, że cierpienie ma swoje źródło w Chrystusie.	– coraz bardziej jednoczy się z Chrystusem (B.6.a)– świadomie korzysta z sakramentów uzdrowienia (B.6.b)– przekonuje innych o wartości sakramentów uzdrowienia (B. 6 .c).	Odpowiedź ustna na ocenę.Ocena analizy tekstów biblijnych.Wartościowanie wypowiedzi na temat roli sakramentu namaszczenia chorych w drodze do życia wiecznego.Opiniowanie wypowiedzi na temat służby ludziom chorym i cierpiącym.Ocena pracy indywidualnej.
-----	---	---	--	---	--	--

24.	Sakrament kapłaństwa służbą Bogu i człowiekowi	Ukazanie sakramentu kapłaństwa jako powołania do współuczestnictwa w kapłaństwie Chrystusa. Ukazanie liturgicznej celebracji sakramentu święceń (B.7). Kształtowanie postawy wdzięczności za dar kapłaństwa.	Sakramenty w służbie wspólnoty dla człowieka. Znaczenie i skutki sakramentów w służbie wspólnoty dla człowieka (B.7).	– podaje, że tylko Bóg powołuje do kapłaństwa– wymienia warunki niezbędne do przyjęcia sakramentu kapłaństwa– wyjaśnia, dlaczego Chrystus jest jedynym Kapłanem (B.7.1)– charakteryzuje teologię sakramentów w służbie wspólnoty (B.7.1)– analizuje teksty i czynności obecne w liturgii sakramentów w służbie wspólnoty (B.7.3)– uzasadnia, że święcenia i małżeństwo są sakramentami w służbie drugiemu człowiekowi (B.7.2).	– jest przekonany o konieczności służby innym ludziom, wynikającej z przyjętych sakramentów (B.7.a)– wyraża ufność w pomoc Bożą udzielaną w sakramentach w służbie wspólnoty (B.7.b).	Sprawdzenie pracy domowej.Ocena wyników pracy w grupach.Rozmowa z oceną aktywności.Ocena odpowiedzi na pytania.Wartościowanie wypowiedzi na temat wdzięczności Bogu za dar kapłaństwa.Ocena wniosków uczniów.
-----	--	--	---	--	---	---

25.	Sakrament małżeństwa znakiem miłości i służby	Ukazanie prawdy, że małżeństwo jest powołaniem do wspólnoty z ludźmi i Bogiem (B.7). Kształtowanie dojrzałej postawy wobec małżeństwa jako komunii osób otwartych na miłość Boga i ludzi.	Sakramenty w służbie wspólnoty dla człowieka. Znaczenie i skutki sakramentów w służbie wspólnoty dla człowieka (B.7).	– podaje koncepcję małżeństwa ukazaną jako rzeczywistość sakramentalną (B.7.1)– wymienia zadania małżonków zgodne z zamysłem Boga– objaśnia wymiar wspólnotowy małżeństwa– wyjaśnia wartości małżeństwa związane z wzrastaniem w miłości ku Bogu i ludziom– analizuje czynności obecne w liturgii sakramentów w służbie wspólnoty (B.7.3)– uzasadnia, że święcenia i małżeństwo są sakramentami w służbie drugiemu człowiekowi (B.7.2).	– jest przekonany o konieczności służby innym ludziom, wynikającej z przyjętych sakramentów (B.7.a)– wyraża ufność w pomoc Bożą udzielaną w sakramentach w służbie wspólnoty (B.7.b).	Ocena pracy domowej.Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach.Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach.Rozmowa z oceną aktywności.Ocena odpowiedzi na pytania.Opiniowanie wypowiedzi uczniów o potrzebie otwartości, na działanie Trójcy Świętej w liturgii.Opiniowanie pracy indywidualnej.
-----	---	---	---	---	---	---

26.	Kościół pierwotny	Ukazanie roli wolności w życiu narodu, jak i w życiu osobistym. Budowanie świadomości dotyczącej znaczenia historii Kościoła, wagi poświęcenia oraz siły, jaką mają one w budowaniu tożsamości religijnej. Ukazanie roli świętych w historii Kościoła. Kształtowanie odpowiedzialności za realizację własnego powołania w wymiarze wspólnotowym.	VII. Wiara naszych ojcówDzieje Kościoła na przestrzeni wieków: początki chrześcijaństwa a i pierwsze prześladowania chrześcijan (apostołowie męczennicy, św. Szczepan, św. Ignacy Antiocheński) (E.I).	– podaje przykłady prześladowań chrześcijan (E.I.5)– opowiada o początkach chrześcijaństwa (E.I.I)– opowiada o życiu starożytnych chrześcijan (E.1.4)– opierając się na Nowym Testamencie, szczególnie na Dziejach Apostolskich, omawia rolę św. Piotra i św. Pawła u początków Kościoła (E.I.2)– wskazuje na kwestie związane ze spotkaniem świata pogańskiego i kultury antycznej z chrześcijaństwem (E.1.3).	– z szacunkiem odnosi się do Kościoła i jego historii [E.I.a]– modli się za Kościół i jego pasterzy (E.I.b).	Ocena wiedzy uczniów na temat Kościoła pierwotnego i jego prześladowań.Ocena aktywności na lekcji.Ocena wykonanych ilustracji oraz zredagowanej modlitwy.
27.	„Późno Cię umiłowałem..” - życie i dzieło św. Augustyna	Ukazanie roli wolności w życiu narodu, jak i w życiu osobistym. Budowanie świadomości dotyczącej znaczenia historii Kościoła, wagi poświęcenia oraz siły, jaką mają one w budowaniu tożsamości religijnej. Ukazanie roli świętych w historii Kościoła. Kształtowanie odpowiedzialności za realizację własnego powołania w wymiarze wspólnotowym.	Formowanie się Credo. Św. Augustyn (E.I).	– przytacza życiorys św. Augustyna (E.1.4)– opowiada o życiu starożytnych chrześcijan (E.1.4)– wskazuje ogólnie na proces formułowania prawd wiary (E.1.7)– opisuje związek między wiarą a Kościołem– wnioskuje, że bycie wierzącym jest odpowiedzialnym i wymagającym zadaniem– uzasadnia wpływ św. Augustyna na rozwój nauki.	– z szacunkiem odnosi się do Kościoła i jego historii (E.I.a)– planuje modlitwę za Kościół i jego pasterzy (E.I.b).	Ocena wypowiedzi uczniów prezentujących sylwetkę św. Augustyna.Observacja indywidualnych wypowiedzi uczniów na temat związku między wiarą a Kościołem.Ocena pracy domowej.

28.	Żyję we wspólnocie z innymi - wpływ zakonów na kulturę Europy	Ukazanie roli wolności w życiu narodu, jak i w życiu osobistym. Budowanie świadomości dotyczącej znaczenia historii Kościoła, wagi poświęcenia oraz siły, jaką mają one w budowaniu tożsamości religijnej. Ukazanie roli świętych w historii Kościoła. Kształtowanie odpowiedzialności za realizację własnego powołania w wymiarze wspólnotowym.	Różne rodzaje duchowości chrześcijańskiej (D.10). Kościół w średniowieczu: rola zakonów i klasztorów; działalność świętych: Benedykta i Franciszka oraz dzieło podjęte przez benedyktynów i franciszkanów (E.2). Współczesne życie zakonne (E.5).	– wymienia rodzaje duchowości chrześcijańskiej różnych epok i ich przedstawicieli (D.10.1)– opowiada o średniowiecznych zakonach i przybliża ich założycieli (E.2.2)– prezentuje rolę średniowiecznych zakonów i klasztorów (E.2.1)– charakteryzuje działalność zakonów i ich rolę w dziejach Kościoła (E.5.2).	– pogłębia własną duchowość (D.IO.a)– wzoruje się na duchowości św. Benedykta i św. Franciszka (E.2.c)– wspiera działalność zakonów duchowo i materialnie (E.5.b).	Rozmowa z oceną zasobu wiadomości ucznia o średniowiecznych zakonach i ich założycielach. Ocena uczniów prezentujących rolę średniowiecznych zakonów i klasztorów. Indywidualna ocena uczniów charakteryzujących działalność zakonów i ich rolę w dziejach Kościoła.
-----	---	--	---	---	--	--

29.	Uczestniczy my w liturgii Triduum Paschalnego	Przedstawienie czasu Triduum Paschalnego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła. Prowadzenie do świadomego uczestnictwa w obchodach roku liturgicznego – Triduum Paschalne.	VIII. Umocnieni duchem miłości - rok liturgicznySens i przesłanie Triduum Paschalnego (B.2).	– podaje sens i przesłanie Triduum Paschalnego (B.2)– podaje, że Triduum Paschalne jest szczególnym czasem pokuty i oczyszczenia serca (B.2)– podaje, kiedy Kościół obchodzi Triduum Paschalne (A.8)– wymienia wydarzenia poszczególnych dni Triduum Paschalnego (B.2)– rozróżnia liturgię poszczególnych dni Triduum Paschalnego (B.2)– charakteryzuje Triduum Paschalne w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1)– uzasadnia religijny wymiar Triduum Paschalne (B.2.4)– omawia liturgiczne formy świętowania Triduum Paschalnego (B.2.3).	– pogłębia własną pobożność (B.2.b)– pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c)– angażuje się w obchody Triduum Paschalnego (B.2.a)– jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego - Triduum Paschalne (B.2.c)– stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego (A.10.d).	Ocena wypowiedzi, ocena treści wniosków wypracowanych w trakcie pracy w grupach.
-----	---	---	--	---	--	--

30.	Odkupieńcza śmierć Chrystusa	Ukazania sensu i znaczenia zmartwychwstania Chrystusa (A.17). Kształtowanie życia w świetle prawdy o zmartwychwstaniu.	Najważniejsze wydarzenia publicznej działalności Jezusa i ich znaczenie (A.15).Męka i śmierć Jezusa oraz ich rozumienie w świetle wiary (A.16).	– nazywa, czym jest Nowe Przymierze– wyjaśnia znaczenie ofiary Chrystusa– wyjaśnia, że krzyż jest znakiem miłości– rozróżnia pojęcia: „chrystofania” i „epifania”– wskazuje, że ofiara Chrystusa uobecnia się podczas każdej Mszy Świętej– określa sens i znaczenie zmartwychwstania Chrystusa (A.17.1)– przyjmuje postawę wdzięczności Chrystusowi za dar odkupienia– wyraża wdzięczność Odkupicielowi poprzez odpowiedzialność życia wiary.	– rozwija postawę chrześcijańskiej nadziei (A.17.a)– kształtuje swoje życie w świetle prawdy o zmartwychwstaniu i w perspektywie życia wiecznego (A.17.b).	Wartościowanie wypowiedzi na temat najważniejszych wydarzeń publicznej działalności Jezusa.Ocena zaangażowania w pracę zespołową.Wartościowanie wypowiedzi w trakcie dyskusji na temat kształtowania życia w świetle prawdy o zmartwychwstaniu Jezusa.Opiniowanie pracy indywidualnej.Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach.Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach.
-----	------------------------------	--	---	---	--	--

LO/Tech Klasa III

PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ (dostosowany do wymiaru 1 godziny tygodniowo)z katechezy w zakresie **klasy III liceum i technikum**

do programu nr AZ-3-01/18 oraz AZ-4-01/18 i podręcznika nr AZ-33-01/18-RA-24/22 „W poszukiwaniu miłości społecznej”

pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ	POSTAWY UCZEŃ	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW
1.	Odkrywamy Boże Prawo	Ukazanie Boga mówiącego przez sumienie. Kształtowanie postawy wdzięczności za dar prawa naturalnego oraz objawionego.	A.26. Prawo naturalne i objawione.	- definiuje prawo moralne i łaskę Bożą jako niezbędną pomoc do zbawienia (A.26.1) , - wymienia i definiuje formy prawa moralnego (naturalne, objawione, prawa cywilne i kościelne) (A.26.2) , - przytacza teksty Pisma Świętego zawierające Dekalog , - podaje, że prawo naturalne pochodzi od Boga , - wymienia cechy prawa naturalnego , - objaśnia treść poznanych tekstów Pisma Świętego oraz nauczania Kościoła , - wyjaśnia, że prawo naturalne jest podstawą Prawa Bożego , - wskazuje na Jezusa, który wypełnia i udoskonala Prawo , - układa modlitwę dziękczynną za miłość Boga do człowieka wyrażoną w prawie naturalnym i objawionym.	- respektuje w życiu prawo naturalne i kieruje się prawem objawionym (A.26.a) , - jest przekonany, że prawo naturalne i objawione to wyraz miłości Boga do człowieka (A.26.b) , - stosuje w swoim życiu przykazanie miłości , - ocenia swoje zaangażowanie w życie sakramentalne.	Wartościowanie wypowiedzi w czasie rozmowy kierowanej. Indywidualna ocena analizy tekstu źródłowego i pracy w grupach. Ocena refleksji nad kształtowaniem właściwych postaw życia religijnego. Opiniowanie wniosków uczniów.

2.	Wolność i odpowiedzialność	Ukazanie wolności i odpowiedzialności jako miary dojrzałości człowieka. Kształtowanie umiejętności samooceny w obliczu świętości Boga.	C.2. Wolność znakiem obrazu Boga w człowieku, Wolność zakorzeniona w rozumie i woli. Wolność jako dążenie do prawdy i dobra.	- określa pojęcia: „wolność”, „odpowiedzialność”, - definiuje chrześcijańską wizję wolności (C.2.1) , - podaje tekst źródłowy , - podaje przykłady skutków niewłaściwego korzystania z wolności (C.2.5) , - opisuje zagrożenia związane z negacją prawdy objawionej (C.2.4) , - uzasadnia wartość niezależnej od podmiotu prawdy obiektywnej w życiu osoby i społeczności (C.2.3) , - wyjaśnia relacje pomiędzy wolnością a odpowiedzialnością (C.2.2) , - objaśnia związki pomiędzy walką z grzechem a umacnianiem wolności , - dowodzi, że Jezus jest drogą do wyzwolenia z grzechu.	- bierze odpowiedzialność za własne postępowanie (C.2.a) , - podejmuje trud samowychowania, podporządkowując się prawdzie, kierując się dobrem w znaczeniu chrześcijańskim (C.2.b) , - właściwie korzysta z daru wolności (C.2.c).	Wartościowanie wypowiedzi na temat wolności i odpowiedzialności. Ocena aktywności w czasie analizy opowiadania. Ocena treści wniosków wypracowanych w trakcie pracy zespołowej. Ocena współpracy uczniów podczas pracy w zespołach. Opiniowanie poprawności przedstawienia efektów pracy.	Ję w pi Zł m (s do pr zo he pr św "r m sk m pr et W ol
----	----------------------------	--	--	--	--	---	---

3.	Odkrywamy świat wartości	Ukazanie, że odkrywanie wartości jest darem i zadaniem chrześcijanina. Kształtowanie postawy prowadzącej do samowychowania.	C.2. Wolność znakiem obrazu Boga w człowieku, Wolność zakorzeniona w rozumie i woli. Wolność jako dążenie do prawdy i dobra, C.3. Kryteria oceny moralnej czynów ludzkich (przedmiot, cel, okoliczności).	- definiuje pojęcie: „wartość” , - wyjaśnia rolę hierarchii wartości w życiu człowieka , - objaśnia znaczenie krzewienia wartości zbawczych wśród ludzi , - określa specyfikę wartości chrześcijańskich , - charakteryzuje kryteria oceny moralnej czynu ludzkiego (C.3.2) , - analizuje teksty źródłowe , - uzasadnia znaczenie wartości ogólnoludzkich , - uzasadnia wartość, niezależnej od podmiotu, prawdy obiektywnej w życiu osoby i społeczności (C.2.3) , - uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych (C.3.3).	- planuje swój rozwój w oparciu o wartości moralne , - bierze odpowiedzialność za własne postępowanie (C.2.a) , - przyjmuje odpowiedzialność za dokonywanie wyborów opartych o naukę Chrystusa , - podejmuje trud samowychowania, podporządkowując się prawdzie, kierując się dobrem w znaczeniu chrześcijańskim (C.2.b) , - jest przekonany o konieczności respektowania obiektywnych norm moralnych (C.3.a).	Rozmowa z oceną aktywności. Sprawdzenie pracy domowej. Ocena odpowiedzi na pytania. Ocena wniosków uczniów. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnej. Ocena analizy tekstów biblijnych.	Ję w pi Zł m (s do pr zo he pr św "r m sk m pr et W ol
----	--------------------------	---	---	--	--	--	---

4.	Czyny dobre i złe – źródła moralności	Ukazanie źródła moralności czynów ludzkich. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za swoje czyny.	C.3. Kryteria oceny moralnej czynów ludzkich (przedmiot, cel, okoliczności).	- podaje tekst źródłowy , - wyjaśnia pojęcia: „czyn moralny”, „czyn dobry”, „czyn zły” , - podaje kryteria oceny moralnej czynów ludzkich (przedmiotu, celu, okoliczności) (C.3) , - wskazuje i opisuje skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych (C.3.4) , - wskazuje na Jezusa jako tego, który wybiera zawsze dobro , - analizuje swoje postępowanie w odniesieniu do Boga , - uzasadnia, że czyny ludzkie podlegają ocenie moralnej (C.3.1) , - charakteryzuje kryteria oceny moralnej czynu ludzkiego (C.3.2) , - uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych (C.3.3).	- przyjmuje odpowiedzialność za swoje czyny , - wnioskuje o potrzebie oparcia się w ocenie swojego zachowania o głos sumienia , - jest przekonany o konieczności respektowania norm moralnych (C.3.a) , - stara się podejmować czyny moralnie dobre (C.3.b).	Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Rozmowa z oceną aktywności. Ocena odpowiedzi na pytania. Opiniowanie wypowiedzi uczniów. Odpowiedź ustna na ocenę.	Ję w pi Zł m (s do pr zo he pr św "r m sk m pr et W ol
----	---------------------------------------	---	--	--	--	--	---

5.	Z Chrystusem wychowujemy nasze sumienia	Ukazanie Chrystusa wychowującego sumienie człowieka. Kształtowanie umiejętności korzystania ze sposobów służących formacji sumienia.	C.5. Sumienie i jego rodzaje. Zasady formacji sumienia.	- wymienia rodzaje sumienia (C.5.2) , - wymienia uniwersalne zasady formacji sumienia (c.5.4) , - podaje pojęcie sumienia zgodnie z Katechizmem Kościoła Katolickiego (C.5.1) , - objaśnia teksty Pisma Świętego oraz nauczania Kościoła dotyczące sumienia , - uzasadnia potrzebą formacji sumienia (C.5.3) , - określa, na czym polega formowanie sumienia , - analizuje, jak chrześcijanin formuje swoje sumienie , - wyjaśnia, z jakim działaniem związany jest dany rodzaj sumienia , - wskazuje sposoby pracy nad sumieniem.	- podejmuje wysiłek pracy nad formacją własnego sumienia (C.5.a) , - jest przekonany, że w formacji sumienia konieczne jest pogłębianie więzi z Chrystusem (C.5.b) , - ocenia sposób kształtowania własnego sumienia.	Rozmowa wartościująca wypowiedzi uczniów na temat sumienia. Ocena odpowiedzi na pytania. Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach. Wartościowanie wypowiedzi na temat kształtowania postawy odpowiedzialności za formację sumienia.	Ję w pi Zi m (s do pr zo he pr św "r m sk m pr et W ol
----	---	--	---	--	---	---	---

6.	Wybierać zgodnie z sumieniem	Ukazanie sumienia jako źródła działania moralnego. Kształtowanie umiejętności samooceny w obliczu świętości Boga.	C.5. Sumienie i jego rodzaje. Zasady formacji sumienia.	- definiuje, czym jest sumienie , - objaśnia rolę sumienia w życiu społecznym w świetle prawa Bożego , - wymienia uniwersalne zasady formacji sumienia (C.5.4) , - objaśnia teksty Pisma Świętego oraz nauczania Kościoła dotyczące sumienia , - określa, na czym polega formowanie sumienia , - uzasadnia potrzebą formacji sumienia (C.5.3) , - analizuje, jak chrześcijanin formuje swoje sumienie , - wyjaśnia, z jakim działaniem związany jest dany rodzaj sumienia , - wskazuje aspekty wychowania prawego sumienia , - analizuje postawę chrześcijanina o prawym sumieniu.	- podejmuje wysiłek pracy nad formacją własnego sumienia (C.5.a) , - jest przekonany, że w formacji sumienia konieczne jest pogłębianie więzi z Chrystusem (C.5.b) , - ocenia sposób kształtowania własnego sumienia.	Ocena wyników pracy w grupach. Ocena odpowiedzi na pytania. Wartościująca ocena w czasie dyskusji. Ocena wypowiedzi indywidualnej.	Ję w pi Zi m (s do pr zo he pr św "r m sk m pr et W ol
----	------------------------------	---	---	--	---	--	---

7.	Pierwszy upadek człowieka. Obietnica odkupienia	Ukazanie działania Bożego ukierunkowanego na ocalenie człowieka. Kształtowanie postawy odpowiedzialności i dbałości o swoje życie w tym życie duchowe.	A.12. Istota grzechu pierworodnego. Wolność i zniewolenie. Łaska Boga większa od grzechu człowieka. Jezus Chrystus, jedyny Syn Boży, Pan.	- wyjaśnia istotę grzechu pierwszych rodziców (A.12.1) ,- wymienia skutki grzechu pierworodnego ,- streszcza fragment Pisma Świętego dotyczący grzechu pierworodnego ,- wyjaśnia czym jest Protoewangelia (A.12.3) ,- podaje znaczenie tytułów mesjańskich (A.12.5) ,- wskazuje na Jezusa Chrystusa jako Odkupiciela człowieka ,- poprawnie interpretuje biblijną historię grzechu pierworodnego (A.12.2) ,- omawia działanie Boga ukierunkowane na ocalenie człowieka (A.12.4) ,- określa znaczenie sakramentu chrztu świętego ,- analizuje teksty źródłowe.	- kształtuje postawę odpowiedzialności i dbałości o swoje życie, w tym życie duchowe (A.12.a) ,- kształtuje w sobie postawę pokory, świadomości własnej grzeszności, ale również pragnienie jej przewyciężenia oraz zaufania Bogu (A.12.b) ,- kształtuje postawę posłuszeństwa Bogu (A.12.c).	Ocena analizy tekstu źródłowego. Wartościowanie wypowiedzi w trakcie rozmowy kierowanej. Obserwacja oceniająca śpiew. Ocena wiadomości w czasie odpowiedzi na „znikające pytania”. Rozmowa z oceną aktywności. Praca domowa.	Ję w pi Zł m (s do pr zo he pr św "r m sk m pr et W ol
----	---	--	---	---	---	--	---

8.	„Gdzie wzmógł się grzech, tam obficie rozlała się łaska” (Rz 5,20)	Ukazanie Boga, którego łaska jest większa od grzechu człowieka. Kształtowanie umiejętności samooceny, w obliczu świętości Boga.	A.12. Istota grzechu pierwotnego. Wolność i zniewolenie. Łaska Boga większa od grzechu człowieka. Jezus Chrystus, jedyny Syn Boży, Pan. C.7 Pojęcie grzechu – teologiczne rozróżnienie grzechów.	- definiuje pojęcie grzechu i rozróżnia grzechy według przedmiotu i ciężaru (C.7.1) , - objaśnia teksty Pisma Świętego oraz nauczania Kościoła dotyczące grzechu , - poprawnie planuje swój schemat robienia wiecznego rachunku sumienia , - określa, na czym polega formowanie sumienia , - omawia działanie Boga ukierunkowane na ocalenie człowieka (A.12.4) , - wzmacnia swoją wnikliwość i uwagę podczas słuchania wykładu , - analizuje pomocniczy tekst do robienia rachunku sumienia , - wzmacnia pragnienie pokonywania trudności w wierze.	- kształtuje w sobie postawę pokory, świadomości własnej grzeszności, ale również pragnie jej przezwyciężenia oraz zaufania Bogu (A.12.b) , - ocenia sposób kształtowania własnego sumienia , - kształtuje umiejętność samooceny w obliczu świętości Boga.	Ocena analizy tekstu źródłowego. Wartościowanie wypowiedzi w trakcie rozmowy kierowanej. Analiza oceniająca podczas słuchania wykładu. Rozmowa z oceną aktywności.	Ję w pi Zł m (s do pr zo he pr św "r m sk m pr et W ol
----	--	---	--	--	--	--	---

9.	Grzech przeciwko Duchowi Świętemu	Uświadomienie niebezpieczeństwa duchowego, jakie niesie ze sobą grzech przeciwko Duchowi Świętemu. Kształtowanie postawy wierności natchnieniom Ducha Świętego.	C.8. Grzech przeciwko Duchowi Świętemu.	- wyjaśnia, na czym polega grzech przeciwko Duchowi Świętemu (C.8.1) ,- wymienia grzechy przeciwko Duchowi Świętemu ,- analizuje teksty źródłowe ,- modli się do Ducha Świętego (C.8.b) ,- wskazuje zagrożenia pojawiające się podczas pracy nad sobą ,- dobiera najlepsze metody służące współpracy z Duchem Świętym.	- odczuwa potrzebę pogłębiania nauki Kościoła (C.8.a) ,- jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego (C.8.c) ,- przyjmuje odpowiedzialność za swoją postawę wiary.	Ocena analizy tekstu źródłowego. Wartościowanie wypowiedzi w trakcie rozmowy kierowanej. Obserwacja oceniająca zaangażowanie w śpiew. Rozmowa z oceną aktywności. Powtórzenie wiadomości. Odpowiedź ustna na ocenę. Powtórzenie wiadomości. Sprawdzian.	Ję w pi Zł m (s do pr zo he pr św "r m sk m pr et W ol
10.	Powołanie do szczęścia	Ukazanie, na czym polega realizowanie w życiu drogi błogosławieństw. Kształtowanie postawy posłuszeństwa Bogu.	C.1. Biblijne wzory posłuszeństwa (Abraham, Maryja), przykłady Świętych. Boskie pochodzenie pragnienia szczęścia. Chrześcijańska wizja szczęścia.	- podaje biblijne wzory posłuszeństwa (Abraham, Maryja), przykłady Świętych (C.1) ,- identyfikuje boskie pochodzenie pragnienia szczęścia ,- przytacza, czym jest chrześcijańska wizja szczęścia ,- charakteryzuje posłuszeństwo na wzór postaci biblijnych (C.1.1) ,- wskazuje we współczesnej kulturze zafałszowane wizje szczęścia (materialistyczny konsumpcjonizm, hedonizm) (C.1.3) ,- objaśnia, co oznacza życie według Ducha.	- kształtuje w sobie postawę posłuszeństwa Bogu (C.1.a) ,- dąży do szczęścia zgodnie z jego chrześcijańską wizją (C.1.b) ,- odrzuca postawy materialistycznego konsumpcjonizmu (C.1.c).	Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach. Opiniowanie pracy indywidualnej.	G pa cz kr sp zj sp po pr m E na hu m w

11.	Bądźcie doskonali – cnoty Boskie i kardynalne	Ukazanie cnót jako stałych dyspozycji umysłu i woli człowieka do pełnienia dobra. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za życie wiarą.	C.6. Cnoty Boskie i kardynalne.	- wymienia Cnoty Boskie i kardynalne (C.6.) , - definiuje, czym jest cnota , - podaje, kto pomaga człowiekowi rozwijać cnoty , - wyjaśnia, czym są cnoty (C.6.1) , - analizuje związki pomiędzy cnotami Boskimi a kardynalnymi (C.6.2) , - hierarchizuje cnoty i wskazuje praktyczne możliwości ich nabywania (C.6.3) , - uzasadnia potrzebę zaangażowania człowieka w rozwijanie cnót , - wyjaśnia rolę łaski Bożej w kształtowaniu cnót i charakteru człowieka.	- świadomie rozwija cnoty Boskie i kardynalne w relacjach z Bogiem i ludźmi (C.6.a) , - prowadzi życie według cnót (C.6.b) , - ocenia swoją współpracę z łaską Bożą.	Obserwacja indywidualnych wypowiedzi uczniów. Ocena pracy domowej. Wartościowanie wypowiedzi uczniów analizujących kształtowanie postawy odpowiedzialności za życie wiarą. Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach.	G pa cz kn sp zj sp po pr m E na hu m w
-----	---	---	---------------------------------	---	--	--	---

12.	Dar władzy w planach Bożych	Ukazanie potrzeby istnienia władzy. Kształtowanie postawy posłuszeństwa i szacunku wobec władzy.	C.13 IV Przykazanie Boże i jego konsekwencje: – obowiązki chrześcijanina wobec rodziców, przełożonych i państwa; – wyższość prawa Bożego nad prawem stanowionym; – władza w kontekście orędzia Ewangelii.	- wymienia konsekwencje IV przykazania Bożego (C.13) , - przytacza obowiązki chrześcijanina wobec przełożonych i państwa , - definiuje pojęcie władzy w kontekście orędzia Ewangelii , - omawia obowiązki chrześcijanina wobec władzy państwowej i przełożonych (C.13.4) , - interpretuje stosunek Jezusa do władzy (C.13.5) , - omawia obowiązki chrześcijanina wobec państwa (C.13.6) , - wskazuje, co powinno być celem dobrze sprawowanej władzy , - wyjaśnia dlaczego sprawowanie władzy wiąże się z odpowiedzialnością.	- przejawia postawę szacunku wobec rodziców i opiekunów (C.13.a) , - modli się za rodziców i opiekunów (C.13.b) , - okazuje szacunek wobec rządzących i swoich przełożonych (C.13.c).	Ocena pracy domowej. Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach. Rozmowa z oceną aktywności. Ocena odpowiedzi na pytania. Opiniowanie wypowiedzi uczniów.	G pa cz kr sp zj sp po pr m Eu na hu m w
-----	-----------------------------	--	---	---	---	---	--

13.	Osoba ludzka fundamentem życia społecznego	Ukazanie nauczania Kościoła na temat wartości i godności osoby ludzkiej. Kształtowanie umiejętności budowania relacji społecznych opartych na fundamencie personalizmu chrześcijańskiego.	C.16. VII i X Przykazanie Boże: Poszanowanie dóbr drugiego człowieka; – własność prywatna i wspólna; – sprawiedliwość i solidarność społeczna; – wpływ ustroju na życie człowieka; – wartość pracy człowieka; – troska o potrzebujących, uchodźców, walka z głodem na świecie.	- definiuje pojęcia: „szowinizm”, „antysemityzm”, „ksenofobia”, „rasizm” ,- podaje wpływ ustroju na życie człowieka , - definiuje pojęcie: „osoba” , - uzasadnia potrzebę zaangażowania się w sprawy społeczne w duchu Ewangelii (C.16.10) , - charakteryzuje naukę społeczną Pana Jezusa (C.16.1) , - wyjaśnia, do czego zobowiązany jest człowiek względem wspólnoty , - wyjaśnia, czym jest katolicka nauka społeczna (C.16.2) , - objaśnia personalistyczną koncepcję osoby ludzkiej.	- przyjmuje postawę odpowiedzialności za świat stworzony, siebie i drugiego człowieka (C.16.a) , - szanuje własność wspólną i prywatną (C.16.b) , - angażuje się w pomoc biednym, uchodźcom i potrzebującym (C.16.c) , - szanuje ludzką pracę (C.16.d.) , - kształtuje postawę sprawiedliwości i solidarności społecznej (C.16.e) , - troszczy się o dobro wspólne (C.16.f).	Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach. Rozmowa z oceną aktywności. Ocena odpowiedzi na pytania. Opiniowanie wypowiedzi uczniów.	G pa cz kn sp zj sp po pr m Eu na hu m w
-----	--	---	--	--	--	--	--

14.	Prawa i obowiązki człowieka we wspólnocie ludzkiej	Ukazanie praw i obowiązków istniejących w społeczności ludzkiej. Kształtowanie odpowiedzialnej postawy w wypełnianiu życiowych zadań.	E.12. Pojęcie dobra wspólnego. Zasada solidarności i pomocniczości.	- wymienia trzy podstawowe grupy praw społecznych , - przytacza zasadę dotyczącą poszanowania osoby ludzkiej , - podaje prawa, które powinny być szanowane we wspólnocie ludzkiej , - wyjaśnia, czego dotyczą prawa, które powinny być szanowane we wspólnocie ludzkiej , - odróżnia prawa od obowiązków , - stosuje „złotą zasadę” w życiu , - wskazuje na obowiązki człowieka we wspólnocie , - uzasadnia potrzebę stosowania prawa miłości we wspólnocie ludzkiej , - dowodzi słuszności praw społecznych.	- kształtuje postawę sprawiedliwości i solidarności społecznej (C.16.e) , - troszczy się o dobro wspólne (C.16.f) , - okazuje szacunek wobec rządzących i swoich przełożonych (C.13.c) , - angażuje się w życie społeczno-polityczne , - modli się o dobre wykonanie obowiązków.	Odpowiedź ustna na ocenę. Ocena analizy tekstów biblijnych. Wartościowanie wypowiedzi na temat praw i obowiązków człowieka. Opiniowanie wypowiedzi na temat wypełniania życiowych zadań. Ocena pracy indywidualnej.	G pa cz kn sp zj sp po pr m Eu na hu m w
-----	--	---	---	---	--	---	--

15.	Co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?	Ukazanie sensu życia ludzkiego. Kształtowanie postawy skierowanej na życie wieczne.	C.1. Biblijne wzory posłuszeństwa (Abraham, Maryja), przykłady Świętych. Boskie pochodzenie pragnienia szczęścia. Chrześcijańska wizja szczęścia.	- przytacza biblijne wzory posłuszeństwa (Abraham, Maryja), przykłady Świętych (C.1) ,- podaje, czym jest chrześcijańska wizja szczęścia ,- nazywa Jezusa drogą i prawdą ,- uzasadnia wartość posłuszeństwa Bogu (C.1.2) ,- wskazuje we współczesnej kulturze zafałszowane wizje szczęścia (materialistyczny konsumpcjonizm, hedonizm) (C.1.3) ,- wyjaśnia, co może uczynić, aby bezgranicznie zaufać Jezusowi.	- kształtuje w sobie postawę posłuszeństwa Bogu (C.1.a) ,- dąży do szczęścia zgodnie z jego chrześcijańską wizją (C.1.b) ,- odrzuca postawy materialistycznego konsumpcyjnego (C.1.c).	Odpowiedź ustna na ocenę. Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach. Autorefleksja na temat życia wiecznego.	G pa cz kn sp zj sp po pr m E na hu m w
16.	Błogosławieństwa drogą do życia w prawdzie i miłości	Ukazanie błogosławieństw jako drogi życia w prawdzie i miłości. Kształtowanie osobowości w oparciu o naukę błogosławieństw. Zachęcenie do przyjęcia odpowiedzialności za głoszenie Chrystusowego orędzia prawdy i miłości.	F.1. Świadectiono chrześcijańskiego o życia warunkiem głoszenia Ewangelii.	- przytacza świadectiono chrześcijańskiego życia jako warunek głoszenia Ewangelii (F.1) ,- wymienia Osiem Błogosławieństw ,- uzasadnia obowiązek dawania świadectiono przez uczniów Chrystusa (F.1.3) ,- wyjaśnia znaczenie Ośmiu Błogosławieństw ,- objaśnia fakt dopełnienia przez błogosławieństwa przykazań Bożych.	- daje świadectiono swojej wiary (F.1.a) ,- kształtuje w sobie postawę posłuszeństwa Bogu ,- analizuje, jak zrealizuje przesłanie Ośmiu Błogosławieństw w.	Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach. Rozmowa z oceną aktywności. Ocena odpowiedzi na pytania. Opiniowanie wypowiedzi uczniów. Utrwalenie materiału. Ewaluacja. Powtórzenie wiadomości. Sprawdzian.	G pa cz kn sp zj sp po pr m E na hu m w

17.	Odnowienie świata w Jezusie – paruzja	Ukazanie nauki o ponownym przyjsciu Jezusa na ziemie oraz Jego obecności w Kościele. Kształtowanie stałej gotowości na spotkanie z Chrystusem.	A.18. Wniebowstąpienie Jezusa. Jezus Chrystus obecny po prawicy Ojca i w swoim Kościele. Jezus Chrystus powróci w chwale. Sąd nad żywymi i umarłymi.	- definiuje czym jest paruzja , - wyjaśnia obecność Jezusa Chrystusa po prawicy Ojca i w swoim Kościele (A.18) , - wyjaśnia teksty Pisma Świętego dotyczące czasów ostatecznych , - poprawnie wyjaśnia znaczenie wstąpienia Jezusa do nieba i Jego jednoczesne pozostanie ze swoim Kościołem (A.18.1) , - prezentuje naukę Kościoła o końcu świata i sądzie ostatecznym (A.18.2).	- budzi w sobie postawę wdzięczności za obecność Jezusa w Kościele (A.18.a) , - kształtuje pragnienie podążania za Chrystusem w drodze do nieba (A.18.b) , - żyje ze świadomością spotkania z Chrystusem w dniu sądu (A.18.c).	Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach. Rozmowa z oceną aktywności. Ocena odpowiedzi na pytania.	Ję m lit lit R Z św ży
-----	---------------------------------------	--	--	---	--	--	---

18.	Kościół w tajemnicy Ducha Świętego	Ukazanie nauki o działaniu Ducha Świętego w Kościele oraz przedstawienie symboli i określeń Trzeciej Osoby Boskiej. Kształtowanie postawy wdzięczności za dar Ducha Świętego.	A.19. Trzecia Osoba Trójcy Świętej odkrywana poprzez imię, określenia i symbole. Obecność i działanie Ducha Świętego w historii zbawienia i w Kościele.	- definiuje kim jest Duch Święty , - wyjaśnia obecność Ducha Świętego w dziejach Kościoła , - czyta ze zrozumieniem teksty Pisma Świętego dotyczące Pięćdziesiątnicy , - podaje określenia i symbole Trzeciej Osoby Trójcy Świętej (A.19) , - przytacza działanie Ducha Świętego w historii zbawienia i w Kościele (A.19) , - wyjaśnia znaczenie Zesłania Ducha Świętego , - prezentuje naukę Kościoła o symbolach i określeniach Ducha Świętego , - opisuje imię, określenia i symbole Ducha Świętego (A.19.1) , - rozpoznaje w tekstach biblijnych, w historii Kościoła i w znakach czasu działanie Ducha Świętego (A.19.2).	- przyjmuje postawę wdzięczności za dar Ducha Świętego , - zobowiązuje się do rozwoju wspólnoty Kościoła ożywianego działaniem Ducha Bożego , - kształtuje osobistą relację z Duchem Świętym (A.19.a) , - umacnia się w przekonaniu o wiarygodności Boga, który spełnia swoje obietnice (A.19.b) , - współpracuje z darami Ducha Świętego (A.19.c).	Rozmowa z oceną aktywności. Sprawdzenie pracy domowej. Ocena odpowiedzi na pytania. Ocena wniosków uczniów. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnej. Ocena analizy tekstów biblijnych.	Ję m lit lit R Z św ży
-----	------------------------------------	---	---	--	---	--	---

19.	Kościół zrodzony w Sercu Ojca	Ukazanie prawdy o tym, że Kościół jest zrodzony w sercu Ojca. Misterium Kościoła (A.20). Kształtowanie postawy odpowiedzialności za Kościół.	A.20. Kościół zrodzony w sercu Ojca. Misterium Kościoła.	- definiuje, czym jest Kościół (A.20.1) ,- wymienia etapy powstania Kościoła ,- przytacza wydarzenia związane z powołaniem przez Boga Ludu Bożego ,- objaśnia, jak chrześcijanin może angażować się w życie wspólnoty parafialnej ,- charakteryzuje poszczególne etapy przygotowania i istnienia Kościoła (zapowiedziany, przygotowany, ustanowiony, ukazany i wypełniony) (A.20.2) ,- redaguje modlitwę dziękczynną za Kościół.	- kształtuje w sobie postawę wdzięczności Bogu za Kościół (A.20.a) ,- przyjmuje odpowiedzialność za rozwój wspólnoty parafialnej.	Ocena poprawności dialogu i włączania się w rozmowę. Ocena pracy domowej. Wartościowanie odpowiedzi na pytania. Ocena wniosków przedstawianych przez uczniów. Ocena ćwiczeń praktycznych. Ocena poprawności dialogu i włączania się w rozmowę.	Ję m lit lit R Zr św ży
20.	Kościół jako Nowy Lud Boży	Ukazanie Kościoła jako Ludu Bożego. Kształtowanie postawy zaangażowania w życie Kościoła.	A.21. Cechy Ludu Bożego.	- wylicza cechy Ludu Bożego (kapłański, prorocki, królewski) (A.21.1) ,- omawia cechy Ludu Bożego ,- wybiera sposób na realizację swojego uczestnictwa w funkcjach: kapłańskiej, prorockiej i królewskiej ,- analizuje naukę Kościoła mówiącą o Ludzie Bożym.	- włącza się w realizację kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji Kościoła (A.21.a) ,- umacnia swoją tożsamość jako osoby przynależnej do Ludu Bożego (A.21.b).	Sprawdzenie pracy domowej. Rozmowa z oceną aktywności. Ocena odpowiedzi na pytania. Opiniowanie wniosków uczniów. Ocena zaangażowania w pracy indywidualnej – kolaż. Wartościująca ocena w czasie dyskusji. Ocena wypowiedzi indywidualnych.	Ję m lit lit R Zr św ży

21.	Jestem odpowiedzialny za Kościół	Ukazanie Kościoła jako wspólnoty przynależnej do Chrystusa. Uświadomienie odpowiedzialności za Kościół.	A.22. Kościół jeden, święty, powszechny i apostołski. Powołanie i odpowiedzialność Papieża, biskupów, prezbiterów, świeckich i osób konsekrowanych.	- wylicza przymioty Kościoła (A.22.1) ,- wymienia zadania papieża, hierarchii Kościoła, osób konsekrowanych oraz świeckich we wspólnocie Kościoła ,- wymienia etapy powstania Kościoła ,- wyjaśnia specyfikę powołań, zadań i funkcji w Kościele, a także wynikającej z niej odpowiedzialności (A.22.2) ,- objaśnia czym charakteryzuje się Kościół jako wspólnota.	- kształtuje postawę szacunku dla osób pełniących urzędy i funkcje w Kościele (A.22.c) ,- utożsamia się ze wspólnotą Kościoła (A.22.a) ,- rozeznaje swoje miejsce w Kościele (A.22.b).	Ocena analizy tekstów biblijnych. Ocena odpowiedzi na pytania. Wartościująca ocena w czasie dyskusji. Ocena wypowiedzi indywidualnych.	Ję m lit lit R Zr św ży
-----	----------------------------------	---	---	---	--	--	--

22.	Głos Kościoła – przykazania kościelne	Ukazanie roli Pisma Świętego w powstawaniu przykazań kościelnych. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za wypełnianie przykazań.	A.27. Przykazania kościelne.	- zna przykazania kościelne (A.27) , - wymienia przykazania kościelne (A.27.1) , - uzasadnia wartość przykazań kościelnych dla wspólnoty (A.27.2) , - omawia sposób formowania przykazań kościelnych , - wnioskuje, że treść przykazań kościelnych wpływa z nauczania Pisma Świętego , - wskazuje na rolę przykazań kościelnych w pogłębianiu życia chrześcijańskiego , - dowodzi, że chrześcijanin powinien kształtować swoje życie zgodnie z nauczaniem Kościoła.	- wypełnia przykazania kościelne (A.27.a) , - umacnia swoje relacje z Bogiem poprzez wypełnianie przykazań kościelnych , - przyjmuje odpowiedzialność za kształtowanie życia według nauczania Kościoła.	Opiniowanie pracy indywidualnej. Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach.	Ję m lit lit R Z św ży
23.	Oddajmy chwałę Bogu – liturgia Kościoła	Ukazanie znaczenia liturgii w życiu chrześcijanina. Kształtowanie postawy świadomego uczestnictwa w liturgii Kościoła.	B.2. Celebransi liturgii Kościoła. Sposób celebracji liturgii Kościoła. Czas celebracji liturgii Kościoła. Miejsce celebracji liturgii Kościoła. Tradycje liturgiczne (obrządków).	- wyjaśnia znaczenie słowa: „liturgia” , - wymienia sposób celebracji liturgii Kościoła (B.2) , - podaje miejsce celebracji liturgii Kościoła , - wyjaśnia, kto, jak, kiedy i gdzie celebrować liturgię (B.2.1) , - wymienia obecnie używane w Kościele tradycje liturgiczne (B.2.2) , - analizuje teksty biblijne o liturgii.	- dostrzega w liturgii Kościoła drogę do przybliżenia się ku Panu Bogu i pomocy w osiągnięci doskonałości (B.2.a) , - okazuje szacunek wobec innych tradycji liturgicznych (obrządków) (B.2.b).	Ocena wyników pracy w grupach. Rozmowa z oceną aktywności. Praca domowa. Ocena odpowiedzi na pytania. Ocena wniosków uczniów. Wartościująca ocena w czasie dyskusji. Ocena wypowiedzi indywidualnych.	Ję m lit lit R Z św ży

24.	Wejść w „czas” Boga – układ roku liturgicznego	Ukazanie istoty oraz układu roku liturgicznego. Kształtowanie postawy zaangażowania w przeżywanie roku liturgicznego.	B.3. Istota roku liturgicznego. Układ roku liturgicznego. Niedziela jako czas świętowania z Panem Bogiem i rodziną.	- podaje układ roku liturgicznego (B.3.1) , - nazywa niedzielę czasem świętowania z Panem Bogiem i rodziną , - wymienia najważniejsze uroczystości i święta kościelne (B.3.2) , - omawia istotę roku liturgicznego jako rozwinięcia różnych aspektów jedyne go Misterium Paschalnego (B.3.1) , - opowiada jak Święta Rodzina, Pan Jezus i pierwsi chrześcijanie przestrzegali nakazów liturgicznych , - wyjaśnia jaką rolę pełni Triduum Paschalne w roku liturgicznym.	- angażuje się w obchody roku liturgicznego (B.3.a) , - pogłębia więź z Chrystusem (B.3.b) , - ma świadomość i przekonanie, że niedziela jest to czas radosnego świętowania z Bogiem i bliskimi (B.3.c).	Rozmowa z oceną aktywności. Ocena odpowiedzi na pytania. Ocena wniosków uczniów. Wartościująca ocena w czasie dyskusji. Ocena wypowiedzi indywidualnych.	Ję m lit lit R Zr św ży
-----	--	---	---	---	--	--	--

25.	Obowiązek świętowania dnia Pańskiego	Ukazanie niedzieli i innych dni świątecznych, jako dni łączności z Bogiem oraz ludźmi. Kształtowanie odpowiedzialności za właściwe świętowanie dnia Pańskiego.	C.12. III Przykazanie Boże: Stosunek Jezusa do szabatu; – zmartwychwstanie jako początek nowego czasu; biblijne uzasadnienie świętowania niedzieli; przeżywanie niedzieli w rodzinie.	- wymienia III przykazanie Boże (C.12) ,- nazywa zmartwychwstanie Chrystusa początkiem nowego czasu ,- podaje biblijne uzasadnienie świętowania niedzieli ,- wymienia zasady religijne obchodzenia szabatu przez Żydów (C.12.1) ,- omawia stosunek Jezusa do szabatu (C.12.2) ,- uzasadnia wyjątkowy charakter niedzieli dla chrześcijan (C.12.3) ,- omawia prawidłowe sposoby przeżywania niedzieli (C.12.4).	- angażuje się w życie Kościoła przez uczestnictwo w Eucharystii przynajmniej co niedzielę (C.12.a) ,- wyraża dezaprobatę dla zachowań sprzecznych z III przykazaniem (C.12.b) ,- angażuje się w rodzinne świętowanie niedzieli (C.12.c) ,- podejmuje starania o zachowanie świątecznego charakteru niedzieli w swojej rodzinie (C.12.d).	Rozmowa z oceną aktywności. Praca domowa. Ocena odpowiedzi na pytania. Wartościująca ocena w czasie dyskusji. Ocena wypowiedzi indywidualnych.	Ję m lit lit R Z św ży
26.	Sakramentalia – znaki, przez które spływa błogosławieństwo	Ukazanie roli sakramentaliów. Kształtowanie postawy okazywania szacunku wobec sakramentaliów.	B.8. Istota i charakterystyczne cechy sakramentaliów. Rodzaje sakramentaliów.	- definiuje, czym są sakramentalia ,- podaje charakterystyczne cechy sakramentaliów (B.8) ,- wymienia rodzaje sakramentaliów ,- omawia istotę sakramentaliów i wymienia ich cechy charakterystyczne (B.8.1) ,- wymienia formy pobożności ludowej (B.8.2) ,- wyjaśnia, w jakim celu ustanowiono sakramentalia ,- stwierdza, w jaki sposób należy odnosić się do rzeczy pobłogosławionych.	- jest przekonany o wartości sakramentaliów dla życia chrześcijańskiego (B.8.a) ,- okazuje szacunek wobec sakramentaliów (B.8.b) ,- docenia wartość pobożności ludowej (B.8.c).	Odpowiedź ustna na ocenę. Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach. Autorefleksja na temat sakramentaliów.	Ję m lit lit R Z św ży

27.	Maryja w Bożym zamyśle zbawienia	Ukazanie roli Maryi w Kościele i dziele zbawienia świata. Kształtowanie pobożności maryjnej.	A.23. Obcowanie świętych jako komunია dóbr duchowych oraz komunია Kościoła w niebie i na ziemi. Maryja zjednoczona ze swoim Synem; Wniebowzięcie NMP. B.10. Maryja w liturgii i w pobożności ludowej. Maryja w polskiej tradycji katolickiej.	- przytacza tekst Pisma Świętego mówiący o roli Maryi w dziele zbawienia świata , - identyfikuje posłuszeństwo Maryi względem planów Boga (A.14) , - opowiada historię Maryi (A.14.1) , - wyjaśnia rolę Maryi w życiu Kościoła, świata i chrześcijanina (A.14.1) , - wymienia i omawia cztery dogmaty maryjne (A.14.2).	- kształtowanie pobożności maryjnej (A.14.a) , - kształtowanie relacji matczynej z Matką Bożą (A.14.a).	Ocena współpracy uczniów podczas pracy w grupach. Ocena poprawności przedstawienia efektów pracy w grupach. Ocena analizy tekstów biblijnych.	Ję m lit lit R Zr św ży
28.	Modlitwa Pańska wzorem modlitwy chrześcijańskiej	Ukazanie Jezusa jako wzoru modlitwy. Kształtowanie umiejętności budowania relacji z Bogiem Ojcem.	D.14. Wzór modlitwy chrześcijańskiej. Treść Modlitwy Pańskiej.	- wymienia treść Modlitwy Pańskiej , - podaje, że Modlitwa Pańska jest wzorem modlitwy chrześcijańskiej (D.14) , - wskazuje okoliczności przekazania Modlitwy Pańskiej (D.14.1) , - omawia strukturę Modlitwy Pańskiej i jej siedem prośb (D.14.3) , - wymienia cechy modlitwy chrześcijańskiej (D.14.2) , - prezentuje znaczenie Modlitwy Pańskiej , - ukazuje związek Modlitwy Pańskiej z jednością Ludu Bożego (D.14.5).	- z szacunkiem odmawia Modlitwę Pańską jako tę, której nauczył Jezus Chrystus (D.14.a) , - poprzez wspólne odmawianie Modlitwy Pańskiej jednoczy się ze wspólnotą Kościoła (D.14.b) , - swoje codzienne życie uzgadnia z treścią Modlitwy Pańskiej (D.14.c).	Sprawdzenie pracy domowej. Ocena wyników pracy w grupach. Rozmowa z oceną aktywności. Ocena odpowiedzi na pytania. Wartościowanie wypowiedzi na temat modlitwy. Ocena postawy uczniów podczas modlitwy.	Ję m lit lit R Zr św ży

29.	Kościół powszechny i partykularny	Zapoznanie z widzialną rzeczywistością Kościoła powszechnego oraz partykularnego. Wzbudzenie troski o rzeczywistość Kościoła powszechnego i partykularnego.	E.8. Podstawy myśli ekumenicznej. Najważniejsze wyznania chrześcijańskie. Wprowadzenie w rzeczywistość Kościoła powszechnego i partykularnego.	- wymienia instytucje składające się na Kościół lokalny , - definiuje, czym jest Kościół , - wskazuje na rolę i pomoc Kościoła w kształtowaniu odpowiedzialnych postaw , - określa, w jaki sposób przyczynia się do rozwoju wiary we własnym środowisku , - wyjaśnia znaczenie poszczególnych struktur Kościoła lokalnego , - uzasadnia potrzebę rozwoju wiary we własnym środowisku.	- wyraża wdzięczność Bogu za pomoc Kościoła w kształtowaniu jego wiary , - przyjmuje postawę odpowiedzialności za rozwój wiary w środowisku Kościoła lokalnego , - włącza się w akcje ewangelizacyjne, apostołskie i charytatywne (E.8.e).	Rozmowa z oceną aktywności. Sprawdzenie pracy domowej. Ocena odpowiedzi na pytania. Ocena wniosków uczniów. Wartościowanie wypowiedzi indywidualnej. Ocena analizy tekstów biblijnych. Ocena zaangażowania w pracę grupową.	Ję m lit lit R Zr św ży
30.	Charyzmat w Kościele i dla Kościoła	Ukazanie roli charyzmatów dla wspólnoty Kościoła. Kształtowanie postawy otwartości na dary w służbie Kościołowi.	E.10. Charyzmat w Kościele i dla Kościoła.	- wyjaśnia, czym są charyzmaty w Kościele (E.10) , - podaje źródło charyzmatów , - wymienia kryteria rozeznawania darów charyzmatycznych , - wymienia charyzmaty (E.10.1) , - wyjaśnia specyfikę charyzmatów (E.10.1) , - wskazuje na związek między charyzmatem i urzędem w Kościele (E.10.2) , - wskazuje rolę charyzmatów w Kościele.	- odkrywa szczególne dary, którymi został obdarzony (E.10.a) , - rozwija posiadane zdolności i dary Ducha Świętego w służbie innym (E.10.b).	Ocena analizy tekstów biblijnych i źródłowych. Ocena zaangażowania w pracę grupową. Utrwalenie wiadomości. Ewaluacja. Powtórzenie wiadomości. Sprawdzian.	Ję m lit lit R Zr św ży

Tech Klasa IV

PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ (dostosowany do wymiaru 1 godziny tygodniowo)z katechezy w zakresie **klasy IV technikum**

do programu nr AZ-4-01/1 i podręcznika pt. „Świadectwo miłości społecznej” nr AZ-43w-01/1-5 (RA-63-01/10-RA-1/16)

pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Nr lekcji, temat	Cel (poznawczy)	Zadania	Treści	Procedury osiągania celów	Realizowane ścieżki międzyprzedmiotowe i korelacje z innymi przedmiotami	Przewidywane osiągnięcia
1. Co mam zrobić, aby osiągnąć życie wieczne?	Ukazanie sensu życia ludzkiego.	Kształtowanie postawy skierowanej na życie wieczne.	Wyjaśnienie definicji grzechu. Kształtowanie postawy naśladowania Jezusa.	Dyskusja, pogadanka, praca w grupach, niedokończone zdanie.	Wiedza o społeczeństwie: sens i cel życia: życie jako fundamentalna wartość, odpowiedzialność za własny rozwój. Edukacja filozoficzna: starożytne wezwanie: „Poznaj samego siebie” i zawsze aktualne pytania: Kim jestem? Dokąd zmierzam? Jaki jest sens życia ludzkiego?.	Definiuje pojęcie grzechu. Wymienia obowiązki człowieka wobec Stwórcy. Podaje przykłady naśladowania Jezusa. Wyjaśnia pojęcie „oddania się Jezusowi”. Wskazuje na potrzebę poznania Boga. Stwierdza, że Bóg pragnie szczęścia człowieka. Określa swoje zadanie, by osiągnąć życie wieczne.

2. Powołanie do szczęścia chrześcijańskie	Uświadomienie, że szczęście jest wpisane w naturę ludzką.	Kształtowanie postawy ufności wobec Jezusa, który jest źródłem szczęścia człowieka.	Przybliżenie i pomoc w wyjaśnianiu pojęcia szczęścia chrześcijańskiego. Ukazanie sensu i znaczenia błogosławieństw.	Pogadanka, wykład, dyskusja.	Edukacja filozoficzna: poszukiwanie szczęścia przez stulecia, koncepcja człowieka jako osoby szczęśliwej, istoty kochającej, rozumnej, wolnej, zdolnej do poznania prawdy i dążącej do dobra.	Podaje tekst źródłowy. Definiuje pojęcie powołania. Wyjaśnia pojęcie szczęścia. Uzasadnia sens i znaczenie błogosławieństw. Wskazuje na pragnienie szczęścia wpisane w naturę człowieka. Analizuje rolę Ducha Świętego w uświadamianiu powołania. Dowodzi, że Jezus jest Dawcą - Źródłem szczęścia ludzkiego.
3. Wolność i odpowiedzialność	Ukazanie wolności i odpowiedzialności jako miary dojrzałości człowieka.	Kształtowanie odpowiedzialnej postawy na drodze wyborów życiowych.	Wskazanie na związki pomiędzy odpowiedzialnością i wolnością. Przedstawienie postaci Jezusa jako drogi do wyzwolenia z grzechu.	Dyskusja, wykład, pogadanka, rozmowa kierowana, praca w grupach.	Język polski: tradycje literackie: konteksty biblijne i antyczne. Wartości: dobro, piękno, wolność i odpowiedzialność.	Podaje tekst źródłowy. Definiuje pojęcia: „wolność” i „odpowiedzialność”. Objaśnia związki pomiędzy walką z grzechem a umacnianiem wolności. Wskazuje na związki pomiędzy wolnością a odpowiedzialnością. Dowodzi, że Jezus jest drogą do wyzwolenia z grzechu.

4. Nauka Jezusa o miłości	Ukazanie nauki Jezusa o miłości.	Wskazanie na nierozzerwalność przykazań miłości Boga i bliźniego.	Koncentracja rozważań na nauce Jezusa o miłości. Zwrócenie uwagi na szczególną rolę miłości do nieprzyjaciół w nauczaniu Kościoła.	Analiza tekstu biblijnego, dyskusja, refleksja, rozmowa kierowana.	Edukacja filozoficzna: poszukiwanie szczęścia przez stulecia, koncepcja człowieka jako osoby szczęśliwej, istoty kochającej, rozumnej, wolnej, zdolnej do poznania prawdy i dążącej do dobra.	Przytacza tekst źródłowy. Podaje rodzaje miłości. Objaśnia, na czym polega miłość bliźniego. Streszcza naukę Jezusa o miłości. Uzasadnia potrzebę kierowania się w życiu miłością. Wskazuje teksty z Pisma Świętego, które mówią o miłości nieprzyjaciół. Dowodzi, że w Bogu odnajdujemy pełnię miłości. Ocenia swoje postępowanie w świetle miłości Boga.
5. Czyny dobre i złe źródła moralności	Ukazanie źródła moralności czynów ludzkich.	Kształtowanie postawy odpowiedzialności za swoje czyny.	Pomoc w określaniu czym jest czyn moralny, czyn dobry, czyn zły. Przedstawienie Jezusa jako Tego, który wybiera zawsze dobro.	Wykład, analiza tekstów, praca w grupach, rozmowa kierowana, dyskusja.	Język polski: tradycje literackie: konteksty biblijne i antyczne. Tematy: miłość, walka dobra ze złem. Wartości: prawda, dobro, piękno, wolność, odpowiedzialność. Edukacja filozoficzna: etyka chrześcijańska podstawowe założenia i zasady dobro i zło.	Podaje tekst źródłowy. Wyjaśnia pojęcia: czyn moralny, czyn dobry, czyn zły. Wnioskuje o potrzebie oparcia się na ocenę swojego zachowania o głos sumienia. Wskazuje Jezusa jako tego, który wybiera zawsze dobro. Analizuje swoje postępowanie w odniesieniu do Boga. Przyjmuje odpowiedzialność za swoje czyny.

6. Wybierać zgodnie z sumieniem	Ukazanie sumienia jako źródła działania moralnego.	Kształtowanie postawy odpowiedzialności za czyny.	Określenie roli sumienia w wyborach ludzkich. Ukazani roli sumienia w życiu społecznym w świetle Prawa Bożego.	Praca w grupach, analiza tekstu, rozmowa kierowana.	Wiedza o społeczeństwie: etyka życia zbiorowego, hierarchia wartości w życiu społecznym. Konflikty społeczne, harmonia społeczna. Edukacja filozoficzna: Sumienie i wartości w refleksji filozoficznej.	Definiuje, czym jest sumienie. Podaje sposoby formowania sumienia. Objasnia sumienie w życiu społecznym w świetle Prawa Bożego. Wskazuje aspekty wychowania prawego sumienia. Analizuje postawę chrześcijańską o prawym sumieniu.
7. Bądźcie doskonali cnoty i łaska	Ukazanie cnót jako stałych dyspozycji umysłu i woli człowieka do pełnienia dobra.	Kształtowanie postawy odpowiedzialności za życie wiarą.	Pomoc w określeniu znaczenia pojęcia cnoty. Ukazanie roli łaski Bożej w kształtowaniu cnót i charakteru człowieka.	Pogadanka, analiza tekstu źródłowego, rozmowa kierowana.	Język polski: wartości: prawda, dobro; wiara; sacrum i profanum. Literatura i kultura a wartości moralne. Wiedza o społeczeństwie: etyka życia zbiorowego. Edukacja filozoficzna: etyka chrześcijańska: podstawowe założenia i zasady.	Podaje znaczenie pojęcia cnoty. Wymienia cnoty kardynalne. Wyjaśnia rolę łaski Bożej w kształtowaniu cnót i charakteru człowieka. Określa cnoty teologalnych, Uzasadnia potrzebę zaangażowania człowieka w rozwijanie cnót. Ocenia swoją współpracę z łaską Bożą.

8. Miłosierdzie i grzech	Ukazanie tajemnicy grzechu w aspekcie daru wolności człowieka.	Uświadomienie miłości i miłosierdzia Boga względem człowieka.	Wskazanie i objaśnienie konsekwencji grzechu śmiertelnego. Uświadomienie uczniom konieczności korzystania z miłosierdzia Bożego.	Praca w grupach, rozmowa kierowana, analiza tekstów źródłowych, refleksja.	Język polski: tradycje literackie: konteksty biblijne. Wartości: prawda, dobro, piękno; wolność, odpowiedzialność. Motyw walki dobra ze złem. Chrystus w literaturze i kulturze. Edukacja czytelnicza i medialna: kryteria prawdziwości i wiarygodności przekazu medialnego. Działalność charytatywna Kościoła.	Przytacza plan Boga względem człowieka. Podaje skutki grzechu pierworodnego. Wymienia konsekwencje grzechu śmiertelnego. Objaśnia, kiedy człowiek popełnia grzech powszedni. Wyszczególnia wartości sakramentu pojednania i pokuty. Charakterystyka, w czym powinno się przejawiać nawrócenie człowieka. Wskazuje rolę Mesjasza w zbawieniu człowieka. Analizuje postawę człowieka w wykorzystaniu daru wolności.
9. Sprawiedliwość Boża	Ukazanie znaczenia cnoty sprawiedliwości w życiu chrześcijańskim.	Kształtowanie postawy sprawiedliwości w relacjach z drugim człowiekiem.	Pomoc w określeniu sprawiedliwości Bożej. Zachęcenie do pielęgnowania cnoty sprawiedliwości.	Praca w grupach, rozmowa kierowana.	Geografia: problemy współczesnego świata; sprawiedliwość a globalizacja. Wiedza o społeczeństwie: etyka w życiu publicznym. Wybrane zagadnienia z etyki życia społecznego.	Przytacza teksty biblijne dotyczące sprawiedliwości. Wyjaśnia na czym polega sprawiedliwość w życiu człowieka. Określa cechy relacji względem Boga i człowieka. Wskazuje właściwe spojrzenie na cnotę sprawiedliwości. Dowodzi słuszności postępowania według przykazania miłości. Analizuje teksty źródłowe.

10. Modlitwa dar przyjaźni człowieka z Bogiem	Ukazanie wartości modlitwy jako daru przyjaźni człowieka z Bogiem.	Kształtowanie postawy zaufania wobec Boga.	Przybliżenie modlitwy jako szczególnej relacji człowieka do Boga. Wskazanie na modlitwę jako element przyjaźni człowieka z Bogiem.	Słoneczko, dialog, praca w grupach, tworzenie akrostychu, słuchanie nagranego tekstu.	Język polski: przykłady modlitw z literatury polskiej i klasycznej. Wiedza o społeczeństwie: etyka życia zbiorowego, hierarchia wartości w życiu społecznym. Konflikty społeczne, harmonia społeczna. Edukacja filozoficzna: Sumienie i wartości w refleksji filozoficznej. Wartości w ujęciu różnych kierunków filozoficznych. Miejsce Boga w życiu człowieka i kontakt z Nim w ujęciu różnych kierunków filozoficznych. Uczestnictwo w kulturze: kultura wysoka i masowa. Wartość języka. Język a sposób myślenia i postępowania.	Podaje, czym jest modlitwa jako dar. Wyjaśnia znaczenie przyjaźni w relacjach międzyosobowych. Objaśnia, że modlitwa jest szczególną relacją człowieka do Boga. Uzasadnia dlaczego warto budować przyjaźń z Bogiem na modlitwie. Przyjmuje odpowiedzialność za kształtowanie swego życia na fundamentach modlitwy rozumianej jako więź przyjaźni człowieka z Bogiem.
--	--	---	--	--	--	---

11. Jezus uczy nas modlitwy	Ukazanie Jezusa jako wzoru modlitwy.	Zwrócenie uwagi na piękno i istotę modlitwy „Ojcze nasz”.	Wskazanie na Jezusa, który uczy nas modlitwy. Przedstawia modlitwę Jezusa z Pisma Świętego.	Analiza tekstu, praca w grupach, rozmowa kierowana.	Język polski: przykłady modlitw z literatury polskiej i klasycznej. Wiedza o społeczeństwie: etyka życia zbiorowego, hierarchia wartości w życiu społecznym. Konflikty społeczne, harmonia społeczna. Edukacja filozoficzna: Sumienie i wartości w refleksji filozoficznej. Wartości w ujęciu różnych kierunków filozoficznych. Miejsce Boga w życiu człowieka i kontakt z Nim w ujęciu różnych kierunków filozoficznych. Wychowanie do życia w rodzinie: znaczenie modlitwy dla rodziny.	Podaje, jakiej modlitwą nauczył nas Jezus. Przytacza tę modlitwę z Pisma Świętego. Wyjaśnia, co to znaczy, że możemy zwracać się do Boga „Ojcze”. Objaśnia wezwania zawarte w modlitwie „Ojcze nasz”. Wskazuje na modlitwę Jezusa jako wzór. Określa nauczanie Jezusa o modlitwie, Uzasadnia konieczność modlitwy. Przyjmuje odpowiedzialność za postawę modlitewną
-----------------------------	--------------------------------------	---	---	---	---	---

12. Dekalog darem Boga dla człowieka	Uświadomienie, że Dekalog został ofiarowany człowiekowi i jest niezmiennie aktualny i normuje nasze postępowanie.	Kształtowanie postawy szacunku dla prawa Dekalogu.	Ukazanie Dekalogu jako fundamentu życia chrześcijanina. Przedstawienie Dekalogu jako prawa moralnego niezmiennego.	Wykład, analiza tekstu źródłowego, „słoneczko”, praca w grupach, niedokończone zdania.	Historia: Wartości chrześcijańskie w dziejach i we współczesnym świecie. Związek chrześcijaństwa z dziejami Izraela. Wiedza o społeczeństwie: wartości chrześcijańskie we współczesnym społeczeństwie. Zagrożenia ze strony ideologii.	Wymienia 10 przykazań Bożych. Podaje, że Dekalog stoi w obrębie wartości. Wyjaśnia, że normy moralne pozostają przez wieki niezmiennie. Stwierdza, że Dekalog jest bezinteresownym darem miłości Boga. Wskazuje na autorstwo Boga objawiającego swoją wolę człowiekowi. Przyjmuje odpowiedzialność za stosowanie Dekalogu w życiu osobistym i społecznym.
13. Obowiązek świętowania Dnia Pańskiego	Ukazanie niedzieli jako Dnia Pańskiego.	Kształtowanie postawy uczestnictwa we Mszy Świętej.	Ukazanie konieczności budowania więzi podczas świątecznego odpoczynku. Wyjaśnienie znaczenia uczestnictwa we Mszy Świętej.	Praca w grupach, pogadanka, praca z tekstem biblijnym, ankieta.	Uczestnictwo w kulturze: okresy roku kościelnego w literaturze i kulturze. Zwyczaje regionalne i rodzinne. Wychowanie do życia w rodzinie: okresy roku kościelnego w życiu rodziny. Edukacja czytelnicza i medialna: przekaz medialny na temat świąt katolickich. Edukacja europejska: ochrona dnia świętego w ustawodawstwie europejskim.	Przytacza teksty z Pisma Świętego mówiące o budowaniu więzi podczas świątecznego odpoczynku. Identyfikuje obecność Chrystusa we Mszy Świętej z Jego obietnicą. Wymienia różne formy świętowania chrześcijańskiego. Wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie celebrować niedzielą Eucharystię. Uzasadnia znaczenie uczestnictwa we Mszy Świętej.

14. Szacunek okazywany rodzicom	Ukazanie, że zaufanie i posłuszeństw o okazywane rodzicom stają się szkołą posłuszeństw a Bogu.	Kształtowanie postawy szacunku i czci wobec rodziców.	Wskazanie sposobów okazywania czci i szacunku wobec rodziców.	Opowiadanie, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, praca z podręcznikiem.	Wiedza o społeczeństwie: kształtowanie więzi w rodzinie. Rola miłości. Edukacja filozoficzna: naturalne i kulturowe środowisko człowieka. Człowiek w relacji z drugim człowiekiem i ze wspólnotami.	Przytacza teksty biblijne dotyczące IV przykazania. Wyjaśnia, jak należy okazywać czcść i szacunek rodzicom. Uzasadnia, że szacunek dzieci wobec rodziców sprzyja wewnętrznej harmonii życia – rodzinnego właściwemu ich wychowaniu. Wskazuje na obowiązek szanowania rodziców. Dowodzi, że Święta Rodzina z Nazaretu wzorem zachowywania IV przykazania. Przyjmuje odpowiedzialność za rodziców w czasie choroby i starości.
15. Poszanowanie nie godności i życia człowieka	Ukazanie poszanowania a godności i życia człowieka.	Kształtowanie postawy szacunku wobec życia swojego i bliźniego.	Przybliżenie nauki Pisma Świętego i Kościoła na temat piątego przykazania Dekalogu: „Nie zabijaj”.	Opowiadanie, burza mózgów, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, praca w grupach, plakat, ankieta.	Wiedza o społeczeństwie: życie jako fundamentalna wartość, kryteria dojrzałej osobowości i odpowiedzialności za własny rozwój, etyka w życiu publicznym. Edukacja czytelnicza i medialna: media jako środki promowania godności każdego człowieka.	Przytacza teksty biblijne mówiące o piątym przykazaniu „Nie zabijaj”. Podaje na czym polega poszanowanie godności ludzkiej. Wyjaśnia, czym polega fundamentalne prawo do życia. Wskazuje, tylko Bóg jest dawcą życia i tylko On może odebrać. Ocenia w sobie pragnienie poszanowania godności własnej i bliźniego.

16. Powołanie do czystości	Ukazanie znaczenia cnoty czystości w życiu chrześcijanina.	Kształtowanie postawy szacunku wobec płciowości.	Wskazanie na szacunek wobec własnego ciała. Przedstawienie form realizacji czystości chrześcijańskiej.	Pogadanka, słoneczko skojarzeń, rozmowa kierowana, analiza tekstu źródłowego.	Wiedza o społeczeństwie: odpowiedzialność za własny rozwój, związek między aktywnością seksualną a miłością i odpowiedzialnością za siebie i innych, wpływ mass mediów. Edukacja prozdrowotna: zachowania sprzyjające i zagrażające zdrowiu podejmowanie odpowiedzialnych wyborów.	Nazywa, czym jest cnota czystości. Podaje różne formy realizacji czystości. Wyjaśnia znaczenie czystości w życiu człowieka. Wskazuje na potrzeby życia w czystości. Uzasadnia, że czystość umacnia więź z Bogiem. Analizuje naukę Kościoła na temat czystości.
17. Poszanowanie własności prywatnej i społecznej	Ukazanie prawdy VII przykazania Dekalogu.	Kształtowanie postawy uczciwości, poszanowania własności prywatnej i społecznej.	Wyjaśnienie treści VII przykazania. Wskazanie na sposoby kształtowania postawy uczciwości.	Rozmowa kierowana, metaplan, mini wykład.	Edukacja filozoficzna: rozmaite szkoły filozoficzne wobec zagadnień własności prywatnej i społecznej. Edukacja regionalna: dziedzictwo kulturowe i materialne w regionie.	Podaje treść VII przykazania. Wymienia wykroczenia przeciwko siódmemu przykazaniu. Streszcza naukę Kościoła dotyczącą przykazania. Wyjaśnia, na czym polega przestrzeganie VII przykazania. Analizuje znaczenie słów „wartość prywatna” i „wartość społeczna”. Określa sposoby kształtowania postawy uczciwości.

18. Dawać świadectwo prawdzie	Pogłębienie prawdy Bożej zawartej w VIII przykazaniu.	Wezwanie do życia w prawdzie i dawania świadectwa prawdzie.	Przedstawienie nauki Chrystusa o prawdzie. Przybliżenie sposobów kształtowania postawy prawdy.	Rozmowa kierowana, praca w grupach, analiza tekstów biblijnych.	Język polski: prawda, dobro konteksty biblijne i antyczne. Chrystus w literaturze i kulturze. Uczestnictwo w kulturze: kultura prawdy i miłości. Edukacja filozoficzna: klasyczna definicja prawdy, poszukiwanie prawdy przez stulecia. Moralność, koncepcja człowieka jako osoby zdolnej do poznania prawdy i dążącej do dobra.	Podaje treść VIII przykazania. Nazywa Jezusa „Prawdą”. Wymienia wykroczenia przeciwko prawdzie. Streszcza naukę Chrystusa o prawdzie. Wyjaśnia znaczenie słowa prawda. Określa sposoby kształtowania postawy prawdy. Wskazuje na możliwości dawania świadectwa prawdzie.
19. Kościół w tajemnicy Ducha Świętego	Ukazanie roli Ducha Świętego w powstaniu, życiu i misji Kościoła.	Kształtowanie postawy otwartości na działanie Ducha Świętego.	Wyjaśnienie roli Ducha Świętego w życiu Kościoła i chrześcijanina. Motywacja do postawy zaangażowania w Kościele.	Rozmowa kierowana, medytacja, pogadanka, analiza tekstu źródłowego, wykład.	Historia: periodyzacja dziejów i pojęcie czasu w historii, powstanie chrześcijaństwa i pierwsze wieki jego rozwoju. Edukacja europejska: zasady ładu europejskiego opartego na wspólnej podstawie cywilizacyjnej: filozofii greckiej, prawie rzymskim i Biblii.	Podaje, kiedy i w jakich okolicznościach nastąpiło zesłanie Ducha Świętego. Wyjaśnia, na czym polegała przemiana Apostołów po zesłaniu Ducha Świętego. Streszcza, w jaki sposób Duch Święty działa w życiu Kościoła. Charakteryzuje jaką rolę Ducha Świętego w życiu Kościoła i chrześcijanina. Określa swoją postawę zaangażowania w Kościele.

20. Nauczyciel ski Urząd Kościoła	Ukazanie pochodzenia władzy od Boga i przekazanie jej następcom.	Kształtowanie postawy wdzięczności za dar wiernego przekazywania depozytu wiary.	Pomoc w określeniu słów: dogmat i władza. Przedstawienie zadań Urzędu Nauczycielskiego Kościoła.	Wykład, rozmowa kierowana, dyskusja, burza mózgów, analiza tekstów.	Geografia: źródła konfliktów i sposoby ich rozwiązywania. Historia: Kościół i chrześcijaństwo w dziejach Europy.	Definiuje słowa: do i władza. Podaje, k Chrystus powierzył władzę nauczania. Objaśnia, na czym polega „wielki naka misyjny”. Wskazuje zakres władzy prorockiej, kapłańs królewskiej. Określ tworzy Kolegium Biskupów. Charakteryzuje za Urzędu Nauczycielskiego Kościoła.
21. Początek Kościoła na ziemiach polskich	Ukazanie sytuacji społeczno-po litycznej i przyczyn chrztu Polski.	Kształtowanie postawy odpowiedzialno ści za dar wiary.	Ukazanie wartości płynących z faktu przyjęcia chrztu przez Polskę.	Analiza tekstu, rozmowa kierowana, dyskusja.	Historia: periodyzacja dziejów i pojęcie czasu w historii, powstanie chrześcijaństwa i pierwsze wieki jego rozwoju na ziemiach polskich.	Podaje datę przyję chrztu przez Polskę Wymienia korzyści płynące z faktu przyjęcia chrztu prz Polskę. Wyjaśnia, o dla niezależności P w Europie zrobił Bolesław Chrobry. Uzasadnia znaczenie dla Kościoła w Pols Zjazdu Gnieźnieńskiego.

22. Rola Prymasa Stefana Wyszyńskiego w dziejach narodu polskiego	Ukazanie postaci Prymasa Tysiąclecia oraz jego zasług dla Kościoła i narodu polskiego.	Kształtowanie postawy patriotyzmu.	Wskazanie najważniejszych wydarzeń z życia kardynała Wyszyńskiego. Przedstawienie kardynała Stefana Wyszyńskiego jako wychowawcy i męża stanu.	Praca w zespołach, czytanie z podziałem na role, pogadanka, praca z tekstem, rozmowa kierowana.	Historia: walka o wolność narodu polskiego. Polska lat osiemdziesiątych, proces budowy III Rzeczypospolitej. Wiedza o społeczeństwie: rola autorytetu w życiu człowieka oraz właściwy jego wybór.	Wymienia najważniejsze wydarzenia z życia kardynała Wyszyńskiego. Streszcza słowa Chrystusa o prześladowaniach Kościoła. Określa sytuację społeczno-polityczną w Polsce po II wojnie światowej. Charakteryzuje rolę Prymasa jako budowniczego i obrońcę Kościoła. Wskazuje na kardynała Stefana Wyszyńskiego jako wychowawcę i męża stanu. Przyjmuje odpowiedzialność za swoje postępowanie w społeczności parafialnej.
---	--	------------------------------------	--	---	---	---

23. Stosunek Kościoła do państwa	Ukazanie relacji istniejących pomiędzy państwem a Kościołem.	Kształtowanie postawy zaangażowania się na rzecz służby ojczyźnie.	Pomoc w określeniu czym jest władza i od kogo pochodzi. Motywacja do odpowiedzialnej postawy wobec państwa i Kościoła.	Wykład, praca w grupach, ekspozycja, burza mózgów, autorefleksja.	Wiedza o społeczeństwie: jednostka grupa, społeczeństwo. Struktura życia społecznego. Wzory obywatelskiego działania, rola interesów grupowych. Polityka: prawa i obowiązki, cnoty obywatelskie, kultura polityczna. Prawo: prawa człowieka jako istoty ludzkiej w świetle dokumentów międzynarodowych.	Podaje, kim jest człowiek w świetle tajemnicy Objawienia. Wyjaśnia pojęcie „władza”. Wskazuje Bóg ustanowił władzę. Uzasadnia dlaczego Kościół poddaje ocenę moralnej postępowości władzy. Dowodzi o potrzebie tworzenia władzy państwowej. Stwierdza potrzebę pomocy i wzajemnego dialogu między Kościołem a państwem. Przyjmuje odpowiedzialność za jaką jest władza. Określa swoją postawę wobec państwa i Kościoła.
24. Osoba ludzka fundamentem życia społecznego	Ukazanie człowieka jako „fundamentu” życia społecznego.	Kształtowanie postawy szacunku dla każdego człowieka.	Ukazanie związku godności człowieka z życiem społecznym.	Praca z tekstem źródłowym, dyskusja, rozmowa kierowana.	Wiedza o społeczeństwie: etyka życia zbiorowego, jednostka we wspólnocie. Podstawy przedsiębiorczości: potrzeby cele działalności gospodarczej, indywidualne i społeczne, hierarchia potrzeb.	Podaje, jaki jest związek godności człowieka z życiem społecznym. Wyjaśnia, na czym polega zasada pomocniczości, dobro wspólnego, solidarność. Wskazuje, kim jest człowiek. Analizuje Pisma Świętego Mt 20,1-16. Określa wartość życia społecznego.

25. Prawa i obowiązki człowieka we wspólnocie ludzkiej	Ukazanie praw i obowiązków istniejących w społeczności ludzkiej.	Kształtowanie odpowiedzialnej postawy w wypełnianiu życiowych zadań.	Zachęcenie do zapoznania się z prawami i obowiązkami człowieka we wspólnocie. Uświadomienie konieczności kierowania się określonymi prawami w społeczeństwie.	Pogadanka, metoda skojarzeń, analiza tekstu źródłowego, rozmowa kierowana.	Wiedza o społeczeństwie: jednostka grupa -społeczeństwo, moje miejsce w społeczeństwie patriotyzm. Edukacja filozoficzna: człowiek jako byt osobowy. Główne koncepcje człowieka. Człowiek w relacji z drugim człowiekiem i wspólnotami.	Wymienia trzy podstawowe grupy społecznych. Wyjaśnia, czego dotyczą te grupy. Rozróżnia prawa i obowiązki. Stosuje „złotą zasadę” w życiu. Wskazuje na obowiązki człowieka we wspólnocie. Uzasadnia potrzebę stosowania prawa miłości we wspólnocie ludzkiej. Dowodzi słuszności praw społecznych.
26. Godność pracy ludzkiej	Ukazanie godności ludzkiej pracy.	Kształtowanie postawy odpowiedzialnego i rzetelnego wypełniania obowiązków.	Koncentracja rozważań na godności ludzkiej pracy. Motywacja kształtowania postawy odpowiedzialności za swoją pracę.	Pogadanka, praca w grupach, rozmowa kierowana, analiza tekstu źródłowego.	Język polski: ogólne pojęcie pracy ludzkiej i godności człowieka w kontekście pracy. Wartości: ojczyzna, społeczeństwo, jednostka, odpowiedzialność. Praca w literaturze i kulturze. Wiedza o społeczeństwie: społeczeństwo polskie we współczesnym świecie i jego problemy, godność pracy, bezrobocie. Podstawy przedsiębiorczości: formy i systemy wynagradzania. Skutki ekonomiczne działań podatkowych. Tworzenie nowych miejsc pracy bezrobocie i sposoby jego ograniczania.	Podaje, z czego wypływa godność ludzkiej pracy. Wymienia uprawnienia ludzi pracy. Wyjaśnia pojęcie: „człowiek podmiotem pracy”. Streszcza fragmenty encykliki „Laborem exercens” dotyczącej uprawnień ludzi pracy. Uzasadnia, w jaki sposób praca kształtuje życie rodzinne i społeczne człowieka. Określa rolę odpowiedzialnych za pracę. Analizuje własną postawę wobec pracy ludzkiej. Przyjmuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę.

27. Człowiek wobec przyrody i środowiska	Kształtowanie postawy odpowiedzialności za środowisko.	Uświadomienie prawdy o tym, że Bóg jest stwórcą całego świata.	Wskazanie na obowiązki i zadania w dziedzinie ochrony przyrody. Zachęcenie uczniów do dbania o przyrodę i środowisko.	Dyskusja, pogadanka, praca w grupach, rozmowa kierowana, ekspozycja.	Biologia: działania człowieka w środowisku przyrodniczym i ich konsekwencje. Geografia: Ziemia jako część Wszechświata, Ziemia jako środowisko życia. Kultura spędzania czasu wolnego: (edukacje: ekologiczna, czytelnicza i medialna).	Wylicza swoje obowiązki i zadania w dziedzinie ochrony przyrody. Wyjaśnia pojęcie „ekologia” i „ekologia człowieka”. Wskazuje na teksty Pisma Świętego o stworzeniu świata. Uzasadnia konieczność dbania o przyrodę i środowisko. Analizuje współdziałanie Boga i człowieka w świecie.
28. Odnowienie świata w Jezusie paruzja	Ukazanie nauki Kościoła o ponownym przyjściu Jezusa na ziemię.	Kształtowanie stałej gotowości na spotkanie z Chrystusem.	Pomoc w kształtowaniu postawy oczekiwania i czuwania na powtórne przyjście Jezusa na ziemię.	Rozmowa kierowana, dyskusja, analiza tekstu źródłowego, praca w grupach.	Wiedza o społeczeństwie: sens i cel życia: życie jako fundamentalna wartość, odpowiedzialność za własny rozwój. Edukacja filozoficzna: starożytne wezwanie: „Poznaj samego siebie” i zawsze aktualne pytania: Kim jestem? Dokąd zmierzam? Jaki jest sens życia ludzkiego?.	Podaje definicję słowa „paruzja”. Wyjaśnia znaczenie przyjścia Jezusa na świat. Uzasadnia, dlaczego człowiek wierzący powinien czuwać. Charakteryzuje, na czym powinno polegać czuwanie. Analizuje teksty źródłowe. Okazuje swoją gotowość na spotkanie z Chrystusem.

29. Uroczystość Bożego Narodzenia	Ukazane prawdy o Wcieleniu Słowa Przedwiecznego.	Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za wcielenie Jezusa.	Koncentracja rozważań na tajemnicy Wcielenia Syna Bożego. Motywacja do czynnego przeżywania świąt Bożego Narodzenia.	Metoda poszukująca, praca w grupach, wykład, analiza tekstu źródłowego, śpiew, ekspozycja.	Uczestnictwo w kulturze: okresy roku kościelnego w literaturze i kulturze. Zwyczaje regionalne i rodzinne. Wychowanie do życia w rodzinie: okresy roku kościelnego w życiu rodziny. Edukacja czytelnicza i medialna: przekaz medialny na temat świąt katolickich. Edukacja europejska: okresy roku kościelnego i święta kościelne w literaturze i kulturze różnych krajów Europy.	Przytacza treści Pięć Świętego ukazujące prawdę o Wcieleniu. Podaje wiek, w którym ustanowiono uroczystość Narodzenia Pańskiego. Wyjaśnia, od czego zależy owocne przeżycie Bożego Narodzenia. Przyjmuje odpowiedzialność za kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za Jego Syna. Określa swoją postawę względem przeżywania świąt Bożego Narodzenia.
30. Zmartwychwstały Chrystus Zbawicielom świata	Ukazanie istoty Zmartwychwstania Pana Jezusa.	Kształtowanie postawy wdzięczności Chrystusowi za Jego mękę, śmierć i zmartwychwstanie.	Przybliżenie nauki Kościoła o Chrystusie Zbawicielu świata. Wskazanie na ofiarę Chrystusa jako źródła szczęścia wiecznego.	Rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, dyskusja panelowa, plakat, ekspozycja.	Uczestnictwo w kulturze: okresy roku kościelnego w literaturze i kulturze. Zwyczaje regionalne i rodzinne. Wychowanie do życia w rodzinie: okresy roku kościelnego w życiu rodziny. Edukacja czytelnicza i medialna: przekaz medialny na temat świąt katolickich. Edukacja europejska: okresy roku kościelnego i święta kościelne w literaturze i kulturze różnych krajów Europy.	Podaje, kiedy Pan Jezus zmartwychwstał. Wymienia, jakie skutki ma dla naszego życia zmartwychwstanie Chrystusa. Wyjaśnia znaczenie zmartwychwstania Jezusa dla człowieka wierzącego. Analizuje prawdę, że każda śmierć jest uobecnieniem męki i zmartwychwstania Jezusa. Przyjmuje odpowiedzialność za świadczenie słów czynem o Zmartwychwstałym Chrystusie.

LO Klasa IV / V Tech

PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ (dostosowany do wymiaru 1 godziny tygodniowo)z katechezy w zakresie **klasy IV liceum i V technikum**

do programu nr AZ-3-01/18 i AZ-4-01/18 i podręcznika nr AZ-34-01/18-RA-25/23 „W poszukiwaniu miłości rodzinnej”

pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ	POSTAWY UCZEŃ	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW
1	Pragnienie miłości w życiu człowieka	Ukazanie chrześcijańskiej wizji szczęścia i jej boskiego charakteru pochodzenia. Kształtowanie postawy troski o pielęgnowanie cnót boskich i kardynalnych w swoim życiu.	Pragnienia i potrzeby młodego człowieka.	- wylicza pragnienia i potrzeby młodego człowieka - wymienia zafałszowane wizje szczęścia (C.1.3) - definiuje pojęcia: „konsumpcjonizm”, „hedonizm” (C.1.3) - hierarchizuje cnoty i wskazuje praktyczne możliwości ich nabywania (C.6.3).	- kształtuje w sobie postawę posłuszeństwa Bogu (C1a) - dąży do szczęścia zgodnie z jego chrześcijańską wizją (C.1.b) - odrzuca postawy materialistyczno-konsumpcyjne (C1.c) - świadomie rozwija cnoty Boskie i kardynalne w relacjach z Bogiem i ludźmi (C.6.a).	Ocena aktywności na lekcji. Ocena znajomości treści biblijnych mówiących o miłości. Opiniowanie wypowiedzi na temat zafałszowanej wizji szczęścia.
2	Bóg jest miłością	Przedstawienie przymiotów, imion i obrazu Boga. Kształtowanie postawy otwartości na przyjęcie Boga do swojego życia.	Przymioty i imiona Boga. Obraz Boga.	- wymienia przymioty i imiona Boga (A.7.1) - omawia obraz Boga (A.7.1) - wyjaśnia, czym są transcendencje i immanencje Boga wobec świata (A.7.2) - opisuje, w jaki sposób chrześcijanin może doświadczyć miłości Pana Boga w swoim życiu.	- rozwija w sobie postawę wiary i zaufania Bogu (A.7.a) - kształtuje umiejętność odpowiedzialnego korzystania z wolności (A.7.b) - kształtuje postawę zaufania Bogu (A.7.b).	Ocena pracy z tekstem źródłowym. Obserwacja uczniów w czasie pracy grupowej. Autorefleksja nad temat konkretnych czynności codziennego życia. Ocena pracy domowej.

3	Bóg powołuje człowieka do miłości	Ukazanie podstawowego powołania człowieka do miłości. Kształtowanie postawy wdzięczności za dar stworzenia na obraz i podobieństwo Boże.	Powołanie do miłości.	- wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga, rozumiane jako odpowiedź na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży (A.11.1) - określa naturę człowieka (A.11.2) - omawia konsekwencje stworzenia człowieka mężczyzną i niewiastą (A.11.3).	- wyraża wdzięczność za dar stworzenia człowieka na obraz i podobieństwo Boże (A.11.a) - szanuje godność własną i innych (A.11.b) - odpowiedzialnie kształtuje swoją seksualność jako Boży dar (A.11.c).	Zaangażowanie pod analizy dokumentów Kościoła. Opiniowanie wypowiedzi indywidualnie. Ocena za włączanie dyskusję.
4	Hymn św. Pawła (1Kor 13,1-13) - najpiękniejszy opis miłości	Ukazanie wartości Hymnu o miłości św. Pawła. Pielęgnowanie i praktykowanie prawdziwej miłości.	Hymn o miłości św. Pawła (1Kor 13,1-13).	- ukazuje rolę św. Pawła w pojmowaniu miłości (D.9.3) - omawia Hymn o miłości św. Pawła - wymienia cechy miłości - wyjaśnia, na czym polega prawdziwa miłość.	- kształtowanie postawy modlitwy na wzór świętych (D.9.a) - przyjmuje postawę odpowiedzialności za właściwe pojmowanie i praktykowanie miłości.	Ocena aktywności po rozmowy kierowanej za włączanie się w dyskusję. Autorefleksja.
5	"Umiłowałem Cię odwieczną miłością..." - biblijne opisy powołań	Przedstawienie biblijnych opisów powołania. Kształtowanie postawy otwartości na Boże wezwanie.	Biblijne opisy powołań. Drogi realizacji powołania.	- definiuje pojęcie: „powołanie” (C.9.1) - wymienia i charakteryzuje drogi realizacji powołania (C.9.2) - omawia biblijne opisy powołań.	- rozpoznaje własne powołanie i podejmuje działania adekwatne do niego (C.9.a) - dokonuje wyborów moralnych inspirowanych Ewangelią (C.9.b) - modli się o powołania i za powołanych (C.9.d).	Ocena wypowiedzi u Obserwacja uczniów czasie pracy grupowej. Autorefleksja na temat Boga: "Umiłowałem Cię odwieczną miłością".

6	Miłość w różnorodności powołań	Ukazanie powołania człowieka do miłości w różnych stanach życia. Kształtowanie postawy miłości wobec Boga i bliźniego.	Rodzaje miłości. Rodzaje powołań w Kościele i sposoby ich realizacji (C9).	- wymienia rodzaje powołań w Kościele i sposoby ich realizacji (C.9) - przytacza nauczanie II Soboru Watykańskiego w odniesieniu do powszechnego powołania do świętości (E5) - charakteryzuje wybrane drogi powołania chrześcijańskiego (C9.3).	- przyjmuje postawę miłości wobec Boga i bliźniego - rozpoznaje własne powołanie i podejmuje działania adekwatne do niego (C.9.a) - dokonuje wyborów moralnych inspirowanych Ewangelią (C.9.b) - modli się za powołania i za powołanych (C.9.d).	Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych na temat różnorodności powołań. Ocena analizy tekstów źródłowych. Sprawdzenie wiadomości.
7	Pokochać Boga całym sercem	Ukazanie prawdy o jedynym Bogu. Kształtowanie postawy uwielbienia i adoracji Boga.	Formy oddawania czci Bogu. 1 przykazanie Boże.	- podaje formy oddawania czci Bogu - wyjaśnia, dlaczego Bogu przynależy się adoracja - wyjaśnia, w jaki sposób można wypełnić pierwsze przykazanie Boże - dowodzi konieczności związku modlitwy z czynami i czynów z modlitwą (D.12.2).	- pogłębia wiarę w jednego Boga (C.10.a) - oddaje cześć jednemu Bogu (C.10.b) - kształtuje postawę pokory, ufności i wytrwałości w zwracaniu się do Boga w modlitwie (D.12.a).	Obserwacja uczniów podczas pracy. Ocena wniosków powstałych z traktacji pracy w grupie. Ocena wypowiedzi uczniów.
8	"Nikomu nie bądźcie nic dłużni poza wzajemną miłością" (Rz 13,8)	Ukazanie źródeł moralności czynów ludzkich. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za swoje czyny.	Kryteria oceny moralnej czynów ludzkich przedmiot, cel, okoliczności (C.3).	- podaje kryteria oceny moralnej czynów ludzkich: przedmiot, cel, okoliczności (C.3) - wskazuje na Boga, który jest źródłem norm moralnych - uzasadnia, że czyny ludzkie podlegają ocenie moralnej (C3.1) - uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych (C.3.3).	- przyjmuje odpowiedzialność za swoje czyny - stara się podejmować czyny moralnie dobre (C.3.b).	Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych na temat czynów ludzkich. Ocena analizy tekstów biblijnych i dokumentów Kościoła. Autorefleksja.

9	Formacja sumienia i samowychowanie jako wyraz miłości do samego siebie	Ukazanie Boga wychowującego sumienie człowieka. Kształtowanie postawy stałego formowania sumienia.	Sumienie i jego rodzaje (C.5).	- definiuje sumienie i jego rodzaje (C.5) - wyjaśnia rolę wolności w dążeniu do prawdy i dobra (C.2.c) - uzasadnia potrzebę formacji sumienia (C.5.3) - wymienia uniwersalne zasady formacji sumienia (C.5.4).	- podejmuje wysiłek pracy nad formacją własnego sumienia (C.5.a) - jest przekonany, że w formacji sumienia konieczne jest pogłębienie więzi z Chrystusem (C.5.b) - właściwie korzysta z daru wolności (C.2.d) - kształtuje postawę prawdomówności (C.17.a).	Ocena analizy tekstów źródłowych. Autorefleksja na temat formowania swojego sumienia. Sprawdzian wiadomości
10	Uczucia i życie moralne	Ukazanie uczuć jako naturalnego elementu psychiki ludzkiej oraz przedstawienie oceny moralnej uczuć (C.4). Kształtowanie postawy odpowiedzialności za życie moralne.	Uczucia ludzkie. Życie moralne.	- definiuje i opisuje uczucia ludzkie (C.4.1) - wymienia podstawowe uczucia - wyjaśnia, kiedy uczucia nabierają wartości moralnej (C.4.2) - analizuje rolę wolnej woli i rozumu w kształtowaniu uczuć.	- panuje nad własnymi emocjami (C.4.a) - kształtuje w sobie postawę bezinteresowności i odpowiedzialności (C.4.b).	Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych. Samoocena postawy odpowiedzialności za życie moralne. Autorefleksja
11	Jestem odpowiedzialny za moją Ojczyznę - patriotyzm	Ukazanie obowiązków chrześcijanina wobec Ojczyzny. Kształtowanie i umacnianie postawy odpowiedzialności za Ojczyznę.	Miłość do Ojczyzny - patriotyzm.	- wyjaśnia, na czym polega patriotyzm (E.7.4) - wyjaśnia i wskazuje, jakie niebezpieczeństwa niosą: szowinizm, ksenofobia, antysemityzm, rasizm, kosmopolityzm - prezentuje postaci i zaangażowanie polskich świętych i błogosławionych (E.7.2) - uzasadnia, dlaczego należy wypełniać określone powinności wobec Ojczyzny.	- dowodzi swojego przywiązania do Ojczyzny - przyjmuje odpowiedzialność za swoją Ojczyznę - z szacunkiem odnosi się do Kościoła w Polsce (E.6.a) - wykazuje modlitewną troskę o swoją Ojczyznę (A.6.d).	Ocena tworzenia definicji. Zaangażowanie podczas analizy dokumentów z Kościoła. Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych na temat odpowiedzialności

12	Żyję tu i teraz - miłość do małej ojczyzny	Ukazanie roli katolików świeckich w życiu wspólnoty lokalnej. Kształtowanie postawy świadka żyjącego wiarą, przyjmującego odpowiedzialność za swoją "małą ojczyznę".	Miłość do "małej ojczyzny".	- wyjaśnia, na czym polega patriotyzm (E.7.4) - wskazuje na miejsce świeckich we wspólnocie parafialnej - wskazuje obszary aktywności katolików świeckich - dowodzi potrzeby pracy ludzi świeckich w parafii - uzasadnia potrzebę zaangażowania się na rzecz "małej ojczyzny".	- dowodzi swojego przywiązania do "małej ojczyzny" - występuje w obronie Kościoła w Polsce (E.7.c) - wyraża wdzięczność Bogu za wspólnotę parafialną - angażuje się w rozwój i działalność Kościoła w Polsce (E.7.b) - przyjmuje odpowiedzialność za swoją "małą ojczyznę".	Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych na temat patriotyzmu. Ocena poprawności dialogu i włączania się w rozmowę. Autorefleksja na temat miłości i odpowiedzialności za swoją "małą ojczyznę". Sprawdzian wiadomości.
13	Powołanie mężczyzny i kobiety	Ukazanie zadań wynikających z powołania mężczyzny i kobiety (A.11). Kształtowanie postawy odpowiedzialności za powierzony przez Boga dar męskości i kobiecości.	Powołanie mężczyzny i kobiety. Prawa i obowiązki mężczyzny i kobiety (A.11).	- wymienia zadania, jakie otrzymał człowiek w momencie stworzenia (A.11) - omawia konsekwencje stworzenia człowieka mężczyzną i niewiastą (A.11.3) - uzasadnia zamiar Boga wobec człowieka (A.11.4) - porównuje cechy mężczyzn i kobiet.	- szanuje godność własną i innych (A.11.b) - odpowiedzialnie kształtuje swoją seksualność jako Boży dar (A.11.c).	Ocena pracy indywidualnej. Obserwacja uczniów i ich pracy. Odpowiedzi na ocenę. Autorefleksja.
14	Kolejność więzi na drodze powołania małżeńskiego	Ukazanie potrzeby budowania właściwych więzi między kobietą a mężczyzną. Kształtowanie właściwych relacji na drodze powołania małżeńskiego.	Więzi między kobietą a mężczyzną.	- nazywa, czym są więzi międzyludzkie - podaje przykłady osób oraz świętych kierujących się miłością (C.15.3) - charakteryzuje Jezusa jako wzór przyjaciela - analizuje etapy dorostania do przyjaźni.	- przyjmuje odpowiedzialność za właściwe relacje na drodze powołania małżeńskiego - modli się o czystość serca dla siebie oraz przyszłego współmałżonka (C.15.c) - akceptuje i docenia własną płciowość (C.15.a) - troszczy się o czystość serca (C.15.b).	Ocena poprawności i włączania się w rozmowę. Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych. Ocena aktywności na lekcji.

15	Przygotowanie do miłości małżeńskiej - narzeczeństwo	Ukazanie narzeczeństwa jako czasu ostatecznej decyzji na zawarcie małżeństwa (C.15). Kształtowanie umiejętności poznawania drugiej osoby.	Narzeczeństwo - istota, cele, zadania (C.15).	- nazywa, czym jest: "narzeczeństwo" - wymienia cele narzeczeństwa - definiuje pojęcia: „wierność”, „czysta miłość”, „wstyd”, „wstydlivość” (C.15.2) - wyjaśnia znaczenie zaręczyn na drodze przygotowania do małżeństwa.	- podejmuje walkę z postawami zagrażającymi szczęściu (C.15.g) - przyjmuje odpowiedzialność za swoje powołanie i poznawanie drugiej osoby.	Ocena analizy tekstów źródłowych. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej, pracy domowej.
16	Wychowanie do czystości przedmałżeńskiej	Ukazanie czystości przedmałżeńskiej jako wartości i zadania wychowawczego (C.15). Kształtowanie postawy odpowiedzialności za wychowanie do czystości przedmałżeńskiej.	Czystość przedmałżeńska - istota, cele (C15).	- nazywa ciało człowieka świątynią Ducha Świętego - podaje przykłady pracy nad czystością serca (C.15.9) - wyjaśnia znaczenie rodziny w wychowaniu do czystości przedmałżeńskiej - uzasadnia, że czystość przedmałżeńska uczy odpowiedzialności za drugiego człowieka.	- troszczy się o czystość serca (C.15.b) - modli się o czystość serca dla siebie oraz przyszłego współmałżonka (C.15.c) - inspiruje innych do zachowania czystości (C.15.d) - urzeczywistnia w swoim życiu postawę czystości (C.15.e).	Ocena odpowiedzi ustnej lub pisemnej. Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych na temat czystości przedmałżeńskiej. Ocena wypracowanych wniosków w trakcie zajęć.
17	Liturgia sakramentu małżeństwa	Ukazanie liturgii sakramentu małżeństwa. Uświadomienie potrzeby pełnego i owocnego przeżycia liturgii zaślubin.	Liturgia sakramentu małżeństwa.	- wymienia elementy liturgii sakramentu małżeństwa - objaśnia znaczenie znaków, obrzędów i modlitw w ceremonii sakramentu małżeństwa - analizuje wartość godnego przeżycia liturgii sakramentu małżeństwa.	- wybiera sposób dzielenia się wiedzą o liturgii sakramentu małżeństwa - podejmuje refleksję nad odpowiedzialnością za owoce uczestnictwa w liturgii zaślubin.	Ocena analizy tekstów biblijnych i dokumentów Kościoła. Ocena wiadomości uczniów o temat ceremonii zaślubin. Sprawdzian.

18	Chrześcijańska wizja powołania do małżeństwa	Ukazanie chrześcijańskiej wizji małżeństwa. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za dar powołania do małżeństwa.	Powołanie do małżeństwa. Rodzina podstawowym miejscem życia i wychowania (E.13).	- nazywa rodzinę podstawowym miejscem życia i wychowania (E.13) - wymienia zadania rodziny w planie stworzenia, zbawienia i uświęcenia (E.13) - wymienia cele małżeństwa - wskazuje na istotne przymioty małżeństwa - omawia znaczenie modlitwy w rodzinie jako Kościele domowym (E.13.2).	- podejmuje refleksję nad odpowiedzialnością za dar powołania do małżeństwa - inicjuje modlitwę w rodzinie lub za rodzinę (E.13.a) - pielęgnuje relacje w rodzinie (E.13.b) - troszczy się o członków rodziny (E.13.c).	Ocena znajomości tekstów biblijnych dotyczących małżeństwa. Ocena pracy w zespołach zadaniowych. Ocena analizy tekstów źródłowych.
19	Małżeństwo znakiem miłości Chrystusa do Kościoła	Ukazanie prawdy, że chrześcijańskie małżeństwo jest znakiem i wyrazem miłości Chrystusa do Kościoła. Kształtowanie dojrzałej postawy wobec małżeństwa jako sakramentu.	Małżeństwo znakiem miłości Chrystusa do Kościoła.	- podaje koncepcje małżeństwa jako rzeczywistości sakramentalnej - wskazuje na obecność Chrystusa w życiu małżonków - porównuje miłość małżeńską do miłości Chrystusa i Kościoła - redaguje modlitwę dziękczynną za obecność Chrystusa w rodzinach.	- przyjmuje dojrzałą postawę wobec małżeństwa jako sakramentu - odkrywa szczególne dary, którymi został obdarzony (E.10.a) - rozwija posiadane zdolności i dary Ducha Świętego w służbie innym (E.10.b).	Ocena pracy w zespołach zadaniowych. Ocena sprawdzianu, kartkówki. Ocena aktywności na lekcji.

20	Cele i zadania małżeństwa	Ukazanie celów i zadań małżeństwa i rodziny. Kształtowanie odpowiedzialnej postawy wynikającej z założenia rodziny.	Małżeństwo - istota, cele, zadania. Prawo naturalne i prawo objawione (A.26).	- definiuje prawo moralne i łaskę Bożą jako niezbędną pomoc do zbawienia (A.26.1) - wymienia cele i zadania małżeństwa - wyjaśnia, jak małżonkowie mogą realizować cele i zadania swojej rodziny - wskazuje na miłość, której dawcą jest Bóg, jako źródło budowania wzajemnych rodzinnych relacji.	- respektuje w życiu prawo naturalne i kieruje się prawem objawionym (A.26.a) - przyjmuje odpowiedzialność za dobre relacje w rodzinie - planuje modlitwę za rodziców.	Obserwacja indywidualnej wypowiedzi uczniów. Zaangażowanie podczas analizy dokumentów Kościoła. Wartościowa wypowiedź uczniów. Autorefleksja.
21	Jedność i nierozzerwalność małżeństwa	Ukazanie wartości nierozzerwalnego związku małżeńskiego w Kościele katolickim. Kształtowanie postawy wierności wobec składanych zobowiązań.	Przymioty małżeństwa - jedność i nierozzerwalność.	- definiuje pojęcie: „jedność małżeńska” - wyjaśnia różnicę między separacją a rozwodem w małżeństwie - uzasadnia zamiar Boga wobec człowieka (A.11.4) - analizuje naukę Kościoła na temat jedności i wierności małżeńskiej.	- przyjmuje odpowiedzialność za postawę wierności wobec składanych zobowiązań - wyraża wdzięczność za dar stworzenia człowieka na obraz i podobieństwo Boże (A.11.a) - szanuje godność własną i innych osób (A.11.b).	Ocena zgłoszonych pytań do banku pytań tematycznych. Ocena refleksji ucznia nad jednością i nierozzerwalnością małżeństwa.
22	Treść przysięgi małżeńskiej	Ukazanie roli miłości, wierności i uczciwości w małżeństwie (C.15). Uświadomienie, że miłość, wierność i uczciwość małżeńska są konieczne dla dobra małżeństwa i rodziny.	Treść przysięgi małżeńskiej. Przymioty małżeństwa - wierność i uczciwość (C.15).	- podaje treść przysięgi małżeńskiej - wskazuje związek między seksualnością a godnością ludzką (C.15.4) - opisuje istotę miłości małżeńskiej i jej cechy (C.15.1) - uzasadnia konieczność troski o rozwój miłości małżeńskiej.	- akceptuje i docenia własną płciowość (C.15.a) - troszczy się o czystość serca (C.15.b) - urzeczywistnia w swoim życiu postawę czystości (C.15.e) - przyjmuje odpowiedzialność za postawę miłości ofiarnej i bezinteresownej.	Ocena wypowiedzi uczniów. Zaangażowanie podczas analizy dokumentów Kościoła. Opiniowanie wypowiedzi indywidualnych.

23	Budowanie więzi miłości małżeńskiej	Ukazanie znaczenia budowania więzi miłości małżeńskiej (C.15). Poglębianie motywacji do umacniania więzi rodzinnych.	Budowa więzi miłości małżeńskiej (C15).	- wymienia czynniki wpływające na budowanie więzi w rodzinie - opisuje istotę miłości małżeńskiej i jej cechy (C.15.1) - uzasadnia potrzebę pogłębienia miłości w małżeństwie - ocenia znaczenie realizacji podstawowych potrzeb oraz kształtowania dojrzałej osobowości dla dobra i szczęścia rodzinnego.	- przyjmuje odpowiedzialność za własne życie w świetle nauki Chrystusa i umacnianie więzi rodzinnych - troszczy się o czystość serca (C.15.b) - modli się o czystość serca dla siebie oraz przyszłego współmałżonka (C.15.c) - urzeczywistnia w swoim życiu postawę czystości (C.15.e).	Ocena analizy tekstu źródłowego. Ocena aktywności w projekcie pozytywnych obrazów rzeczywistości. Ocena poprawności wypowiedzi
24	Boży obraz małżeństwa i rodziny w obliczu zagrożeń	Ukazanie wartości małżeństwa sakramentalnego w sytuacjach zagrożeń (C.15). Kształtowanie postawy wierności nauce Kościoła wobec współczesnych wizji małżeństwa i rodziny.	Wartość małżeństwa sakramentalnego w sytuacjach zagrożeń (C.15). Rodzina podstawowym miejscem życia i wychowania (E13). Kościół wobec ideologii gender i in vitro.	- wymienia rodzaje zagrożeń dla współczesnych małżeństw (C.15.11) - wyjaśnia wartość małżeństwa jako związku kobiety i mężczyzny - uzasadnia potrzebę budowania małżeństwa na fundamencie wiary - omawia znaczenie modlitwy w rodzinie jako Kościele domowym (E.13.2).	- przyjmuje postawę wierności nauce Kościoła wobec współczesnych wizji małżeństwa i rodziny - akceptuje nauczanie Kościoła odnośnie do życia i rodzicielstwa (C.15.f) - podejmuje walkę z postawami zagrażającymi szczęściu (C.15.g) - inicjuje modlitwę w rodzinie lub za rodzinę (E.13.a).	Ocena analizy nauczania Kościoła dotyczącego małżeństwa. Ocena wykonanego plakatu. Ocena pracy domowej

25	Powołanie do macierzyństwa i ojcostwa	Ukazanie macierzyństwa i ojcostwa jako daru powołania Bożego (C.15). Kształtowanie postawy odpowiedzialności za dar ojcostwa i macierzyństwa.	Macierzyństwo i ojcostwo jako dar powołania Bożego (C15; E.13). Zadania matki i ojca w rodzinie.	- wymienia zadania ojca i matki w rodzinie - identyfikuje macierzyństwo i ojcostwo z realizacją Bożego powołania (E.13) - wyjaśnia, że dziecko jest darem Boga i owocem miłości rodziców (C.15.10) - objaśnia sposoby okazywania miłości przez rodziców.	- przyjmuje odpowiedzialność za swoje przygotowanie do pełnienia ról rodzicielskich w przyszłym życiu - akceptuje nauczanie Kościoła odnośnie do życia i rodzicielstwa (C.15.f) - pielęgnuje relacje w rodzinie (E.13.b).	Ocena pracy zespołowej Ocena wykonania ko Ocena analizy tekstów źródłowych. Opiniow wypowiedzi indywidu
26	Dziecko jako dar Boży - odpowiedzialne rodzicielstwo	Ukazanie małżonków jako współpracowników Boga w dziele przekazywania życia (C.15). Kształtowanie postawy do odpowiedzialnego rodzicielstwa (E.13).	Dziecko - dar Boży. Małżonkowie - współpracownicy Boga w dziele przekazywania życia (C.15). Odpowiedzialne rodzicielstwo - zasady (E.13).	- definiuje, czym jest "odpowiedzialne rodzicielstwo" - wyjaśnia, że dziecko jest darem Boga i owocem miłości rodziców - określa zasady odpowiedzialnego rodzicielstwa - analizuje, jak zapewnić szczęście, zdrowie i trwałość swojej rodzinie.	- przyjmuje postawę odpowiedzialnego rodzicielstwa - akceptuje nauczanie Kościoła odnośnie do życia i rodzicielstwa (C.15.f) - podejmuje walkę z postawami zagrażającymi szczęściu (C.15.g) - pielęgnuje relacje w rodzinie (E.13.b).	Ocena tworzenia def Ocena aktywności uc Ocena odpowiedzi na pytania.
27	Wartość życia ludzkiego	Ukazanie wartości życia ludzkiego (C.14). Kształtowanie postawy szacunku dla życia od momentu poczęcia aż do naturalnej śmierci.	Wartość życia ludzkiego (C.14). Wartości pro life.	- nazywa życie ludzkie wartością - wymienia współczesne zagrożenia życia ludzkiego (C.14.10) - wyjaśnia, że życie ludzkie jest święte (C14.2) - uzasadnia, że Bóg jest Panem życia (C.14.1) - uzasadnia potrzebę głoszenia wartości życia (C.14.3).	- przyjmuje odpowiedzialną postawę wobec życia od momentu poczęcia aż do naturalnej śmierci - wykazuje troskę o zdrowie i innych (C.14.a) - broni zagrożonego życia (C.14.b) - identyfikuje się z wartościami pro life (C.14.c).	Ocena refleksji nad wartością ludzkiego z Ocena aktywności na Ocena interpretacji te z Pisma Świętego i Katechizmu Kościoła Katolickiego.

28	Znaczenie rodziny w wychowaniu	Ukazanie prawdy, że rodzina jest podstawowym miejscem życia i wychowania. Kształtowanie postawy odpowiedzialnego przygotowywania się do założenia rodziny.	Rodzina podstawowe miejsce życia i wychowania. Zadania rodziny w planie stworzenia, zbawienia i uświęcenia (E13).	- podaje, jakie znaczenie ma rodzina w wychowaniu dzieci - definiuje pojęcia: „miłość”, „wdzięczność” i „szacunek” w kontekście IV przykazania (C.13.1) - wymienia obowiązki dzieci wobec rodziców oraz rodziców wobec dzieci (E.13.1) - analizuje zadania rodziny w Bożym planie stworzenia (C.13.2).	- podejmuje odpowiedzialność za dobre przygotowanie się do założenia rodziny - przejawia postawę szacunku wobec rodziców i opiekunów (C.13.a) - modli się za rodziców i opiekunów (C.13.b) - pielęgnuje relacje w rodzinie (E.13.b).	Ocena analizy tekstów źródłowych. Ocena inscenizacji wykonanej przez grupy uczniów.
29	Święta Rodzina wzorem życia rodzinnego	Ukazanie Świętej Rodziny jako wzoru życia małżeńskiego i rodzinnego (A.15). Kształtowanie postawy zmierzającej do świętości małżeńskiej i rodzinnej.	Święta Rodzina - wzór życia małżeńskiego i rodzinnego (A.15).	- nazywa Świętą Rodzinę wzorem do naśladowania przez współczesne rodziny - wymienia cechy Maryi i Józefa jako przykłady na drodze rozwoju życia duchowego - wyjaśnia, że Święta Rodzina zawierzyła Bogu - redaguje modlitwę w intencji rodziny za pośrednictwem św. Jana Pawła II.	- przyjmuje odpowiedzialność za postawę zmierzającą do świętości małżeńskiej - przygotowuje się do owocnego przeżywania Świąt Bożego Narodzenia (A.15.a).	Ocena treści wniosków wypracowanych w grupach. Zaangażowanie podczas analizy dokumentów Kościoła. Opiniowanie wypowiedzi indywidualnie.

30	Rodzina Kościołem domowym	Ukazanie rodziny chrześcijańskiej jako Kościoła domowego i roli sakramentów w życiu rodziny. Kształtowanie odpowiedzialności za życie sakramentalne rodziny i za rozwój wiary w rodzinie.	Rodzina Kościół domowy. Życie sakramentalne w rodzinie.	- nazywa rodzinę chrześcijańską Kościołem domowym - wyjaśnia, że świadectwo jest podstawowym sposobem głoszenia Ewangelii (F.1.2) - charakteryzuje teologię sakramentów w służbie wspólnoty (B.7.1) - uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3).	- docenia wartość systematycznego udziału w niedzielnej i świątecznej Eucharystii (B.4.c) - jest przekonany o konieczności służby innym ludziom wynikającej z przyjętych sakramentów (B.7.a) - daje świadectwo swojej wiary (F.1.a).	Ocena współpracy u podczas pracy w gru Ocena pracy domow Sprawdzian.
----	---------------------------	---	---	---	--	--